

கைவல்ய நவந்தம்

[மூலமும் உரையும்]

உரை

தாண்டவராய மூர்த்தி சுவாமிகள்

ACC.NO.44942

R689

தாமரை நூலகம்

7, என்.ஜி.ஓ. காலனி, 3ம் தெரு,

வடபழனி, சென்னை.

தொ.பே.எண் : 044 - 2362 0249

கைவல்ய நவநீதம்

(மூலமும் உரையும்)

உரை

தாண்டவராய முர்த்தி சுவாமிகள்

தாமரை நூலகம்

7, என்.ஜி.ஓ. காலனி, 3ம் தெரு,

வடபழனி, சென்னை - 26.

தொ.பே.எண் : 044 - 2362 0249

தாமரை வெளியீடு எண். : 318

முதல் மறுபதிப்பு : ஜனவரி 2020

நூலைப் பற்றி

நூலின் பெயர்	: கைவல்ய நவநீதம் (மூலமும் உரையும்)
ஆசிரியர்	: திரு. ஆர்.சி. மோகன்
வெளியிட்டோர்	: தாமரை நூலகம் சென்னை - 26.
பதிப்பு ஆண்டு	: ஜனவரி 2020
நூல் வடிவம்	: பெமி
தாளின் தன்மை	: 16 கி. வெள்ளைத் தாள்
எழுத்துக்கள்	: 14 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	: 207
பிரதிகள்	: 1000
நூலின் விலை	: ரூ. 120/-
அச்சிட்டோர்	: கிரியேட்டிவ் ஆப்செட் சென்னை - 34.

உ

ஓம் சற்குருவே நமா.

கைவல்ய நவநீதம் மூலமும் உரையும்

இம்மூலஞ்செய்தவர்
நாராயணதேசிகர் மாணாக்கராகிய
தாண்டவராயமூர்த்தி சுவாமிகள்
இவ்வுரை செய்தவர்
திருத்துருத்தி காபாத்திர சுவாமிகள் பரம்பரைக்குரிய
நாகபட்டணம்
அருணாசலசுவாமிகள்
பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்க,

மதுரை புதுமண்டபம் புஸ்தகஷாப்.
P.N.C. கடைகாரியம்,
N. குருசாமிநாயுடு அவர்களால்

பிடாரித்தாங்கல்,
நாராயணசாமி முதலியார் குமாரர்
சிதம்பரமுதலியாரவர்களது
சென்னை
வித்தியாரத்திநாகர அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1905.

சென்னை, பிரம்பூர், குயப்பேட்டை 65-வது, நெம்பர் வீடு.

விளம்பரம்

(தகவலுக்காக மட்டும்)

சீர்மையிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட

ளங்களுடைய

ரோஜாப்பூ மொட்டை

பரீட்சித்துப் பாருங்கள்

ரோஜாப்பூ மொட்டு என்பது

ஒரு ஷோக்மோதிரம்.

இந்த மோதிரமானது அன்றுஅரும்பினி தழ்மலர்ந்த மொட்டைநடுவில் உடையதுபோலபிரகாசிக்கும் பார்வைக்குமிகப் பகட்டாயும் சோபிதமாய் மிருக்கப்பட்ட 9-போலிரவைகள் வைத்து இழைத்தது இதுஇங்லாண்டு கெமிகல்கோள்டு யென்னும் ஒருவித லோகத்தாற்செய்து விராகனிடை 8-ரூபா விலையுடைய சுயத்தங்கத்தினால் மேற்பூசலும் பூசப்பட்டது. இந்த மோதிரத்தில் எண்ணைப்பட்டாலும் ஜலம்பட்டாலும் பளபளப்பு மங்குகிறதில்லை கொஞ்சம் காந்தி குறைந்தபோதிலும் சீமைசுண்ணாம்பு பூசுவைத்து புருஷினால் துடைத்துவிடால் மறுபடியும் பிரகாசிக்கும் இந்த மோதிரத்திற்கும் ஜெனங்கள் 2,000 ரூபாய் விலையிருக்குமேயென்று மதிப்பிடுவதற்கு அஞ்சமாட்டார்கள் - இதன் விலை 2-ரூபாய்தான் வி.பி. தபாற்கூலி பிரத்தியேகம்.

8- மோதிரத்திற்கு மல்பீஸ் இனாம்.

8- எட்டுமோதிரங்கள் ஒரே தடவையில் வாங்குவோருக்கு நாணய மானதாய் (ஒரு பீஸ் சலவைமல்) அதாவது 20-கெஜமுடையதான் இனாமாய் அனுப்பப்படும்.

4-மோதிரத்திற்கு சரட்பட்டன் இனாம்.

4-நாலு மோதிரம் ஒரே தடவையில் வாங்குவோருக்கு சரட்பட்டன் ஒரு செட்டு இனாமாய் அனுப்பப்படும்.

என்னுடைய முழுகேட்லாக் வேண்டுமானால் அரையணா ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் அனுப்பப்படும்.

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தலைவர்

வி. நா. சிதம்பரமுதலியார்

பெரம்பூர் பாரெக்ஸ் போஸ்டு மதராஸ்

உரைச் சிறப்புப் பாயிரம்.

(-)

சீர்வளர்பிரமசிருஷ்டியின்முனமே
 யேர்வளர்சத்தாயிலங்குறுபிரமம்
 பரமுலகுயிரெனப்படுபொருளெவற்றையும்
 முரணுறாஅச்சுசாதியாமுதலியபேத
 மற்றொளிப்பரமாகாசசயம்புவா
 யுற்றதன்னிலைமையினோரிறைகுறையா
 தெறிதிரைக்கரத்தாலினமணிகொழிக்குஞ்
 செறிபுதற்பொன்னிகூழ்செப்பியநாட்டிற்
 பொன்னிலத்தவரிழிபொற்புறுபடியென
 நன்னிலைமாடமார்நன்னிலமதனிற்
 செந்தணலோம்புந்திரந்திரியாதூய
 ரந்தணர்குலத்திலவதரித்தருளிய
 நாராயணகுருநான்மலர்ப்பதந்தைப்
 பேராதவனருள்பெற்றிடுமதனான்
 முற்றுணர்தாண்டவமூர்த்தியனுபவம்
 பெற்றினுலகோர்பேரின்பமடையக்
 கிளரும்வேதாந்தகீரோததியைத்
 தளர்வறுசமாதித்தாழிநிறைத்திட்
 டகமுறுவிசாரவனலினாற்காய்ச்சி
 மகிழ்குருவாக்கியமத்தாற்கடைந்து
 ஞானகைவல்லியநவநீதத்தை
 யான்பேரன்பினளித்தனனதனை
 யெளிதினிலியாவருமின்புடன்றுய்க்க
 வொளிமனக்கிருதமாயுரைசெய்விக்கும்படி
 சகவாழ்வனைத்துஞ்சத்தியமலவெனத்
 திகமுறுமலைகான்சென்றுபல்தவத்தோ
 ருடனுறைந்திடலொறுத்துணர்வுறப்பட்டினத்
 தடிகளெனத்துறந்தானுறைகாசியை

உரைச்சிறப்புப் பாயிரம்

நாடியாத்திரைசெயுநாட்டுக்கோட்டைப்
 பீடுறுமருணாசலப்பெருந்தவத்தோ
 னருளியமொழியினையன்புடனுட்கொண்
 டருளென்றிலமகட்கணிகலையான
 நிலைகடல்வயிற்றினிறப்பிறப்பல
 கலைக்கடறன்னைக்கருத்துளடக்கிய
 வகத்தியமுனிவாள்பொருதியமும்பொதியு
 நகத்துருசந்தனமயமகிலுங்கொடு
 நீர்வருபொருளையுநிகழும்நீரா
 லோப்பெறுச்செந்நெற்கரும்பெனக்கன்னல்
 கமுகெனக்கமுகுந்தெங்கெனத்தெங்குதா
 னமுதுகுமெழிலுக்காண்காலென்னத்
 திகழ்வுறவளங்களுஞ்சேந்தினிதோங்கும்
 புகழ்பெறுபாண்டிப்புத்தேநாட்டிற்
 களைகளைகடைசியர் கண்ணாடுறுமுக
 மளைவறுசாயையையம்புயமீது
 புல்லிதழ்க்குவளைபூத்ததென்றபுனை
 வல்லதிற்கையால்வவ்வுறக்கண்டா
 குமுத்தியர்புன்னகைகண்டிவுயங்கி
 யுழவர்கணாணுறுமொண்பனைகூழும்
 வாதவூரடிகண்மதியுருவாகப்
 போதபூரணனோர்பூசுரனாகி
 குருந்தடிமாந்தருள்கோதில்பெருந்துரை
 மருங்கிற்பளிங்குமேன்மாடத்துலவு
 மின்னார்முகமதிதமைவிண்மதிதான்
 றன்னாரரசுதனைக்கொளுமொன்னல்
 ரெனக்கலங்கியேங்குருமமயத்
 தன்னார்சுந்தலறவெனக்கண்டு
 பயமற்றேகுறும்பான்மையுமறையவர்
 வயமுறுமரசர்வணிகர்குத்திரர்முறை
 மன்னுமாவித்திரர்வயலெனுநகரோன்
 பொன்னிகழ்பூம்புகார்வணிகர் குலோத்தமன்
 நாரியர்மனங்கண்ணயமுறநாடுஞ்

உரைச்சிறப்புப் பாயிரம்

சீரியல்வேனிற்கிறந்தால்லெழிலான்
 மாலைவண்ணுகறாக்காந்தளுநவமணி
 மாலையுமார்பில்வயங்குவெண்கவிகையான்
 அறிஞர்நல்குரவெனுமங்கிதணியப்
 பொறிவனஞ்சொரியுநற்புயல்கரமுடையான்
 சித்திதுசடமீதென்றவைதேர்ந்து
 முத்தியைப்பெறமுயன்முதறிவுடையோ
 னில்லறமதனிலிருந்துமெய்த்துறமே
 நல்லறமெனவேகாந்தத்தைநண்ணி
 சாதுசங்கத்தொடுசாத்திரார்த்தங்களை
 மூதுணர்வறநிதமோதிநன்மோன
 நிலையினென்றைம்புலநெரிச்செலுமனதை
 யலைவறாதடக்குமடைக்கியம்பறிஞன்
 ஈன்றிடுங்கருத்தானனுமால்கேடகச்
 சான்றோரனுபவச்சாம்பிரதாயந்தழீஇத்
 தகைபெரும்பன்னுற்கருத்தையுந்தனது
 சகசானந்தமுந்தமுனியவ்வனலா
 லுருக்குமவ்வரையிற்குயர்பராநந்த
 கிருதமெனப்பெயர்கண்டுகிளத்தினன்
 விண்ணவர்முதலோர்வீடுறுமெய்த்தவ
 நண்ணுறுவந்துறும்காவிரிநாட்டிடைத்
 திருத்துருத்தியினோர்தேசிகவரசர்
 யருமறைமுடிவாமாதனத்திருந்து
 சித்தியாங்குறுநிலமன்னரைச்செயித்து
 முந்திமாவுலகாண்டிமுடிகுடு
 மிந்திரபீடத்தெழிற்கரபாத்திர
 சுந்தரனடிமுடிகுடியதெத்தாத்
 திரயனடிபெறுஞ்சொங்கமலன்றான்
 மறுவுறுநாகையின்மன்னுபேரறிஞ
 னகோசரசயம்புவாகியவோர்முதல்
 சுகோத்தியுருவாய்த்தோன்றருணாசலக்
 குரவனடிமுடிகொண்டடியவர்க்குப்
 பரவுணர்வாம்பொருள் காட்டுமெய்ப்பானு

உரைச்சிறப்புப் பாயிரம்

வோதருமுவகைவினைக்குமுவாமதி
 சாதனமொன்றுமில்லாத்தமியேனையு
 மோர்பொருளாகவுவகையிற்சூவிச்
 சீர்பதந்தலைமேற்றிகழ்வறச்சூட்டி
 யொருமொழியமுதையுள்ளுரவுட்டி
 நிருவிகற்பாங்கநிடையினிநீஇ
 மிகுசொருபானுபூதியைவிலக்கிச்
 சுகசானந்தத்தலைமீக்கொண்டு
 சும்மாவிருக்கச்சுகமெனவருளிய
 வம்மானெழினுற்றிலங்கும்பிறைதை
 அருணாசலச்சுவாமிகளெனத்
 திருநாமம்பெறுந்தேசிகோத்தமனே.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம் - முற்றிற்று.

இஃது இந்நூலுறையாசிரியர் மாணாக்கராகிய இராமசாமிக்கவிராயர்
 பா-வாத்தியார்முனியப்பமுதலியார் இவர்களாற் செய்யப்பட்டது.

கடவுள் வணக்கம்

நிருவிகற்பசமாதியினின்றெழும்
 பொருவிலானந்தபோதனைப்பேணுவா
 மொருமைமுத்தியுதவுகைவல்லிய
 வருமை நூற்கெனாநின்றுரையாற்றவே.
 அருளிறைவணக்கம்.

ஒளிநிறைந்தவுணர்வின்பொறுமையே
 களிகொண்மானிடனாயுருக்காட்டியிங்
 கெளிதினாகைவந்தென்னையெனக்கரு
 ளளிர்மலர்ப்பதத்தையையேத்துவாம்.

உ
ஓம் சற்குருவே நம.

கைவல்ய நவநீதம்

முதலாவது

தத்துவ விளக்கப் படலம்

பாயிரம்

அவதாரிகை.

வடநூலாராய்ச்சியில் வல்லமையுள்ள விந்நூலாசிரியர் தாமடைந்த சுவானு பூதிப்பிரத்தியட்சத்தை யுலகஞ்சுருவில டைந்தானந்தா தீதமாகும் பொருடருளினாற் சொல்லப் புகுந்த விந்நூலினது முடிவதனந் தரங்கமான விரஞ்ஞானம் பிரமமென்னு மிருக்கு வேதமகா வாக்கியார்த்தமாக விளங்குமத்துவித ஸ்வரூபத்தை விலட்சணமாகவுஞ் சலட்சணமாக வந்துதிப்பான் றொடங்கி யிச்செய்யுளிற் சமாதியின் கண்ணுதயமானவிலட்சண மாகிய கூடஸ்தபிரமத்தைத் துதிக்கின்றார்.

பொன்னிலமாத்ராசை பொருந்தினர்பொருந்தாருள்ளந்
தன்னிலந்தரத்திற்சீவ சாட்சிமாத்திரமாய்நிற்கு
மென்னிலுங்களினுமிக்க வெழுநிலமவற்றின்மேலா
நன்னிலமருவுமேக நாயகன்பதங்கள் போற்றி.

1

இதனதுபதப்பொருள்

பொன்-பொன்னிடத்தும்-நிலம்-மண்ணினிடத்தும்-மாதர்-
மடவாரிடத்தும் - ஆசை பொருந்தினர் - ஆசையுள்ள வஞ்ஞானி
களும் பொருந்தார் - நிராசையுள்ள ஞானிகளுமாகிய விவர்களது
உள்ளந்தனில் இதையாம்பரத்தில் -அந்தரத்தின் - நான்கு

தத்துவ விளக்கப் படலம்

பூதங்களினு நிறைந்திருக்கின்ற வாகாயத்தைப் போல் சீவசாட்சி மாத்திரமாய் கூடஸ்தசை தன்னியமாத்திரமாக நிற்கும் நிறைந்திருக்கின்ற எந்நிலங்களினும் - எவ்விதமான நிலைகளிலும் மிக்க மேலாய் - எழுநிலமவற்றில் ஞானபூமிகளேழுனுள் மேலா நன்னிலமருவும் முடிவாகிய துரிய பூமியிற் பொருந்திய ஏக நாயகன் ஒன்றாகிய பிரமசைதன்னியத்தின் பதங்கள் போற்றி திருவடிகளை வணங்குவாம் - என்றவாறு.

பதசாரம்

சகல சமயங்களுக்கு மேலானது ஞானபூமியென்பார் - எந்நிலங்களினுமிக்க வெழுநிலமெனவும், அவைகளின் முடிவானது துரியபூமியென்பார் - நன்னில மெனவும் - அதனிடமாக விளங்குகின்றது துரியாதீதமென்பார் - யேகநாயகனெனவும் அக்கேதுரியஸ்வரூபமாய்ச்சொரூபமுதல்ஸ்தம்பபரியந்தஞ்சர்வ வியாபகமாய் வியாபித்து விளக்குவ தென்பார் பொன்னிலமாதராசை பொருந்தினர் - பொருந்தாருள்ளந்தனி லந்தரத்திற் சீவசாட்சி மாத்திரமாய் நிற்குமெனவும் யாவர்க்குஞ்சை தன்னியத்திற் பிரகாசமான கூடஸ்தபிரமமே யிடமென்பார்பதங்களெனவும் அவை களினயிக்கியமேயத்துவிதமென்பார் போற்றியெனவும் கூறினார். பொன்னிலமாதரென்பது இச்சையை விளைப்பதற்குக் காரணமான வீடணாத்திரியமெனக் கொள்கபுத்திரேடனையென்பதை யவனுரிமை யிற் பெறுவதாகிய வரசின் மேல் வைத்துக் கூறினார்.

இதன்றாற்பரியம்

அகோசரமான நிரதிசயானந்தவஸ்து கோசரிக்குமிடத்துப் பூரணா னந்தமாகப் பிரவேசித்து நித்தியானந்தசாக்ஷரத்தாரமாகத் தடித்து அதில தீதமாக விளங்குவதைப் பிரமமாகவு மக்தேவிடய சம்பந்தங்களில் சறாக்கற்றிருந்ததைப் பிரதயேகாத்மவஸ்ரூப மாகவந்துதித்ததாம்.

அ-கை. இச்செய்யுளின் முற்கூறியவத்துவிதவஸ்துவை சகச நிஷ்டை யிற்சலக்ஷணமாக விளங்கிய - சுயம் - சைதன்னியமாகத் துதிக்கின்றார்.

ஈன்றளித்தளிக்குஞ்செய்கைக் கேதுவாமயனாய்மாலா
யான்றவீசனுமாய்த்தானே யனந்தமூர்த்தியுமாய்நிற்கும்
பூன்றமுத்தனுமாயின்பப் புணரியாதவனாய்நாளுந்
தோன்றியவிமலபோத சொரூபத்தைபணிகின்றேனே. 2

இ-ள். ஈன்று சிருஷ்டித்து - அளித்து - இரட்சித்து - அழிக்கும் சங்கரிக்கும் செய்கைக் கேதுவாம் - இம்முத்தொழிற்கு மேதுவாகிய அயனாய் பிரமனாகியும் மாலாய் விஷ்ணுவாகியும் ஆன்ற வீசனுமாய் - மாட்சிமையுள்ளவுருத்திரனாகியும் அனந்தமூர்த்தியுமாய் இன்னுமனேக வடிவங்களாயும் நிற்கும் இருக்கின்ற பூன்றமுத்தனுமாய் பூரணமான மூர்த்தனாகியும் இன்பப் புணரியாதவனாய் ஆனந்தசமுத்திரத்தி லுதிக்கு ஞான சூரியனாகியும் நாளுந் தோன்றிய சதோபமாகிய விமலபோத சுத்த சைதன்யமான சொரூபத்தைப் பணிகின்றேன் பிரமஸ்வரூபத்தை வணங்குகின்றேன் என்றவாறு.

ப-ம். தனது ஸ்புராணமெல்லாந் தனது வடிவமாக விளங்குமென்பார் (அயனாய்மாலாயான்றவீசனுமாய்த் தானே யனந்தமூர்த்தியுமாய் நிற்குமெனவும் - பேரின்ப விளக்கமே சைதன்னியமென்பார் இன்பப் புணரியாதவனெனவும் - உற்பத்தித்திலயங்களின்றி விளங்கினசுத்தசை தன்னியமென்பார் (நாளுந்தோன்றிய விமலபோதசொரூபமெனவுங் கூறினார்) (இ-ம்) சர்வம் பிரமமயமென்னுமுபதேசவாக்கியப்படிக்கு ஸ்வரூப சாட்சாத்காரமான சுத்தசைதன்னியத்தை துதி செய்ததாம்.

(அ -கை) முற்கூறியவாத்மஸ்வரூபமே வடிவமானவருளியை தீதமாகவும், சாட்சாத்காரமாகவும் துதிக்கத் தொடங்கி யிக்கவியி லதீதமாகத் துதிக்கின்றார்.

எவருடையருளால்தான் யெங்குமாம் பிரமமென்பார்
கவருடைப்பு வனமெல்லாங் கற்பிதமென்றறிந்து
சுவருடைவெளிபோல்தானே சொரூபசுபாவமானேன்
அவருடைப்பதுமைபாத மனுதினம் பணிகின்றேனே. 3

இ-ள். எவருடையருளால் - யாவருடையகிருபையினால் -
யானேநானே எங்குமாம் பிரமம் - எவ்விடத்திலு நிறைந்திருக்கின்ற
பிரமஸ்வரூபமும் என்பால் - என்னிடத்தில் கவருடைப்பு வன
மெல்லாம் - தோற்றி விரித்திருக்கின்றவுலகமுமுதும் - கற்பித
மென்றறிந்து - பொய்யென்றறிந்து சுவரிடை வெளிபோல்
சுவரிடத்திருக்குகெனம்போல் யானே-நானே- சொரூபசுபாவம் -
பிரமசுபாவமும் - ஆனேன் - ஆயினேன் - அவருடைய அவரது
பதுமபாதம் - கமலமலர்போன்ற திருவடிகளை - அனுதினம் -
எப்போதும் பணிகின்றேன் வணங்குகிறேன் - என்று.

ப-ம் சர்வபிரமமென்பார் - எங்குமாம் பிரமமெனவும் - சர்வ
மூமில்லை என்பார் (கவருடைப்பு வனமெல்லாங்) கற்பிதமெனவும்
யாவந் தன் மயமாக விளங்குவனவென்பார் - சொரூபசுபாவமானே
னெனவுங் கூறினார் (இ-ம்) சர்வமாய்ச் சர்வமிலதாயிருக்கின்ற
தன்னை தன்னிடத்து தானாயிருந்து விளங்கிய குரு துரியத்தை
வணங்கினதாம். ௩.

(அ-கை) இச்செய்யுளிற் சற்குரு சொரூபத்தை சாட்சாத்
காரமாகத் துதிக்கின்றார்.

என்னுடைமனதுபுந்தி யிந்திரசரீரமெல்லா
மென்னுடையறிவினாலே யிரவிமுன்னிம்மேயாக்கி
யென்னுடைநீயுநானு மேகமென்றயிக்கியன்செய்ய
வென்னுடைகுருவாய்த் தோன்று மீசனையிறைஞ்சினேனே. 4

இ-ள். என்னுடை - என்னுடைய மனதுபுந்தி - மனம்
புந்திகளாகிய வந்தகாரணமும் இந்திரியம் - ஞானேந்திரியன்
கன்மேந்திரியங்களும் சரீரம் தூலதேகமுமாகிய - எல்லாம்

-இவைகளனைத்தும் என்னுடைய நிவினால் என தாத்மஞானத் தினால் இரவிமுன்னிமமேயாக்கி - சூரியனைக் கண்ட பனிபோலச் செய்து - என்னுடைய - எனது சுபாவமான நீயும் நீயென்னுங் கூடஸ்தனும் நானும் நானென்னும் பிரதமமும் ஏகமென்று ஒன்றேயென ஐக்கியஞ்செய்ய - அத்துவிதமாக்க என்னுடை குருவாய் - எனதாசாரியராக - தோன்றுமீசனை - உதயமான வருளிறையை - இறைஞ்சினேன் - வணங்கினேன் (ப-ம்) தனதுபிரியத் தடிப்பேகுருஸ்வரூபமென்பார் - என்னுடையகுருவெனவும் - தன்னை யிரட்சிக்கு நிமித்தமுதயமானதருளிறையென்பார் ஈசனை வங் கூறினார் (இ-ம்) மனமுதலிய தத்துவங்களனைத்தை யுஞ்சமாத் தினாநத்தினாந் கரைத்தனிலுதையமாகுமானந்தமாகிய வஃதேயிக்திக்தேயுக்கென்னு மத்துவிதஸ்வரூபத்தை தரிசிப்பிக்கும் பொருட்டு பூரணமயோருருவாக வெழுந்தருளிய வாசாரியரை வணங்கினதாம்.

(அ-கை) தனதாசாரியரை வணங்கிய வருளினாந் சிறப்புக்குந்த விந்நூன்முகத்திற் கூறப்படும் விடயமு மிதனாலுண்டாகும்பயனு மிந்நூந் குமிதிற்கூறப்படுவதாகிய விடயத்திற்குமுள்ள சம்பந்தமு மிதுகேட்டதற் குறியவதிகாரியுமாகிய வனுபந்தசதுட்டயமிந்நூரதற்கு மாணாக்க னுணரும் பொருட்டுரைக்க வேண்டுதலினவற்றுள திகாரியும் விடயமு மிச்செய்யுளிற் கூறுகின்றார்.

அந்தமுநடுவுமின்றி யாதியுமின்றிவான்போற்
சந்ததமொளிருஞான சற்குருபாதம்போற்றி
பந்தமும்வீடுங்காட்டப் பரந்தநூல் பார்க்கமாட்டார்
மைந்தறுமுணருமாறு வஸ்துதத்துவஞ் சொல்வேனே. 5

இ-ள். அந்தமுநடுவுமின்றி யாதியுமின்றி ஆதிமத்தியானந்த ரகித மாய்வான்போல் ஆகாயத்தைப்போல் சந்ததமொளிரும் சகோதமாய் விளங்குகின்ற ஞானசற்குருபாதம் போற்றி ஞானாசாரி யாதுபாதத்தை வணங்கி பந்தமும் வீடுங்காட்ட பெத்தமு முத்தியுமாகிய விவைகளின் ஸ்வரூபத்தை தெரிவிக்கும் பொருட்டு - பரந்தர

விரிந்திருக்கின்ற - நூல் வேதாந்த சாஸ்திரங்களைப் பார்க்க மாட்டாமைந்தரும் ஆராய்ந்தறிய சத்தியில்லாத சீடரும் - உணருமாறு - எளிதிலுணரும்படி - வஸ்துதத்துவஞ் சொல்வேன் - பரவஸ்துவினுண்மையைச் சொல்வேன் - எ-று. மைந்தரென்பத்தி காரியெனவும் வஸ்துதத்துவமென்பது விடயமெனவுங் கொள்க பரந்த நூல் பார்க்க மாட்டா மைந்தருமென்னுமும்மையாற் பார்ப்பவர்க ளென்பதுமாயிற்று ப-ம் கால முதலியவை நசிக்கினுந் தானசியாதிருத்தலி னந்தமின் றெனவும் இடையின்றித்தான் பூரணானந்த மாக விளங்குதலின் நடுவின் றெனவும் எப்போதும் தான்சுயமாய்ப் பிரகாசித்தலின் நுதியுமின்றியெனவும் இங்ஙனஞ் சகோதயமா விளங்கிய சச்சிதானந்த சுத்தசைதந்நியமே குரு சொரூபமாதலால் சந்ததமொளிரு ஞானசற்குருவெனவும் தான் தன்மயமாய்நின்றலின் பாகம் போற்றி யெனவும் கல்வியல்லலெனக் கண்டத்தின் சாரமான தன்னை விரைவிற் றெரிந்துகொள்ள விருப்பமுற்றவர்களெளிதிலுணரும்படி யுணர்த்துதலின் பரந்த நூல் பார்க்கமாட்டாமைந்தருமுணருமாறு வஸ்துதத்துவஞ் சொல்வே னெனவும் கூறினார்.

அ-கை. இச்செய்யுளிற் சம்பந்தமும் பிரயோசனமுங் கூறுகின்றார்.

படர்ந்தவேதாந்தமென்னும் பாற்கடன்மொண்டுமுந்நூற் குடங்களிளிறைத்துவைத்தார் குரவர்களெல்லாங்காய்ச்சிக் கடைந்தெடுத்தளித்தேனிந்தக் கைவல்யநவநீதத்தை யடைந்தவர்விடையமண்டின் றலைவரோபரிசிலாரோ. 6

இ-ள். படர்ந்த விரிந்திருக்கின்ற வேதாந்த மென்னும் - உபநிடதமென்னும் பாற்கடன்மொண்டு ஷடீரசமுத்திரத்தின் முகந்து முன்னூற்குடங்களில் - முந்நூலாகியகுடங்களில் - குரவர்கள் - ஆசிரியர்கள் நிறைத்து வைத்தார் - பூரித்து வைத்தார்கள் - எல்லாங்காய்ச்சி அவைகளத்தனையுங் காய்ச்சி கடைந்து - கடைதல் செய்து, இந்தக் கைவல்ய நவநீதத்தை இஞ்ஞானசாத்திரமாகிய

கைவல்யநவநீதத்தை எடுத்தளித்தேன் - எடுத்துக் கொடுத்தேன் - அடைந்தவர் - இதை புசித்தவர்கள் - பசியிலார்ந்திய திருத்தியடைந்தவர்களாதலால் விடய மண்டின்றுவிடயாநந்தமென்னு மண்ணை புசித்து அலைவரோ - பலத்திற் சுழல்வார்களோ - சுழலார் - ஏ-று.

கைவல்யநவநீதமென்பது சம்பந்தமும் அடைந்தவர் பசியிலா ரென்பது - பிரயோசனமு மாமெனக் கொள்க.

ப-ம். வேதமுடிவானமகாவாக்கியமோர் மொழியாயினுமக்து சீடனுக்கு போதமாகும்போதமாகும் பொருட்டுண்பான சுத்தவேதாந்த மென்னும் பாற்கடலெனவும் அவைகளிற் றங்களுக் கனுபவமாகும் பொருட்டாகி யெடுத்தறிவித்த வாக்கியங்களை எடுத்துக் கோடலை மொண்டெனவும் தாம்பெற்ற பேருலகம்பெறும்படி பாவினமாகிய நூல்களிலவ்வாக்கியங்களை யமைத்தலை முன்னூற் குடங்களி நிறைத்து வைத்தார் குரவர்களெனவும் - அப்பலசாத்திரங்களிலுள்ள வாக்கியங் களை சேகரித்தலை எல்லாமெனவும், அவ்வாக்யங்களின் பூர்வபட்சத்தை நீக்கி விசாரத்தாற் சித்தாந்தப்படுத்துதலை காய்ச்சி யெனவும் அச்சித்தாந்தத்தை குருவுபதேசத்தாற் சமாதியிலனு பவமான வறாய்களை கடந்தெனவும் அக்திலுதயமான நிருவாண சுகத்தை யெடுத்தோர் நூலாகத் தந்ததை எடுத்தளித் தேனிந்த கைவல்ய நவநீதத்தையெனவும் இதைப் பெற்றனுபவித்து திருத்தியடைதலை அடைந்தவர் பசியிலாரெனவும் இவ்வாளுட் விடயவித்தையினாற் சநந மரணத்திற் சுழலாரென்பதை விமய மண்டின்றலைவரோவெனவும் கூறினார்.இ-ம் பிரமனென்னுங் காமதேனுவிற் சுரந்திசுருதிக ளென்னும் பாலை விசாரமெமக்கினி யாற் பூருவபட்சமென்னும் நீர் கண்ட சித்தாந்த மென்னுமத்திட்டு அனுபவவாராய்ச்சியென் னுங்கடைதலைச் செய்ததிலெழ நின்ற கைவல்யமென்னுநவநீதத்தை அனுபவித்தலையழைத்துநித்திய திருத்தியான பசியிலார்விடயானந்தமண்ணைப் புசியார்களெனக் கூறினதாம்.

அ-கை உபாசனாமூர்த்தியை வணங்கி இந்நூலின்
பலவகை கூறுமென்றார்

முத்தனைவேங்கடேச முகுந்தனை யெனையாட்கொண்ட
கத்தனைவணங்கிச் சொல்லுங் கைவல்யநவநீதத்தை
தத்துவவிளக்கமென்னுஞ் சந்தேகந்தெளிதலென்றும்
வைத்திருபடலமாக வகுத்துரை செய்கின்றேனே. 7

இ-ள். முத்தனை - பாசங்களை - நீக்கி நிற்பவனை வேங்கடேச
முகுந்தனை வெங்கடாசலபதியாகிய திருமாலையெனையாட்
கொண்ட கர்த்தனை என்னையடிமை கொண்ட விறைவனை -
வணங்கி பணிந்து சொல்லுங்கைவல்யநவநீதத்தை உரைக்குக்
கைவல்யநவநீதமென்னு ஞானசாத்திரத்தை தத்துவவிளக்க
மென்றும், தத்துவவிளக்கமெனவும் சந்தேகந் தெளிதலென்றும்,
சந்தேகந்தெளித லெனவும் - வைத்து நாமந்தரித்து இருபடலமாக
வகுத்து இரண்டு படலமாக பிரித்து உரைசெய்கின்றேன்
சொல்லுகின்றேன்.

(இ-ம்) (வெளிப்படை - பாயிர - முற்றிற்று)

அ-கை. முற்சுரிய படலங்களுள் தத்துவ விளக்கமென்னும்
படலத்திற் தத்துவத்தை விளக்கும் பொருட்டு முற்கண் அது
கேட்குமதிகாரிக்குரிய சாதனை சதுட்டயவிலக்கணம் கூறுகின்றார்.

நித்தியவநித்தியங்க ணிண்ணயந்தெரிவிவேக
மத்தியவிகபரங்கள் வருபோகங்களினிராசை
சத்தியமுறைக்கவேண்டுஞ் சமாதியென்றாறுகூட்ட
முத்தியை விரும்புமிச்சை மொழிவர் சாதனமிந்நான்கே. 8

இ-ள். நித்தியவனித்தியங்கள் நித்தியாநித்தியவஸ்துக்களின்
நிண்ணயந் தெரிவிவேகம் நிச்சயந் தெரிகின்றவிவேகம் மத்திய
இடையிலுள்ள இகபரங்கள் இகலோகபரங்களில் வருபோகங்களின்
உண்டாகின்ற செல்வங்களில் நிராசைவிராகமும் சத்தியமுறைக்க
வேண்டும். உண்மையாகச் சொல்லத் தகுந்த சமாதியென்றாலும்

கூட்டம் சமாதிகட்கம் பத்தியும் முத்தியை விரும்புமிச்சை முழுட்சுத்துவ முமாகிய இந்நான்கும் இந்நான்கையும் சாதனம் சாதனைத்துட்டய மென்று மொழிவர் சத்துருக்கள் சொல்லுவார்கள்.

அ-கை இதுவுமது

சமந்தமம்விடல்சகித்தல் சமாதானஞ்சிரத்தையாறாஞ்
சமமகக்கரணதண்டந் தமம்புரக்கரணதண்ட
மமர்மனைவிபகாரங்க ளருக லவிடலென்றாகு
மமர்செயுஞ்சுகதுக்காதி யனுபவிப்பதுசகித்தல்.

9

இ-ள். சமம் சமமெனவும் - தமம் தமமெனவும் விடல் உபாதி யெனவும், சகித்தல் தீதீட்சையெனவும் - ஆறாம் ஆறாகும் - சமம் சமமாவது அகக்கரணதண்டம் அந்தக்கரணத்தைத் தண்டித் தலாம் தமம் - தமமாவது புறக்கரண புத்தி தன் கண்ணுள்ள கசேந்திரயங் களை தண்டித்தலாம் விடல் விடலென்பது அவர்மனை விபகாரங்கள் விரும்பப் பட்ட குடும்ப விபகாரங்களை அருக லென்றாம் சருங்கச் செய்தலாம். சகித்தலாவது அமர்செயும் கலகஞ் செங்கின்ற சமந்துக்காதி இன்பதுன்ப முதலியவைகளை அனுப விப்பது மிரார்த்தமென்றும் சம சித்தமாயனுபவிப்பதாம் - எ-று.

அ-கை இதுவுமது

சிரவணப் பொருளைத் தானே சித்தஞ்சித்திக்குமாறு
சரசமாய்வைக்குமித்தைச் சமாதானமென்பர்மேலோர்
பரமசற்குரு நூலன்பு பற்றிலேசிரத்தையாகும்
வரமிகுசமாதியாறு வகையாஞ் சொற்பொருளிதாமே.

10

இ-ள். சிரவணப்பொருளை வேதாந்த சிரவணார்த்தங்களை சித்தம் சித்திக்குமாறு பிரியாமற்சிந்திக்கும்படி சரசமாய்வைக்கும் இனிய தன்மையாகச் செய்யும் இத்தை இதை மேலோர்மகான்கள் சமாதானமென்பர் சமாதானமென்று சொல்வார்கள் பரமசற்குரு மேலான வாசியிடத்தும் நூல் வேதாந்த சாஸ்திரங்களிடத்தும் அன்பு பற்றல் அன்பு வைத்தல் சிரத்தையாகும் சிரத்தையாம் வரமிகு

மேன்மை மிகுந்த சமாதிசமாதீ என்னும் ஆறுவகையாஞ்சொற்கு ஆறுபிரிவான பதத்துக்கு பொருளிதாம் அருத்தமிதுவாம்.

இ-ந-க-ம் அநித்தியவஸ்துக்களிலையெனக் கண்டுநித்திய வஸ்து வையுடைதற் கேதுவான குணங்களையே சாதான சதுட்டயமாகக் கூறினதாம்.

அ-கை அச்சாதனங்களின் றுவமையாகச் சிறப்பினவெனவு மதனாலுண்பாகும் பயனித்தெனவுங் கூறுகென்றார்.

சாதனமின்றியொன்றைச் சாதிப்பாருலகிலில்லை
யாதலாலிந்தநான்குமடைந்தவர்க்கறியுண்டாகு
நூதனவிவேகியுள்ளி னுழையதுநுழையுமாகிற்
பூதசென்மங்கள்கோடி புனிதனாம்புருடனாமே.

11

இ-ள். சாதனமின்றி சாதனமில்லாமல் ஒன்றை ஒரு காரியத்தை சாதிப்பார். சாதிப்பவர்கள் உலகிலில்லை. பூமியின் கண்ணிலில்லை. ஆதலால் ஆகையால் இந்நான்கும் இச்சாதனசதுட்டயங்களை அடைந்தவற்கு பெற்றவர்களுக்கு அறிவுண்டாகும் ஞானோதயமாகும் நூதனவிவேகியுள்ளில் புதிய விவேகியின் மனதில் நுழையாது புகாது நுழையுமாகில் புகுமானால் பூத இறந்த காலத்துள்ள சென்மங்கள் கோடி அந்த சனனங்களில் புனிதனாம்புருடனாம் சித்தி சுத்தியுள்ளவனாகிய பூமானாம் என்று இ-ம் மெய்யுணர்வையுணர்தற் கிச்சாதனங்களவசியம் வேண்டுமென்பதாம்.

அ-கை அச்சாதனமுள்ள சீடனது தீவிர பக்குவத்தை யறிவித்தல்.

இவனதிகாரியானோ னிந்திரியங்களாலும்
புவனதெய்வங்களாலும் புகபெளத்திரங்களாலும்
தவனமுன்றடைந்து வெய்யிற் சகித்திடாப்புழுப் போல் வெம்பிப்
பவ்வுறுஞான தீர்த்தம் படிந்திப் பதறினானே.

12

இ-ள். இவனிச்சாதனத்துட்டயமுள்ளவனே அதிகாரியானேன் இந்நூலுக்கதிகாரியாவான் இந்திரியங்களாலும் ஆதியாத் மிகத்தி

னாலும் புவன தெய்வங்களாலும் ஆதிதெய்வீகத்தினாலும் பூத
பௌதிகங்களாலும் ஆதிபௌதிகங்களாலும் கவன மூன்றடைந்து
தாபத்திரயாக்கினியை கடந்து வெய்யிலிற் சகித்திடாப் புழுப் போல்
சூரியன் தூஷணகிரணத்துக்கு சகிக்கமாட்டாத கிருமியைப்
போல்வெம்பி வெப்பமுற்று பவமறும்பிறவியை யொழிக்கின்ற
ஞானதீர்த்தம் படிந்திட ஞானசாகரத்தில் மூழ்க பதறினான்.
தீவிரமுற்றான் - எ-று. இ-ம். தாபத்திரயாக்கினியாகிய சம்சார துன்பங்
களுக்காற்றாதவனே யவை நீங்கி பிரமானந்தமடைய விரைவ
னென்பதாம்.

அ-கை அத்தீவரதாபக்குவனுக்காசிரியர் தரிசினமாதல்.

ஆனம்மனை விமக்களர்த்தவீடணை கண்முன்றிற்
கானவர்வலையிற்பட்டுக் கைதப்பியோடுமோன்போற்
போனவன்வெறுங்கையோடே போகாதவண்ணஞ்சென்று
ஞானசற்குருவைக் கண்டு நன்றாக வணங்கினானே. 13

இ-ள். ஆனம்மனைவி தனக்கானவிவ்வில்லாளும் மக்கள்
புத்திரரும் - அர்த்தம் தனமுமாகிய ஈடணைக் கண்முன்றில்
ஈடணாத்திரியங் களினின்றும் கானவர் வலையிற்பட்டு வேடர்கள்
வீசும் வலைக்குளகப்பட்டு கை தப்பியோடு மான்போல் தவறிச்செல்லு
மரிணத்தைப் போல போனவன் ஓடினவன் வெங்கையோடேகம்மா
போகாதவண்ணம் செல்லாதபடி சென்று உள்ளத்திலன்பும்
புறத்திலாராதனைக்குரிய வஸ்துக்களுங் கொண்டுபோய் ஞான
சற்குருவைக் கண்டு ஞானாசாரியரைத் தரிசனஞ் செய்து நன்றாக
திரிகான சுத்தியாக வணங்கினான். பூரித்துப் பணிந்தான் - எ-று. இ-ள்
ஈடணாத்திரயமான துன்பங்களினின்று நீக்கிய விவனுக்கின்ப
வடிவமான சற்குரு தெரிசனமாயிற்றென்பதாம்.

அ-கை தரிசனஞ் செய்த அவ்வாசிரியரிடத்திற் செய்யும் விண்ணப்பம்

வணங்கிநின்றமுதுசொல்வான் மாயவாழ்வெனுஞ்சோகத்தா
லுணங்கினேனையனெயன்னுள்ளமே குளிரும்வண்ணம்
பிணங்கியகோசபாசப் பின்னலைச் சின்னமாக்கி
யிணங்கியகுருவேயென்னை யிரட்சிக்கவேண்டுமென்றான். 14

தத்துவ விளக்கப் படலம்

இ-ள். வணங்கிநின்று பணிந்தெழுந்துநின்று அமுதுசொல்வான் கண்ணீர்சொரியவழுதுரைப்பான் மாயவாழ்வெனும் பொய்யான குடும்ப வாழ்க்கையென்னும் சோகத்தால் துன்பத்தினால் - உணங்கினேன் வாடினேன் ஐயனே என தாசிரியரே என்னுள்ளம் எனதகம் குளிரும் வண்ணம் சீதளமாம்படிபிணங்கிய செறிந்திருக்கிற கோசபாசப் பன்னலை கஞ்சகோரமாகிய பந்தம்பின்னலை சின்ன மாக்கி தூளாக்கி இணங்கி குருவே முத்தியையடைவிப்பதற்குடன் பட்டிருக்கு மாசிரியரே என்னை அடியேனை இரட்சிக்க வேண்டு மென்றான் எ-று இ-ம் அறிவின்மையால் வரும் பவத் துன்பத்தை நீக்கியறிவினால் வருமின்பத்தின் மூழ்கும்படி செய்விக்க வாசிரியரை வேண்டிக் கோடலாம்.

அ-கை அங்ஙனம் வினாவின சீடனைப் பரிசோதித்தல்.

அன்னைதன் சிசுவையைய னாமைமீன்பறவைபோலத் தன்னகங்குருதிநோக்கித் தடவிச் சந்நிதியிருத்தி யன்னது பிறவிமாற்று முபாயமொன்றுண்டு சொல்வேன் சொன்னது கேட்பாயாகிற் றொடர்புவந்தொலையுமென்றார். 15

இ-ள். அன்னை தாயையொத்த ஐயன் குருவானவர் தன்சிசுவை தன்னுடைய சீடனை ஆமை கூர்மத்தைப்போல் தன்னகங்குருதி தனதுள்ளத்தினினைத்து மீன் மச்சத்தைப் போல நோக்கி பூரணதிஷ்டி வைத்து பறவை போல் பட்சியைப் போல் தடவி அஸ்தமஸ்தகன்று யோகஞ் செய்து சந்நிதியிருத்தி எதிரிலருக்க வைத்து உன்னது பிறவி மாற்றும் உனதுபவத்துன்பத்தை நீக்கும் உபாயமொன்றுண்டு தந்திர மொன்றிருக்கின்றது சொல்வேன் உபதேசிப்பேன் சொன்னது கேட்பாயாகில் போதித்த வண்ணங்கேட்டு நடப்பாயாகில் தொடர்பவம் சிருஷ்டி முதற்றொடருஞ்சநநமானது தொலையுமென்றார் நீங்குமென்ற ருளினார் - எ-று-ப-ம் விஷயத்தை நினைக்கு மாகாமியத்தைக் கெடுத்தறிவை யுணரும்படி சிந்தித்தாரென்பார் ஆமை போற்கருதியெனவும் முன்பந்தப்பட்டிருக்கின்ற சஞ்சித மொழிந்து தனது சுத்தமாத்திரமான திருஷ்டி வரும்படி பார்த்தா

ரென்பார் மீன் போனோக்கி யெனவும் - பிரார்த்தமாக வந்த பௌதிக வடிவும் நித்தியானந்தமாக விளங்கத் தனது பூரணானந்தமாக வியாபித்தா ரென்பார் பறவை போற்றடவி யெனவுங் கூறினார்.

இ-ம் சமஸ்காரஞ்செய்தவாசிரியர் உபதேசிப்பதற்காக வகம் மதைகளுளவே விலவோவெனவாராய்ந்ததாம்.

அ-கை ஆசிரியர் வசனத்தின் மகிழ்ந்தன்பு கூர்தல்.

தொடர்பவந் தொலையுமென்று சொன்னதைக் கேட்டநேரந்
தடமடுமூழ்கினான்போற் சரீரமுங்குளிர்ந்துள்ளாறி
யடருமன் பொருகுமாபோ லானந்தபாஷ்பங்காட்டி
மடன மலர்ப்பாத மீண்டும் வணங்கி நின்றீது சொல்வான். 16

இ-ள். தொடர்பவம் தொன்றுதொட்டுத் தொடாநின்ற சநநமானது தொலையு மென்று நீங்குமென்று சொன்னதை அருளியதை கேட்ட நேரம் கேட்ட போதே தடமாடு விசாலமான தபாகத்தில் மூழ்கினான் போல முழுகினவனைப் போல சரீரமுங் குளிர்ந்து தேகமுங் குளிர்ச்சியாய் உள்ளாறி மனங் குளிர்ந்து அடருமன்ப நிறைந்தவன மானது ஒருகுமாப்போல் கரை யுழித்துச் செல்வது போல ஆனந்த பாஷ்பங் காட்டி இரண்டு கண்களிலு மானந்த பாஷ்பம் பெருக மடன் மலர்ப்பாதம் இதன் விரிந்த கமலமலர் போன்ற பாதங்களை மீண்டுந் திரும்பவும் வணங்கிப் பணிந்து எழுந்து நின்று ஈது சொல்வான். இதனைச் சொல்லத் தொடங்குவான். எ-று.

அ-கை சீடன் விண்ணப்பத்தினா லகமின்றென்பதை குறிப்பினாலரிதல்.

சொன்னதுகேட்க மாட்டாத் தொண்டனானாலுஞ் சுவாமி
நின்னது கருணையாலே நீரென்னையாளலாமே
யுன்னதுபிறவி மாற்று முபாயமொன்றுண்டென்றீரே
யின்னதென்றதைநீர் காட்டி யீடேற்றல் வேண்டுமென்றான். 17

இ-ள். சொன்னதை போதித்ததை கேட்க மாட்டா கேட்டு நடக்க மாட்டாத தொண்டனானாலும், அடிமையானாலும் சுவாமி என் தெய்வமே நினது கருணையால் தேவரீரது கிருபையினால் நீரென்னை தேவரீரடியேனை ஆளலாமே தடுத்தாளலாமே உனது பிறவி மாற்றும் உனதுபவத்தைக் கெடுக்கும் உபாயமொன்றுண் டென்கிரீரே தந்திர மொன்றிருக்கின்றதென்றருள் செய்தீரே, இன்னதென்று - இத்தன்மையதென்று, அதை அவ்வுபாயத்தை நீர் காட்டி தேவரீர் காண்பித்து ஈடேற்றல் வேண்டுமென்றான் இரட்சிக்க வேண்டுமென்றான். எ-று. (இ-உ-க-ம்) சீடனரிவு எவ்வளவு துல்யமானாலும் தன் கண்ணுதயமான வானந்தத்திற்கு விளக்கமாக வஃதை விளக்குதல் குருதுரியமாதலாற் குருவருளே விளக்க வேண்டுமென்பதாம்.

அ-கை. அகம்பாவ மின்றென்பதையறிந் தாத்மஸ்வரூபத்தை யுபதேசிக்கத் தொடங்கல்.

அபங்கியவிருத்தியானென் நறிந்தபின் செறிந்தமண்ணின்
கு-ம்பையுப்புமுமுன்னுதாங் குளவியின்கொள்கைபோலத்
தொடங்கியகுருவுமாமை சொரூபமேமருவவேண்டி
உடம்பினுட்சீவனைப் பார்த்து துபதேசமோதுவாரே. 18

இ-ள். அபங்கியவிருத்தியானென்று விருத்தியபங்கினவனென்று அரிந்தபின் தெரிந்தபின் செறிந்த நெருங்கிய, மண்ணின் குடம்பையுள் மட்கூட்டினுள்ளிருக்கின்ற, புழு முன் - கிருமியின் முன்னே ஊதுங்குளவியின் சத்திக்குளவியினது கொள்கைபோல் தண்மையைப் போல தொடங்கிய குருவும், உபதேசிக்கத் தொடங்கியவாசாரியரும், ஆத்மசொரூபம் - ஆத்மஸ்வரூபத்தை மருவ வேண்டி சீடனடையும் பொருட்டு உடம்பினுள் தேகத்தினுள் ளிருக்கும் சீவனைப் பார்த்து சீவனை நோக்கி உபதேசமோதுவார் உபதேசஞ்செய்வார் - எ-று.

இ-ள். சீடனதுயதார்த்த ஸ்வரூபத்தைப் பார்த்தவனஃதாக விளங்கும் பொருட்டனுக்கிரகிக்கத் தொடங்கினதாம்.

அ-கை. பவத்தை நீக்கும் பொருட் டத்துண்டான காரணமுமக்கு நிற்குங் காலவளவையுங் கூறல்.

வாராயென்மகனே தன்னை மறந்தவன்பிற்சிறந்து
தீராதசுழல்காற்று செத்தைபோற்சுற்றிச்சுற்றிப்
போராதகாலநேமிப் பிரமையிற்றிரிவன்போத
மாறாயுந்தனைத் தானென் றறியுமவ்வளவுந் தானே. 19

இ-ள். என் மகனே எனது புத்திரனே, வாராய் கேளாய் தன்னை மறந்தவன் தனதாத்மசொருபத்தை மறந்தவன் பிறந்திறந்து - தநித்து மறித்து தீராதசுழல்காற்றுற்ற ஓயாதசுழல்காற்றி லகப்பட்டசெத்தைப் போல் சருகைப் போல் - சுற்றிற்குற்றி அப்பவத்திற் சுழன்று சுழன்று பேராதகாலநேமி நீங்காதகாலசக்கிரத்தினது பிரமையிற்றிரிவன கழற்சியிற் சஞ்சரிப்பன் போதமராயுந்தன்னை அறிவினாலாராய்ந் தறியுமாத்மாவை தானென்று பிரமமென்று அறிவுமவ்வளவும் தெரிய மட்டும் - ஏ-று. இ-ம். அறிவின்மையாலுண்டான பவமறிவுதயமாய்த் தன்னைத் தானெனவுணருமட்டு மிருக்குமென்பதாம். ௨௬

அ-கை. மகாவாக்கியவுபதேசப் பிரகாரம் அறிய வேண்டிய பொருளிதுவெனவறைதல்.

தன்னையுந் தனக்காதாரத் தலைவனையுங் கண்டானேற்
பின்னையத்தலைவன்றனாய்ப் பிரமமாய்ப் பிறப்புத்தீர்வ
னுன்னை நீயறிவாயாகி லுனக்கொருகேடுமில்லை
யென்னைநீ கேட்கையாலே யீதுபதேசித்தேனே. 20

இ-ள். தன்னையும் கூடஸ்தனையும் தனக்காதாரத் தலைவனையும் தனக்கிடமான பிரமத்தையும் கண்டானேற் தரிசிப்பானாயில் பின்னை பின்புத் தலைவன்றானாய் அப்பிரமேய கூடஸ்தனாய் பிரமமாய் அக்கூடஸ்சனேபிரமமாய் பிறப்புத்தீர்வன் சன்ன நீங்குவான் உன்னை நீயறிவாயாகில் உதைத்து விஸ்வரூபத்தை நீ தெரிந்து கொள்வாயானால் உனக்கொரு கேடுமில்லை உனக்கொரு கெடுதியுமில்லை என்னை எம்மை நீ கேட்கையால் நீ கேட்கின்றபடியால் ஈதுபதேசித்தேன் எனதனுபவமான

தத்துவ விளக்கப் படலம்

விதைச் சொன்னேன் எ-று.

ப-ம். நசிப்பதான தேகமுதற்கிருதிபரியந்தம் ஒவ்வொன்றினுந்
சியாமற்றானாய்த் தேடித்திருக்கின்ற பிரத்தியோகாத்மசை
தன்னியத்தைத் தன்னையெனவும் அங்ஙனஞ் சேடித்தேனே
அவைகளனைத்தினும் பூரணமான பிரமசைதன்னியமாய்
விளங்குவதைத் தலைவனெனவும் அக்தேயிக்தீக்தேயக்தேயதாய்
விளங்குஞ் சுத்தசைதன்னியந் தானாகுவதை பின்னையக்
தலைவன்றானாய்ப் பிரமாயெனவும் அங்ஙனம் விளங்கியவனு
பவத்திற்கு தயாஸ்த மனமின்மையாற் சனனமரணமின்றென்பதை
பிறப்புத்தீர்வெனவங் கூறினார்.

அ-கை தன்னையறிய வேண்டுமென்பதைச் சர்வத்திரக்
காதாரணமாகக் கொள்ளுந்தேகமெனக் கருதிய கதையறிந்தவர்கள்
பவநீங்காமையானத்தினுண்மையுணரவினாவதல்.

என்னைத்தான் கடனாக வெண்ணியேசொன்னீரையா
தன்னைத்தானறியாமாந்தர் தரணியிலொருவருண்டோ
பின்னைத்தானவர்களெல்லாம் பிறந்திறந்துமுலுவானே
னின்னைத்தானம்பினேற்கு நிண்ணயமருளுவீரே. 21

இ-ள். என்னைத் தான் கடனாக என்னையறியாதவனாக
எண்ணியே சொன்னீர். தகுதியா சொன்னீர் ஐயா என தாசிரியரே
தன்னைத் தானறியாமாந்தர் தன்னைத் தெரியாத மனிதர்
தரணியிலொருவருண்டோ பூமியின் கண்ணொருவருண்டோ
பின்னை பின்பு அவர்களெல்லாம் அவர்களனைவரும் பிறந்துமுலு
வானேன் சநநமரணத்திற் சுழலுவானேன் நினை தேவாரை
நம்பினோற்கு நம்பின வடியேனுக்கு நிண்ணய மருளுவீர்
நிச்சயத்தை சொல்வீர் எ-று ப-ம் ஆதிரியரனுபவப்படி தேகத்திற்
றானாயிருந்ததன்னையறிய வேண்டுமென்னவக்தனு பவமாகாத
கீடன்றேகமே தானெனக்கருதி யென்னை யானறிய வில்லையா
வென்றா எனென்பார் என்னைத் தானசடனாக வெண்ணியோ
சொன்னீரெனவும் இங்ஙனமறிந்தயாவர்க்குஞ் சநந மரணமே நீங்க

வில்லையென்பானென்பார் பின்னைத் தானவர்களெல்லாம் பிறந் திறந்து மூலுவானேனெனவும் தானென்ப திக்தெனவுண்மை யாகத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்பானென்பார் நிண்ணயமருளு வீரெனவுங் கூறினார். இ-ம் தானென்ப தனுபவமாகும். பொருட்டதனியல்பை விசாரித்தாம். ௨௧

அ-கை. தானென்பதிக்தெனக் கூறியுந்தோன்றாததற்காக வாசிரியர் வருத்தமுற்றிரங்குதல்.

இன்னதுதேகந்தேகி யின்னெனவுணர்வன்யாவ
னன்னவன்றன்னைத்தானென் றறிந்தவனாகுமென்றார்
சொன்னபிற்றேகியாரித் தூலமல்லாமலென்றான்
பின்னதுகேட்டவையர் பீடையுநகையுங்கொண்டார். 22

இ-ள். தேகம்சாரீரமானது இன்னது இத்தன்மையுள்ளது. தேகி சாரீ இவனென இத்தன்மையுள்ளவரென்று உணர்வன்யாவன் அறிகின்ற வனெனவனோ அன்னவன் அவன்தன்னை கூடஸ்தனை நானென்று பிரமமென்று அறிந்தவனாகுமென்பார் தெரிந்தவனாவ னென்றார் சொன்னபின் அங்ஙனம் போதித்த பின்பு இத்தூல மல்லாமல் இச்சாரீரமன்றிதேகியாரென்றான் சாரீரியாரென்று கேட்டான் பின் பின்பு அது அவனதுபவத்தை கேட்டவையர்கேட்டவாசாரியர் பீடையும் துன்பமும், நகையும், புந்நகையும் கொண்டனர். -று ப -ம் இத்தேகந்தானா யிருப்பவனை யொங்ஙன முய்விக்கலாமென வாலோசிக்கு மன வருத்தமும், தேகந்தானென வறிந்தவன்றே கியையுந் தானென்றறி வனென்று மகிழ்ச்சியுங் கொண்டாரென்பார் பீடையுநகையுங் கொண்டாரெனக் கூறினார். இ-ம் ஆசிரியர் தனதனுபவமான சுத்த சைதன்னியத்தைத் தானென்று கூறச் சீடன் தனக்கனுபவமான தேகந்தானன்றித் தான்வே றுளதோவென வினவினதாம்.

அ-கை, தேகந்தானன்றதன் கண்ணுள்ள தேகியேதானென்பது தனக்குத் தானே தோன்ற அர்த்தரத்தியங்களை யறிகின்றவன் யாரெனவாசிரியர் வினாவுதல்.

தேகமல்லாஃவேறே தேகியார்காணென்றாய்
மோகமாங்கனவில் வந்து முளைத்திடுமவனார் சொல்வாய்
சோகமாங்கனவு தோன்றாச் சுழுத்திகண்டவனார் சொல்லா
யாகநீ நனவிலெண்ணு மறிவுதானே துசொல்லாய். 23

இ-ள். தேகமல்லாமல் சரீரத்தையன்றிவேறே வேறாயுள்ள தேகியார் சரீரியார் காணென்றாய் யான்கண்டிலென்றாய் அங்ஙனமாயின் மோகமாம் மோகமாகிய கனவில் வந்து முளைத்திடும்வனார் சொற்பனத்திலுதித்தவன்யாவன் சொல்லாய் இதனை நீ சொல் சோகமாங்கனவு தோன்றா மயக்கமாகிய சொற்பனந்தோன்றாத சுழுத்தி கண்டவனார் சுழுத்தியிற்கூனியமாகத் தரிசித்தவனார் சொல்லாய் சொல்லாய் ஆக ஆகியவிவ்விரண்டையும் நீநனவிலெண்ணும் நீசாக்கிரத்தினினைக்கும் அறிவு தானே துசொல்லாய் அறிவுயாது எ-று (இ-ம்) தேகத்தைத் தவிர தேகியொருவனுள எனென்பது தோன்ற வினாவினதாம்.

அ-கை. தேகத்தின் கண்ணவத்தைகளை யறிகின்றதேகி யொருவனுளனெனத் தோன்றுகின்றது. அதனை விளக்க வேண்டு மெனல்.

நனவுகண்டது நான் கண்ட நனவுள நினைவு நீங்கிக்
கனவு கண்டதுமிரண்டுங் காணாதசுழித்திகண்டுந்
தினமனுபவித்தலொக்குந் தெரியவுமில்லைசற்றே
மனதினிலுதிக்கும்பின்னே மறைக்குமதருளுவீரே. 24

இ-ள். நனவு கண்டதும் சாக்கிராவத்தையிற் பார்த்ததும் நான் கண்ட நான் பார்த்த நனவள நினைவு நீங்கி சாக்கிரத்திலுள்ள நினைப்பு நீங்கிக் கனவு கண்டதும் சொற்பனத்திற் பார்த்ததும் ; இரண்டுங்காணாத இவ்விருவத்தைகளின் றொழிலின்றிய சுழுத்திகண்டும் சுழுத்திகூனியத்தை பார்த்ததும் தினமனுபவித்தால் நாடோறு மனுபவிப்பதனால் ஓக்கும் தேவரீர் தேகியொன் றிருக்கின்றானென் றெளியதொவ்வும் தெரியவுமில்லை. அது பிரத்தியட்சமாகவுமில்லை. சற்றே மனதினிலுதிக்கும் சற்று மனதிற்போன் றுகின்றது பின்னை மறைக்கும்பின்பு மறைக்கின்றது.

அது அஃதின்கவருபத்தை அருளுவீர் கிருபை செய்வீர் - எ-று. கண்டதென்பது கண்டுமெனவும் மறையுதென்பது மறைக்கு மெனவுந் திரிந்து நின்றன - இ-ம் தானென்பது தேகமென்று தேகியேவவத்தைகளை முன்னிட்டறிவிக்க வொருவாற்றானரிந்த சீனகுது மின்மினிப் போலத் தோற்றிமறைதலின் தன் யதார்த்த சுவரூப மிக்கென விளங்க வனுக்கிரகிக்க வேண்டிக் கோடலாம்.

அ-கை. முன்றேகாந்தரனாயிருந்தவனைக் கிஞ்சித்து விலட்சப் படுத்திப் பின் நடத்த விலக கணையான முன்பு சடமானதே விலக்கணங் கூறியஃதை நீக்கிப் பின் சித்தோரனான தேகியிலக் கணங் கூறத் தொடங்கல்.

தாலத்தின் மரங்கள் காட்டித் தனிப்பிறை காட்டுவார்போ
லாலத்தினுடுக்கள்காட்டி யருந்ததிகாட்டுவார்போற்
றாலத்தைமுன்பு காட்டிச் சூக்குமசொரூபரான
மூலத்தைபின்பு காட்ட முனிவர்தொடங்கினாரே. 25

இ-ள். தாலத்தின் பூமியின் கண்ணுள்ள மரங்கள் காட்டி தருக்களைக் காண்பித்து தனிப்பிறை காட்டுவார்போல தனியான மூன்றாம் பிறையைத் தரிசிப்பவர்போல ஆலத்தினுடுக்கள் காட்டி ஆகாயத்தின் கண்ணுள்ள தாரகைகளைக் காட்டி அருந்ததி காட்டுவார் போல் அருந்ததியைக் காண்பிப்பவர் போல தூலத்தை முன்பு காட்டி தூலமாயுள்ள தத்துவங்களை முன்னே தரிசிப்பது சூக்குமசொரூபமானது அணுவுக்கணுவான மூலத்தை காரணத்தை பின்பு காட்ட பின்றரிசிப்பிக்க முனிவரர் தொடங்கினார் ஆசிரியராரம் பித்தார் எ-று. ஆலமென்பது ஆகுபெயர். ௨௬

இ-ம் போத மாகும்படி போதிக்குமரபு கூறினதாம்.

அ-கை. தானாகியசித்தைத் தனியே தரிசிப்பிக்கு நிமித்தம் தன்னைச் சுகசீவரமாகத் தோற்றுவிக்குமாரோபயுத்தியையும் அத்துவிதமான் கூடத்த பிரமமாகத் தோற்றுவிக்கு மபவாதயுத்தியை யுங் கூறத் தொடங்கல்.

தத்துவ விளக்கப் படலம்

அத்தியாரோபமென்று மபவாதமென்றுஞ் சொல்லு
முத்தியாற்பந்தம்வீடென் றுரைக்கும் வேதாந்தமெல்லா
மத்தையாமாரோபத்தாற் பந்தமாமபவாதந்தரன்
முத்தியாமிவ்விரண்டின் முந்தியாரோபங்கேளாய். 26

இ-ள். அத்தியாரோபமென்றும் அத்தியாரோபமென்று சொல்லும்
உத்தியாற் பந்தம் சொல்லுகின்ற வுத்தியினாற் பந்தமெனவும் அபவாத
மென்றுஞ் சொல்லுமுத்தியால் அபவாதமென்று சொல்லுகிற
வுத்தியினால் வீடென்றும் வீடெனவும் வேதாந்தமெல்லாம் உபநித
மனைத்தும் உரைக்கும் சொல்லும் ஆதலால் மித்தையா
மாரோபத்தால் இல்லாதவரோ பத்தால் பந்தமாம் பெத்தமாம்
அபவாதத்தால் அபவாதத்தினால் முத்தியாம் வீடாம் இவ்விரண்டில்
இவ்விரு வகையில் முந்தியாரோபங் கேளாய் முன்பாரோபத்தைக்
கேட்பாய் - எ-று, இ-ம், அத்தியாரோப வாத விலக்கணங் கூறினதாம்.

அ-கை. அத்தியாரோபவிலக்கணத்தைத்திஷ்டாந்தரூபமாகக்
கூறுதல்.

ஆரோபமத்தியாசங் கற்பனையாளவெல்லா
மோரோர்வஸ்துவினை வேறே யோரோர்வஸ்துவெனவோர்த
னாரூடுபணியாததோன்ற னரனாகத்தரியிற்றேன்ற
னீரூடுகானற்றோன்றினிரந்தரம் வெளியிற்றேன்றல் 27

இ-ள் ஆரோபம் ஆரோபமென்றும் அத்தியாசம் அத்தியாச
மென்னும் கற்பனை கற்பனையென்றும் ஆவலெல்லாம் ஆவன
வனைத்தும் ஓர் வஸ்துவினை ஒவ்வொரு பொருளை வேறே வேறான
ஓர் வஸ்துவென ஒவ்வொரு பொருளென ஓர்தல் அறிதலாம் நாரூடு
கமுதையி னிடத்து பணியாத தோன்றல் சர்ப்பந்தோற்றுதல் தறியில்
கட்டையினிடத்து நானாகத் தோன்றல் மகனாகத் தோற்றுதல்
கானலூடு கானலினிடத்து நீர் தோன்றல் சலந்தோற்றுதல்
வெளியில் ஆகாயத்தினிடத்தில் நிரந்தரந் தோன்ற தாமின்மை
தோற்றுதலும்.

அ-கை முற்கூறிய திருஷ்டாந்தம் போலச் சுத்தசைதன்னியத்திற்
சுகசீவ பரந் தோற்றுமெனல்.

இப்படிப் போலகாம ரூபங்களிரண்டுமின்றி
யொப்பமாயிரண்டற்றொன்றா யுணர்வொளிநிறைவாய்நிற்கு
மப்பிரமத்திற்றொன்று மைம்பூத விகாரமெல்லாஞ்
செப்பியகற்பிதத்தாற் செனித்ததென்றறிந்து கொள்ளே. 28

இ-ள். இப்படி போல இவை போல நாமரூபங் ளிரண்டுமின்றி
நாம ரூபமான விருநன்மைகளின் றிஒப்பமாய் ஒற்றுமையாயும்
இரண்டற னென்றாய் விதமின்றியேகமாயும் உணர்வொளிநிறைவர
ஞானப் பிரகாச நிறைவாயும் நிற்கும். இருக்கின்ற அப்பிரமத்திற்
றோன்றும் அப்பிரமத்தற் றோற்றாநின்ற ஐம்பூத விகாரமெல்லாம்
பஞ்சபூத முதலிய வேறுபாடனைத்தும் செப்பிய சொல்லா நின்ற
கற்பிதத்தால் ஆரோபத்தால் செனித்த தென்று உண்டானவை
களென்று அறிந்து கொள் தெரிவாய். எ-று.

இ-உ-க-ம். உள்ளதான சக்தி யில்லாத தான சுகசீவ பரந்
தோன்று முறமை யிங்கனமென்று கூறினதாம்.

அ-கை. பிரமத்திற்கற்பிதமாகச் சீவேஸ்வரசகத் துண்டான
முறையை யிருவகையாக கூறத் தொடங்கி முன்னரொரு வகையை
கூறுகிறார்.

அது தானெப்படியென்றக்கா லநாதியாஞ்சீவரெல்லாம்
பொதுவான சுமுத்திபோலப் பொருந்தும்வ்வியத்தந்தன்னி
லிதுகாலதத்துவப்பே ரீசனுட்பார்வையாலே
முதுமூலசபாவம்விட்டு முக்குணம்வியத்ததாமே. 29

இ-ள். அதுதானெப்படியென்றக்கால் அக்கற்பனையெப்படி
யுண்டாயிற்றெனின் அநாதியாஞ்சீவரெல்லாம் சித்ரூபமான
சீவர்களனைவரும் பொதுவான சுமுத்திபோல சாதாரணமான
சுமுத்தியைப் போற் சூனியமாயிருக்கின்ற அவ்வியத்தந்தன்னில்
மூலப்பிரகிருதியில் பொருந்தும் அமையும். இது இவ்வவ்வியத்

தத்துவ விளக்கப் படலம்

30

தம்காலத் துவப்பேர் நாமங்கால தத்துவமாம். ஈசனுட்பார்வையால் ஈஸ்வரன் சமுகத்தினால் முதுமூலசுபாவம் விட்டு முதன்மையான பிரகிருதியினின்று நீங்கி முக்குணமவியத்தமாம் மூன்று குணங்களும் வெளிப்பம் - ஏ-று.

உசு

அ-கை. முக்குணவியல்பு கூறல்;

உத்தமவெளப்புநீல முபயமாஞ்சிவப்புமாகும்
சுத்தசத்துவந்தமத்தோட் சுத்தசத்துவப்பேர்சொல்லுஞ்
சத்துவமமூக்கிருட்டாச் சாற்றுமூக்குணமுமூன்றா
யொத்துளவெனினுந்தம்மு ளொருகுணமதிகமாமே. 30

இ-ள். உத்தமவெளப்பு முதலான வெண்ணிறமும் உபயமாஞ் சிவப்பும் இரண்பாவதான செம்மை நிறமும் நீலம் மூன்றாவதான கருநிறமும் ஆகும். ஆகா நின்ற சுத்தசத்துவம் தூய்தான சத்துவகுணமும் அசுத்த தத்துவம் ரசோகுணமும் தமத்தோடு தமோகுணமுமென பேர் சொல்லும் நாமங்கூறப்பெறும் சத்துவம் சத்துவமான சுத்தமும் அமுக்கு அமுக்கும் இருட்டா இருட்டுமாகச் சாற்றும் சொல்லப்பட்டமூக்குணமும் இம்மூன்று குணங்களும் மூன்று மொத்துளவெனினும் மூன்றாகியொத்திருப்பவை களாயினும் தம்முள் அவைகளுள் ஒரு குணமதிகமாம் இரண்பங்கி யொருகுணம் விசேடித்துநிற்கும் - ஏ-று.

இ-உ-க-ம் வித்தை வடிவான சீவர்கள் பந்தப்பட்டிருக்குந் தங்கண் மறதியானவன் வியத்தத்திற்காலத்துவமு முக்குணங்களும் வியத்தமாயின வென்பதாம்.

ங.ய

அ-கை. மற்றொரு வகை சிருட்டியின் மரபு கூறத் தொடங்கல்.

ஒருவழியிதுவாமத்தை யொருவழிவேராச்சொல்வார்
மருவுமவ்வியக் தந்தானே மகதத்வமாகுமென்று
மருணமகதத்துவந்தா னகங்கராமாகுமென்றுங்
கருவுகங்காரமூன்றாங் காட்டியகுணமாமென்றுங். 31

இ-ள். ஒருவழியிதுவாம் ஒருமார்க்க மிதுவாம் இத்தை இதையே ஒருவழி வேறாச் சொல்வார். மற்றொரு மார்க்கமாய்ச் சொல்வார்கள். அக்தெங்கனமெனின் மருவு மவ்வியத்தந்தானே பொருந்திய வவ்வியத்தமோ மகதத்துவமாகுமென்றும் மகதத்துவமாமெனவும் அருண்மகத்துவந்தான் சொல்லிய மகத்துவமே அலங்காரமாகு மென்றும் அலங்காரதத்துவமெனவும் தருவகங்காரம் கருவாகியவ கங்காரமே மூன்றாய்க் காட்டிய குணமாமென்றும் மூன்றாய்த் தெரிவித்த குணங்களாமெனவுஞ் சொல்லப்படும் - ஏ-று.

சுத்தசைதன்னியமான தன்னை யெதிரிட்டறியவுதயமான வறிவுக்கு முன்புண்டானமறதியே அவ்வியத்தமான பிரகிருதி யெனவும் அவ்வறிவு பகிர்தமுக வுன்முகமானவிடமே மகத்துவ மெனவும் அது தன்னிடத்துப் பிரதிபலமான ஆரோபத்தை நானென்பதே அகங்கார தத்துவமென அதனிரசசலமே சத்துவ மெனவும் அதன்சலனமே ரசமெனவும் அதன் மக்கினமே தமமெனவு முண்டான வுபத்சிகுஷ்டியைத் தனுபவத்தற் காண்க. ௩௧

அ-கை. மேற்சொல்லியகுணங்களிற் சுசுசீவபரவுற்பத்தியைக் கூறுவான் றொடங்கிமுன்னர்பரனுற்பத்தியைக் கூறுகின்றார்.

இக்குணங்களிலேவீண்போன்றிருக்குஞ்சிற்சாயை தோன்று முக்குணங்களினுந்தூய்தா முதற்குணமாயையாகு மக்குணப்பிரமச்சாயை யந்தரியாமிமாயை யெக்குணங்களும் பற்றாதோ னிமித்தகாரணமாமீசன். 32

இ-ள். இக்குணங்களில் இம்மூன்று குணங்களில் விண் போன்று ஆகாயம் போலயிருக்கும் நிரவயமாயிருக்கின்ற சிற்சாயை தோன்றும் சிற்சாயை பிரதிபலிக்குமுக்குணங்களினு மூன்று குணங்களினும் தூய்தாமுதற்குணம் சுத்தமாகியமக் குணத்தும் மாயையாகும்மாயையாம் அக்குணம் அந்த சத்துவத்திற் பிரதிபலித்த - பிரமச் சாயை - பிரமப் பிரதிபலனமே அந்தரியாமி - அந்தரியாமி யாம் - மாயையெனக் குணங்களும் மாயாசம் பந்தமான வெந்தக் குணங்களும் - பற்றாதோன் - பற்றாதோன் - பற்றாதவனே - நிமித்த

தத்துவ விளக்கப் படலம்

காரண மீசன் - பஞ்சபூதபவதிகமுதலிய சிருட்டிக்கு நிமித்த காரணமாகிய வீசனாம் - எ-று.

அகை - ஈசன் காரணசரீர வற்பத்தியையுஞ் சீவனுற்பத்தியை யுங்கூறல்.

ஈசனுக்கிதுசுமுந்தி யிதுவேகாரணசரீரங்
கோசமானந்தமாகுங் குணமிராசதமவித்தை
தேசறுமவித்தைதோறுஞ் சிற்சாயைசீவகோடி
நாசமாமுயிரக்கப்போது நாமமும்பிராஞ்ஞனாமே. 33

இ-ள். ஈசனுக்கு - இவ்வீஸ்பரனுக்கு - இது- இம்மாயையோ சுமுத்திசுமுத்தியவத்தை யாம் - இதுவே - இஃதே - காரணசரீரம் - காரணசரீரமாம் கோசமானந்தமாகும் - இதுவே யானந்தமய கோசமாம் - குணமிராசதம் ரசோகுணம் - அவித்தை - அவித்தை யாம் - தேசறுமவித்தை சேசறும் விளக்கமின்றி யவித்தைகடோறும் பிரதிபலித்த - சிற்சாயை ஞானப்பிரதி பலமே - சீவகோடி - சீவராசிகளாம் - நாசமாம் - யாவையுமிறந்தசுமுத்தியை யபிமானிக்கும் - உயிர்க்கு - சீவர்களுக்கு - அப்போது அவ்வவசரத்தில் நாமும்பிராஞ்ஞனாம் - பெயர் பிராஞ்ஞனாம். எ-று.

அ-கை. சீவனதுகாரணசரீரவற்பத்தியைக் கூறுகின்றார்.

அமுக்கொடுபற்றுஞ்சீவர்க் கதுகுவயானந்தகோசஞ்
சுமுத்திகாரணசரீரஞ் சொன்னவிம்மட்டுமோக
முமுக்குணத்திரண்டால்வந்தால் மூலவாரோபஞ்சொன்னோம்
வழித்துக்குமவாரோ வழியுநீமொழியக்கேளாய். 34

இ-ள். அமுக்கொடுபற்றும் - அவித்தையைச் சேர்ந்திருக்கின்ற - சீவர்க்கு சீவர்களுக்கு - அதுவே - அவ்வித்தையே - ஆனந்தகோசம் - ஆனந்த மயகோசமாம் - சுமுத்தி - அத்தே - சுமுத்திவத்தையாம் - காரணசரீரம் அக்தேகாரணசரீரமாம் - சொன்னவிம்மட்டும் - சொல்லியவிதுபரியந்தம் மோகம் - மயக்கமாகத் தோற்றிய பிரகிருதியின் - முமுக்குணத்திரண்டால் வந்த முமுதுமான சத்துவர

சோகுணத்திலுண்டான - மூலவரோபம் காரணசரீரவத்தியாசத்தை - சொன்னோம் - உரைத்தோம் - வழுத்திசூக்குமவாரோபவழியும் சொல்லப்பட்ட சூக்குமசரீரத்தியாச முண்டான மார்க்கத்தையும் - மொழிய - யாஞ்சொல்ல - நீகேளாய் நீ கேட்பாய் - எ-று. ந.சு

சுத்தனசதன்னியச்சாயை அதனிடமாதலின் - அதனைப் பிரமகூடஸ்தரெனவும் அகுதுசத்துவரஸோகுணத்திற்றங்குதலில் அக்குணங்களை மாயையவித்தையெனவும். அவற்றிற் பிரதிபிம்பித்தசாயை யாரோபமாதலின் அவற்றைச்சீவேஸ்வரெனவும் - அம்மாயை யவித்தைகள் மேல்விளையுக்குக் காரணமாதலின் அவைகளைக் காரண சரீரமெனவும் அவைகளிலனைத்துமடங்கி நின்றலை - சுழுத்திய வத்தையெனவும் அவைகளிலன்புற்று நின்றலை - ஆனந்தமயகோச மெனவும், அவைகளை யபிமானித்து நிற்பவரை - அந்தரியாமி பிராஞ்ஞெனெனவுங் கொள்க (இ உ க ம்) சீவேஸ்வரவும் பத்தியும் அவர் களுக்குண்டான காரணசரீரவத்தியாசமுங் கூறினதாம்.

அ-கை - சீவேஸ்வரர்களுக்குச் சூட்சுமசரீரமுண்டான முறையைக் கூறுவான் றொடங்கி முன்பு சத்திகளின் றோற்ற முரைத்தல்.

ஏமமாயாவிநோத வீ சனாரருளிணாலே

பூமலியுயிர்கட்கெல்லாம் போகசாதனமுண்டாகத்

தாமதகுணமிரண்டு சத்தியாய்ப் பிரிந்து தோன்றும்

வீமமா பூடலென்றும் விவிதமாந் தோற்றமென்றும். 35

இ-ள். ஏமமாயாவிநோதமோகமாகியுமாயை விளையாட்டாக வுடையசரருளிணால் ஈஸ்வரனுடைய கிருபையினால் - பூமலியுயிர்கட்கெல்லாம் பொலிவு மிகுந்தசீவர்கனைவர்க்கும் போகசாதனமுண்டாக - அனுபோகசாதனமுண்டாகும் பொருட்டுதாமதகுணம் தமோகுணமானது - வீமமாபூடலென்றும் பயங்கரமானவாவரணமெனவும் - விவித மாந்தோற்றமென்றும் நானாவிதமாகும் விக்ஷேபமெனவும் இரண்டு சத்தியாய்ப் பிரிந்து தோன்றும் இருசத்திகளாய்ப் பிரிந்து தோன்றும். - எ-று.

உயிர்கட்கெல்லாம் போகசாதனமுண்டாகவென்பதனாற்
சீவர்கள் சமஷ்டியேயீஸ்வரனாதலின் அவ்வீஸ்வரனுக்குங்கொள்க.

அ-கை. விட்சேபத்திற் றன்மாத்திரையான சூட்சும பூதவற்பத்தி
கூறல்.

தோற்றமாஞ்சத்திதன்னிற் சொல்லியவிண்ணாம்விண்ணிற்
காற்றதாங்காற்றிற்றீயாங் கனலிநீர்நீரின்மண்ணாம்
போற்றுமிவ்வைந்துநொய்யு பூதங்களென்றுபேராஞ்
சாற்றுமற்றிவற்றிற்போக சாதனதனுவுண்டாகும். 36

இ-ள். தோற்றமாஞ்சத்திதன்னில்விட்சேபசத்தியில் சொல்லிய
விண்ணாய், சொல்லப்படுஞ்சத்தாதன்மாத்திரை யான வாகாயமுண்
டாம் விண்ணில் அவ்வாகாயத்தில் காற்றதாம்பரிசுதன் மாத்திரையான
வாயுவுண்டாம் காற்றில் அவ்வாயுவில் தீயாம் - ரூபதன் மாத்திரை
யானவக்கிநியுண்டாம் கனலில் அவ்வக்கினியில் நீர்சுதன் மாத்திரை
யானவபுண்டாம் நீரில் அவ்வப்பில் மண்ணாம் கந்தன் மாத்திரை
யான பிருதிவியுண்டாம் போற்றும் போற்றப்பட்ட இவ்வைந்தும்
இத்தன் மாத்திரைகளைந்தும் நொய்யு பூதங்களென்று பேராம்
சூக்கும் பூதங்களென்று நாமங்களாம் - சாற்றும் சொல்லப்பட்ட
இவற்றில் இத்தன் மாத்திரைகளில் போக சாதனதனுவுண்டாகும் அனு
போகத்துக்குச் சாதனமான சூக்குமசாரீந் தோன்றும்-எ-று. ௩௬

அ-கை. தன் மாத்திரையின் சத்துவகுணத்தில் அந்தக் கரண
ஞானேந்திரியவற்பத்தி கூறல்.

ஆதிமுக்குணமிப்பூத மபங்கலுந் தொடர்ந்து நிற்குங்
கோதில்வெண்குணத்திலைந்து கூறுணர்கருவியாகு
மோகியபின்னையைந்து முளம்பந்திரெண்டாளுான
சாதனமாயிவ்வேழுஞ் சற்குணம் பிரிவினாலே. 37

இ-ள். ஆதிமுக்குணம் - உண்டான மூன்று குணங்களும்
இப்பூத மபங்கலும் இத்தன் மாத்திரைகளைந்திலும் தொடர்ந்து
நிற்கும் கூடியிருக்கும் கோதில் குற்றமற்ற வெண்குலத்தில் சத்துவ
குணத்தில் ஐந்து கூறு விஷ்டியான வைந்து பங்கும் உணர்
கருவியாகும் ஞானேந்திரியங் களாம் ஒதியபின்னையைந்தும்
சொல்லப்பட்ட சமஷ்டியானவைந்து பங்கும் உளம்பந்தியிரண்டாம்

மனம்புத்தி யெனவிரண்டாகும் சற்குணப்பிரிவினால் சத்துவ குணாம்சமாதலால் இவ்வேழும் இந்த வேழம் ஞானசாதனமாம் அறிகருவிகளாம் - எ-று.

ங.எ

அ-கை. தன் மாத்திரையின் ரசோகுணத்தில் வாயுகன்மேந் ரியங்களுநுற்பத்தி கூறல்.

இராசகுணத்தில்வேறிட டெடுத்தகூறைந்துமைந்தும்
பிராணவாயுக்களென்றும் பெருந்தொழிர்கன்மமென்றும்
பராவியபெயராமிந்தப் பதினேழ்மலிங்கதேசஞ்
சுராசுரர்நரர்விலங்காய்த் தோன்றியவுயிர்கட்கெல்லாம். 33

இ-ள். இராசகுணத்தில் ரசோகுணத்தில் எடுத்த கூறைந்தும் எடுத்தொன்றாக வைத்த பங்கைந்து பிராணவாயுக்களென்றும் தனித்தனியே யெடுத்த பங்கைந்தும் பெருந்தொழிற் கன்மமென்று பெரியகிரியைச் செய்யுக் கன்மேந்திரியங்களெனவும் பராவிய பெயராம் பரவிய நாமங்களாம் இந்த பதினேழும் இப்பதினேழு தத்துவங்களும் சுர தேவர்களும் அசுரர் அவுணர்களும் நரர் மனிதர்களும் விலங்காய்மிருகங்களுமாகி தோன்றி உண்டான உயிர்கட்கெல்லாம் சீவர்களனைவர்க்கும் இலிங்கதேகம் சூக்கும சரீரங்களாம் எ-று. சில நூலாசிரியர் சூட்சும தேகமிருபுத்து ஈன்கு சத்துவமென்றதை இந்நூலாசிரியர் விடயமைந்ததையும் ஞானேந் திரியத்திலடக்கியும், அகங்காரத்தையஞ்சித்தத்தையுமனம் புத்தியி லடக்கியும் பதினேழாகக் கூறினா ரெனர்கொள்க.

இ-உ-க-ம். சீவேஸ்வரருக்குண்டான சூக்கும சரீராத்தியாசங் கூறினதாம்,

(அ-கை) சூக்குமதேகத்தினால் வருங்கற்பனாமங்களைக் கூறல்.

இவ்வுடன் மருவுஞ்சீவர்க் கிலங்குதைசதனென்றாகு
மிவ்வுடன் மருவுமீசற் கிரணியகருப்பனாகி
மிவ்வுடலிரண்டுபேர்க்கு மிலிங்கசூக்குமசரீர
மிவ்வுடற்கோசமுன்றா மிதுகனாவவத்தையாமே. 39

(இ-ம்) இவ்வுடல் இவ்வியஷ்டிசூக்கும தேகத்தை மருவுஞ்சீவற்கு சேர்ந்தபிமானிக்குஞ் சீவனுக்கு இலங்குதை சதனென்றாகும் விளங்கா நின்ற வபிமானிநாமத்தை சதனென்பதாம் இவ்வுடல் இச்சமஷ்டி சூக்கும தேகத்தை மருவுமீசற்கு சேர்ந்தபிமானிக்கின்ற ஈஸ்வரனுக்கு இரணியகருப்பனாகும் அபிமானி நாம்மிரணிய கருப்பனென்பதாம் இவ்வுடல் இச்சரீரம் இரண்டு பேர்க்கும் சீவேஸ்வரரிருவர்க்கும் இலிங்கசூக்கும சரீரம் சூக்குமசரீரமாம் இவ்வுடல் இச்சரீரத்துக்குக் கோசமூன்றாம் பிராண மயமனோமய விஞ்ஞானமய கெனக்கோசங் கண்மூன்றாகும் இது சனாவ வத்தையாம் இது சொற்பனவவத்தையாம் எ-று.

தன்மாத்திரைகள் சூக்குமாதலின் அவற்றைச் சூக்கும பூதமெனவும் அவற்றின்றடிப்பைச் சூக்குமதேகமெனவும் அதை யபிமானிப்பவர்களை இரணியகருப்பன் தைசதனெனவும் அக்து பிரமணோ ராச்சியஞ் செய்தலைச் சொற்பனா வஸ்தையெனவும் அக்து பிராமணா புத்திகளாகத் தன்னை வறைத்தலை கோசங்களெனவுங் கொள்க.

ந.சு.

அ-கை. பஞ்ச பூதபௌதிகமான சகத்துற்பத்தியைக் கூறுவான்றொடங்கியக்துண்டாகுதற்கேது கூறுகின்றார்.

சூக்குமசகமிம்மிட்டுஞ் சொல்லினோமிப்பாற்றூல
மாக்குமாரோபந்தானு மடைவிளின்மொழியைக் கேளாய்
தாக்குதவ்வுயிர்க்குத்தூல தனுவும் போகமுமுண்டாகக்
காக்குமிவ்வீசன்பஞ்சீ கரணங்கள் செய்தான்றானே. 40

இ-ள். சூக்குமசகம் சூக்குமசரப் பிரபஞ்சத்தை இம்மட்டும் - இது பரியந்தம் சொல்லினோம் சொன்னோம். இப்பால்மேல் தூலமாக்கு தூலபூதமுந் தூலதேகமுமுண்டாகும் ஆரோபந்தானும் அத்தி சரத்தையும் அடைவினில் கிரமமாக மொழியக்கேளாய் - சொல்லக் கேட்பாய் தாக்குமிவ்வுயிர்க்கு சூக்குமசரீரத்திற் சேர்ந்திருக்கின்ற விச்சீவர்களுக்கு தூலதனும் தூலதேகமும் போகமும் அனு போகமும் உண்டாக உண்டாகும்படி காக்குமிவ்வீசன் சீவர்களை

போது காக்குமிவ்வீஸ்வரன் பஞ்சி கரணங்கள் பஞ்சிகரித் தலை செய்தான் செய்தனன் எ-று தனவும் போகமுமென்றவும்மை யால் அண்டமும் புவனமுங்கொள்க.

அ-கை. பஞ்சிகரமும் அவற்றிலாகியகாரியமுங்கூறல்.

ஐந்துபூதமும்பத்தாக்கி யவைபாதிநந்நன்காக்கி

நந்துதன்பாதி விட்டு நாலொடுநாலுங்கூட்ட

வந்தன தூலபூத மகாபூதமவற்றினின்றுந்

தந்தனநான் காந்தூல தனுவண்டபுவனபோகம்.

41

இ-ள். ஐந்துபூதமும் பத்தாக்கி தமோகுணப்பங்காகிய சூக்கும பஞ்ச பூதங்களைப் பத்துபங்கு செய்து அவை பாதி அவற்றிற்பகுத்த பாதியை நான்காக்கி ஒவ்வொன்றை நான்கு நான்கு செய்து நந்துதன் பாதி விட்டு கேடில்லாத் தன்மாசனமான பாதி நீக்கி நாலொடுமற்ற நான்கொடு நாலுங் கூட்ட நான்கையுஞ் சோக்கவந்த அதூலபூதம் தூலபூதமுண்டாயின மகாபூதமவற்றினின்றும் தூலமாகிய வகைகளின்றும் தந்தன உண்டாக்கப்பட்ட அதூலதனு தூலசரீரமும் அண்டம் அண்டமும் புவனம் புவனமும் போகங்களுமாகிய நான்கு மாம் நான்காகும். எ-று.

அண்டமென்பது பஞ்சபூத சமஷ்டியெனவும் புவனமென்பது அவைகளினுள்ள பதப்பிராவத்திஸ்தானங்களெனவுங் கொள்க.

இ-உ-க-ம்-சூட்சுமபூதத்தைப் பஞ்சிகரித்துத் தூலபூதமும் வற்றிற்றுலாசரீர முதலிய நான்குந் தோன்றினவென்பதாம். சக

அ-கை-தூலதேகத்தினால் வருங்கற்பனா நாமங்களைக் கூறல்.

தூலமேமருவுஞ்சீவன் சொல்லியவிசுவனாகுந்

தூலமேயமருமீசன் சூழ்விராட்புருடனாகுந்

தூலமாஞ்சாக்கிரவத்தை சொன்னதோரன்னகோசந்

தூலகற்பனையீதென்று தொகுத்ததுமனத்திற்கொள்வாய் 42

இ-ள். தூலமேமருவுஞ்சீவன் வியஸ்திதூலதேகத்தைச் சேர்ந்தபிமானிக்கிறசிவனுக்கபிமானி நாம் சொல்லிய சொல்லப்பட்ட விசுவனாகும் விசுவனென்பதாம் தூலமேமருவமீசன் சமன்டிதூல தேகத்தைச் சேர்ந்தபிமானிக்கின்ற வீஸ்வரனுக் கபிமானி நாமம் கூழ் விராட் புருடனாகும் கருதா நின்ற விறாட்புருடறென்பதாமதூலம் இவை யிருவருக்குந் தூலதேகமாம் சாக்கிரவவத்தை இவையிவ் விருவர்க்குஞ் சாக்கிரவவத்தையாம் சொன்னது சொல்லியவிது அன்னகோசமாம் இவ்விருவர்க்குமன்ன மயகோசமாம் தூல கற்பனை யீதென்று தூலசாரீரவத்தியாசமிதுவென்று தொகுத்தது தொகுத்துச் சொன்னதை மனதிற் கொள்வாய் மனதிலுணர்வாய் - எ-று.

கன்மாத்திரை மீசிரமானதைத் தூலபூதமெனவும், அதொரு ரூபமானதைத் தூல சாரீரமெனவும் அதை அபிமானிப்பவர்களை விசுவன்விராட்டெனவும் அதினின்று எதிரிட்டிறத் தலைச் சாக்கிராவ வத்தை யெனவும் அது தன்னமயமாதலின் அதனை அன்னமய கோசமெனவுங் கொள்க.

இ-ம். அபிமானிநாமமுதலியவைகளுண்டானவத்தியாயங் கூறினதாம்.

அ-கை - சீவேஸ்வரர்களுக்கு பாதியொன்றாயினவர்கள் பேதமறிவதெங்ஙனமென்ற வினாவுக்குத்தரம்.

சீரியவீசனார்க்குஞ் சீவற்குமுபாதியொன்றே
லாரியகுருவேபேத மறிவதெப்படி யென்றக்காற்
காரியவுபாதிசீவன் காரணவுபாதியீசன்
வீரியமிகுசமட்டி வியட்டியாற்பேதமாமே. 43

இ-ள். சீரியவீசனாற்கும் சிறப்பையுடைய வீஸ்வரனுக்கும் சீவற்கும் சீவனுக்கும் உபாதியொன்றேல் உபாதியொன்றானால் - ஆரிய குருவே அரிகுருவாகியவாசியரே பேதமறிவது சிவேஸ்வ ரென்கிறவேற்றுமை யறிவது எப்படி என்ற கால எவ்வாரென்பாயாகில்

காரிவுபாதி காரியவுபாதி யுள்ள சீவன்சீவர்கள் வியட்டியால் வியட்டி யினாலும் காரணவு பாதிக்கரணோயாதியுள்ள ஈசன் ஈஸ்வரன் வீரிய மிகுசமட் வீரமிகுந்த சமட்டியினாலும் பேதமாம் பேதமாகும். எ-று.

சுந

அ-கை. இதுவுமது

மரங்கள்போல்வியட்டிபேதம் வனமென சமட்டிபேதஞ் சரங்கடாபரங்கள் பேதந் தனியுடல்வியட்டி யன்பார் பரம்பியவெல்லாங்கூட்டிப் பார்ப்பது சமட்டியென்பா ரிரங்கியபலசீவர்க்கு மீசற்கும் சலதமீதே.

44

இ-ள். மரங்கள் போல் தருக்களைப் போல் வியட்டி பேதம் வியட்டியின்பேதமாம் வனமெனல் வனமென்பது சட்டி பேதம் சமட்டியின் பேதமாம் சரங்கடா பரங்கள் சராசரவுயிர்களின் பேதம் பேதமாயுடல் தனிமையான தேகத்தை வியட்டியென்பா வியட்டியென்று சொல்லு வார்கள் பரம்பு வெல்லாங் கூட்டி விரிந்த தூலதேக முதலியவத்தையுஞ் சேர்த்து பார்ப்பது சமட்டியென்பார் காண்பது சமட்டியென்று சொல்லு வார்கள் இரங்கியிரங்கா நின்ற பல சீவர்க்கும் அனந்த சீவர்களுக்கும் ஈசற்கும் ஈஸ்வரனுக்கும் - பேதமிதே பேதமிதுவாம் - எ-று.

இ-உ-க-ம்-சமட்டியினா லீஸ்வரனுக்குக்காரணோபாதியும் வியட்டி யினாற் சீவனுக்காரியோ பாதியுமாமென்பதாம்.

சுச

அ-கை. அத்தியாரோ பவுத்தியினாற்றன்னிடத்தி லாரோபமாகத் தோற்றின சச்சிவாரங்களைக் கூறியவைகளுண்டான கிரமப் படிவ யிப்பிக்கு மபவாத வுத்தியைக் கூறத் தொடங்கல்.

கற்பனையன்னவாறு காட்டினோம் காண்பமெல்லாஞ் சொற்பனம்போலவெண்ணித் துணிந்தவன் ஞானியாவான் சொற்புதை மழைக்காலம்போய்த் தெளிந்தவாகாயம்போல வற்புதமுத்திசேரு மபவாதவழியுங்கேளாய்.

45

இ-ள். கற்பனை வந்தவாறு ஆரோபமான சிருஷ்டியுண்டான முறைய காட்டினோம் - அறிவித்தோம் - காண்பவெல்லாம் திரிகிய மனத்தையும் கொற்பனம் போல் - கனவைப் போல எண்ணித் துணிந்தவன் கருதித் தெளிந்தவன் - ஞானியாவான் - அறிஞனாவான் - சொற் புதைமேக நிறைந்திருக்கின்ற - மழைகாலம் போய் - வருஷகால நீங்கி - தெளிந்தவாகாயம் போல சரற்காலத்திற் றெளிந்தவிண்ணைப் போல - அற்புத முத்தி சேரும் - அற்புதமான மோட்சமடையும் - அபவாத வழியுங் கேளாய் அபவாத மார்க்கத்தை யுங் கேட்பாய் - ஏ-று.

சுரு

அ-கை. அபவாத விலக்கணங் கூறல்.

அரவன்று கயிலன்றற்போ லாளன் றுதறியென்றாற்போற்
குரவன்றனுபதேசத்தார் கூறு நூல்வெளிச்சங்கொண்டு
புரமன்று புவனமன்று பூதங்களன்று ஞானத்
திரமொன்றும் பிரமமென்றுந் தெளிவதேயபாவா தங்காண். 4-6

இ-ள். அரவன்று - சர்ப்பமல்ல - கயிற் றென்னாப் போல் - பழுதை யென்பது போலவும் - ஆளன்றமகனன்று - தறியொன் றாற்போல் குற்றி என்பது போலவும் - குரவன் றனுப தேசத்தால் - ஆசிரியரூப தேசமென்னுஞானக் கண்ணினால் - கூறு நூல் தத்துவத்தை சொல்லும்ஞான சாத்திரங்களாகிய - வெளிச்சங் கொண்டு பிரகாசத்தைக் கொண்டு - புரமன்றுதேக முதலிய தத்துவங்களன்று ஞானத்திர மென்றும் அவைகட்க திட்டமான கூடஸ்த சைதன்னியமெனவும் புவனமன்று புவனங்களுமன்று பூதங்களன்று - பஞ்ச பூதங்களுமன்று பிரமனென்றும் அவைகட்க திட்டானமான பிரமமெனவும் தெளிவதே அனுபவமாய்த் தெளிவதே அவபாதங்காண் அபவாமாம் - ஏ-று.

இ-ம். புவனமென்பது சகளீகரித்திருக்குங் கயிலாச முதலிய ஸ்தானமும் பூதங்களென்பது விராட்டுருவமுமெனக் கொள்க.

இ-உ-க-ம். ஆரோ பத்தையாக்கியதிஷ்டானத்தைத் தரிசிப்பித்ததாம்.

அ-கை, அதிஷ்டானத்தைத் தவிர வாரேபமின்றெனல்.

படமுநூலும்போற் செய்தபணியும் பொன்னும் போய் பார்க்கிற்
கடமுமண்ணுப்போலொன்றாங் காரியகரணங்களொன்றா
ளுடன்முதற்கபாவமீறா யொன்றிலொன்றுதித்தித்தவாறே
யடைவினிலொடுக்கின்காண்ப தபவாதவுபாயமாமே. 47

இ-ள். படமு நூலும் டோல் படர்ந்ததுவும் போல செய்த பணியும்
பொன்னும்போல், செய்தவாபரணமுமாகடமும் போலேகடமு
மண்ணும் போல் - கலசமு மிருத்துவும் போல - பார்க்கில பார்க்கு
மிடத்தில் காரிய காரணங்கள் காரிய காரணங்களிரண்டும் ஒன்றாம்
ஒன்றேயாம் உடன்முதற்கபாவமீறாம் - தூலதேக முதற்பிரகிருதி
பரியந்தம் ஒன்றிலொன்றுண்டான பிரகாரம் அடைவினில் முறையாக
ஒடுக்கி அடக்கி காண்பது சுத்தப் பிரமத்தைத் தரிசிப்பது அபவாதவு
பாயமாம் அவ்வபவாதயுக்தியாம். எ-று.

இ-ள். தன்னிடத்திற் கற்பிதமான சகசிவபரங்களைத் தனதுருவ
மாக வொடுக்கிக் காண்பதே யபவாதவுத்தியென்பதாம். சௌ

அ-கை-முற்கூறிய ஆவரணசத்தியிலக்கணம்யாதென
வினாதல்.

தூடணதமத்தில் வந்த தோற்றமாஞ்சத்திசெய்யு
மீடனை விகாரஞ்சென்னீ ரிரண்டுசத்திகளென்றீரே
மூடலாஞ்சத்திசெய்யு மோகமுஞ்சொல்லுமையா
கேட றுங்குருவேயென்னக் கிருபையோடருள் செய்வாரே. 48

இ-ள். தூடணதமத்தில் வந்த தூசிகத் தக்கதமோ குணத்தி
லுண்டான தோற்றமாஞ் சத்தி செய்யும் விகேஷபத்தி செய்யா
நின்றஈசனை விகாரஞ் சொன்னீர் - இகசாரூபப்பிரபஞ்சமுண்டான
வேறுபாடுகளைச் சொன்னீர் - யிரண்டு சத்திகளென்றீரே யிரண்டு
சத்திகளென்று சொன்னீரே மூடலாஞ் சத்தி செய்யும்
ஆவரணசத்திசெய்கின்ற மோகமு மயக்கத்தையும் கேடறும்
சத்தியமான குருவே ஐயா குருசாமியே சொல்லுமென்ன அருள

வேண்டுமென்று கேட்க கிடுபையோடு கருணையோடும் அருள் செய்வார் - ஆசிரியரனுக்கிரகிப்பார் - எ-று.

அ-கை ஆவரணசத்தியின் றன்மை கூறல்.

தானிகர் தனக்காமீசன் றனையுந்தங்களைத் தான்கண்ட
ஞானிகடமையுமன்றி நாஸ்திகபாதியென்னு
மூனிறைபயிர்களுள்ளி னுணர்விழிக்குருடாம்வண்ணம்
வானிலந்திசைகண்மூடு மழைநிசியிருள்போன்மூடும். 49

இ-ள். தானிகாதனக்காம் தனக்குத்தானே சமானமாகிய ஈசன்ற
னையும் பிரமமயமான வீசனையும் தங்களைத் தான் கண்ட
தானாகிய கூடஸ்தரைத் தரிசித்த ஞானி கடமையும் ஞானவான்
களையும் அனறி அல்லாமல் - நாஸ்தியில்லை நபாதி யென்னும்
இருக்கிற் காணானோவென்கின்றவிருமுகத்தினால் ஊனிறை -
தேகத்தில் வசிக்கும் - உயிர்களுள்ளின் சீவர்கள்சத்தின் விளங்கிய
உணர்விழிஞான சிருஷ்டியானது குருடாம்வண்ணம் - தெரியாதபடி
வானிலந்திசைகள் விண்மண்திக்குகளை மூடும் மூடுகின்ற
மழைநிசியிருள் போல கார்காலத் திரவினிருளைப் போல மூடும்
ஆவரண சத்தியானது மறைக்கும் - எ-று.

இ-ள். கூடஸ்தபிரமங்களை மறையாவனவைகளினா ரோப
மான சீவேஸ்வரர்களை மறைக்குமென்பதாகும். சுகூ

அ-கை. இ-து.

பூன்றமாம்பிரமத்துக்கும் புறத்துளவிசாரங்கட்கு
மாறைகூடத்தனுக்கு மகத்துளவிகாரங்கட்குந்
தோன்றியபேதஞ்சற்றுந் தோன்றாமன்மறைத்துமூடு
மூன்றியபவவியாதி யுண்டாக்குமுபாதியீதே. 50

இ-ள். பூன்றமாம் பிரமத்துக்கும் - பூரணமான பிரமஸ்ரூபத்
துக்கும் புறத்துள விகாரங்கட்கும் புறம்பிலுள்ள வீசன் முதலிய
வேறுபாடுகளுக்கும் ஆன்ற கூடத்தனுக்கும், மாட்சிமையான கூடஸ்
தனுக்கும் அகத்துள விகாரங்கட்கும் அகத்திலுள்ள சீவன முதலிய

வேறுபாடுகளுக்கும் தோன்றிய பேதம் உண்பானசிற்சுட பேதங்களை சற்றுந் தோன்றாமல் மறைத்து மூடும் மறைக்கும் உணன்றிய - திறமான பவவியாதி பவப்பினியை - உண்டாக்கும் விளைவிக்கும் உபாதிஉபாதியானது ஈதே இவ்வாபரண சத்தியேயாம் - ஏ-று.

இ-ள். அதிஷ்டமானவாரோபங்களின் பேதந்தெரிய வொட்டா மணாஸ் திறபாதியென்னு மிருமுகத்தான் ஞானதிஷ்டியை மறைக்கு தல் ஆபரண சத்தியின் நன்மையென்பதாம். ௫

அ-கை. அதிஷ்டமான திஷ்டசாமானியாமாகத் தோற்றிய பின்னர் அஃது மறைபடும்போது மறைபடாத போதுமாரோபம் தோன்ற கணக்கில்லையே யென்ற சீடனை நோக்கி யவ்வதிஷ்டான விலக்கணத்தை இரண்டு விதமாகக் கூறுகின்றார்.

ஆதாரமறைந்து போனா வாரோபமெங்கேதோன்று
மாதாரமரையாதாயி னாரோபமில்லையெயன்றா
லாதாரஞ்சமம்விசேட மாமெனவிரண்டுக்கூறா
மாதாரஞ்சமமாமெங்கு மாரோடம்விசேடமாமே. 51

இ-ள். ஆதாரமறைந்து போனால் விம்பமறையுமானால் ஆரோபமெங்கே தோன்றும் பிரதிவிம்ப மெங்ஙனந் தோன்றும் ஆதாரமறையாதாயின் - விம்பமறையவில்லையெனின் ஆரோப மில்லையே யென்றால் பிரதி விமயமில்லையெயனின் ஆதாரம் ஆகாரமானதுசம்மவிசேடமாமென சமமாமெனவும் விசேடமா மெனவும் இரண்டு கூறாம் இரண்டு வகையாம் சமம் சமமானது ளங்கும் எவ்விடத்திலுமுள்ள ஆதாரமாம் ஆதாரமாகும் விசேடம் விசேடமானது ஆரோபமாம் கற்பிதமாம் - ஏ-று.

ஆதாரமான சுத்தசைதன்னியம் பூரணமான கூடஸ் தபிமாக விளங்குமிடத்திற் சமமெனவு மதனிலுதயமான வறிவு சீவேஸ்வர சத்தாக விரிந்தொடுங்கிமி த்துவிசேடமெனவுமிங் ங்னமுதித் தொடுங்கு மறிவுண்மையாயினுமக்கிரியை கண் மித்தை யாதலி னவ்விசேடத்தையாரோபமெனவுங் கொள்க. ௫

அ-கை இ-து.

சகமதிலிதுவென்சுட்டாச் சமானக்கண்மறைந்திதாது
மிகவுரைகயிறும்பாம்பும் விசேடக்கண் மறைந்துபோகு
மகமெனுஞ்சமானந்தன்னை யஞ்ஞான மறைந்திதாது.
பகர்வதோர் விசேடஞ்சீவன் பரனெனுமவரை மூடும். 52

இ-ள். சகமதில் உலகத்தின் கண் இதுவென சுட்டப்படாத -
சமானக்கண் - சமமாகிய கண்கள் மறைந்திதாது ஒன்றுமறைக்க
மறைபடாது மிகவுரைகயிறும் பாம்பும் மிகவுஞ் சொல்லா
நின்றபழுதை யுஞ்சர்ப்பமாகிய விசேடக்கண் மறைந்துபோகும்
விசேடமாகத் தோன்றினவையொன்று மறைக்க மறைபடும்
அதனைப் போல் அகமெனுஞ்சமானந்தன்னை தானென்னுங்
கூடஸ்தபிரமத்தை அஞ்ஞான மறைத்திதாது அறியாமையான
வாவரணமறைக்க மாட்டாது பகர்வதோர் விசேடம் சொல்லப்பட்ட ஓர்
விசேடமாகிய சீவன்பரனெனும் சீவேஸ்வரனென்கிற அவரைமூடும் -
அவர்களை மறைக்கும் - எ-று. சீவன்பரனெனும் வரை மூடுமென்றது
அவர்களுணர் வையெனவும் அஞ்ஞானவறைத்திடாதென்றது
ஆவரண மறைத்திடா தெனவுங் கானலிருக்குமிடத்துச் சலந்
தோற்றுதலும் அக்கானலாய்ப் பார்க்குமிடத்து தோற்றியு மில்லாதது
போல ஆதாரமிருக்குமிடத் தாரோபந் தோற்றுதலும் அவ்வாதார
மாய்ப் பார்க்குமிடத்தத்து தோற்றியு மில்லாததே யரமெனவுங்
கொள்க.

இ-ம். ஆரோபமான சீவேஸ்வரைத் தமக்காதாரமான கூடஸ்த
பிரமத்தைப் பார்க்க வொட்டாம லவரதுணர்வையில்லாவரண மறைக்
குமே யன்றி யாதாரத்தை மறைக்க மாட்டாதென்பதாம். ௫௨

அ-கை, அவ்வணர்வை மனமுதலாகத் தோன்றின
விட்சேபகாரிய மறைந்ததேயன்றி ஆவரணமெங்கே மறைத்த
தெனல்.

கேவலநிலை தோன்றாமற் கெடுத்ததுபஞ்சகோசஞ்
 சீவனுஞ்சகத்துமாகிச் செனித்தவிட்சேபமென்றோ
 லாவரணந்தானேபாழ்நாத்த மென்றுரைத்ததேதோ
 மேவருங்குருவேயென்று வினாவினமகனேகேளாய். 53

இ-ள். கேவலநிலை தோன்றாமல் முத்திநிச்சயந் தோன்றாமல்
 கெடுத்தது - அழித்தது - பஞ்சகோசம் - பஞ்சகோசமும் சீவனும்
 சிதாபாசனும் சகத்துமாகி உலகமுமாய் செனித்தவிட்சேபமென்றோ
 உண்டான விட்சேபமல்லவா அங்ஙனமிருக்க ஆவரணந்தானே
 ஆவரணமே பாழ் பாழெனவும் அனர்த்தமென்று அனர்த்தமெனவும்
 உரைத்ததேது சொல்லியதென்னமே வருங்குருவே யென்று
 அடைதற்கரிய வாசாரியரே யென்று வினாவினமகனே
 கேட்டமாணாக்கனே கேளாய் நீ கேட்பாய் - என்று.

ஆனந்தமய கோசமுஞ்சீவனும் விட்சேமகாரியங்களல்லாதன
 ாயிருக்கவங்ஙனங் கூறியதென்னையெனின் அந்தக்கரணப்பிரதி
 பலன் சீவனும் அவனறியாமையானந்த மயகோசமுமாதலா
 லிங்ஙனங்கூறிய தெனக் கொள்க. இ-ம். வெளிப்படை ௫௩

அ-கை, விட்சேபத்தினாலுண்டாகு நன்மையு மாவரண
 சத்தியினாலுண்டாகுந் தீங்கையுங் கூறுகின்றார்.

தோற்றமாஞ்சத்தி தானே துன்பமாம் பவமானாலு
 மாற்றலான்முத்திசேர்வார்க் கனுசூலசகாயமாகு
 முற்றமாம் பகற்காலம்போ லுபகாரநிசியிலுண்டோ தே
 மாற்றமென்னுரைப்பேன்மைந்தா மறைப்பதுமிகப்பொல்லா 54

இ-ள், தோற்றமாஞ்சத்தி தானே விட்சேப சத்தியே துன்பமாம்
 பவமானாலும் துன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற தேக முதலியவை
 களானாலும் ஆற்றலான் முயற்சியினால் முத்திசேர்வார்க்கு
 வீடடைபவர்களுக்கு அனுசூலசகாயமாகும் அதுமிகவுஞ் சகாயமாம்
 ஊற்றமாம் அறிதற்குதவியாம் பகற்காலம் போல் தீவாவைப்போல
 உபகாரம் சகாயமானது நிசியிலுண்டோ இரவிலுளதோர் மாற்ற

மென்னுரைப்பேன் என் சொல்வேன் மைந்தா மகனே மறைப்பது
மூடுகின்ற வாவரணம் மிகப் பொல்லாது மிகவும் பொல்லாததாம் -
எ-று. ருசு

அ-கை. இன்னுமதனை வற்புறுத்தல்.

சுமுத்தியிற்பிரளயத்திற் தோற்றமாஞ்சகங்கண்மாண்டு
மமுத்தியபவம்போய் முத்தியடைந்த பேரொருவருண்டோ
முமுத்தவிட்சேபமெல்லா முத்தியிற் கூட்டுகிற்குங்
கொமுத்தவாவரணமுத்தி கூடாமற் கெடுத்தகேடே. 55

இ-ள். சுமுத்தியில் நித்தியப்பிரளயமாகிய சுமுத்தியிலும் பிரளயத்
திலும் பிரவப்பிரளயத்திலும் தோற்றமாஞ் சகங்கண்மாண்டும்
உண்டான வலக முதலியவை கணசித்தும் அமுத்தியபவம் போய்
நாற்கதியில் மிழ்த்தியசனை நீங்கி முத்தி வீட்டை அடைந்த பேர்
பெற்றவர்கள் ஒருவருண்டோ ஒருவருளரோ முமுத்த விட்சேப
மெல்லாம் முமுதும் விட்சேபகாரியமனைத்தும் முத்தியிற் கூட்டுகிற
வீட்டிற் சேர்க்கும் கொமுத்த அறியாமை மிகுந்த ஆவரணம்
ஆபரணமானது முத்தி கூடாமல் வீட்டைச் சேராமல் கெடுத்த கேடு
கெடுத்த கேடாம் - எ-று. ப-ம்மனோதியானாதியாற் பரமசுகத்தையடை
தவின் விட்சேபமெல்லா முத்தியிற் கூட்டுகிற்குமென்றார்.

இ-உ-க-ம். முத்தியடைதற்கு அறிதலுள்ள விட்சேபஞ் சாதன
மரமேயன்றி அறியாமையான வாபரணமாகாதென்பதாம்.

அ-கை, மித்தையான விட்சேபசத்தியினால் வெளிப்பட்டு
முத்தியுமித்தையேயாமெனிலங்ஙனமாகாதெனல்.

சுத்தியில் வெள்ளி போலத் தோன்றிய தோற்றமான
சத்தியும்பொய்யேயென்றார் சத்திசாதனமாவந்த
முத்தியும் பொய்யாமென்னின் மோகநித்திரைவிலங்கர்
னித்திரைதெளியுமாமோ னிருவாணநிலைமெய்யாமே.

இ-ள். சுத்தியில் வெள்ளிபோல கிளிஞ்சிலி லரதிதாரோபம் போல
தோன்றிய உண்டான தோற்றமான சத்தியம் விசேஷசத்தியும்

பொய்யேயென்றால் மித்தையாயின் சத்திசாதனமாவந்த அச்சத்திசா தனமாகவுண்டான முத்தியும் வீடும் பொய்யாமென்னில் மித்தையா மெனின் மோகநித்திரைவிலங்கால் மோகமான சொர்ப்பன சிம்மத்தினால் நித்திரை தெளியுமா போல் நித்திரை தெளிந்து சாக்கிரம் வருவது போல் நிருவாணிநிலை அச்சத்தியினாலுண்டாகு முத்திநிலையும் பொய்யாம் உண்மையேயாம் - எ-று.

இ -ள். மித்தையான சொர்ப்பன சிம்மத்தினால் உண்டான சாக்கிரஞ் சத்தியமான துபோல மித்தையான விஷேஷடிப சத்தியின் காரியமான தியனாதிகளாலுண்டான வீடும் சத்தியமேயா மென்பதாம். ருகா

அ-கை. இச்சத்திகளின் காரணமான மாயைகளை நீக்குமேது கூறல்.

இம்பரினஞ்சைநஞ்சா லிரும்பினை யிரும்பாலெய்ய
மம்பினையம்பாற்பற்று மழுக்கினையழுக்கான்மாய்ப்பார்
வம்பியனமாயை தன்னை மாயையான்மாய்ப்பார்பின்னைத்
தம்பமாயதுவுங்கூடச் சவஞ்சடுகடி போற்போமே. 57

இ-ள். இம்பரில் நஞ்சை சர்ப்பந் தீண்டின விஷத்தை நஞ்சால் ஓளவுதமான விஷத்தினாலும் இரும்பினை அயத்தை இரும்பால் அரவயத்தினாலும் எய்யு மம்பினை விடு மம்பை அம்பால் அதற்குப் பகையான வம்பினாலும் பற்றுமழுக்கினை பிடித்த வழுக்கை அழுக்கால் அதை நீக்கு மழுக்கினாலும் மாய்ப்பார் கெடுப்பார்கள் அங்ஙனம்வம்பியன் மாயை தன்னை அசுத்தமாயையை மாயை யால் சுத்த மாயையால் - மாய்ப்பர் கெடுப்பார்கள் - பின்னை பின்பு தம்பமாமதுவும் பற்றுக் கோடான வச்சுத்த மாயையும் கூட அசுத்த மாயையோடுங் கூட சவஞ்சடுதடி போல பிரேததகனஞ் செய்யுந் தண்டமதனோடு வேவுதல் போலபோம் கெடும் - எ-று.

இ-ம். சகதரூபமானவ சுத்தமாயையை சிதரூபமான சுத்தமாயை யினாற் கெடுத்த விடத்துதயமான பரஞானத்திற் சுத்த மாயையும் அசுத்தமாயையோடு கெடுமென்பதாம். ருஎ

அ-கை, ஆத்மாக்களுக்கிவ்விருவிதமான மாயைகளாற் சத்தா வத்தைகள் வருமாறு மவற்றினாமமுங்கூறல்.

இந்த மாயையினால் சீவர்க்கேழுவத்தைகளுண்டாகு
மந்தவேழுவத்தை தம்மையடைவினின்மொழியக்கேளாய்
முந்தவஞ்ஞானமுடன் முளைத்தலகாணாவஞானஞ்
சந்ததங்கண்டஞானந் தழல்கெடல் குளிர்மையதால் 58

இ-ள். இந்த மாயையினால் இம்மாயையினால் சீவர்களுக்கு ஏழுவத்தைகளுண்டாகும் சத்தாவத்தைகளுளவாம் அந்தவேழுவத்தை தம்மை அவ்வேழுவத்தையி னாமங்களை அடைவினில் கிரமமாக மொழியக்கேளாய் சொல்லக்கேட்பாய் முந்தவஞ்ஞானம் முன்னமஞ் ஞானம் மூடல் ஆபரணமும் முளைத்தல் விசேஷமும் காணாத ஞானம் பரோக்ஷஞானம் நித்தியபரோக்ஷஞானமும் பரோம் குளிர்மையாதல் தடையற்ற வானந்தமும் - எ-று.

அ-கை. அச்சத்தாவத்தைகளின்றன்மையைக் கூறல்.

பிரமமாந்தனைமறந்த பேதமையேயஞ்ஞானம்
பரநிலைகாணாமென்று பகர்தவாவரணமுட
னரனொருகருத்தாற்சீவ னானெனல்முளைத்தறோற்றங்
குரவனவாக்கியத்தாற்றன்னைக் குறிக்கொளல்

பரோக்ஷஞானம்

இ-ள். பிரமமாந்தனை பிரமஸ்வரூபமாகிய தன்னை மறந்த பேதமையே மறகதவறியாமையே அஞ்ஞானம் அஞ்ஞானமாம் பரநிலை பிரமநிலை காணாமென்று இருந்தாற் காணானாவென்று பகர்தல் சொல்லுதல் ஆவரணமூடல் மூடலென்றுமாவணரசத்தியாம் நானொரு கருத்தால் புருடனோ நினைப்பினால் சீவனானெனல் சிதாபாசனா னெனல் முளைத்தறோற்றம் விசேஷபசத்தியாம் குரவன் வாக்கியத்தால் ஆசிரியருபதேசத்தினால் தன்னைக் குறிப்பாகத் தெரிந்து கொள்ளுதல் பரோக்ஷஞானம் பகேஷா ஞானமானமாம் - எ-று.

அ-கை - இ து.

தத்துவவிசாஞ்செய்து சகலசந்தேகமும்போ
யத்துவிதந்தானாதல் யரோகூடஞாயமாகுங்
கத்தனாஞ்சீவபேதங் கழிவதேதுக்கம்போதன்
முத்தனாயெல்லாஞ்செய்து முடிந்ததானந்தமாமே. 60

இ-ள். தத்துவவிசாரஞ் செய்து தற்பததொம்பதம் விசாரித்து சகல
சந்தேகமும் போய் எல்லாவையமு நீங்கி அத்துவிதந்தானாதல்
கூடஸ்தபிரமவைக்கியமான வத்துவிதஸ்வரூபந்தானாக விளங்குதல்
அபரோகூடஞானமாகும். அபரோகூடஞானமாம் கத்தனாஞ் சீவபேதம்
அகம்பாவமான சீவேஸ்வரபேதம் கழிவதேரிங்கலே துக்கம்போதல்
துக்கநிவர்த்தியாம் முத்தனாய் சீவன்முத்தனாய் எல்லாஞ் செய்து
முடித்தது கிருதகிருத்தியமானது ஆனந்தமாம் தடையற்ற
வானந்தமாம் - எ-று. கூயி

இ-உ-க-ம். அஞ்ஞான மாபரணமிரண்டும் அசுத்தமாயா
சம்பந்த விசேஷம் பரோகூட மிரண்டும் சுத்தாசுத்த மாயா சம்பந்தம்
அபரோகூட முதலிய மூன்றுஞ் சுத்தபாயா சம்பந்தமாம் அவைகளில்
அபரோகூட ஞானத்தினால் பரோகூடமும் விசேகூபசத்தியின்
காரியமான திரிஸ்யமும் துக்க நிவர்த்தியினானாபரணமும் தடையற்ற
வானந்தத்தி னானஞ் ஞானமுநீங்கும் அவைகணீங்க வேயிவைக
ணாமங்களு நீங்கி நிரதிசயானந்தமாகத்தானே விளங்குமென்பதாம்.

அ-கை. அச்சத்தாவதையை விளக்குநிமித்தந் தசபுமான்
றிட்டாந்தங்கூறல்.

இதுநினக்கறியும் வண்ணமிப்படியொரு திட்டாந்தம்
புதுமையாங்கதைகேள் பத்துப் புருடரோராற்றைநீக்கி
யுதகதீரத்திலேறி யொருவனொன்பதுபேரெண்ணி
யதனொடுதான்பத்தானென் றறியாமன்மயங்கிநின்றான். 61

இ-ள். இது நினக்கறியும் வண்ணம் இகதுனக்குத் தெரியும்படி
இப்படி இவ்வண்ணம் ஒருதிஷ்டாந்திரம் ஒருதிட்டாந்தமாக புதுமை

தத்துவ விளக்கப் படலம்

யாங் கதைகேள் வியப்பானவோர் சரித்திரங் கூறுவன் கேட்பாய்
பத்துப்புருடர்பதின்மர் ஓராற்றை நீந்தி ஓரந்தியை நீந்தி உதக
நீரத்திலேறி நதிக்கரையிலேறி ஒருவன் ஒரு புருடன் ஒன்பது பேரை
எண்ணி அதனோடு அவர்களோடும் தான் எண்ணின தான்
பத்தானென்றறியாமல் தசமனென்று தெரியாமல் மயங்கி நின்றான்
பிரமித்துநின்றான் - ஏ-று.

அ-கை. தீடாந்த மாடாந்தங்களுக் கொப்புவமைகாட்டல்.

அறியாதமயலஞ்ஞான மவனிலைக்காணோமென்றற்
பிறியாவாவரணமாகும் பீடைகொண்டழல்விசேஷப
நெறியாளன்றசமனுண்டு நிற்கின்றானென்றசொல்லைக்
குறியாகவெண்ணினோக்கிக் கொள்வதுபரோக்ஷஞானம். 62

இ-ள், அறியாதமயந்தன்னைத் தெரியாதமயக்கமே அஞ்
ஞானம் அஞ்ஞானமாம் அவனிலை அத்தாமனிலையைக்
காணோமென்றல் இல்லாமையாற் காண்கிலோமெனல்
பிறியாவாவரணமாகும். அரியாங் காதவாபரணம் பீடை கொண்டழல்
- தசமனைக் காணோமென்றதுன்ப முற்றலறல் விட்சேபமாம்
நெறியாளன் வழிச் சொல்வோனிவன் கருத்தைக் கண்டு சமனுண்டு
பதின்மனுளன் நிற்கின்றானென்ற சொல்லை இவ்விடத்திருக்
கிறானென்று சொல்லியவசனத்தை குறியாக வெண்ணி குறிப்பாக
நினைத்து நோக்கிக் கொள்வது அறிந்து கொள்வதுபரோட்ச
ஞானமாம் - ஏ-று.

இ-து.

புண்ணியபதிகன்பின்னும் புருடரொன்பதின்மர்தம்மை
யெண்ணியநீபத்தாவா எனென்னவேதன்னைக்கானல்
கண்ணினிற்கண்டஞானங் கறைதபோவதுநோய்போத
றிண்ணியமன திலையந் தெளிதலானந்தமாமே. 63

இ-ள். புண்ணியபதிகன் புண்ணியவானான நெறிச்
செலவோன் பின்னும் பின்பும் புருடரொன்பதின்மர் தம்மை பூமான்க

என்பது பெயரை எண்ணிய நீ எண்ணின நீ பத்தாவா
என்னவேதச மனாமென்று சொல்ல வேதன்னைக் காணல்
தன்னைத் தசமனாகக் கண்டால் கண்ணிற்கண்ட ஞானம்
அபரோக்ஷஞானமாம் கரைதல் போவது அழகை நீங்கினதுநோய்
போதல துக்கநிவர்த்தியாம் திண்ணிய மனதில் வண்மையான
வுளத்தில் ஐயந்தெளிதல் சந்தேகந்தீர்த்தல் ஆனந்தமாம்
தடையற்றவானந்தமாம் - ஏ-று.

இ-உ-க-ம். தசமன்றிப்பாந்தத்தினாற் றன்னை மறந்ததனால்
வந்த வுபாதிகளையும் தத்தரிசனத்தில் வைகணிக்கத்தையும்
கூறினதாம்.

கூட

அ-கை. தசமன்தன்னைத்தா எனைக் கண்டதுபோலத்
தன்னைத் தானாகத் தரிசிப்பிக்க வேண்டுமென்ற சீடனை நோக்கி
மகாவாக்கியார்த்த நிரூபகத்தினாலத்துவிதமான தன்னை
அறிவிக்கத் தொடங்கல்.

தெசுபுமான்றனைக்கண்டாற்போற் றேசிகமூர்த்தியேயென்
னிசவடிவியைனயான்காண நீர்காட்டல்வேண்டுமென்றான்
சுசிபெறுமில்க்கியார்த்தந் தொம்பதந்தற்பதங்க
ளசிபதமைக்கியஞ்செய்யு மதிசெயவுண்மைகேளாய். 64

இ-ள். தெசுபுமான் பதின்மனானவன் தனைக்கண்டாற்போல்
தன்னைக் கண்டதுபோல தேசிகமூர்த்தியே ஆசாரியரே என்னிச
வடிவியை என் தத்துவஸ்வரூபத்தை யான்காண நான்றரிசிக்கும்படி
நீர்காட்டல் வேண்டுமென்று கேட்டான் தொம்பதந் தற்பதங்கள் நீயது
வென்னும் பதங்களில் சுசிபெறுமில்க்கியார்த்தம் பரிசுத்தமான
விலக்கியார் சுகமான கூடஸ்தபிரமத்தின் ஐக்கியம் ஐக்கியத்தை
அசிபதம் ஆனாயென்னும் பதமானது செய்யும் காட்டும் அதிசய
வுண்மை கேள் அற்புதமானவுண்மை கேள் அற்புதமான வுண்மைக்
கேட்பாய் - ஏ-று.

அ-கை. ஒன்றான சைதன்னியமே நான்கு சைதன்யமாகத் தோன்றுமெனல்.

விண்ணொன்றேமாரவிண்ணென்றுமேக

விண்ணென்றும்பாரின்

மண்ணென்றகட விண்ணென்று மருவியகல்விண்ணென்று
மெண்ணுங்கற்பனை போலொன்றே யொங்குமாம்பிரமீச
னண்ணுங்கூடஸ்தன்சீவ னான்குசைதன்னியமாமே. 65

இ-ள். விண்ணொன்றே ஆகாரமொன்றே மகா விண்
ணென்றும் மகாகாயமெனவும் மண்ணென்றகடவிண்ணென்றும்
மேகசலப் பிரதி விம்பகாயமெனவும், மண்ணென்ற கடவிண்க
ணன்றும் மிருத்து வென்றகடாகாயமெனவும் மருவியசலவிண்
ணென்றும் அதிற்பொருந்திய கடகலப் பிரதி விம்பாகாயமெனவும்
எண்ணுங்கற்பனைபோல நினைக்கப்பட்ட கற்பிதத்தைப் போல
ஒன்றே ஏகமான சுத்த சைதன்னியமே எங்குமாம் பிரமம் பூரணமான
பிரமமெனவும் ஈசன ஈஸ்வரனெனவும் நண்ணுங் கூடஸ்தன
பொருந்தி கூடஸ்தனெனவும் சீவன்சீவனெனவும் நான்கு
சைதன்னியமாம்நான்கு சித்துகளாம் - எ-று. கூரு

அ-கை ஆரோபசைதன்னியத்தை நீக்கியதிஸ்டான சைதன்னி
யத்தையடைய வேண்டுமெனல்.

பூச்சியவீசன்சீவன் புகல்பதமிரண்டினுக்கும்

வாச்சியமிலக்கியந்தான் மலமிலாப்பிரமமாதை

காய்ச்சியபாலியெனப்போற் கலந்தோன்றாங்கடைந்தெடுக்கு

மாய்ச்சியமென்னவுன்னை யறிந்துநீ பிரிந்து கொள்ளே. 66

இ-ள். புகல்மகாவாக்கியத்திற் சொல்லும் பத மிரண்டினுக்கும்
தற்பதந்தொம்பதமான விருபதங்கட்கும் வாச்சியம் வாச்சியார்த்த
மானவை பூச்சியவீவனசீவன் ஆரோபமான சீவேஸ்வரராம்
இலக்கியந்தான் இலக்கியார்த்தமானது மலமிலாப் பிரமமாதமா
நிர்மலமான பிரமகூடஸ்தராம் காய்ச்சியபாலில் காய்ச்சினபாலில்
நெய்போல வெண்ணெயைப் போல கலந்தொன்றாம் சடத்திற்சேர்ந்
தொருமித் திருக்கின்ற உன்னையறிந்து ஆத்மாவைத் தரிசித்து

கடைந்தெடுக்கு மாச்சியமென்ன கடைந்தெடுத்துருக்கிய நெய்போல
நீ பிரிந்து கொள் நீயனாதமாவினின் றுபிரிவாயாக - எ-று.

இ-உ-க-ம். தற்பத்தொம் பதங்களின் வாச்சியார்த்தமான
சீவேஸ்வரராரோபமெனக் கண்டவைகளை நீக்கியிலக்கியார்த்தமான
கூடஸ்த பிரமவதிஷ்டானத்தை யொன்றாகக் காண்கிலதுவேயசிப
தார்த்தமான சுத்த சைதன்னியமாமென்பதாம்.

சுாசுா

அ-கை. தன்னைத்தரிசிப்பிக்கு நிமித்தந்தானல்லாதவைகளை
நியதிகளைதல்.

பிரிவதெப்படியென்றக்காற் பிணமாகுமுடனென்னு
மறிவினைக்கொல்லவேண்டுமைம்பூதவிகாரமன்றோ
வெறியதோர்துருத்திமூச்சு விடுவதுபோலமூக்கா
லெறிபிராணனுநீயில்லையிராசதகுணவிகாரம்

67

இ-ள். பிரிவதெப்படியென்றாக்கால் அனாத்மாவை நீங்குவ
தெங்ஙனமெனின் பிணமாகுமுடல் சவமாகின்றதேகம்
ஐயம்பூதவிகாரம் பஞ்சபூதவிகார மாதலால் நானென்றுமறிநுனை
அகுதை நானென்கின்ற வுணர்வை கொல்லல் வேண்டும் கெடுத்தல்
வேண்டும் வெறியதோர் துருத்தி வெறுந்துறுத்தியானது மூச்சு
விடுவது போலகாற்றை விடுவது போல மூக்காலேறி பிராணனும்,
மூக்கினால் வீசும் பிராண வாயுவும் இராசதகுணவிகாரம் ரசோ
குணத்தின் விகாரமாதலால் நீயல்லையீயல்லை-எ-று.

சுாஎ

அ-கை. இது.

கரணமானதுபுந்தி கருத்தாவாமவையான்மாவோ
தரமுளவிரண்டுகோசஞ் சத்துவகுணவிகாரம்
வரமறுகனவானந்த மயனையுனானென்னாதே
விரவியதவமஞ்ஞான விருத்தினவிகாரமாமே.

68

இ-ள். கரணமானதுபுந்தி அந்தக் கரணமானமனமும் புத்தியும்
கருத்தா அகம்பாவமுமாம் தரமுள பேதமுள இரண்டு கோசம்
மனோமயகோசமும் விஞ்ஞானமயகோசமும் வரமறுகனவு

தத்துவ விளக்கப் படலம்

திரமில்லாத சொர்ப்பனமும் சத்துகுணவிகாரம் சத்துவகுண விகாரமுமாம் ஆதலால் அவையான்மாவோ அவ்விரண்டு மாதமாவல்ல ஆனந்தமாயனையும் ஆனந்த மயகோசனான சீவனையும் விரவியு பொருந்திய கபருபமான அஞ்ஞானவிருத்தியும் அவித்தியா விருத்தியினது விகார மாதலால் நானென்னாதே ஆத்மாவென்றுகருகாதே - எ-று.

இ-உ-க-ம். தேகமுதல் அவித்தை பரியந்தமான மூன்று தேகம் மூன்றவத்தை மூன்றபிமானியும் பஞ்சகோசங்களையுந் தான் அன்றென நியதிகளைந்ததாம்.

அ - கை. நியதிகளைந்த நீயவ்விடத்திலுள்ள சுத்த சைதன்னியத்தைத் தரிசித்து வாகும்பொருட்டுப் பஞ்சகோச விலகடி ணனாவாயெனல்,

சத்தொடு சித்தானந்தஞ் சமந்திரஞ்சாட்சியேக
நித்தியம்வியாபியான்மா நீயதுவாயறிந்து
பொத்தொடுகடந்துக்காதிப் பொருந்துபோதங்களான
குத்திரபஞ்சகோசக் குகைவிட்டுவெளியிலாவாய். 69

இ-ள். சத்தொடு சத்தும் சித்து சித்தும் ஆனந்தம் ஆனந்தமும் சமம் சமமும் திரம் திரமும் சாட்சி சாட்சியும் ஏகம் ஏகமும் நித்தியம் நித்தியமும் வியாபி பூரணமுமாகி விளங்குவது ஆன்மா ஆத்ம ஸ்வரூபமாமாதலால் நீயதுவாய் கூடஸ்தனே பிரமம் கூடஸ்த்நென வத்து விதஸ்தமீபமாக அரிந்து தரிசித்து பொத்தொடு சடந்துக்காதி அனுதசுதுக்க முதலியவற்றை பொருந்து போதங்களான அடையா கின்ற வேறுபாடுகளுள்ள குத்திரபஞ்சகோசக் குகை விட்டு வஞ்சக மான பஞ்சகோசமாகிய தேகத்தை நீங்கி வெளியிலா வாய் வெளிப்படுவாய்.

இ-ள். பஞ்சகோசங்களைக் கண்டவைகட்கு விலட்சண ணாவாயென்பதாம்.

அ-கை. விலட்சணமான விடத்தைப் பார்த்திவ் விருளோ நானெனவினாதல்.

பஞ்சகோசமும் விட்டப்பாற் பார்க்கின்றபோதுபாழே
விஞ்சியத்துவல்லாமல் வேறொன்றுதெரியக்காணே
னஞ்சனவிருளையோநா எனமெனவனுபவிப்பேன்
வஞ்சமில்குருவேயென்ற மகன்மதிதெளியச்சொல்வார். 70

இ-ள். பஞ்சகோசமும் விட்டு ஐந்துகோசமான மூன்று
தேகத்தையு நீங்கி அப்பால் மேல் பார்க்கின்றபோது பார்க்கும்பொழுது
பாழே விஞ்சியது சூனியமே சேஷித்திருக்கின்றது அதுவல்லாமல்
அச்சூனியமேயன்று வேறொன்றும் மற்றொன்றும் தெரிய தோன்ற
காணேன் பார்க்கிலேன் அஞ்ஞானவிருளை யோகரியவந்தகாரத்தை
நான் யான் அகமெனவனுபவிப்பேன் நானென்றனுபவிப்பேன்
வஞ்சமில் குருவேயென்ற உண்மையான வாசாரியரேயென்று கேட்ட
மகன் மதிதெளிய சீடனறிவு தெளியும்படி சொல்வார் போதிப்பார் எ-று.
அஞ்சலென விருளென்பது பிரகிருதியெனக் கொள்க.

இ-ம். நியதிகளைந்ததானிருக்க தனைக்காணாமல்
நியதிகளையப் பட்டவரைக் கடோற்றாமைவியத்தான் றோற்றவில்லை
யெனக் கலங்கி வினாவினதாம். எய

இ-கை. பிரகிருதியை நீங்கிச் சுத்த சைதன்னியனான தன்னைத்
தரிசிப்பிக்கும் பொருட்டிருளைக் கண்டவன் பாழா அவனே நீயெனக்
காண்பாயெனல்.

முன்புகரசமன்புத்தி மோகத்தாலெண்ணியெண்ணி
யொன்பதுபேரைக்கண்ட வொருவனாந் தனைக்காணாத
பின்பவனிடையிற்கண்ட பெரியபாழுவனோபார
யன்புளமகனே காண்பதடங்கலுங்காண்பாநீயே. 71

இ-ள். முன்புகரசமன் முன் சொல்லிய பதின்மனானவன்
புத்திமோகத்தால் - புத்தி மயக்கத்தினால் எண்ணியெண்ணி
நினைத்து நினைத்து ஒன்பது பேரை - ஒன்பது பெயர்களை
கண்டவொருவனாந் தன்னைப் பார்த்தவொருவனாகிய தன்னை
காணாத பின்பு பாராதபின் அவனிடையிற்கண்ட தன்னிடத்திலே
தன்னைத் தசமனாகப் பார்த்த அவனோ அவனா பெரிய பாழ் -

பெருப்பாவபாராய் பார்ப்பாய் அன்புள மகனே அன்புள்ள புத்திரா காண்பதடங்கலும் சூனிய முதலிய திரிஸ்யங்களனைத்தையும் காண்பவனையேயாவாய் - ஏ - று.

இ-ம் அவ்விருளாகியவறியாமை நீயன்றதனைக் கண்ட ஞானமே நீ யென வடுவித்ததாம். எக

அ-கை. அங்ஙனம் திஷ்டான சைதன்னியமான தனது சந்நிதியிற் சகலமுமுதித் தொடுங்குமெனல்.

தூலசூக்குமமஞ்ஞானந்தோன்று மூன்றவத்தை தாமுங் காலமோர்மூன்றுஞ்சன் மகடலெழுங்கல்லோலங்கள் போலவேவந்துவந்துபோனவெத்தனையென்பேனோ னாலமர்கடவுளாணையவைக்கெலாஞ் சாட்சி நீயே. 72

இ-ள். தூலசூக்குமமஞ்ஞானம் தூலசூக்கும காரணமாகிய சரீரத்திரவியங்களும் தோன்றுமூன்றவத்தை நாமும் தோன்றா நின்ற சாச்சிரசொர்ப்பன சுழுத்தியென்னு மவத்தாத்திரியங்களும் அவற்றைய பிமானிக்கிர விசுவதை சதபிராஞ்ஞனுமான வபிமானத் திர வியங்களும் காலமே மூன்றும் திரிகாலங்களும் சன்மம் பவமாகியகடலெழும் சாகரத்திலுண்டான கல்லோலங்கள் போலவே பேரலைகளைப் போலவே வந்துவந்து உண்டாகியுண்டாகி போனது அழிந்தன நான் யான் எத்தனையென்பேன் எவ்வள வென்று சொல்வேன் ஆலமலர் கடவுளாணை கல்லாலினிழலில் வசிக்குஞ் சற்குருவின் பேரிலாஞ்ஞைப் படிக்கு அவைக்கெலாம் அவைகள் னைத்திற்கும் சாட்சிநீயேநீயே சாட்சியாகும் - ஏ - று.

இ-ள். ஆரோபமான வவித்தை முதலியவைகளினேக தேசமும் அவைகட் கதிஷ்டானமான வாதம் ஞானவியாபகத்தையுந் தெரிவித்ததாம். எஉ

அ-கை. அவ்வாதம் ஞானத்தைத் தவிர மற்றோர் ஞான மன்றென்பதை யுறுதிப்படுத்து நிமித்தந்தன்னையறிவது தானையெனல்.

எல்லாங்கண்டரியுமென்னையேதுகொண்டரிவேனென்று
சொல்லா தேசுயமாஞ்சோதிச்சாருக்கு சுடர்வேறுண்டோ
பல்லார்முன்றசமன்றனைப் பார்ப்பதுந்தனைக் கொண்டே வா
னல்லாதுபதினொன்றாலமவனிதேத்துண்டோபாராய். 73

இ-ள். எல்லாம் அனைத்தையும் கண்டரியுமென்னையென
பார்த்தறிகின்ற வென்னை ஏது கொண்டறிவேனென்று எதைக்
கொண்டறிவேனென்று சொல்லாதே உரையாதே சுயமாஞ்சோதி
சுயஞ்சோதியான சுடருக்கு பிரகாசத்தை யறிவிப்பதற்கு சுடர்
வேருண்டோ பிரகாசமறுமுளதோ பல்லார் முன் - பலர் முன்னர்
தசமன்றன்னை - பதினமனை பார்ப்பதும் - காண்பதும் தனைக்
கொண்டே தானல்லாது தன்னைக் கொண்டேயன்றி பதினொன்றும் -
பதினோராம் புருடனும் அவனிடத்து - அத்தசமனிடத்து உண்டோ
பாராய் உளனோ பார்ப்பாய் - என்று.

இ-ம் ஆத்மசைதன்னியமொன்றே யென்றறிவித்ததாம். ௭௩

அ-கை. சர்வஞ்ஞசத்துவ கிஞ்சிஞ்ஞத்துவத்தையும் அறிவறி
யாமையையும் நீக்கிச் சுத்த சைதன்யத்தைத் தரிசிப்பித்தல்.

அறிவுக்குமறிவு செய்யுமறிவு வேறுண்டென்றெண்ணி
மறிவற்றகுதர்க்கமூளாக்கனவத்தை பலராய் கதீரு
மறிமடும்பொருணியல்லை யறிபட்பொறுணியல்லை
யறிபொருவாகுமுன்னையனுபவித் பறிவாய் நீயே. 74

இ-ள். அறிவுக்கும் சுயஞ்சைதன்யத்துக்கும் அறிவு
செய்யுமறிவு அறிவுக்கு ஞானம் வேறுண்டென்று மற்றொன்றிருக்கிற
தென்று எண்ணும நினைக்கின்ற அறிவற்ற குதர்க்கமூடர்க்கு -
உணர்வின்றியகுதர்க்கஞ் செய்யு மஞ்ஞானிகளுக்கு அன்வத்தை -
அனாவன் தாதோ ஷம் பலமாய்த் தீரும் பிரயோசனமாய் முடியும்
அறிபடும் பொருணியல்லை - திரிசியவஸ்துக்களுநீயல்லை அறி.
டாப் பொருணியல்லை - அறியாமை யான சூனியவஸ்துக்களு
நீயல்லை. அறிபொருளாகு முன்னைய சைதன்ய வஸ்துவான உன்

ஆத்மஸ்வரூபத்தை - நீயே நீ அனுபவித்துணர்வாய் - ஏ-று.

இ-ம். துவிதமாகிய பாவுணர்வைநீக்கி யத்துவிதமான பாவுணர் விதுவென வுணர்த்தியதாம். எசு

அ-கை அப்பரவுணர்வே தானாகி விளங்கிய சிதானந்தமே சர்வமாக விளங்குகின்றதென வுணர்த்துதல்.

மதுரமாங்கட்டிசுட்ட மாய்ப்பணியாரமெல்லா
மதுரமாக்கியவதற்குமதுரந்தான் சுபாவமென்றோ
வதுவிதுவெனஞ்சடங்க ளறிவாகவறிவைத் தந்தே
யதுவிதுவிரண்டுமாகா வகம்பொருளரிவாய் நீயே. 75

இ-ள். மதுமாங்கட்டி - தீத்திப் பாகிய கருப்புக் கட்டி சேர்த்து சுட்ட - சுடப்பட்டமாய்ப்பணியார மெல்லாம் - மாப்பலகாரங்களந்தனையும் மதுரமாகிய - மதுரமாகச் செய்த அதற்கு அவ் வெல்லங்கட்டிக்கும் துரந்தான் - மதுரமானதுசுபாவமன்றோசுபாவமல்லவா ! அதுவென்னுஞ் சமஷ்டியும் - இதுவென்னும் வியஷ்டியுமான சடங்கள் திரிய வஸ்துகக்களை அறிவாக ஞானமாக அறிவைத் தந்து ஞானதிஷ்டியைக் கொடுத்து அதுவிதுவிரண்டுமாக சீவேஸ்வர துவிதமாகாத அகம் பொருள் தானாகிய வத்துவிதவஸ்துவை அறிவாய் நீயே - தரிப்பாய் - ஏ-று.

இ-ம். தன்தமசத்ததுந்தவிர வேறோன்மில்லையெத்தனது வியா பகத்தை விளக்கியதாம். எரு

அ-கை. இவ்வத்துவிதநிலை சித்திக்கும் பொருட்ட திஷ்டானத்துக் கைக்கியமே யன்றி யாரோபத்துக்கைக்கிய மின்றெனல்.

இந்தநீதொம்பதத்தி நிலக்கியப் பொருளாமென்றும்
பந்தமிற்பிரமமேதற் பதந்தனிலிலக்கியார்த்த
மந்தமாஞ்சீவநீத னவாகளேவாச்சியார்த்தஞ்
சந்ததம்பேவமாவார் தமங்கைக்கியங்கூடாதே. 76

இ-ள். இந்தநீ - இத்தன்மையுள்ள கூடஸ்தனான நீயே தொம்பத்தின் - தொம்பத்தினுடைய இலகம்யப் பொருளாம்

லட்சியார்த்தமாம் என்றும் எப்போதும் பந்தமிற்பிர்மமே மாயாரகித
மானபிரமமென்னும் மதுவே தற்பதந்தனில் - தற்பதத்தினுடைய
இலக்கியார்த்தம் - லட்சியார்த்தமாம் அந்தமாம் - தோற்றி நசிப்பதான
சிவநீசனவர்களே, சீவேஸ்பரரானவர்களே வாச்சியார்த்தமாம்
வாச்சியார்த்தமாம் சந்ததம் எப்பபாதுமே பேதமாவார் தமக்கு
பேதமாகிய சீவேஸ்வரர்களுக்கு ஐக்கியங் கூடாது ஏக மாதற்கூடதாம் -
எ-று.

பேதமாவார்க்கைக்கியங் கூடாதென்றவதனால் அவோத
மாவார்க்கைக்கியங் கூடுமென்றாயிற்று (இ-ம்) மகாவாக்கியத்
தீனிலக்கியார்த்தமான கூடஸ்தபிரமம் அபேதமாகலிவர்கட்
கைக்கியங் கூடுமென்பதாம்.

அ-கை - இ-து

பேதமான துவங்கேளாய்ப் பேராலுமிபங்களாலு
மோதருமுபாதியாலு முடலாலு முணர்வினாலும்
பாதலம்விசும்பும்போலப் பலதரமகன் றுநிற்பா
ராதலாலிவர்க்கென்னாளு மைக்கியமென்பது கூடாதே. 77

இ-ள். பேதமானதுவும் பேதமென்பதுவும் கேளாய் - கேட்பாய்
பேராலும் . - சீவேஸ்வரரென்ன நாமங்களினாலும் இபங்களாலும்
அண்டபிண்பங்களாயிருக்கின்ற ஸ்தானங்களினாலும் ஓதருமுபாதி
யாலும் சொல்லுதற்கரிய காரண காரியமான வுபாதிகளினாலும்
உடலாலும் சமஷ்டியாகிய தேகங்களினாலும் உணர்வினாலும்
சர்வஞ்ஞத்வேகிஞ்சிஞ்ஞத்துவமென்னுஞானத்தினாலும் பாதாள
விசும்புபோல பாதாளமும் விண்ணுலகும் போல பலதரம் - நாநா
விதத்தினாலும் அகன்று நிற்பாராதலால் நீங்கி நிற்பார்களாதலால்
இவர்க்கு இத்தன்மையுள்ள சீவேஸ்வரர்களுக்கு எந்நாளும்
எப்போதும் ஐக்கியமென்பது கலத்தலென்பது கூடாது
கூடாதாம் - எ-று.

இ-ம். மகாவாக்கியத்தின் வாச்சியார்த்தமான சீவேஸ்வரரிவ் விதம்பேதமாதலினவர்கட் கைக்கியங் கூடாதென்பதாம். ௭௭

அ-கை. மகாவாக்கியார்த்தப்படி கூடஸ்திரிம் மேகமென்னும் பொருடோன்ற மூவிதவிலக்கணையைக் கூறுகின்றார்.

வடநூலவல்லவர்கள் சொல்லும் வாசகப் பொருள்சேராம்
விடராகிற்பொருளாம் வண்ண மிலக்கணையுரையார் கொள்வர்
திடமானவதுவுமூன்றாச் செப்புவார்விட்டதென்றும்
விடலிலாதென்றும்விட்டு விடாததென்றும் பேராமே. 78

இ-ள். வடநூல்வல்லவர்கள் கிரந்தகர்த்தாக்கள் சொல்லும் சாஸ்திரங்களிற் சொல்லா நின்ற வாசகப் பொருள் வாச்சியார்த்த தினால் சேராமல் பொருள் பொருந்தாமல் இடராகின் தடையாயின் பொருளாம் வண்ணம் - அந்தமாகும்பொருட்டு இலக்கணவுரையால் இலக்கியார்த்தத் தினால் - கொள்வார் பொருள் கொள்வார்கள் திடமாக - திரமாக அதுவும் அவ்விலக்கணையையும் மூன்றாச் செப்புவார் மூன்று விதமாகச் சொல்வார்கள். விட்டதென்று விட்டவிலக்கணை யெனவும் விடலிலாதென்றும் - விட்டு விடாத விலக்கணை யெனவும் பேராம் நாமங்களாம் - ௭-று. ௭௮

இ-ம் இலக்கணையினாமங்களைக் கூறினதாம்.

அ-கை அவற்றிற்குகாரணங்கூறல்

கங்கையிற்கோழமென்றுங் கருப்புச் சேம்போடுதென்றும்
தங்கியசோயந்தேவ தத்தனென்றுஞ் சொல்வார்க்
ளிங்குதாரணங்களாக்கி யிந்தமூன்றுரைகளாலே
துங்க நூல்விரோதமான சொல்லெலாம் பொருளாந் தானே. 79

இ-ள். தகையிந்தோஷமென்றும் பாகீரதியிலிடைச் சேரியுய் வனவும் கறுப்புச் சேப்போடு தோன்றும் கருமை செம்மைகள் சொல்லுகின்றன வெனவும் தங்கிய தங்கானின்றசோயம் அவனே யிவனான தேவதத்த எனன்றும் தேவதத்தனென்னுமோர்

புருடனெனவும் சொல்வார்கள். உரைப்பார்கள். இங்கு - இவ்விடத்து - உதாரணங்களாக்கி உதாரணங் களாகக் கொண்டு இந்த மூன்றுரைகளால் இம்மூன்றிலக்கணைப் பொருள்களினால் துங்க நூல் மேலான சாஸ்திரங்களில் விரோதமான - அர்த்தம் - பொருந்தாமல் வேறுபடுகின்ற சொல்லெலாம் வாக்கியங்கள ணைத்தும் பொருளாம் அருத்தமாம் - ஏ-று.

ப-ம் கங்கைக்கணிகைச்சேரியென்னுமிடத்து கங்கை யினிடத்திடைச் சேரியிருக்குமா அதன் கரையிலிருக்குமென்றகதை விட்டிகுதைக் கொள்வது விட்டவிலக்கணை யென்பார் கங்கையிற் கோஷமெனவும் கருமைசெம்மை செல்லுகின்றனவென்னு மிடந்தவைகடனியே செல்லும் கருமை நிறமாகிய பசுவும் செம்மை நிறமாகிய குதிரையுஞ் செல்லுகின்றனவென்றந் நிறத்தை விடாமல் அம்மாவைக் கொள்வது விடாத விலக்கணையென்பார் கறுப்புச் சேப்போடு யெனவும் - அவ்விடமுமக்காலமுமவ்வேடமுமுள்ளவனே இவ்விடமுமிக்காலமு மிவ்வேடமு முள்ளவிவனென் அவைகளை நீக்கி யிப்புருடனை மாத்திரங் கொள்ளும்போது அவ்விட முதலான வைகணீங்கி யிருப்புடன் மாத்திர மிருக்கின்றதை விட்டு விடாத விலக்கணையென்பார் தங்கியசோயந் தேவதத்தெனவும் இவ்விலக்கணாவாக்கியப்படி பொருள் கோடலே நூல்களனைத் தினுமுள்ள அவிவிரோதமான பொருள் கோடலென்பார் இந்த மூன்றுரைகளாலே துங்க நூல்விவிரோதமான சொல்லெலாம் பொருளா மெனவுங் கூறினர்.

இ-ம். தொம்பதார்த்தத்தை விட்ட விலக்கணையாற்றரிசிக்க வேண்டுமென்பது தூலமுதல் வித்தை பரியந்தமான சரீரத்திர யக்களை விட்டு அவைகட்டு விலக்கணமான கூடஸ்த சைதன் யத்தைத் தரிசிப்பதும் தற்பதார்த்தத்தை விடாத விலக்கணை யாற் றரிசிக்க வேண்டுமென்பது சைதன்யம் ஆனந்தானுபூதியின்றி விளங்காமையால் இச்சைதன்னி யத்தை விடாமலானந் தோப்பிரமத்தைத் தரிசிப்பதும் அசிபதார்த்தத்தை விட்டு விடாத

விலக்கணையாற்றரிசிக்க வேண்டுமென்பது ஆனந்த மின்றியறிவும் அறிவின்றியானந்தமுமின்மையால் அவைகளின் பேதமானது விதத்தைவிட்டு அபேதமான அத்து விதவஸ்துவை விடாமற்றரி சிப்பதுமாம்.

எசு

அ-கை - இது.

பன்னியசோயமென்னும் பதங்களின் வாய்ச்சியார்த்த மன்னியதேயங்காழ மவனிவனென்பவெல்லாஞ் சொன்னவிவ்விரோதம் விட்டுத் தொகையிலக்கியம் விடாம லுன்னிடற்றேவதத்த னொருவனை வெளியாக்காட்டும். 80

இ-ள். பன்னிய முன்சொன்ன சோயமென்னும் அவனேயிவ னென்னும் பதங்களின் பதங்களுக்கு வாக்கியார்த்தம் வக்ர கியாத்தமானது. அனிய-வேறான-தேயம்-தேசமும் காலம் காலமும் அவனிவனென்ப அவனிவ னென்பனவாக சொன்ன சொல்லப்பட்ட இவ்விரோதமெல்லாம் - விரோதமாயுள்ள வில்வனத்தையும் விட்டு விடுத்து தொகையில் முடியில் இலக்கியம் விடாமலுன்னிடல் இலக்கியார்த்தத்தை விடாமற் சிந்திக்கில் தேவதத்தனொருவனை தேவதத்தனென்னுமொரு புருடனையே வெளியாக் காட்டும் பிரத்தியக்ஷமாகக்காண்பிக்கும் - எ-று.

இ-ம். இவ்விலக்கணையின் பொருளொருமையை நன்றாக தெரிவித்தாம்.

அயி

அ-கை. இத்திஷ்டாந்தப்படிதாஷ்டாந்தத்தை விளக்குதல்.

தத்துவப்பதங்கடாமுஞ் காஷ்டியாய்பிரமமான வத்துவைவிடாமற்பேத வாச்சியார்த்தத்தை விட்டு நித்தமுமதுநீயாகு நீயதுவாகுமென்னு மர்த்தமுமகண்டமென்னே யசிபதவைக்கியங் காட்டும். 81

இ-ள். தத்துவப்பதங்கடாமும் தற்பதந்தொம்பதங்களின் பேத வாச்சியார்த்தத்தை விட்டு வாச்சியார்த்தமான பேதமாயுள்ள

தத்துவ விளக்கப் படலம்

சீவேஸ்வரரை விட்டு சாக்ஷியாய்ப் பிரமமான கூடஸ்பிரமமான வைத்துவை விடாமல் பொருளை விடாமல் நித்தமும் எப்போதும் அது நீயாகும் பிரமமே கூடஸ்தனாம் நீயதுவாகுமென்னும் கூடஸ்தனே பிரமாமென்னும் அர்த்தமும் பொருளும் அகண்டமென்று ஒன்றென்று அசிபதம் ஆனாயென்னும் பதமானது ஐக்கியங் காட்டும் அத்துவிதத்தை விளக்கும் என்.

இ-ள். ஆசிரியருபதேசப்படி யாரணநிச்சயமிருப்பது கொண்டு தலின் முடிவான மகாவாக்கியத்தினிலக்கியார்த்தமான கூடஸ்த பிரமத்தினொரு மையையுணர்த்தியுதாம்.

அ-கை. இவ்வத்துவிதமான சுவானுபூதியே தானாக விளங்கு வாயெனல்.

சுடநீரின் மேகநீரிற் கண்டவானிரண்டும்பொய்யே
குடவானும் பெரியவானுங் கூடியொன்றாமெப்போது
மிடமான பிரமஞ்சாக்ஷி யிரண்டுமெப்போது மேகந்
திடமாகச் சுவானுபூதி சிவோகமென்றிருந்திடாயே. 82

இ-ள். சுடநீரில் கடசலத்திலும் மேகநீரில் மேகசலத்திலும் கண்டவான் தோற்றுகின்ற பிரதிவிம்பாகாயமான இரண்டுபொய்யே இரண்டு மித்தையே யாம் குடவானும் கடாகாயமும் பெரியவானும் மாகாயமும் எப்போது எக்காலமும் கூடியொன்றாம் கலந்தேகமாகும் அதுபோல இடமான பிரமம் வியாபகமான பிரமமும்காக்ஷி கூடஸ்தனுமான இரண்டும் இரண்டு சைதன்னியமும் எப்போதும் எக்காலமும் ஏகம் ஒன்றேயாமாதலின் திடமாகஸ்திரமாக சுவானுபூதிசுவானு பூதியாகிய சிவோகமென்று சிவோகமென்றும் இருந்திடாய் இருப்பாய் - எ-று.

இ-ம். சுருதிசூருவாக்கியார்த்த மொன்றுபட்ட வத்துவிதமான சுத்த சைதன்யமே தானாக விளங்குவாயென மௌனநிலையை யுணர்த்தியாசிரியர் மௌனமாயிருந்தாரென்பதாம். ௮௨

அ-கை. குருவாக்கியப்படிசமாதியிற்றன்னைத்தரிசித்தல்.

தஞ்சமாக்குருவுஞ் சொன்ன தத்துவவழி தப்பாமற்
பஞ்சகோசமுங்கடந்து பாயையுந்தள்ளியுள்ளிற்
கொஞ்சமாமிருப்பும் விட்டுக் கூடஸ்தபிரமமென்னு
நெஞ்சமுந்நுவினொன்றாய் நின்றபூரணத்தைக் கண்டான். 83

இ-ள். தஞ்சமாம் தனக்குயிர்த் துணையான குருவுஞ் சொன்ன
ஆசாரியரனுக்கிரகஞ் செய்த தத்துவவழி - தற்பததொம்பதசோதனை
செய்த மார்க்கங்கள் தப்பாமல் தவறாமல் பஞ்சகோசமுங்கடந்து
ஐந்து கோசங்கட்கும் விலட்சணனாய் பாயையுந்தள்ளி அசங்கனங்
கண்ட சூனியத்தையு நீக்கி உள்ளில் - அகத்தில் கொஞ்சமாமிருப்பும்
- அற்பமாகத் தோற்றியிருக்கின்ற ஸ்மரணத்தையும் விட்டு விடுத்து
கூடஸ்தபிரமமென்று கூடஸ்தபிரமமென்கின்ற நெஞ்சமு ந்நுவி
நனைவுமிறந்துஒன்றாய்நின்ற அத்துவிதமாயிருந்த பூரணத்தைக்
கண்டான் பரிபூரணஸ்வரூபத்தைத் தரிசித்தான். ௭-று. அங்

அ-கை - சமாதிக் கூடி சுவானுபுதிமயமாதல்

அனுபவானந்தவெள்ளத் தழுந்தியேயகண்டமாகித்
தனுகரணங்களாதிச் சகலமுமிறந்து சித்தாய்
மனதுபூரணமாய்த் தேக மானசற்குருவுங்காண
நனவினிற்குமுத்தியாகி நன்மகன்சுபாவமானான். 84

இ-ள். அனுபவானந்த வெள்ளத்து சுபானுபவமாகிய நிரதி
சயானந்த சமுத்திரத்தில் அழுந்தி மூழ்கி அகண்டமாகி அகண்டா
கரமாய் தனுகரணங்களாதி தேகேந்திரிய வந்தக்காரணமுதலிய
சகலமுமிறந்து அனைத்துநசித்து சித்தாய் சின்மாத் தி
ரானுபவத்தினால் மனது பூரணமாய் மனம் பூரணமாகி தேகமான
பூரணமே திருவுருக்கொண்ட சற்குருவுங்காண ஆசிரியரும்
பார்க்கும்படி நனவினிற்குமுத்தியாகி நனவின்குமுத்தியை யடைந்து
நன்மகன் நற்சீடன் சுபாவமானான் தனதியல்பான ஸ்வரூபமாக
விளங்கினான் - ௭-று.

இ-உ-க-ம், சுருதி குருவாக்கியப்படி சுபானுபவம் விளங்கிற்
றென்பதாம். அச

அ-கை - சமாதியினின்றும் வெளிப்படல்.

அளிமகனெடும்போதிவ்வா றானபின்மனதுமெள்ள
வெளியில்வந்திட வுணர்ந்தான் விமலதேசிகனைக்கண்டான்
றுளிவிழிசொறியப்பாதந் தொழுதுவீழ்ந்தெழுது கூழ்ந்தான்
குளிர்முகச்சுவாமிகேட்கக் கும்பிட்டு நின்று சொல்வான். 85

இ-ள். அளிமகன்கனிவுள்ள சீடனானவன் நெடும்போது
வெகுநேரம் இவ்வாறானபின் இவ்வண்ணமாக விளங்கினபின்பு
மனதுஸ் வருபசமஸ் காரமானமனது மெள்ள வெளியில் வந்திட
மெள்ளவச்சமாதியினின்றுந்து ரியமாய் வெளிப்பட உணர்ந்தான்
அறிந்தவனாய் விமலதேசிகனை நிர்மலமான வாசாரியரை
கண்டான் பார்த்து விழிகண்கள் துளி சொரிய ஆனந்த பாஷ்பம்
பொழியபாதம் அவரது பாதத்தில் தொழுது வீழ்ந்து சாஷ்டாங்கமாக
நமஸ்காரஞ் செய்து எழுந்து பின்பெழுந்து கூழ்ந்தான் வலம் வந்து
குளிர்முக - பிரமானந்தம் விளங்குகின்ற முகத்தையுடைய சுவாமி
கேட்க ஆசாரியர் கேட்கும்படி கும்பிட்டு நின்று சொல்வான் சிரசின்
மேலஞ்சலியோடு நின்று துதிப்பான்.

இ-ம் சமாதியனுபவசமஸ்காரத்தோடு சகசநிட்டைக்கு வெளிப்
பட்டதாம்.

அரு

அ-கை , கைம்மாறு காணெனனக் குருவைத்துதி செய்தல்.

ஐயனேயெனதுளேநின் றனந்தசென்மங்களாண்ட
மெய்யனேவுபதேசிக்க வெளிவந்த குருவேபோற்றி
யுய்யவேமுத்திநல்கு முதவிக் கோருதவிநாயேன்
செய்ய வேறொன் றுங்காணென் றிருவடி போற்றி போற்றி. 86

இ-ள். ஐயனே ஆசாரியரே - எனதுளே நின்று எனதகத்தினின்று
அனந்த சென்மங்கள் அளவிறந்தபவங்கடோறும் ஆண்ட
மெய்யனே ஆளா நின்றகர்த்தனே உபதேசிக்க அனுக்கிரகிக்கு
நிமித்தம் வெளிவந்தகுருவே மானிடவடிவு கொண்டெழுந்தருளிய
வாசாரியரே போற்றி வணங்குகிறேன். உய்யவே அடியே நீடேறும்
பொருட்டு முத்திநல்கு முதவிக்குவீ டளித்தசகாயத்திற்கு ஒரு கவி ஓர்
கைம்மாருநாயேன் செய்ய அடியேன் செய்ய வேறொன்றுங்

தத்துவ விளக்கப் படலம்

காணேன். மற்றொன்றுங் காண்கிலேன். திருவடி போற்றி போற்றி தேவரழகிய பாதங்களைத் துதிக்கின்றேன். எ-று.

அ-கை. சமாதியனுபவம் பெற்ற சீடனை நோக்கிச் சகச நி்டையனுபவ முதயமாம் பொருட் னுதனுபவந் தடையின்றி விளங்கு மெனிலக்தேகைம்மாறெனக் கூறுதல்.

சிட்டனிவ்வாறு சொல்லத் தேசிகர் மகிழ்ந்துநோக்கிக்
கிட்டவாவெனவிருத்திக் கிருபையோடருளிச் செய்வார்
துட்டமாந்தடைகண்மூன்றுந் தொடராமற்சொருபஞான
நிட்டனாயிருப்பாயாகில் நீ செய்யுமுதவியாமே. 87

இ-ள். சிட்டன்சீடனானவள் இவ்வாறு சொல்ல இவ்வண்ணத்து தித்துரைக்க தேசிகர் ஆசிரியரானவர் மகிழ்ந்துநோக்கி மகிட்சியுடன் பார்த்து கிட்டவாவென விருத்திசமீபத்தில் வாவென்றழைத்திருக்கச் செய்து கிருபையோடு கருணையோடு அருளிச் செய்வார். அனுக்கிரகஞ்செய்வார். துட்டவாம்பொல்லாதவனாகிய தடை கண் மூன்றும் தடைகளும் தொடராமல் தொடர்ந்து வாராமல் சொருபஞான நிட்டனாய் ஸ்வரூப சைதன்யசமாதியை யுடையவனாய் இருப்பாயாகின் இருப்பாயானால் செய்யு முதவியாம் இக்தே நீயெனக்குச் செய்யுங் கைம்மாறாம் - எ-று.

இ-உ-க-ம். தானெனவனுபவமான சுகபோதத்தைத் தவிரவேறு கருதாமலிருக்க வேண்டுமென்பதாம்.

அ-கை. அனுபவமானவத்துவிதஞானந் தடைகளினா நீங்குமோவென்று சீடனை நோக்கியவைகளுண்டேலனுபவந்திரமாக விளங்கா

நீநானெனிரண்டில்லாமல் நிரைந்தபூரணமாயென்று
நானாகத்தெரிந்தஞான நமுவுமோகருவேயென்றான்
நானாகும்பிரமரூபஞ் சற்கரு நூலாற்றோன்று
மானாலுந் தடைகளுண்டேலனுபவமுரைத்திடாதோ. 88

இ-ள். நீ தானென்று நீயெனவு நானெனவும் இரண்டில்லாம நிரைந்த துவிதமின்றியத்துவிதமாக வியாபித்த பூரணமாய் பரிபூரணமாய் எங்கும் எவ்விடத்தும் நானாகத் தெரிந்த ஞானம்

தானாக விளங்கிய சைதன்யமானது குருவே ஆசாரி பரே நமுவுமோ வென்றான் நமுவுமோ வென்று கேட்டான். தானாகும்பிரம்ரூபம் தன்மையான பிரம் ஸ்வரூபமானது சற்குரு ஆசாரியருப தேசத்தினாலும், நூலால் வேதாந்த சாஸ்திரங்களினாலும் தோன்றுமானாலும் உதிக்குமானாலும் தடைகளுண்டேல் தடைகளிருக்குமானால் அனுபவமுரைத்திதாது அவ்வனுபவந்திரப்பாது - எ -று.

நீயென்பது முன்னலையிற் குருவாக விளங்கிய மனந்த மெனவும், நானென்பது தன்மையினாற் சீடனாக விளங்கியவறி வெனவுங் கொள்க.

அ-கை. தடைகளையுமவற்றை நீக்கு முபாயங்களை கூறல்.

தடைகளே கெனிலஞ்ஞானஞ் சந்தேகம்விபரீதங்கள்
படர்செயுமிந்தமூன்றும் பலசன்மப்பழக்கத்தாலே
வுடனுடன்வரும்வந்தக்காலுபர்ஞானங்கெடுமிவற்றைத்
திடமுடன் கெடுப்பாய்கேட்டல் கிந்தித்தற்றெளிதலாலே. 89

இ-ள். தடைகளேதெனில் அத்தடைகளியாவையென்றால் அஞ்ஞானம் அஞ்ஞானமும் சந்தேகம் சந்தேகமும் விபரீதங்கள் விபரீதங்களுமாம் படர்செய்யும் துன்பஞ்செய்யும் இந்த மூன்றும் இம்மூன்று தடைகளும் சன்மப்பழக்கத்தால் அனந்தஸ்சன்மப் பழக்கத்தினால் உடனுடன்வரும் பலனடிக்கடி வரும் வந்தக்கால் அங்ஙனம் வருமாகின் உயர்ஞானங்கெடும் மேலான ஞானமறைபடும் இவற்றை இத்தடைகளை திடமுடன் ஸ்திரமாக கேட்டல்சிரவணத்தினாலும் சிந்தித்தல் மனனத்தினாலும் தெளிதலால் நிதித்தியினாலும் கெடுப்பாய்.

அ-கை. தடைகளுள்வாயினனுபவம் விளங்காதெனத் திருஷ்டாந்த முகத்தாலடிவித்தல்.

அக்கினிகட்டுபட்டா லற்பமுஞ் சுடமாட்டாது
மக்கினஞானத்தாலே வந்தபந்தமும்வேவாது
சிக்கெனப்பழகிக் கேட்டால் சிந்தித்தற்றெறிதலாலே
விக்கினமடஞ்சந்தேகம் விபரீதம்போக்குவாயே. 90

இ-ள். அக்கினி நெருப்பானது கட்டுப்பட்டால் மந்திரத்தினா லூஷ்ட சணத்திஸ்தம்பனமானால் அற்பமும் சற்றும் சுடமாட்டாது ளரிக்கமாட்டாது அதுபோல மக்கின ஞானத்தால் தடைகளினாற் பிரகாசங்குன்றின சித்தினால் வந்தபந்தமும் வரப்பட்ட திரிசி வாசயனையும்வேவாது கெடாது ஆதலால் சிக்கெனப்பழகி இடைவிடாமற் பழக்கஞ் செய்து கேட்டல் சிரவணத்தினால் விக்கினமடம் ஞானத்துக்குத் தடையாகிய வஞ்ஞானத்தையும் சிந்தித்தல் மனத்தினால் சந்தேகம் சந்தேகத்தையும் தெளிதலால் சுவானுபவமாகத் தெளிதலினால் விபரீதம் கற்பிதமான திரிசி யத்தையும் போக்குவாய் நீக்குவாய் - எ-று.

சூய

பிரமபாவனையைமூடிப்பே தங்காட்டுவதஞ்ஞானங்
குரவன்வாக்கியநம்பாமற் குழம்பினமனஞ்சந்தேகந்
திரமறுசகமெய்யென்றுந் தேகநானென் றுமுள்ளே
விரவியமோகந்தானே விபரீதமென்பர்மேலோர். 91

இ-ள். பிரமபாவனையைமூடி திருக்குஸ்மரணத்தை மறைத்து பேதங்காட்டுவது திரிசியத்தைக் காண்பிப்பது அஞ்ஞானம் அஞ்ஞானமாம் குரவன் வாக்கிய ஆசாரியருப தேசவாக்கியார்த் கத்தை நம்பாமல் நம்புதல் செய்யாமல் குழம்பின மனம் மனக் கலக்கம் சந்தேகம் சந்தேகமாம் திரமறுநிலையில்லாத சகமெய் யென்றும் சகஞ்சத்திய மெனவும் தேகநானென்றும் சரீரம் யாமெனவும் உள்ளே மனத்தின்கண் விரவியமோகந் தானே பொருந்தினமயக்கமே மேலோர் மகான்கள் விபரீதமென்பார் விபரீதமென்று சொல்லுவார்கள் - எ-று.

சூக

அ-கை. அத்தடைகளைக் கெடுக்குங் கேட்டன் முதலியவை களினியல்பு கூறல்.

தத்துவவனுபோகந்தான் சாதித்தல்கேட்டலென்பா
ரொத்துளபொருளுகத்தா லுசாவல்சிந்தித்தலென்பார்
சித்தமேகாந்தமான தரிசனந் தெளிதலென்பார்
சித்தமிப்படி செய்தக்கானிர்வாணம் பெறுவாய் நீயே. 92

இ-ள். தத்துவவனுபோகந்தான் மகாவாக்கியார்த்தமான பிரமோபதேசத்தை சாதித்தல் குருமுகமாகப்பொருதலை கேட்ட லென்பார் கேட்டலென்றுரைப்பார்கள் ஒத்துளபொருள் அதனைக் கியார்த்தத்தை உசாவல் விசாரித்தலை சிந்தித்தலென்பரா சிந்தித்த லென்று சொல்லுவார்கள் சித்தம் மனமானது ஏகாந்தமான தரிசனம் தனிமையான சுவானுபூதியைத் தரிசித்தலை தெளிதலென் பார் மனிதனென்று சொல்லுவார்கள் நித்தம் எப்போதும் இப்படி செய்தாக் கால் இவ்வண்ண மனுசந்தித்தால் நிர்வாணம் முத்தியைபெறுவாய்நீ நியடைவாய் - எ - று.

இ-உ-க-ம் அஞ்ஞான முதலியதடைகளைக் கேட்டேன் முதலியவு பாயங்களாற் கொடுக்கிற சுபானுபவந் தடையின்றி விளங்குமென்பதாம்.

அ-கை. அக்கேட்டன் முதலியவைகள் வேண்டுங் காலவளவு கூறல்.

எத்தனைநாண்ஞாதாவுஞானமு மிருக்குமென்னி
லத்தனைநாளும் வேண்டுமப்பாலோர் செயலும் வேண்டா
நித்தமும் வெளிபோற்பற்றா ஞேயமாத்திரமாய்ச் சீவன்
முத்தரானவர்விதேக முத்திபெற்றிருப்பாரென்றும். 93

இ-ள். எத்தனை நாள் எவ்வளவு காலம் ஞாதாவும் காண்பானும், ஞானமும் காட்சியும் இருக்குமென்னில் இருக்குமாகில் அத்தனை நாளும் அவ்வளவு காலமும் வேண்டும் இக்கேட்டன் முதலிய மூன்று வேண்டும் அப்பால் அதற்குமேல் ஓர் செயலும் வேண்டாம் ஓரனுஷ்ட டானமும் வேண்டுவதில்லை நித்தமும் எப்போதும் வெளிபோல் நான்கு பூதத்திலுந் தாக்கற்றிருக்கின்ற வாகாயத்தைபோல பற்றாதிருசியங்களிற் பற்றாது நிற்கும் ஞேபமாத்திரமாய் ஆத்ம ஸ்வரூபமாய் சீவன் முத்தரானவர் சீவன் முத்தியை யடைந்தவர்கள் என்றும் எப்பொழுதும் விதேகமுத்தி விதேக கைவல்யத்தை பெற்றிருப்பவர் அடைந்திருப்பார்கள். - று.

இ-ம் காண்பானுங் காட்சியு நீங்கி ஸ்வரூபந் தானாகிறபரியந் தங்கேட்டேன் முதலியவைகளைப் பழகல் வேண்டுமென்பதாம்.

அ-கை அச்சீவன்முத்தர்கள் தொகையுநாமமுஞ் சொல்லிய வர்க ளியல்பு கூறத்தொடங்கல்.

ஞானமார்சீவன்முத்தர் நால்வகையாவர்கேளாய்
வானிகர்பிரமவித்து வரன்வரியான்வரிட்ட
னானவர்நாமநீதா மவரகளிற் பிரமவித்தின்
றானமுமற்றமுவர் தாரதம்மியமுஞ் சொல்வேன். 94

இ-ள் : ஞானமா சீவன்முத்தர் ஞான நிறைந்த சீவன் முத்தர்கள் நால்வகையாவர் நான்குவிதமாவார்கள் கேளாயதனைக் கேட்பாய் வா. னிகா பிரமவித்து ஆகாயத்துக்கொப்பான பிரமவித்தெனவும் வய ரன்பிரமவானெனவும், வரியன் - பிரமவரியானெனவும், வரிட்டன் பிரமவரிட்டனெனவும் ஆனவர் நாமீதாம் ஆனவர்களுடைய பெரியவையாம் அவர்களில் அவர்களுக்குள், பிரமவித்திரான தும்பிரமவித்தினி லையும் மற்றைமுவர் ஏனைய மூவருடையதார தம்மியமுஞ்சொல்வேன் தாரதம்மியத்தையுஞ் சொல்வேன் - எ-று.

இ-ம். வெளிப்படை.

அ-கை சீவன் முத்தர்களிற் பிரமவித்தினியல்பு கூறல்
தீராய்ப்பிரமவித்தாய்த் தெளிந்தவர் தெளியுமுன்னம்
வாரமாயிருந்ததங்கள் வருணமாச்சிரமஞ் சொன்ன
பாரகாரியமானாலும் பலர்க்குபகாரமாக
நேரதாச் செய்வார் தீர்ந்த நிலைவிடாச் சீவன் முத்தர். 95

இ-ள். தீராய் தீரமுள்ளவர்களாய் பிரமவித்தாய் பிரமவித்தாய் தெளிந்தவர் தெளிவுற்றவர்கள் தெளியுமுன்னம் இங்ஙனந் தெளிவதற்கு முன்பு வாரமாயிருந்த உரிமையாயிருந்த தங்கள் தங்களுடையவ ருணமாச்சிரமம் வன்னாச்சிரமங்களைக் குறித்து சொன்ன கன்மநூலாற் சொல்லப்பட்டவைகள். பாரகாரியமானாலும்

வருத்தமான கருமங்களாயினும் பலர்க்குபகாரமாக யாவர்க்கு மனுஷலமாக தீர்ந்த நிலைவிடா முடிவான நிச்சயத்தை விட்டு நீங்காத சீவன்முத்தர் பிரமவித்தானவர்கள் நேரதாச் செய்வார் கிரமமாகவவற்றைச் செய்வார்கள் - ஏ-று.

இ-ம், பிரமவித்து லோகோபகார நிமித்தஞ் சற்கருமமனுஷ்டிப்பா னென்பதாம். கூறா

அ-கை-இது.

காமமாதிகள்வந்தாலுங் கணத்திற்போனமத்திற்பற்றார்
தாமரையிலைத் தண்ணீர்போற்சுகத்தொடுங்கூடி வாழ்வார்
பாமரரெனக் காண்பிப்பார் பண்டிதத்திறமைகாட்டா
ரூமருமாவாருள்ளத் துவகையாஞ்சீவன்முத்தர். 96

இ-ள். காமமாதிகள் வந்தாலும் காம முதலியவைகளொருபோது கேரிட்டாலும் கணத்திற்போம் அநிச்சாபிராரத்வமாககூடிணத்தினீங்கும் மனத்திற் பற்றார் மனதில்லையார்கள் தாமரையிலைத் தண்ணீர் போல் கமல பத்திரோதகம்போல சுகத்தோடுங்கூடி வாழ்வார் உலகத்தாருடன் சேர்ந்து வாழ்வார்கள். பாமரரென அஞ்ஞானி களைப் போல காண்பிப்பார் காட்டுவார்கள் பண்டிதத் திறமை காட்டார் வித்துவத்திறத்தைக் காண்பியார்கள் உள்ளத்து அகத்தின் கண் உவகையாம் நித்தியானந் தததையுடைய சீவன்முத்தர் பிரமவித்தானவர்கள் ஊமருமாவார் மௌனமாயிருப்பார்கள் ஏ-று. காமமாதிகள் வந்தாலு மென்ற வும்மை அவைகள் வாராவென்பதை யுணர்த்தியதாம்.

ப-ம் பிராரத்வமனுபவித்துத் தீரும்படியான இச்சையாதிகளொரு போதேக தேகமாகவுதிக்கினும் அவைகளாத்தம் சுகத்தை விளக்குதற்கு லெஞ்சமாக நின்று விளக்கித்தானுடனே நசித்தலின்காமமாதிகள் வந்தாலுங் கணத்திற்போமெனவும் மனம் பூரணானந்தமாகத் தெளிந்திருத்தலின் மனத்திற் பற்றாரெனவும் உலகருடன் மன மொவ்வாமல் வாக்குங்காயமுமொத்திருத்தலை தாமரையிலைத்

தண்ணீர் போற்சுகத்தொடுங் கூடி வாழ்வாரெனவும் எவரெவ ரெங்ஙன மெங்ஙனம் வஸ்து நிச்சயங்கூறினு மன்னிச்சயங் களனைத்துந்தனது வானு பவத்திற்கொத்தலினவைகளை மறுக்கத் தெரிவின்றி பேதையர்கள் போலக் காட்டுதலை பாமரரென காண்பிப்பாரெனவும் அங்ஙனநிச்சயித்த நிச்சயங்களனைத்துந்தன தனுபவ வியாபத்திற் கங்கமாகத் தானவைகளினங்கியாக விளங்கு மனுபவத்தைய றுவியாதிருத்தலை பண்டித திரமைகாட்டாரெனவும் துரியா தீதமான மகாமௌனமா யிருத்தலை ஊமருமாவாரெனவும் மனஞ்சென்ற விடமெல்லாஞ் சிதானந்தமாக விளக்குதலை உள்ளத்து வகையாமெனவுங் கூறினார்.

இ-ம். பிரமவிதத்தினனுபவவிலாசத்தைக் கூறினதாம். கூசூ

அ-கை-இ-து

பேதகன்மத்தால்வந்த பிராரத்வநாநாவாகு
மாதலால்விபகாரங்க ளவரவர்க்கர்னவாகு
மாதவஞ்செயினுஞ்செய்வர் வாணிபஞ்செயினுஞ்செய்வர்
பூதலம்புரப்பரையம் புகுந்துண்பர்சீவன்முத்தர். 97

இ-ள். பேதகன்மத்தால்வந்த அறிவின்மையான சஞ்சிதகன் மத்தாலுண்டான பிராரத்வம் பிராரத்வகன்மம் நாநாவாகும் பலவிதமாம் ஆதலால் ஆதலினால், விபகாரங்கள் விருத்திகள் அவரவர்க்கானவாகும் அவரவர்களுக்கு நியமித்தவையாம், சீவன்முத்தர் பிரமவித்தானவர்கள் மாதவண் செயினுஞ் செய்வர் மகாதவத்தைச் செய்தாலுஞ்செய்வார்கள் வாணிபஞ் செயினுஞ் செய்வர் வியாபாரஞ் செய்தாலுஞ் செய்வார்கள் பூதலம்புரப்பர் பூமிபாலனஞ் செய்தாலுஞ் செய்வார்கள் ஐயம்புகுந்துண்பர் பிண்கூடிவாங்கிப்புசித்தாலும் புசிப்பார்கள். எ-று.

இ-ம். பிரமவித தொழிலைச் செய்யினும் அவைகள் பிராரத்வ கன்மமேயன்றி யவர்க்கில்லையென்பதாம். கூசூ

அ-கை-இ-து.

சென்றதுகருதார்நாளைச் சேர்வது நினையார்கண்முன்
 னின்றதுபுசிப்பார் வெய்யி னிலவாய்வின்விழுது நீந்தும்
 பொன்றினசவம்வாழ்ந்தாலும் புதுமையாயொன்றுபாரார்
 நன்று தீதென்னார்சாசுவி நடுவானசீவன்முத்தர். 98

இ-ள். சென்றதுகருதார் முன்னீங்கினவைகளை நினைத்து
 வாழார்கள் நாளைச் சேர்வது நினையார் எதிர்காலத்து வரும்
 பொருளை நினைத்து மகிழார்கள் கண்முனின்றது புசிப்பார்.
 நிகழ்காலத்துள்ள பொருளைப் பிராரத்வமென் றனுபவிப்பார்கள்.
 வெய்யில் ஊஷ்ண கிரணமானது நிலவாய் அமுர்தகிரணமாய்
 விண்முழுதுவீழ்ந்தும் ஆகாயத்தினின்று விழுதாக விறங்கினாலும்
 பொன்றின மறித்த சவம் வாழ்ந்தாலும் பிரேதஞ்சீவித்தாலும்
 புதுமையாய் அதிசயமாக ஒன்றும் பாரார் ஒன்றையுங் காணார்கள்
 நன்றுதீதென்னார் இது நன்றென்றுந் தீதென்றுஞ் சொல்வார்கள்.
 சாட்சி சாட்சியாய் நடுவான மத்தியகதமாய் விளங்கிய சீவன்முத்தர்
 பிரமவித்துக்கள் எ-று.

ப-ம். முன்புள்ளவரிவன்மையும், பின்புள்ளதிரிசியவுணர்வை
 யுங் காணாது நடுநிலையாகிய பரவுணர்விற்குகித்திருத்தலின்
 சென்றது கருதார்நாளைச் சேர்வது நினையார்கண் முன்னின்றது
 புசிப்பா ரெனவும் சகலவிசித்திரமுந்தனது லீலையாகக் கருதி
 அவைகளில் வீயப்புறா திருத்தலின் வெய்யினிலவாய் வினவிழுது
 வீழ்ந்தும் பொன்றினசவம் வாழ்ந்தாலும் புதுமையாயொன்றும்
 பராபரெனவும், சர்வமுந்தன துசித்துருவமக விளங்குதலின்
 நன்றுதீதென்னாரெனவும் பத்தியாகச் சர்வ சாட்சியான தானத்து
 விதமாக விளங்குதலின் சாட்சி நடுவான சீவன்முத்தரெனவுங்
 கூறினார்.

இ-ம். பிரமவித்துமனமடங்கிய யனுபவமாய் நின்றலி
 னொன்றைக் கருதுதலும் வியப்புறுதலுமிலவென்பதாம் இந்நான்கு
 செய்யுளின் முந்தின பிரமவித்தினியல்பைக் கூறினதெனக்
 கொள்க. கூ.அ.

தத்துவ விளக்கப் படலம்

அ-கை மற்றமூவரியல்பு

பின்னைமூவரிலிரண்டு பேர்களுஞ்சமாதியோகந்
தன்னையுற்றிருப்பார்தேக சஞ்சாரநிமித்தந்தானா
யுன்னுவோன்வரன்வேற்றோரா லுணர்பவன்வரியானாகு
மன்னியர்தம்மாற்றன்னா லரியாதோன்வரிட்டனாமே. 99

இ-ள். பின்னை மூவரில் மற்ற மூன்று பேர்களில் இரண்டு பேர்களும் பிரமவரன் பிரமவரியானென்னு மிரண்டு சீவன் முத்தர்களும் சமாதியோகந் தன்னை சமாதி ஞானத்தை உற்றிருப்பார் அடைந்திருப்பார்கள் தேகசஞ்சார நிமித்தந்தானாய் தேகஞ் சஞ்சரிக்கும் பொருட்டு உன்னுவோன் உணவு முதலியவற்றை நினைப்பவன் வரன்பிரமவரனாம் வேற்றோரால் மற்றொருவரால் உணர்பவன் முன்சொல்லியவைகளைக் கொள்ள வரியாதவன் வரிட்டனாம் பிரமவரிட்டனாம் - ஏ-று.

பிரமவரிட்டன் சமாதியில் தீதமானவனெனக் கொள்க.

இ-ம். பின்னுள்ள பிரமவரன் பிரமவரியான் பிரமவரிட்டனிவர் களியல்பைக் கூறினதாம்.

அ-கை இந்நால்வர் பயன்களைக் கூறல்.

அரிதாகுமிவர்களிவ்வா றநேகரானாலுமுத்தி
சரியாகும்பாடுபட்ட சமாதிக்குபலனேதென்றார்

பெரிதான திட்டதுக்கம் பிரமவித்தனுபவிப்பன்

வரியானுவரனுமற்றை வரிட்டனுஞ்சுகமாய்வாழ்வார். 100

இ-ள். அரிதாகும் திரிலோகதுல்லபமாகும் இவர்கள் இச்சீவன் முத்தர்கள் இவ்வாறு இவ்வண்ணம் அநேகரானாலும் அநந்த ரானாலும் முத்தசரியாகும் வீடொரு தன்மையதாம் பாடுபட்டவருத்த முற்றுச் செய்த சமாதிக்கு நிஷ்டைக்கு பலனேதென்றால் பிரயோசன மியாதென்னில் பெரிதான மகத்தான தரியானும் பிரமவரியானும் வரனும் பிரமவரனும் வரிட்டனும் பிரமவரிட்டனும் சுகமாய் வாழ்வார் நிரதிசயானந்தமாக வாழ்வார்கள். மற்றை ஏனைய பிரமவித்து அச்சமாதியிற் பாடுபடாத பிரம வித்தானவன் திட்ட துக்கம் நேரிடுந் துன்பங்களை அனுபவிப்பன் - ஏ-று.

இ-ம். இச்சீவன்முத்தர்கள் பிராரத்வத்தனால் வருஞ்சு கதுக்கானுபவத்திற்றாரதம்மியராயினும் பிரமானந்தகைவல்யப் போற்றித்தகுதிலதென்பதாம்.

அ-கை. முத்தன்பெத்தனியல்பு கூறல்.

பிரமஞானிகளுங்கன்மப் பேதையர்போலேவாழ்ந்தாற்
 றிரமுறுமஞ்ஞானம்போய்ச் செனியா தவழியேதென்னிற்
 பரவுமாதாயமொன்றிப் பற்றாதுமற்றைநாலும்
 விரவினதோடுங்கூடும் விதமுருதோருமாவார். 101

இ-ள். பிரமஞானிகளும் ஸ்வரூபஞானிகளும் கன்மப் பேதையர் போல கர்மிகளானவஞ்ஞானிகளைப் போல, வாழ்ந்தால் சீனித் திருந்தால், தீரமுறுமஞ்ஞானம்போய் நிலைபரந்தோற்றிய வறியாமை நசித்து செனியாத - இனிப் பிரவாத வழியேதென்னில் மார்க்க மியாதென்றால் பரவுமாகாசம் - வியாபித்திருக்குங் கனமானது ஒன்றிற்பற்றாது ஒன்றிலுந்தோயாது நிற்க, மற்றைநாலும் மற்றை நான்கு பூதங்களும் விரவினதோடுங் கூடும் ஒன்றுடனொன்று கலக்கும்விதம் இவ்விதமாக, இருவோரும் ஞானியஞ்ஞானிகளிவரும் ஆவார் ஆகுவார் - எ.று.

இ-ம். ஞானியஞ்ஞானிகளின் கிரிகையொன்றாயினுங் கருத்துவேறென்பதாம்.

அ-கை. சீவன் முத்தர்களின்றரிசனமகிமை சொல்லியவர்கள் விதேக முத்தரான வழி சொல்லத் தொடங்கல்.

சீவன்முத்தரைசேவித்தோர் சிவனயனெடுமாலான்
 மூவருமகிழ்நோன்பு முழுவதுஞ்செய்துசன்ம
 பாவனமானாரென்று பலமரைமுழங்குவிப்பான்
 மேவருஞ்சீவன்முத்தர் விதேகமுத்தரீ கேளாய். 102

இ-ள். சீவன் முத்தரை சீவன் முத்தர்களை சேவித்தோர் தரிசித்தவர்கள் சிவன் அரனும் அயன் பிரமனும் நெடுமால் திருமாலும்ஆ ஆகிய மூவருமகிழ் மும்மூர்த்திகளுமகிழ் கூரநோன்பு முழுவதுஞ் செய்து தவங்களனைத்து முடித்து சன்மபாவனமானா

தத்துவ விளக்கப் படலம்

ரென்றுபவம் பரிசுத்தமானார் களென்று பலமறை முழங்கும் அநந்த வேதங் கண்முறையிடும் இப்பால் இனி மேவருஞ்சீவன் முத்தர் அறிதற்கரிய சீவன்முத்தர்களடையும் விதேகமுத்தியும் விதேகமுத்தி பதத்தையும் நீ கேளாய் நீ கேட்பாய்-எ-று.

சந்மபாவன மானாரென்பது ஞானதனுவாயினதெனக் கொள்க.

அ-கை. தன் மந்திரயவொழி கூறல்.

பஞ்சினையுழித்தீப்போற் பலசந்மவிதவித்தாஞ்
சஞ்சிதமெல்லாஞானத் தழல்சுட்டுவெண்ணீராக்குங்
கிஞ்சிலகாமியந் தான் கிட்டாமல் விட்டுப்போகும்
விஞ்சினபிராரத்வத்தின் வினைய னுபவித்துத்தீரும். 103

இ-ள். பஞ்சினை பஞ்சை ஊழித்தீப்போல் வடவாதல மெறிப்பது போல பலசந்மஅநந்தபவங்களுண்டாதற்கு விவிதவித்தாம்பல விதவிதைகளான சஞ்சிதமெல்லாம் சஞ்சிதகன்மங்கள னைத்தையும் ஞானத்தழல் ஞானாக்கினியானது சுட்டு வெண்ணீ ராக்கும் எரித்து வெண்மையாகிய சாம்பலாக்கும் கிஞ்சில் அற்பமும், ஆகாமியந்தான் மியகன்மமானது கிட்டாமல் விட்டுப்போகும் நெருங்காமனீங்கும் விஞ்சினசேடித்த பிராரத்வத்தின் வினை பிறாரத் வகன்மமானது அனுபவித்துத் தீரும் மூன்று விதமாக வனுபவித்து நீங்கும்-எ-று.

மூவிதமாவன இச்சையனிச்சைபரவிக் கையென்பனவாம்.

அ-கை. இருவினை நீங்குமேதுகூறல்.

பெருமையாற்பிராரத்வத்தைப் புசிக்குநாட்செய்தகன்ம மறுமையிற்றொடர்ந்திடாமன் மாண்டுபோம்வழியேதென்னிற் சிரியவரிகழ்ந்துஞானி செய்தபாவத்தைக் கொள்க
ரறிபவவரறிந்துபுசித் தறமெலாம்பரந்துண்பாரே. 104

இ-ள். பொருமையால் சாந்தத்தினால் பிராரத்வத்தைப்பிராரத் வகன்மத்தை புசிக்குநாள் அனுபவிக்குங்காலத்தில், செய்தகன்மம் செய்யுங்கருமங்கள் மறுமையில் மேற்பிறவியைக்கொடுப்பதற்கு

இ-ள். கடமெனும் குடமென்கிற உபாதிபோனால் உபாதி நீங்கினால் ககனமொன்றானாற்போல கடாகாயமுதலிய நான்கு மேகமானது போல உடலெலும் மூன்று தேக மென்கிற உபாதி போனவுத்தரம் உபாதி நீங்கினகூணம் சீவன்முத்தர் சீவன் முத்தரானவர் அடிமுடி நடுவுமின்றி ஆதிமத்யாந்தரதிதமாய் அகம் புரமின்றி உட்புறமின்றி என்றுநின்றபடி திகழ் எப்போது மிருந்த வண்ணம் விளங்குகின்ற விதேகமுத்திப்பதம் விதேக முத்திப்பதத்தை அடைந்திருப்பார் பெற்றிருப்பார் என்று.

அ-கை. அவ்வனுபவமெஞ்ஞான்றும் விளங்குவதெனல்.

சொல்லியமகனெயங்குஞ் சூழ்வெளியிருக்கமண்ணைக்
கல்லியபின்புதோன்றுங் கிணற்றினாகாயம்போல
வொல்லையாம்பிரமநூலா லுற்றதுபோலேதோன்று
மெல்லையினாமெப்போது மேகமென்றிருந்திடாயே. 107

இ-ள். சொல்லியமகனே முன்னனுபவஞ் சொன்ன புத்திரா எங்கும் எவ்விடத்தும் சூழ்வெளியிருக்க சூழ்ந்தவாகாய மிருக்க மண்ணை பூமியை கல்லிய பின்பு அகழ்ந்த பின்பு தோன்றும் உண்டானதுபோலத் தோன்றுகின்றகிணற்றினாகாயம்போல் கூபாகாசம்போல ஒல்லையாம் பிரமம் அனாதியாய் விளங்குகின்ற தர்மஸ்வரூபமானது நூலால் ஆத்மஞானசாஸ்திரங்களால் உற்றதுபோலேதோன்றும் உதித்தது போலத் தோன்றும் எல்லையில் பிரமாணாதீதமானநாம் சுத்தத்தை தன்னியஸ்வரூபமானமாய் எப்போதும் எக்காலமும் ஏகமென்றிருந்திடாய் ஒன்றே யென்றிருப்பாய் என்று.

இ உ க ம் இப்போதுதித்ததுபோலத் தோற்றியவனுபவஞ் சிருட்டிக்கு முன்னும் பின்னுநறிவுமான வெப்போதுமிருந்து நித்திய திருத்தியாக விளங்கிய சச்சிதானந்தமே யன்றியிப்போ துதித்த தன்றென்பதாம்.

தத்துவ விளக்கப் படலம்

அ-கை. சத்தசத்தினுண்மையைத்தெரிவித்தல்.

கானனீக்கிளிஞ்சில்வெள்ளி கந்தப்பநகர்கநாவூர்
வானமைகயிற்றிற்பாம்பு மலடிசேய்முயலின்கோடு
பீனமாந்தரிபுமானிப் பிரபஞ்சமெல்லாம்பொய்யே
ஞானமெய்மகனேயுன்னை நம்மாணை மறந்திடாதே. 108

இ-ள். கானநீர் கானற்சலம் போலவும் கிளிஞ்சல் வெள்ளி
சுத்திகாரசிதம் போலவும் கந்தர்ப்பநகர் கந்தர்வநகரம் போலவும்
காநாவூர் சொற்பநகரம் போலவும் வான்மை ஆகாய நீலம் போலவும்
கயிற்றிற்பாம்பு ரச்சுகர்ப்பம் போலவும் மலடி சேயவந்தியா புத்திரன்
போலவும் முயலின்கோடு சசவிஷாணம்போலவும் பீனமாந்
தரிபுமான பருத்ததாணுசோரனைப் போலவும் இப்பிரபஞ்ச
மெல்லாம் பிரமத்திற் றோன்றுகின்றவிச்சுத்தனையும் பொய்யே
மித்தையேயாம் ஞான மெய்சுத்தசை தன்னியமொன்று
மேயுண்மையாம் மகனே மாணாக்கனே உன்னை இங்ஙனம்
விளங்கிய வுனதுஸ்வரூப சைதன்யத்தை நம்மாணை தமதாணைப்
படிக்கு மறந்திடாதே மறவாமலதுவாய் விளங்குவாம் - எ - று.

இ-ம் எப்போதுஞ்சத்தான சுகபோத மிருக்கின்றதன்றிய சத்தான
திரிசியங்களில் வென்பதாம்.

தத்துவ விளக்கப்படலம்

முற்றியது.

★★★

உ

சிவமயம்

இரண்டாவது

சந்தேகந் தெளிதற் படலம்

அ-கை. முற்படலத்திற் றத்துவமானவானந்த பிரஞைய நிஷ் பிரஞையால் விளக்கியினிச்சொருபிரஞையினான் முற்கற்பனை யாகத் தோற்றிய சீவேஸ்வர சகஞ்சிற்சுகாகாரமாக விளங்குவதை விளங்கும் பொருட்டுச் சந்தேகந் தெளிதலைக் கூறுகின்றார்.

நரர்குழிபறித்துமெள்ள நாட்டியநெடியகம்ப
முறமுறக்குத்திக்குத்தி யுரப்பிக்குமுபாயம்போல
பரமமாஞ்சொருபந்தன்னிற் பற்றியமனோவுருத்தி
திரநிலைபெறச்சந்தேகந் தெளிதலை மொழிகின்றேனே. 1

இ-ள். நரர்மானிடர்கள் குழிபறித்து பள்ளம்கெல்லிமெள்ள நாட்டியமெள்ளவெடுத்துநட்ட நெடியகம்பம் நீலகண்டஸ்தம்பமான துஉரமுறய அசைவின்றித்திரமாக நிற்கும்பொருட்டு, குத்திக்குத்தி குத்திக்குத்தி உரப்பிக்கும் பலப்படுத்துகின்ற உபாயம்போல் புத்தியைப் போல பரமமாஞ் சொருபந்தன்னி பிரமஸ்வரூபத்தில் பற்றிய மனோவிருத்திபொருந்திய சித்தவிருத்தியானது திரிநிலை பெற திர நிலையை யடையும்பொருட்டு சந்தேகந்தெளிதலை மொழிகின்றேன் சொல்கின்றேன் - எ-று. இத்திட்டாந்தந் தூணாக நந்நியாயமெனக் கொள்க.

ப-ம். தானல்லாத விஷயங்களை நீக்கித் தானாகிய பிரமத்திற் கலந்த மனம் அப்பிரமவியாபகமான பூரண விருத்தியிற் சஞ்சரிக்கு மிடத்திற் சர்வம் பிரமமயமென்னுஞ் சாக்ஷாத்காராக்ஷபவந் தடையின்றி விளங்குவதே விவகரித்தும் விவகரியாத நிலையாதலின்

அதற்குத் தடையாயுள்ளவை களைக் களைதல் வேண்டுமென்பார் சொருபந்தன்னிற் பற்றிய மனோவிருத்திநிலைபெறச் சந்தேகந் தெளிதலென்றார். இ-ம். சித்தினிடத்தினிடத்துதயமாய்ப் பகிர் முகமின்றி யச்சித்திற்கரைந்த மனமானது சென்ற விடமெல்லாஞ் சிதானந்தமாக ரமிக்கும் பொருட்டுச் சந்தேகந் தெளிதலைக் கூறத் தொபங்கினதாம்.

அ-கை. குருகுலவாசஞ் செய்யுந்தன்மையைக் கூறல்.

நற்கருத்துடையோனாகி ஞானவானாகிநின்றோன்
மர்க்கடநியாயம்போல மகாபூதவிகாரந் தொட்டு
நிர்க்குணவிதேகமுத்தி நிலைபரியந்தஞ்சொன்ன
சற்குருவினைவிடாமற் சந்ததமனுசரித்தான். 2

இ-ள். நற்கருத்துடையோனாகி பேரானந்தமான சிந்தையை யுடையவனாய் ஞானவானாகி சைதன்ய ஸ்வரூபியாகி நின்றேன் இருந்த சீடனான மர்க்கட நியாயம்போல் மர்க்கடநியாயத்தைப்போல மகாபூதவிகாரந்தொட்டு பஞ்சபூத காரியமானது தூலதேக முதல் நிர்க்குண திரிகுணரகிதமான விநோதமுத்திநிலைபரியந்தம் விதேக்கைவல்லிய மட்டும் சொன்ன சற்குருவினை விடாமல் அருளியவாசாரியை விட்டு நீங்காமல் சந்ததமனுசரித்தான் சதாகாலமுந்தொடர்ந்துநின்றான்.

இ-ம். வெளிப்படை.

உ

சந்ததம்புருடன்றன்னைக் சாயைபோவிடாமலன்பா
மைந்தனை நோக்கிசாக்ஷி மாத்திரமாய் நின்றாயோ
சிந்தையிலையமெல்லாந் தீர்ந்தவோதெளிவினுள்ளே
யந்தராங்கலந்ததுண்டோ வனுபவமுரை செய்வாயே. 3

இ-ள். சந்ததம் எப்போதும் புருடன்றன்னை ஓர் புருடனைசாயை போல் விட்டு நீங்காத சாயை போதவிடாமல் ஆசாரியரை விட்டு நீங்காமல் அன்பா மைந்தனை யவன்புருனமாய் நிற்கின்ற சீடனைநோக்கி அருட்கண்சாத்தி சாக்ஷிமாத்திரம் நின்றாயோ

பிரத்யேகாதம் ஸ்வரூபமாக நின்கின்றாயா சிந்தையில் மனதின் கணுள்ள ஐயமெல்லாம் சமுசயங்களனைத்தும் தீர்ந்தவோ நீங்கினவோ தெளிவினுள்ளே தெளிவின் கண் அந்தரம் சீவேஸ்வர சகபேதம் கலந்ததுண்டோ சேர்ந்தது முளதோ அனுபவமுறை செய்வாய் உனதனுபவத்தைச் சொல்வாய் - எ - று.

இ-ம். பேதமின்றித் தெளிவாக சுவானுபவமாய் விளங்குகின்றாயாவென மூவகையாக வினாவினதாம். ந.

அ-கை. முன் வினாபூன்றற்கும் விடை கூறல்.

எனவுரைத்தருளுமாசா னிருபதம்வணங்கியெந்தாய்
சசனவன்காட்டின்மோகத் தமத்தெழுபேதப்பேய்க
ளுன தருளுதயவெற்பி லுபதேசவருக்கறோன்றி
மனவிழிதெரியளுன வான்கதிர் பரந்தாலுண்டோ. 4

இ-ள். எனவுரைத்தருளும் என்று கேட்டருளிய ஆசானிருபதம் வணங்கி தேசிகரூபபதங்களை வணங்கிப் பணிந்து எந்தாய் என்னுடைய பிதாவே சன்னவன்காட்டில் வலிமையான பவாரண்யத்தி லிருக்கும் மோகத்த மத்து மோகாந்தகாரத்தில் எழும் தோன்றுகின்ற பேதப் பெயர்கள் பேதங்களென்னும் பிசாசங்கள் உனதருளுதய வெற்பில் தேவரீரது கருணை யென்னுமுதய கிரியில் உபதேச வருக்கன் றோன்றில் பிரமோபதேச மென்னுஞ் சூரியனுதித்துமனவிழி தெரியஅகக் கண் விளங்க ஞானவான் கதிர் மேலானசிற் பிரகாசமானது பரந்தல் வியாபித்தால் உண்டோ இருக்குமோ - எ - று.

ப-ம். சாட்சிமாத்திரமாய் விளங்குகின்றதென்பார் உபதேசவ ருக்கன்றோன்றியெனவும் சிந்தையிலையமெல்லாந் தீர்ந்து தென்பார்மனவழி தெரிய வெனவும் அந்தரமான பேதமுதிக்க வில்லை யென்பார் ஞானவான் கதிர் பரந்தாலுண்டோவெனவுங் கூறினார்.

இ-ம். தனதனுபவத்திற் சந்தேகவிபரீதமென்பதையறிவித்தாம்.

அ-கை. சமாதியிற்றடையின்றாயினுஞ் சகசத்திலவையின்றி நிற்பதற்கு வினா வேண்டுவதுண்டெனல்.

மந்திரமூர்த்தி தன்னான் மாற்றியபேய்போனாலு
மெந்திரமெழுதிகட்டி யினிவராவகை செய்வார்போன்
முந்தியுன்னுபதேசத்தான் மேகம் போனாலுமையா
புந்திநின்றுதைக்கவின்தம் புகலும் விண்ணப்பமுண்டே.

இ-ள். 'மந்திரமூர்த்தி தன்னால் மாந்திரிகனால் மாற்றியப் பேய் நீக்கின பிசாசமானது போனாலும், நீங்கினாலும் எந்திரமெழுதிக்கட்டி எந்திர ஸ்தாபனஞ் செய்து இனிவராவகை மேல்வராதவண்ணம் செய்வார் போல் செய்பவர்களைப் போல முந்திமுன்னமே உன்னுபதேசத்தால் தேவாரீனுக்கிரகத்தினால் மோகம் போனாலும் மயக்க நீங்கினாலும் ஐய எனதாசிரியரே புந்தி நின்றுரைக்க அறிவினிலை பெறும் பொருட்டு இன்னம் மேலும் புகலும் விண்ணப்பமுண்டு அடியேன் கேட்கும் விண்ணப்பமுள்ளது - எ - று.

இ-ள். சகசத்துக்குதடையாயுள்ள சந்தேகங்களை நீக்கும் பொருட்டு வினாவத் தொடங்கினதாம்.

அ-கை. சீடன்றனக்கனுபவமான பிரம்மவஸ்து மனோ வாக்குக்க கோசமாரேசர்மாவென வறிநிமித்த மங்ஙனஞ்சூறுஞ் சுருதி வாக்கியத்தை யிரண்டு சங்கையாக வினாதல்.

ஆகமப்பிரமாணத்தா லறியென்றும்வாக்குக்கெட்டா
தேகமாம் பிரமமென்று மிதயத்தா லுணர்வாயென்றுஞ்
சோகமாமனதிற்கெட்டாச் சுயஞ்சோதியென்றுஞ் சொன்னீர்
மோகமாமிரண்டுசங்கை முளைத்தனபறித்திடே. 6

இ-ம். ஏகமாம் பிரமம் அத்துவிதப்பிரம்மத்தை ஆகமப் பிரமாணத் தால் வேத முடிவான மகாவாக்கியப் பிரமாணத்தினால் அறியென்றும் அறிவாயெனவும் வாக்குக் கெட்டாதென்றும் இவ்வேதவாக்கியத்துக் கெட்ட மாட்டாதெனவும் சுயஞ்சோதி இச்சுயம் பிரகாசத்தை இதயத்தாலுணர்வா யென்றும் மனதிலறிவாயெனவும் சோகமா மனதிற்கு துன்பமான மனதிற்கு எட்டாதென்றும் அரிதறகரியதெனவும் சொன்னீர் அருளினீர் மோகமாம் மயக்கமாகிய இரண்டு சங்கைகளுள் வாயின் பறித்திடீர் எ-று. பிரமவஸ்து

மனோவாக்குகளுக்ககோசரமுங் ககோசரமுமாமென வேதங்
சூறுவதை ஆசிரியர் கூறினதாகக் கொண்டு வினாவின தென்க.

இ-ம். வெளிப்படை.

அ-கை. முதற்சங்கையிற் பிரமஞ்சுருதிக் ககோசரமாமென்ற
தர்க் குத்தரங் கூறல்.

மற்றைமுப்பிரமாணத்தால் வஸ்துநிர்ணயங்கூடாதே.

யுற்றதோர்விடையம்பூத முபயமனறாதலாலே

குற்றமாங்குணவிசேடங் கூடாமலிருக்கையாலே

யிட்டதுவாக்குக்கெட்டா தென்பதுமறிவாய் நீயே. 7

இ-ள். மற்றுமுற்பிரமாணத்தால் ஏனைய மூன்று பிரமங்
களினாலும் வஸ்து நிர்ணயங்கூடாது ஸ்வரூபநிச்சயத்தை யறிதற்
கூடாவாம் உற்றதோர் விடையம்பிரத்தியகூடிமெதிரிடுவதோர்
விஷயமாதலானும் பூதம் அனுமானங் காரியத்தைக் கொண்டறியப்
படுங் காரணமாதலானும் உபயம் உபமானமும் முப்பேயவுபமான
மென்னுமிரண்டாதலானும் அன்றாதலால் கூடாதலால் குற்றமாம்
அவைகளாலறியலா மென்பதும் பிழையேயாம் குணவிசேடங்
களானவை கூடாமலிருக்கையால் சேராதிருக்கின்றபடியால் இற்றது
இத்தன்மையானவப்பிரமம் வாக்குக் கெட்டாதென்பதும் சத்தமாகிய
வேதங்களுக்கதீதமென்பதும் அறிவாய்நீ தெரிந்துக் கொள்வாய் -
எ-று.

இ-ம். பிரமம் அகோசரமென்பதையுறுதிப்படுத்து நிமித்தமாக
முதவிய நான்கு பிரமாணங்களினாலுமறிய கூடாதென
வறிவித்ததாம்.

அ-கை. அச்சங்கையிற் பிரமஞ்சுருதிக்குக் கோசரமாமென்ற
தற்குத்தரம்.

வாக்கியந்தனக்கெட்டாத வஸ்துவென்றுரைத்தவேதம்

வாக்கியவிருத்தியாலவ் வஸ்துவைக்காட்டிற்றன்றோ

வாக்கியங்களிலேமான மாவதேதென்றாயாகில்

வாக்கியமிரண்டுமெய்யே மறைகள்பொய்யாநீ கேளாய் 8

இ-ள். வாக்கியந் தனக்கு சத்தத்திற்கு எட்டாத வஸ்துவென்று ரைத்த எட்டாத பொருளென்று சொன்ன, வேதம் வேதமானது வாக்கிய விருத்தியால் மகா வாக்கிய விசாரத்தால் அவ்வஸ்துவை அப்பிரமப் பொருளைக் காட்டிற்று காட்டியது வாக்கியங்களில் இவ்விரண்டு வாக்கியங்களில் மானமாவதே தென்றாயாகில் பிரமாணமாவதி யாதென்று கேட்பாயாகில் வாக்கியமிரண்டு மெய்யே இவ்விரண்டு வாக்கியமு முண்மையே மறைகள் வேதங்கள் பொய்யா அசத்திய முரையாநீ கேளாய் அதைநீ கேட்பாய் - ஏ-று.

அற்றோவென்பதசை - இ-ம் வெளிப்படை

அ

அ-கை. பிரமஞ்சுசுருதி வாக்கியங்களுங் கோசரமும் கோசரமு மாமெனக் கூறுதல்.

தன்பதியல்லாப்பேர்க டமையல்லனல்லென்றா
ளன்பனைக்கேட்டநேர மவள் வெட்கிமௌனமானா
ளன்பது போலநீக்கி யிதன்றிதன்றெனச் சேடித்த
பின்பறப்பிரமந்தன்னைப் பேசாமற்பேசும் வேதம். 9

இ-ள். தன்பதியல்லாப்பேர் கடமை தனது நாயகனல்லாதவர் களை அல்லனல்லென்றாள் இவனல்லனிவனல்லெனனக் கூறினாள் அன்பனைக் கேட்ட நேரம் நாயகனைக் காட்டிக் கேட்டபோது, அவள் அத்தலைவியானவள் வெட்கி வெட்கமுற்று மௌனமானாளென்பது போல பேசாதிருந்தாளென்பதைப் போல இதன்றி தன்றென இதுவல்லவிது வல்லவென்று நீக்கி தள்ளி பின் பின்பு சேடித்த விஞ்சின பரபிரமந்தன்னை பரப்பிரம வஸ்துவை வேதம் வேதமானது பேசாமற் பேசும் சொல்லாமற் சொல்லும் - ஏ-று.

இ-ம். சுருதி சத்தருபத்தாலறிவிக்காமல் அருத்தருபத்தா லறிவிக்குவென்பதாம்.

அ-கை. இரண்டாஞ்சங்கையிற் பிரமமனதிற் கெட்டு மெட்டா தென்பதற் குத்தரங் கூறுவான் றொடங்கி மனோவுற்பத்தியின் காரணங் கூறுகின்றார்.

முந்தியசங்கை தீர மொழிந்ததையறிந்து கொள்வாய்
 பிந்தியசங்கைதீரப் பேசுமுத்தர நீகேளாய்
 யிந்தியங்களுக்குராச னிதயமாமதினெண்ணங்கள்
 புந்தியுமனமுமென்றே புறத்தகத்துலாவியாடும். 10

இ-ள். முந்தியசங்கைதீர முதற்சங்கை தீரும்படி மொழிந்ததை சொன்னதை அறிந்து கொள்வாய் தெரிந்து கொள்வாய் பிந்திய சங்கை தீர இரண்டாஞ்சங்கை தீரும்படி பேசுமுத்தரம் சொல்லு முத்தரத்தையும் நீ கேளாய் நீ கேட்பாய் இந்தியங்களுக்கு மன முதலிய விந்தியங்களுக்கு இராசன் தலைவனானது இதயமாம் ஞானமாம் அதினெண்ணங்கள் அதினினைவுகள் புந்தியு மனமுமென்று புத்தியெனவும் மனமெனவும் புறத்தகத்து புறம்பிலு முள்ளிலும் உலாவியாடும் சஞ்சரிக்கும். எ-று.

இ-ம். ஞானஸ்மரணமேமனமுறா புத்தியுமாமென்பதாம். 11

அ-கை-இ-து

உன்முகம்போற்கண்ணாடிக் குள்ளொருமுகங்கண்டாற்போற்
 சின்மயவடிவின்சாயை சித்துப்போற்புத்திதோன்று
 நின்மலவிருத்தியந்த நிழல்வழியாயுலாவுந்
 தன்மநன்மகனேயித்தைத் தானன்றோஞானமென்பார். 11

இ-ள். உன்முகம் போல் உனதுவதனத்தைப் போல கண்ணாடிக் குள் எதிரிட்ட கண்ணாடிக்குள்ளே ஒரு முகங் கண்டாற்போல் ஓர் வதனங் கண்டது போல சின்மயவடிவின் சாயை சைதன்ய ஸ்வரூபச்சாயையேசித்துப் போல் அறிவைப் போல புத்திதோன்றும் புத்தியிற் பிரதிபலிக்கும் நின்மல விருத்திநின் மல விருத்தியானது அந்த நிழல்வழியாய் அக்சாமையின் மார்க்கமாக உலாவுஞ் சஞ்சரிக்கும் தன்மநன்மகனே தர்மரூபியான சற்புத்திரா இதைக் கானன்றே இவ்விருத்தியையன்றோ ஞானமென்பார் அறிவென்று சத்துருக்கள் சொல்லுவார்கள். எ-று.

ப-ம். அந்தக்கரணப்ரதிபலனைஞ்சிதாபாச மென்பார் சித்துப்போற் புத்தி தோன்றுமெனவும் புத்தியிற் றங்குஞ்சிற்சாயையே

விருத்தியென்பார் நின்மலவிருத்தியெனவும் அவ்விருத்திசிகாபாசனுக்கிடமாக விளங்கு மென்பார் அந்த நிழல்வழியா யுலாவுமெனவும் லோகாந்தகுந்தம் போலச்சிதாபாசாந்த விருத்தியே ஞானமென்பார் இத்தைத்தானன்றே ஞானமென்பாரெனவுங் கூறினார்.

இ-ம். விருத்தி ஞானமுஞ்சிதாபாசனுமினையவெனக் கூறினதாம்.

உருக்கியதராநீர்நானாவுருவங்களானாற்போல
விருத்திகள்கடபடாதிவிடயமாய்ப்பரிணமிக்கு
பருப்பலவிடயமெல்லாமாபாசான்றோற்றுவிக்க
மிருட்டினில்விளங்குகண்ணுமில்லாமற்பொருள் காணாதே. 12

இ-ள். உருக்கதராநீர் குகையில்வைத்துருக்கிய தராநீரானது நாநா வுருங்களானாற்போல பலவித வடிவங்களானது போல விருத்திகள் விருத்திகளானவை கடபடாதிவிடயமாய் பரிணமிக்கும் கடம்படமுதலிய வாகரங்களாக வேறுபடும் விடயமெல்லாம் விடயங்களனைத்தையும் அருப்பலம் அரும்பல மென்னப்பட்ட ஆபாசன்றேற்றுவிக்கும் சிதா பாசன் றெரிவிக்கும் விளக்குங் கண்ணுமில்லாமல் தீபமும் விழியுமின்றி இருட்டினில் இருளிருக்கும் பொருள் காணாது வஸ்து தெரிய மாட்டாது எ-று. சிற்சாயையே சகத்தாகத் தோற்றுதலின் விருத்தியே கடபடாதி விடயமாய்ப் பரிணமிக்கு மென்றார்.

யிஉ

அ-கை-இது.

எரிகின்றவிளக்காற் கண்ணாவிருட்பொருள் காணல்வேண்டுந்
தெரிகின்ற பரிதிகாணச்சென்றிடிர்கண்ணேபோதும்
விரிகின்றசகத்தைக்காண விருத்தியும் பலமும் வேண்டும்
புரிகின்ற விருத்தியொன்றேபோதுமெய்ப்பொருள்

காண்போர்க்கே. 13

இ-ள். எரிகின்ற விளக்கால் பிரகாசிக்கின்ற தீபத்தினாலும் கண்ணால் விழியினாலும் இருட்கும் பொருள் காணல் வேண்டும். இருட்டின் கண்ணுள்ள வஸ்துவை பார்க்க வேண்டும். தெரிகின்ற பரிதி

தெரியாநின்ற சூரியனை காணச் சென்றிடல் பார்க்கச் செல்லில் கண்ணே போதும் நேத்திரமொன்றுமே போதும் அவை போல் விரிகின்ற சகத்தைக் காண பரந்திருக்கின்றவுலகத்தைப் பார்க்க விருத்தியும் பலமும் வேண்டும் விருத்தியும் பலமும் வேண்டும் மெய்ப்பொருள் காண்போர்க்கு உண்மையான பிரமவஸ்துவைத் தரிசிப்பவர்களுக்கு புரிகின்ற முன் சொல்லா நின்ற விருத்தியொன்றே போதும் விருத்தியொன்றுமே போதும் - எ-று.

ப-ம். விஷயஞ்ஞானத்தைப் போக்குதற்கு விருத்தி ஞானமும், அதையறிதற்குப் பலரூபமான சிதாபக்கனும் வேண்டுமென்பார் சகத்தைக் காண விருத்தியும் பலமும் வேண்டுமெனவும் ஆத்மாவைத் தரிசித்ததற்கு விகாரரூபமான விருத்தி ஞானம் வேண்டுமென்பார் விருத்தியொன்றே போது மெய்ப்பொருள் காண்போர்க்கெனவுங் கூறினார்.

இ-உ-க-ம். லோகாந்த குந்தம்போல வாதாரமான விருத்தி ஞானமாதேயமான சிதாபாசனுமாகிய விவ்விரண்டிலக்கணமுங் கூறியதாம்.

அ-கை. மனத்தினுருவங்கூறல்.

விருத்தியும் பலமுங் கூடும் விகாரமேமனமென்பார்கள் கருத்தெழும் விருத்திவேண்டும்கணத்தினான்மனத்திற்கெட்டும் வருந்தியபலமாயிந்தமனத்திற்கெட்டாதுகண்டாய் யருத்தமிப்படியென் றறிந்துநீதெளிந்தியே. 14

இ-ள். விருத்தியும், பலமுங் கூடும். விருத்தியும் பலமுஞ் சேர்ந்த விகாரமே விகார ரூபமே மனமென்பார்கள். மனமென்று சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள். கருத்து பகுத்தறியுநினைவில் எழும் விருத்தி உண்டாகும் விசாரஞானமானது வேண்டுங்கணக்கினால் சித்தை யறிதற் கொரு தலையாக வேண்டுதலின் மனத்திற்கு அவ்விருத்தி ரூபமான மனத்திற்கு எட்டும் சித்தெட்டும் வருத்திய வருத்துகின்ற பலமாம் விடயத்தை யறியும் பல ரூபமான இந்த மனத்திற்கு இம்மனத்திற்குஎட்டாது கண்டாய் சித்தெட்டாது அருத்தம் முன்

சொல்லியவிரண்டுக்கும் பொருள் இப்படியென்று இவ்வண்ண மென்றறிந்து ஐயமகன்று சந்தேக நீங்கி நீ தெளிந் திடாய் நீ தெளியக் கடவாய் - என்று.

சித்து சம்பந்தஞானம் விருத்தியுஞ் சடசம்பந்தஞானம் பலமுமெனக் கொள்க.

ப-ம். சிற்சட ரூபமனமென்பார் விருத்தியும் பலமுங் கூடும் விகாரமே மனமெனவும் சித்தம் சமானவிருத்தியினாற் சிந்தையறியலாமென்பார் விருத்தி வேண்டுங் கணக்கினான மனத்திற் கெட்டுமெனவும் சடாம்சமான மனதினாற் சிந்தையறியக் கூடாதென்பார் - பலமா மிந்தமனத்திற் கெட்டா தெனவுங் கூறினார்.

இ-ம். அகமுள்ள மனதிற்கறியப்படு மெனவும் பகிர்முகமுள்ள மனதிற்கறியப்படா தெனவுந் தெரிவித்ததாம்.

அ-கை. முற்கூறிய கடாவிடைகளாற்கோசார கோசார மின்றிய சுத்தப் பிரமமானசுவானுபூதியே தானென்றறிந்ததிலுதிக்கு மனதையதிற் கரைக்கும் பொருட்டோர் சங்கை வினாதல்.

வஞ்சகமில்பரமார்த்தகுருவே சொன்னவழிக ளறிந்தே னினியோர் வசனங் கேளிர், சஞ்சலமற்ற கண்ட பூரணமாய்ச் சித்தசிதாகாரமாவ தன்றேசமாதியோக, மிஞ்சலையொத்தலைவது தன்சுபாவமாகியொரு கணத்திற் பலயுலகாயுதிக்கு மிந்த நெஞ்சகம் வஸ்துவிலாசையா நிவாததீபநிலையடைவதெப்படியோ நீர் சொல்வீரே.

15

இ-ள். வஞ்சமில் வஞ்சனையின் றியபரமார்த்தகுருவே யதார்த்தமாக விளங்கியவாசாரியரே சொன்ன வழிகளறிந்தேன் தேவாரீரனுக் கிரகித்த மார்க்கங்களைத் தெரிந்து கொண்டேன். இனியோர் வசனங்கேளிர் இன்னுமோர் விண்ணப்பங் கேட்க வேண்டும். சித்தம் மனமானது சஞ்சலமற்று சலனமின்றி அகண்ட பூரணமாய் அகண்ட பரிபூரண ஸ்வரூபமாய்த் தாகாரமாவதன் றோதன் மயமாவதன்றோ சமாதியோகம் நிஷ்டையிலுதிக்குஞ்ஞானம் உஞ்சலையொத்து ஊசலைப் போல் அலைவது

சஞ்சலப்படுவது தன் சுபாவமாகி தனதியல்பால் ஒரு கணத்தில் ஒருகூணத்தில் பலயுலகாயுதிக்கும் நாநாவுலகமாய்த் தோன்று கின்ற இந்த நெஞ்சகம் இபமனது வஸ்துவில் பிரமத்தில் அசையாம சலனமின்றிய நிவாதீபகாற்றில்லாத விளக்கைப் போல நிலை யடைவதெப்படி நிலைமையைப் பெறுவதெவ்வண்ணம் நீர் சொல்வீர் தேவாரருள் செய்வீர் - ஏ-று.

இ-ம். வெளிப்படை.

யரு

அ-கை. மனதின் முக்குணமுமவைகளாலுண்டாகும் பயனையுங்கூறல்.

கருதுமனோகுண மூன்றாமூன்றிலொன்று கதித்தெழுந்தான்ம ற்றிரண்டுங்கரந்து நிற்குந் தருமமிகுசத்துவமேலானபோது சன்மார்க்க மார்க்கமான தெய்வ சம்பத்துண்டா, மருவுமிராசதமாகி லுலக தேவா தனையாஞ் சாத்திரவாதனையுமாகு, மருமகனே தாமதமேவாத போதிலசுர சம்பத்துண்டாகு மறிந்து கொள்ளே. 16

இ-ள். கருதுமனம் நினைக்கின்ற மனதிற்கு கண்மூன்றும் திரிகுன குணமாம் மூன்றில் அம்மூன்று குணங்களில் ஒன்று கதித் தெழுந்தால் ஒன்று மிகுந்தெழுமாயின மற்றிரண்டும் பின்னிரண்டு குணங்களும் கரந்து நிற்கும் மறைந்திருக்கும் தருமமிகும் சற்கருமமுயர்ந்தசத்துவ சத்துவகுணமாவது மேலான போது மிகுந்தபோது சன்மார்க்கமான சன்மார்க்கமாகிய தெய்வ சம்பத்துண்டாம் தேவச் செல்வமுண்டாகும் மருவு மிராசதமாகில் பொருந்தா நின்ற ரசோகுணமிகுமாயின் உலகலோக வாதனையும் தேக தகவாதனையும் சாத்திரவாதனையும் சாஸ்திர வாதனையும் ஆகும் உண்டாகும் அருமகனே அருமையாகிய புத்திரா தாமத மேலான போதில் தமோ குணமிகுந்த போதில் அசுர சம்பத்துண் டாகும் அரச செல்வமுண்டாகும் அறிந்து கொள் தெரிந்து கொள்வாய் - ஏ-று.

அ-கை. சித்தம் சமானசத்துவஞ் சேடிக்கின் மதஞ்சித்தி லசைவின்றிநிற்குமெனல்.

மனதுசத்துவசொரூபமற்றிரண்டும் வந்துகலந்தனவற்றை மாற்றினாற் போந்தனது சன்மார்க்கத்தை விடாதிருந்த போதுமாதமு மிராசத முஞ்சமிக்கும் பின்னைக்கன பரிணாமமஞ்சலனம் போம் போனக் காற்களங்கமற்று நின்றவாகாயம்போலு நினதுளமப் படியாகப் பிரமத் தொன்றால் நிருவி கற்பசமாதியிலே நிற்குந் தானே.

17

இ-ள். மனதுமனமானது சத்துவசொரூபம் சத்துவ வடிவாம மற்றிரண்டும் மற்றரசோதகுமோ குணங்களாகிய விரண்டும் வந்து கலந்தன வந்து சேர்ந்தனவைகளாம் அவற்றை அவ்விரண்டு குணங் களையும் மாற்றினாற்போம் நீக்கிநீங்கும் தனது சன்மார்க்கமான சத்துவ குணத்தை விடாதிருந்தபோது விடாமலிருந்த போது தாமதமுமிராசத முஞ்சமிக்கும் தமோகுணமு மிரசோகுணமு நசிக்கும் பின்னைபின்பு கனபர்ணாமம் கனமான திரிசியமாதலும் சலனம் அதிற்சலனமடைதலும் போம் நீங்கும் போனக்கால் அவை நீங்கினால் களங்கமற்று நின்ற நிர்மலமாயிருந்த ஆகாயம் போலும் அம்பரத்தைப் போலும் நினதுளம் உன் மனமானது அப்படியாம் அவ்வண்ணமாம் அப்பிரமத்து அப்பிரமஸ்வரூபத்தில் ஒன்றாய் ஏகமாம் நிருவிகற்ப சமாதியிலே நிலை பெற்றிருக்கும் - எ-று.

அ-கை-இ-து

களங்கமற்ற கண்ணாடி தன் முன்வேறோர் களங்கமற்ற கண்ணாடி காட்டும்போது, விளங்கிய தன்மயமாகிய பேதமாகி விகற்பமின்றி நிரு விகற்பமானாற்போல, வளந்தறியப்படாவிடவாய்ச் சத்தாய்ச் சித்தா யானந்தமாம் பிரமத்தைக்கியான, வனந்தெளிந்த படியிருந்தாலுலக மெங்கேயுலை வெங்கேயென்று சங்கை யொழிந்திடாயே.

18

இ-ள். களங்கமற்ற கண்ணாடி தன் முன் நிர்மலமாகிய கண்ணாடி முன் வேறோ மற்றொரு, களங்கமற்ற கண்ணாடி நிர்மலமாகிய கண்ணாடியை காட்டும்போது காண்பிக்கும்போது

விளங்கிய தன்மயமாகி பிரகாசியாநின்ற தனது ஸ்வரூபமாய் அபேதமாகி பேதமிருந்ததாகிய விகற்பமின்றி வேறுபாடின்றி நிருவிகற்பமானாற்போல ஒன்றானது போல அளந்தரியப்படா அளவிட்டறியக்கூடாதவிபுவாய்வியா பகமாசியும் சத்தாய் சத்தாகியும், சித்தாய் சித்தாகியும் ஆனந்தமாம் ஆனந்தமாகியும் விளங்குகின்ற பிரமத்து பிரமஸ்வரூபத்தில் ஐக்கியமானவுளம் கரைந்த மனமானது தெளிந்தபடியிருந்தால் பிரமமாகத் தெளிந்த வண்ணம் விளங்கி நின்றால் உலகமெங்கே திரிஸ்யமான சத்தின்றி உலைவெங்கே யென்று அதைப் பற்றி பசஞ்சலமின்றென்று சங்கை யொழித்திடாய் சங்கையை நீக்குவாய் - ஏ - று.

இ-உ-க-ம். சித்தம் சமானமனச்சித்தாகவே விளங்கின் சகமாதலு மதிற் சலனமடைதலு மதற்கின்றெனவறிவித்ததாம்.

அ-கை. முற்கூறியவத்திரத்தினாற் சித்தம் சமான மனஞ்சித்தே யாயிற்றெனவரிந்து மேற்சடாம் சமான மனமும் தன்றெழி லுமெவ் விதமாயின வென்பதை யறியுநிமித்த மனஞ்சித்திலிறக்கிற சீவன்முத்த ரொங்ஙனஞ் சஞ்சரிப்பரெனில்.

ஏகமாய் மனமிறந்தார் சீவன் முத்த ரிருக்குமட்டும் பிராரத்வ மெதினாலுண்பார், போகமானதுபுசித்துத் தொலைப்பதன்றே புசித்தாலு மனந்தானும் போனதன்றே, சோகமாமனமிறந்தார் போகமில்லை தோன்றுமெனின் முத்தரென்று சொல்லக் கூடாதே, மோகமாமிது தெளியக்குருவே நன்றாமொழிந்தருள வேண்டு மென்றான் முழுதுமானோன்.

19

இ-ள். ஏகமாய் பிரமஸ்வரூபமாகி மனமிரந் கால்மனது நசிக்கின் சீவன்முத்திரிருக்கு மட்டும் சீவன் மூத்தர்களிருக்குமளவும் பிராரத்வர் பிராரத்வகன்மங்களை எதினாலுண்பார் யாதினாலனுப விப்பார்கள் போகமானது போகங்களை புசித்து தொலைப்பதன்றோ அனுபவித்து நீக்க வேண்டுமென்றோ புசித்தால் அனுபவிக்கின் மனந்தானும் போனதன்றே மனமிறந்ததென்றே சோகமா மனமிறந்தால் துன்ப மாகிய மனமிறக்கின் போகமுல்லை

போகானுபவமில்லை தோன்றுமெனில் மனமுதிக்கு மாயின் முத்தரென்று சீவன்முத்த ரென்று சொலக் கூடாதே உரைத்தல் கூடாதே மோகமாமிதுதெளிய மயக்கமானவிச்சங்கை தெளியுமாறு முழுதுமானோன் யாவுமான சீடன் குருவே ஆசிரியரே நன்றா தெளிவாக மொழிந்தருள வேண்டு மென்றான் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டான் - எ - று.

இ-ம். வெளிப்படை.

யசு

அ-கை. அச்சங்கைக்குத் தரங் கூறுவான் றொடங்கி மனோநாசமிரு விதமாகக் கூறுகின்றார்.

மனதுநாசஞ் சொருபமென்று மருபமென்றும் வகுத்துரைப்பாரிரு வகையாய் வருமிவற்றில் வினவாத சீவன் முத்தரிடத்திலொன்றும் விதேகமுத்தரிடத்திலொன்றுமேவு மைந்தர், தன தாசைத்துவமாய் மனஞ் சேடித்துத் தாமதமிராசத சித்தம் சொருபநாசமனகாசத்து வந்தானுமிலிங்க தேகாமடங்கும்போ தடங்குவதேயருபநாசம்.

20

இ-ள். மனநாசம் மனோநாசமானது சொருபமென்றும் உருவ நாசமெனவும் அருபமென்றும் அருவநாசமெனவும் வகுத்துரைப்பார் வகுத்துச் சொல்லுவார்கள் இருவகையாய் வருமிவற்றில் இரண்டு விதமாய் வருகின்றவிலைகளில் வினவாத சங்கையறத் தெளிந்த சீவன் முத்தரிடத்தில் சீவன் முத்தர்களிடத்து ஒன்றும் உருவ நாதமொன்றும் விதேகமுத்தரிடத்தில் விதேகமுத்தர்களிடத்தில் ஒன்றும் அறுவநாச மொன்றும் மைந்தா மாணாக்கனே மேவும் உண்டாகும் தனதான சத்துவமாய் தனது சுபாவமான சத்துவ குணமாக மனஞ்சேடித்து மனம் விஞ்சிதாமதமிராசத நசித்தல் தமோரசோகுணங்களிறத்தல் சொருபநாசம் உருவநாசமாம் அனகா மாசற்றவனே சத்துவந்தானும் அச்சத்துவ குணமும் இலிங்க தேக மடங்கும்போது க்ருக்குமசரீர நசிக்கும்போது அடங்குவது நசிப்பதே அருபநாசம் அருபநாசமாம் - எ - று.

இ-ம். மனமுருவ நாசமாயின் சீவன் முத்தியும் அருவ நாசமாயின் விதேக முத்தியுமாமெனக் கூறினதாம்.

அ-கை. உருமமின்றி யருவமாயுணருருவமான மனதினால் யாவமுபவிக்கலாமெனல்.

சுத்தமாஞ்சத்துவமேயுண்மையாகுந் துகளிருள்போனான் மனமென் சொல்லும்போம்போம்வர்த்தமானத்தில் வந்தவுணவை யுண்பார் வருவது போவது நினைந்து மகிழார்வாடார், கர்த்தராம் சந்தை விட்ட கர்த்தராகிக் கரணவிருத்திகளமைத்தகாண்பராகி, முத்தராயிருக்கலுமாம் புசிப்புங் கூடு முட்டிலையென்றறிந்து சங்கை மோசிப்பாயே.

21

இ-ள். சுத்தமாஞ்சத்துவமே களங்கமற்ற சத்துவ குணமே உண்மையாகும். தத்துவமாம் துகளிருள் போனால் சோதமோ குணங்கணீங்கினால் மனமென் சொல்லும் போம்போம் மனமென்று ரைப்பது நீங்கும் வர்த்தமானத்தில் நிகழ்காலத்தில் வந்தவுணவை யுண்பார் கிடைத்த வுண்டியைப் புசிப்பார்கள். வருவதும் எதிர் காலத்துவரும் பொருளையும் நினைத்து மகிழார் கருதி மகிழார்கள் டோவதும் செல் காலத்திற்போன பொருளையும் நினைந்து கருதிவாளார்வாளார்கள் கர்த்தராம் கந்தையை விட்டு யானென வென்னும் மகந்தையை நீக்கி அகர்த்தராகி கரண விருத்திகள் அந்தக்கரண விருத்திகளையும் அவத்தை அர்த்தராகி கரண விருத்திகள் அந்தக்கரண விருத்திகளையும், அவத்தை அர்த்தராய அவஸ்தாத்ரயங்களையும் காண்பாராகி பார்ப்பவர்களாகி முத்தரு மாயிருக்கலுமாம் சீவன் முத்தராயிருக்க லுமாம் புசிப்புங் கூடும் எல்லாவற்றையும் னுபவிக்கவுங் கூடும். முட்டிலையென்ற றிந்து தையயில்லை யென்ற றிந்து சங்கை மோசிப்பாய் கங்கையை நீக்குவாய் - ஏ -று.

இ-ம். சத்துவமான மனதினாலெவற்றைப் புசிக்கினுமவை களால் வருஞ் சுகதுக்க மிவர்க்கிலவென்பதாம்.

அ-கை. மனஞ்சத்துவமாக விவகரிக்கின்சமாதி யொங்ஙனங் கூடுமென்றவினாவிற்குத்தரம்.

விவகாரவேளையெல்லாஞ் சமாதியென்றா விகற்பமன்றோமனை மலைந்து விடாதோ விட்டா, லவதான நமுவமன்றோவென்றாபாகி லதற்கொரு திட்டாந்தங்கேளாசை கொண்டு, நவமாகப்பரபுருடன் தன்னைக் கூடி நயந்து சுகமனுபவித்தநாரிநெஞ்சந், தவமான

மனைத் தொழில்கள் செய்யும்போது தழுவியனுபவித்தசுகந்தனை விடாதே. 22

இ-ள். விவகாரவேளையெல்லாம் விவகரிக்குங் காலங்க ளனைத்தும் சமாதியென்றால் சமாதியென்று சொன்னால் விகற்ப மென்றோ அவ்விவகாரந்திரிசிய வேறுபாட்டைத் தோற்றுவிக்கு மன்றோ மனமலைந்து விடாதோ அங்ஙனமாயின் மனஞ் சஞ்சலத்தை விடாதோ விடால் அங்ஙனஞ் சலத்தையுடையுமாயின் அவதானநமுவமன்றோ ஞானனமுவமன்றோ என்றாயாகில் என்று கேட்பாயாகின் அதற்கு அத்தோட்டரந்தத்திற்கு ஒருதிஷ்டாந்தங்கேள் யாமொரு திட்டாந்தஞ் சொல்லுதும் கேட்பாய் ஆசை கொண்டு காமமுற்று நலமாக நூதனமாக பரபுருடன்றன்னை சோரபுருடனை கூடிநயந்து இன்புற்றுப்புணர்ந்த சுகமனுபவித்தவிடயானந் தத்தையனுபவித்த நாரிநெஞ்சம் வஞ்சியின் மனமானது தவமான தவத்துக்குரிய மனைத் தொழில்கள் இவ்வாழ்வுக்குரிய செயல்களை செய்யும் போதும் செய்யுங்காலத்தும் தழுவியனுபவித்த சுகந்தனை முன் கூடியனுபவித்த விடயானந்தத்தை விடாது நீங்காது - ஏ -று.

ப-ம். நெஞ்சஞ்சுகந்தனை விடாமென்பதைச் சுக நெஞ்சந் தனை விடாதெனப் பொருள் கொள்க மனதை விழங்குவது சுகமாதலின்.

இ-ள். விவகாரங்களைச் சத்துவத்தினுதயமான சுகபோதம் விழுங்கிக் கோடலினவ்விவகாரஞ் சமாதியேயாமென்பதாம். ௨௨

அ-கை. விவகாரங்களில் காமபாவநீங்குதற்பொருட்டுச்சிற் சுகமான சீவன்முத்தாது சத்துவமான மனதிற்கு சுகங்கூடுமோவென்ற வினாவிற்குத்தரமாக விரதத்ரயங்கூறல்.

தேகத்தலன்னாகிய கர்த்தனாகிச் சீவனின் நிப்பிரமமாய்த் தெளிந்த முத்தன், போகத்தையுண்பனென்றாற்கர்த்தாவாமே பூரணமாம் கர்த்தனுக்குப் போகமுண்போ, சோகத்தையருத்தருளுங் குருவேயிந் தத்துகளறுக்க வேண்டுமென்று சொன்னாயாகின், மாகர்த்தன் மாபோ கிமாந்தியாகி வகை மூன்றாயவரிருக்குமகிமை கேளாய்.

இ-ள். தேகத்தலன்னாகி உடல் நானென்பதல்லாதவனாய் அகர்த்தனாகி அசர்த்தாவாய் சீவனின்றி சீவேஸ்வரத்துவமில்லாமல் பிரமமாய் கூடஸ்ததரம்மைக்கியமாகி தெளிந்த முத்தன் தெளிந்த சீவன் முத்தனானவன் போகத்தையுண்பனென்றால் விடயபோகங் களைப் புசிப்பானென்றால் கர்த்தாவா மேயனென்பவனாமே பூரண மாம் கர்த்தனுக்கு பரிபூரணமான கர்த்தாவுக்கு போகமுண்டோ விடய போக முளவோ சோகத்தையறுத்து துன்பத்தைக் கெடுத்து அருளுங்குருவே. இன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற வாசாரியரே இந்தத்துகளறுக்க வேண்டுமென்று இக்குற்றத்தை நீக்க வேண்டு மென்று சொன்னாயாகில் கேட்பாயாகில் மாகர்த்தன்மா கர்த்தனும்மா போகிமாபோகியும் மாத்தியாகி மாத்தியாகியுமாகிய வகை மூன்றாம் மூன்று விதமாக அவரிருக்குமகிமை கேளாய் அச்சீவன் முத்தர் களிருக்கின்ற பெருமையைக் கேட்பாய் - எ-று.

இ-ள். கர்த்துவமின்றியகர்த்தத்துவமான சீவன் முத்தருக்குப் போகங் கூடுந் தன்மை யெங்ஙனமென்றவினாவிற்குத் தரங் கூறத் தொடங்கின தாம்.

உரு

அ-கை. மாகர்த்தனிலக்கணங் கூறல்.

செய்கையுஞ் செய்விக்கையு மற்றிருக்குங்காந்தற் சிலைமலை முன்னிரும்புகள் சேட்டிக்குமாபோற், செய்கையுஞ் செய்விக்கை யுமற்றிருக்குமென்முன் சடமானவுலகமெல்லாஞ் சேட்டை செய்யு, மெய்கலந்த விந்திரியவிகார ரூபவிவகார விருத்திக்கு விருத்திதானா, மெய்கலந்த சமாதிக்குஞ்சாகூடியே நான் வெயில் போலென்று றைத்தவனே விபுமாகாத்தன்.

24

இ-ள். செய்கையும் தொழில் செய்தலும், செய்வித்தையும் தொழில் செய்வித்தலும் அற்றிருக்கும இல்லாதிருக்கின்ற காந்தச்சீலை மலை முன் காந்தக் கல்லின் சந்நிதானத்தில் இரும்புகள் அயங்கள் சேட்டிக்குமா போல் அசையுமாபோல் செய்கையுஞ் செய்விக்கையும் பிரேரகப்பிரேரியங்கள் அற்றிருக்கும் இல்லா திருக்கின்றன என் முன் எனது சந்நிதியில் சடமான வுலக மெல்லாம் சடமாயுள்ள சகங்களனைத்தும் சேட்டை செய்யும்

அசைந்து கொண்டிருக்கும் மெய் கலந்த தேகத்திற் சேர்ந்த இந்திரிய ஞானேந்திரய கன்மேந்திரய விகாரரூப பேதரூபங்களான விவகார விருத்திக்கும் பிரேரக பிரேரியமான விருத்திகளுக்கும் விருத்திதானாய் அவ்விருத்திகளடங்கித் தன்மயமான மெய்கலந்த சமதிக்கும் உண்மை கலந்திருக்கும் ஸ்வரூபசமதிக்கும் வெயில் போலென்று சூரிய கிரணத்தைப் போலச் சர்வசாக்ஷியே நானென்று உறைத்தவனே ஸ்திரமானவனே விபுசர்வ வியாபகமாகிய மாகர்த்தன்மாகர்த்தனும் - எ-று.

இ-ம். அத்துவிதமானவென்று சந்நிதியின-க்குந் தேகமுதலிய விவகாரங்களுக்குமிவைகளிறந்து நின்ற ஞானசமதிக்குஞ் சாட்சி தானையென்றவைகளோடுங் கூடாமற் கூடியிருப்பவனே மாகர்த்தனென்பதாம்.

உச

அ-கை. மாபோகிமாக்களி னிலக்கணங்கூறல்.

அறுசுவையின் குணங்குற்றம் சுத்தஞ்சுத்த மசத்தியம்பத்திய மெனவு ணாய்ந்திடாமற், பொருமையுடன் கிட்டினதைக் காட்டுத்தீப் போற் போகங்கள் புசிப்பவன் மாசோகியாகுஞ், சிறிது வலிது கடன் தன்னியங்கண்மை தீமைகள் சேரினும் படிக்கச் செயல்போற்சித்தம், வெறிதிருக்கும்னேமாததி யாகியாவான விரதமும் மூன்றுள்ளவரே வீடுள்ளோரே.

25

இ-ள். அறுசுவையி நடுவிரதங்களின் குணங்குற்றம் குணா குணங்கள் அசுத்தஞ்சுத்தம் சுத்தாசுத்தங்கள் அபத்தியம் பத்திய மென பத்தியா பத்திபங்களென ஊணாய்ந்திடாமல் உணவை யாராய்ந்து பாராமல் பொறுமையுடன் சாந்தத்தோடும் கிட்டினதை நேரிட்டதை காட்டுத் தீப்போல் காடாக்கினி போல போகங்கள் புசிப்பவன் போகங்களை யனுபவிப்பவன் மாபோகியாகும் மாபோகி யாம் சிறிது வலிதுகள் அற்பமகத்துக்கள் தனதன்னியங்கள் அன்னி யான்னியங்கள் நன்மை தீமைகள் நன்கு தீங்குகளாகிய விவைகள் சேரினும் அடைந்தாலும் படிக்கச் செயல்போல் படிக்கத்தின் றன்மையைப் போல சித்தம் சித்தமானது வெறி திருக்குமவனே

பற்றின்றிநிற்பனே மாத்தியாகியாவான் மாத்தியாகியா வான் விரல் மூன்று இம்மூன்று விரதங்களும் உள்ளவனே உடையவர்களே வீடுள்ளோர் முத்தியையுடைய சீவன்முத்தர்கள் - எ-று.

இ-ம். உணவின் சாரங்களைப் பாராமற் றனதுரசமாக யாவையும் புசிப்பவனே மாபோகியெனவும் தன்னிடத்திற்றனக் கன்னியமானவைக ளியாதுபற்றினுந் தான்பற்றின்றிச் சுயமா விளங்கு கின்றவனே மாத்தியாகி யெனவுங் கூறினதாம்.

அ-கை. சீவன்முத்தன் விவகரித்து கொண்டிருக்க வகுதின்றிக் கிருத்தியனான தெங்ஙனமெனவினாதல்.

மெய்யுங்கொண்டுபிராரத்வந் தருவிதிவழிநின்றிடவு முய்யுங்கன்மிகளுக்கனுகுணமா வுறுதொழில்செய்திடவுஞ் செய்யுஞ்செய்கை முடிந்தவனென்றிறை செப்புவ தெப்படியோ றையுந் துன்பமகற்றிய குருவே நலமாவருள்வீரே. 26

இ-ள். மெய்யுங் கொண்டு தேகத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு பிராரத் வந்தரு பிராரத்வகனமங் கொடுக்கின்ற விதி வழி நின்றிடவும் நியதி மார்க்கத் தினித்தவும் உய்யுங்கன்மிகளுக்கு முமூட்சுகளுக்கு அனுகுணமா அனுகூலமாக உறுதொழில் செய்திடவும் பொருந்திய சிரவணாதிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கவும் செய்யுஞ் செய்கை முடிந்தவனென்று கிருத்திய எனன்று உரைசெப்புவதெப்படி சொல்லு வதெவ்வண்ணம் றையுந் துன்பம் வருந்தும் பவத்துன்பத்தை அகற்றியகுருவே நீக்கியவாசாரியரே நலமாவருள்வீர் நன்மையாகச் சொல்வீர் எ-று.

இ-ம். வெளிப்படை.

அ-கை. அவ்வினாவிற்குத்தரங்கூறல்.

ஆடவர் செய்தொழின் மூவகையாகு மவித்தைவசத்துருநா ளீடம்மதையகந்தையுளார்க்ககேபிகபரவிவகாரம் வீடனுக்குவமெனுமிச்சையுளார்க்கேவி வித்தை படிப்பவெலாம் பாடனமிகுந்தொழிலாற்பலனுண்போ பரிபூரணமானால். 27

இ-ள். ஆடவர் செய்தொழில் புருஷர்கள் செய்கின்ற கிரிகையானது மூவகையாகும் மூன்று விதமாம் அவித்தைவசத்துறுநாள் அஞ்ஞான வசமாய்ச் செல்கின்ற காலத்தில் ஈடணைஈஷணாத் திரியமும்மம்மை மமதையும் அகந்தை அகந்தையும் உளர்க்கே உள்ளவர்களுக்கே இகபர விவகாரம் இகலோகபரலோக விவகாரங்களுளவாம் வீடணு குவமெனு மிச்சையுள்ளார்க்கு முழுமுகளுக்கு வித்தை படிப்பவெலாம் சட்சித்தைப் பகுத்தறியுஞ் சாஸ்திரங்களைனத்தையும்ப்பியாசித்தலுளவாம் பரிபூரணமானால் பரிபூரணமானவர்களுக்கு பாடன்மிகுந்த தொழிலால் மிகுந்த சாஸ்திராப்பியாசத்தினால் பயனுண்டோ பயனுளதோ - எ-று.

இ-ம். அஞ்சானத்திசையி லுலகவிவகாரங்களு முழுட்சை திசையிற் சிரவணாகி விவகாரங்களுமுளவாம் முத்திசையிற் பலவாயாப்தியின்றி விர்த்தியாபதிகா விவகாரங்களைச் செய்தலினைவயுஞ் செய்துஞ் செய்தில ரென்பதாம்.

அ-கை. சீவன்முத்தர் க்குலக விவகாரங்களுளவாயினஞ் சிரவணாதிவிவகாரங்கள் வேண்டாவோ வெனவினாதல்.

குரவர்சிகாமணியே நீர்கேளீர் கூறினவழியொக்கும்
பரமுடனிசமுமிழந்தவரன்றோ பழகவர்மெய்ஞ்ஞானம்
விரவுமுயற்சியின் மீண்டவாதையினி வேண்டுவரோ வேண்டார்
சிரவணமண்ணாதிகள் வேண்டாவோசித்தமுரைந்திடவே. 28

இ-ள். குரவர்சிகாமணியேதேசிக்சிரோரத்னமே கேளீர் கேட்டருள்வீர் நீர் கூறினவழியொக்கும்தேவாரருளிச் செய்தமுறை சரியே பரமுடன் பரலோக விச்சையோடும் இகமும் இகலோக விச்சையையும் இகழ்ந்தரன்றோ நீங்கினமுழுட்சகளுள்ளோ மெய்ஞ்ஞானம் உண்மை ஞானத்தை பழகார் அப்பாசிப்பளவால் விரவுமுயற்சியின் மீண்டவர் கலக்கின்ற முயற்சியினின்று நீங்கினவர்கள் அதை அவ்விவலோக பரலோக விச்சையை வேண்டுவரோ வேண்டார் விரும்புவார்களோ விரும்பார் ஆயினும் சித்தமுரைத் திடமன நிலை பெரும்பொருட்டு சிரவணமன்னாதிகள் வேண்டாவோ சிரவண மன்ன முதலியவைந்தும் வேண்டாமோ - எ-று.

இ-ம். வெளிப்படை

அ-கை. அவ்வினாவிற்குத்தராங்கூறல்.

கிளர்மகனேகேள் தத்துவமறியாற் கேட்டல்சயக்கடனே
தளர்வறுசிந்தித்தலின்முயல்வார் சிலர் சந்தேகங்களுளார்
தெளிதனிற்பார் விபரீதப்பேய் தீராவாதனையோர்
வெளியுருவாயறிவாய்நிறைவாயினர்வேண்டு தொன்

றுண்டோ. 29

இ-ள். கிளர்மகனே விளங்காநின்ற புத்திரனே கேள் கேட்கக்
கடவாய் தத்துவமறியார் உண்மை ஞானத்தைத் தெரியாதவர்கள்
கேட்டல் செய்யக் கடன் சிரவணஞ் செய்ய வேண்டியது கடமையாம்
சிலர் சந்தேகங்களுளாற் கெட்ட வஸ்து நிச்சயத்திற் சந்தேக முள்ளவர்
களாகிய சிலர் தளர்வறு சிந்தித்தலின் முயல்வார் தளர்
வற்றிருக்கும்படி மனனஞ்செய்தலின் முயற்சி செய்வார்கள்
விபரீதப்பேய் ஒன்றை யொன்றை வரியும்பேய் தன்மையுள்ள
தீராவாதனையோர் நீங்காத வாதனையை யுடையவர்கள்
தெளிதலினிற்பார் நிருத்தியாசனத்தைக் கொண்டு சமாதி
யிலிருப்பார்கள் வெளியுருவாய் பரமகாசமாய் அறிவாய் அபரோட்ச
ஞானமாய் நிறைவாயினர் பரிபூரணமானவர்கள் வேண்டுவ
தொன்றுண்டோ விரும்புவதொன்றுளதோ - ஏ-று.

இ-ம். கேட்டன் முதலியமூன்று விவகாரங்களு மஞ்ஞான
முதலிய மூன்றுமுள்ள மட்டும் வேண்டுமேயன்றி மேல்
வேண்டப்படுவன வல்லவென்றதாம்.

அ-கை. விவகாரநீங்கிற்சீவன் முத்தர்க்கெங்ஙனமகம் பாவ
முண்பாதல்.

கூடுமென வினாதல்.

ஐயா கேளீர்த்தத்துவஞானியு மஞ்ஞானிகள்போலச்
செய்யாநின்றேன் கண்டேனுண்டேன் சென்றேனெனலாமோ
பொய்யாம்விபரீதங்களவர்க்குமுத்திபோயினதென்றீரே
மெய்யாம்பிரமவிகாரமிதன்றே வெளியாயுரைவீரே. 30

இ-ள், ஐயா கேளீர் எனதாசிரியரே கேட்டருள்வீர் தத்துவ ஞானியும் மெய்யுணர்வுடையசீவன் முத்தனும் அஞ்ஞானிகள் போல அஞ்ஞானி களைப் போல செய்யா நின்றேன் இதைச் செய்கின்றேன் கண்டேன் இதைப் பார்த்தேன் உண்டேன் இதைப் புசித்தேன் சென்றேன் இங்ஙனஞ் சென்றேன் என்னலாமோ என்று சொல்லலாமோ அவர்க்கு அச்சீவன் முத்தர்களுக்கு பொய்யாம் விபரீதங்கள் அசத்தியமான பேதபாவனைகள் போயின சென்றீரே நீங்கின தென்றருளினீரே மெய்யாம் தத்துவமான பிரம விகாரம் பிரமவிகாரமானது இதன்றே இகுதன்றே வெளியாயுரையீர் நன்றாகத் தெரியும்படி சொல்வீர் - எ-று.

இ-ம். சீவன்முத்தனும் ஞானிகளைப் போல விவகரிக்கின்ற வர்களுக்கு விபரீதமெங்ஙன நீங்கிற்றென வினாவினதாம்.

அ-கை. அவ்வினாவிற்குத்தராங்கூறல்.

ஓய்ந்தமனாவிற்கண்ட பழங்கதையோனுவன்வாதனையா வாய்ந்தறிவற்றவனப்படி செப்புவனாபாசனுமாகான் மாய்ந்ததனுடல்மளவும் விண்ணவன்வனிதனெனப்படுவான் வீய்ந்தசிதரபாசன்போமளவும் விவகாரந்தொடரும். 31

இ-ள். ஓய்ந்த இந்திரியங்களொழிந்த கனாவிற்கண்ட பழங்கதையை சொற்பனத்திற் கண்ட பழங்கதையை வாசனையால் வாாதையினால் ஒதுவன் சாக்கிரத்திற்சொல்லுவன் அதுபோல ஆய்ந்தறிவற்றவன் வேதமுடிவான மகாவாத்தியார்த்தத்தை யாராய்ந்து தன்னையறிந்த சீவன் முத்தன் அப்படி செப்புவன் அத்தன்மையாக சொல்லுவன் ஆபாசனு மாகான் சிதாபாசனாகான் மாய்ந்த தனுடல்வேமயவும் மரித்ததேகந்தன மாகும் பரியந்தம் விண்ணவன் தேவனாயினோன்மனிதனெனப் படுவான் மனிதனென்று சொல்லப்படுவான் அதுபோல வீய்ந்தசிதாபாசன் சித்துருவமகாசித்தசிதாபாசன் போமளவும் விவேகமுத்தியையடையு மளவும் விவகாரந்தொடர்ந்துவரும் - எ-று.

இ-ம். சொற்பனத்திற்கண்ட கற்பிதத்தைச் சாக்கிரத்திற் சொல்வது போல வஞ்ஞான திசையிற் கற்பிதமாயுள்ளவுலக

விவகாரத்தை ஞான திசையிற் சொல்வதேயன்றி யுண்மையன்
 றெனினும் வைவிதேக முத்திபரியந்தந் தொடருமென்பதாம்.

அ-கை. சகலவிவகார நீங்கச் சமாதிசெய்யெனச் செயினுமோர்
 விவகாரமாதலி லவனெங்ஙன நீர்விவகாரியாவனெனல்.

ஆனாலையாகுருவே காண்பதுசத்தியமென்றாலு
 நானாவிவகாரந்தயாலவேல்ஞானசுகந் தருமோ
 போனாலன்றோ நன்றாநிட்டை புரிந்திடல் வேண்டாவோ
 தானாநிட்டை புரிந்தாற் செய்கை தவிர்ந்தவனெப்படியோ. 32

இ-ள். ஆனாலையாகுருவே அப்படியானாலென் விதாவாகிய
 வாசிரியரே காண்பது திரிசியம் அசத்தியமென்றாலும்
 பொய்யாயினும் நானாவிவகாரம் அதைப் பற்றிய பல தொழில்கள்
 துயலவே துன்பத்தை தருபவைகளல்லவாஞ்சன சுகந்தருமோ
 சிதானந்தத்தைக் கொடுக்குமா போனாலன்றோ அத்தொழி
 நீங்கினாலல்லவா நன்றாம் நன்மையாம் நிட்டை அவைக நீங்கும்
 பொருட்டு சமாதி புரிந்திடல் வேண்டாவோ செய்ய வேண்டாமோ
 தானா நிட்டை புரிந்தால் தன்மையாகுஞ்சமாதி செய்தால் எப்படி
 எவ்விதம் செய்கை தவிர்ந்தவன் தொழில்விட்டவன் - எ-று.

இ-ம். வெளிப்படை. அ-கை. அவ்வினாவிிற்குந்தரம்.

தெரிதருமகனையாரம்பத்தொடு திரும்விவகார
 முரியசாமாதிலம். விவகாரங்களுமுள்ளத் தொழிலன்றோ
 துரியபரம்பொருளான வேறொரு தொழில் செய்வதுமுண்டோ
 வரியசமாதிகள் பழகவேனேனேலவனாளுட னுமன்றே. 33

இ-ள். தெரிதருமகனே உண்மையாகியயரிகின்றபுத்திரா உரிய
 உரிய சமாதியும் தனக்குரிய நிட்டையும் விவகாரங்களும் சத்த
 தொழில்களும் உள்ளத் தொழில் மனோவிவகாரங்களாதலால்
 விவகாரம் அத தொழில்கள் ஆரம்பத்தொடு தீரும் சிரவணாதி
 களாற்றீரும் துரியபரம் பொருளான துரியமான பிரமவஸ்து
 வானவர்கள் வேறொரு தொழில் மற்றொரு கிரியை செய்வது
 முண்டோ செய்வதுமுளதோ அரியமாதிகள் அருமையான ஞான
 நிஷ்டைகளை பழகுவனேல் அப்பியாசிப்பானாகில் அவன்

அவ்வப்பியாசி ஆருடனுமன்று அனுபவியல்லன் எ-று. சகத விவகாரஞ் சமாதியினுஞ் சமதிவிவகாரஞ் சாட்சாத்காரத்தினு நீங்குமெனக் கொள்க இ-ம். சித்துவிகாரமான சமாதியுமப் பியாசிக்கே யன்றி யாருடனுக்கின்றென்பதாம். ௩௩

அ-கை. ஆருடர்களினுஞ் சிலர் சமதி முதலியவற்றைச் செய்வ தென்னென வினாதலுக்குத்தரம்.

உத்தமகுருவேயாருடருமா யொழிலற்றவருள்
தித்தமபங்குதியாநாதிகள்சிலர் செய்குவதென்னென்றா
லித்தமமருவும்பிராரத்வப்பிறி வெப்படியப்படியே
முத்தரும்வெகுவித மாகுவரென்பதுமுன்னே சொன்னேனே. 34

இ-ள். உத்தமகுருவேநன்மையான தேசிகரே, ஆருடருமாய் சுவானுபவமுள்ளவர்களுமாய் ஒரு தொழிலற்றவருள் - ஒரு கிரியை யில்லாதவர்களுக்குள் சித்தமடங்கு - மனமடங்குகின்ற தியானாதிகள் - சமதி முதலியவைகளை சிலர் - சிலர்கள் செய்குவ தென்னென்றால் செய்வதென்னென்று கேட்பாயாகில் இத்தல மருவும் இப்பூமியிற் பொருந்தும் பிராபிராரத்வப்பிரிவு பிராரத்த கன்மம் பகுப்பு-எப்படி- எவ்விதமோ - அப்படியே அவ்விதமே யாம் முத்தரும் - சீவன் முத்தரும் வெகுவித மாகுவரென்பது நானாவிதமா யிருப்பார்களென்பதை முன் சொன்னேன் - முன்னமே சொன்னேன் - எ-று.

இ-ம். ஆருடன் றெழில் பிராரத்வகன்மமெனவறிகவென்பதாம்.

அ-கை இ-து.

நல்லவனேகேளுலகுபகார ஞானிகள்விவகார
மல்லதுவேறொரு பெறுபேறும்மில்லை யதனாற்பிணியுமிலை
வல்லசிருட்டி முதற்பல தொழிலால் வருபுண்ணியபாவ
மெல்லவருக்கு மனுக்கிரகஞ்செயு மீசனமைந்திலனே. 35

இ-ள். நல்லவனே கேள் - நன்மையான மாணாக்கனே கேட்பாய் ஞானிகள் விவகாரம் - ஞானவான்கடொழில் உலகுபகார மல்லதுலோ கோபகாரநிமித்தியமே வேறொரு - மற்றொரு பெறு

பேறுமில்லை அடையக் க்டவதாய் பயனொன்றுமில்லை அதனால் - அக்கிரியை யினால் - பிணியுமில்லை துன்பமுமில்லை அஃதெங்ஙன மென்னின் வல்லசிருட்டிமுதல் வல்லமையான சிருட்டியாதி பல தொழிலால் நானாவித கிருத்தியங்களினால்வரு புண்ணியபாவம் - வராநின்ற தருமாதருமம் எல்லாருக்கும் - யாவருக்கும் அனுக்கிரகஞ் செய்யும் - அளிக்கின்ற ஈசனடைந்திலன் ஈசனடைகிலன் - ஏ-று.

இ-ம். ஆருடன் செய்யுந் தொழி லீசனைப் போலுலகோபகார நிமித்தமேயன்றி தன்னிமித்தமன்றென்பதாம். ௩௫

அ-கை, வஞ்சகமில்லென்ற செய்யுண்முத லிதுகாறுஞ் சித்திலுத்தமனஞ் சலனமின்றிச் சித்தாக விளங்குவ தென்பதை விளக்கி இனிச்சித்து வியாபகத்தை விளக்கும் பொருட் டம்மனமுள்ள ஞான வானினுக்கொப்பாவெனக் குறிப்பாக கூற வெங்ஙன மொப்பாவென்ற வினாவுக்குத்தரம்.

ஈசனுமாயுருவாகி யெழுந்தருளுங்குருவே
யீசனியானியு மொப்பென்றீரே யெப்படியொப்பென்றா
லீசனுஞானியு மமதையகந்தை யிகந்தினாலொப்பா
மீசனுமாம் பல சீவருமாமுல கெல்லாமிவனாமே. 36

இ-ள். அருவாய் நிஷ்களமாய் ஈசனுமாய் - மும்மூர்த்தியுமாய் உருவாய் மானிட வடிவாய் எழுந்தருளுங் குருவே - யெழுந்தருளு மாசிரியரே ஈசனும் மாயாரகிதரான மும்மூர்த்திகளும் ஞானியும் - ஞானவானும் ஒப்பென்றீரே சமானமென்றீரே எப்படியொப்பென்றால் - எவ்விதஞ் சமானமாமென்று கேட்பாயாகில் ஈசனும் ஈஸ்வரனும் ஞானியும் ஞானவானும் மமதை - யகந்தை - மமதையு - மகந்தையும் - இச்சந்ததினால் நீங்கி நின்றலால் ஒப்பாம் - சமானமானவர் இவன் - இந்த ஞானி - ஈசனுமாம் - மும்மூர்த்தியு மாவன் பலசீவமாம் - அந்த சீவர்களுமாவன் உலகெல்லாம் - சகங்களனைத்தும் ஆம் - ஏ-று.

இ-ள். அறிஞன்சனுக்கொப்பாவ னென்பதற்கேது கூறிமற்றுஞ் சீவேஸ்வரசத்தாவும் விளங்குவானெனக் கூறினதாம்.

நட்சு

அ-கை. அறிஞனொங்கனஞ் சீவர்களாக விளங்குவானென வினாதல்.

எல்லாஞ்சீவரு மிவனாமென்றீ நிவன்றான்முத்தியடைந்
தெல்லாஞ்சீவரு முத்திபெறாம லிருப்பானேனையா
வெல்லாஞ்சீவரும் வெவ்வேறானா லிவனெல்லாமவனே
யெல்லாப்பொருளுமுரைத்தருள் குருவேயிதை நீர்

மொழியீரே. 37

இ-ள். எல்லாச்சீவரும் சகல சீவர்களும் இவனாமென்றீர் - இந்த ஞானி யாவனென்று சொன்னீர் இவன்றான் இந்த ஞானிமுத்தி யடைந்து வீட்டைய எல்லா சீவரும் - சகல சீவர்களும் முத்தி பெறாமல் வீட்டையாமல் இருப்பானேன் - இருப்பதென்ன ஐயா - ஆசிரியரே எல்லாச் சீவரும் - சகல சீவர்களும் வெவ்வேறானால் தனித் தனியாயிருப்பாராயின் - இவன் இந்த ஞானி - எல்லாமவனே - அனைத்து மாகானே - எல்லாப் பொருளும் சர்வார்த்தங்களையும் உரைத்தருள் குருவே அருளுகின்ற தேசிகரே இதை நீ மொழியீ ரிச்சங்கைக்குத் தாயந்தேவரீ ரருள் செய்வீர் - எ-று. முத்தியடைய வென்பது அடைந்தெனத்திரிந்து நின்றது.

இ-ம். ஞானவானாகிய ஒருவன் பெற்ற பேற்றினையுயிர்கள் பெறாமையாலிவ னெல்லாமாவதென்ப தெங்ஙனங் கூடுமென வினாவினதாம்.

அகமெனுமான்மா பூரணமேக மநேகவிதஞ்சீவ
னகமெனுமந்தக் கரணவுபாதிக ளளவிலையார்தலினாற்
சகமுமுதுங்குளிர் சந்திரனேகஞ் சலசந்திராபலவாஞ்
சகமதிலேறி குளஞ்சிறு குழிகால் சட்டிகுடம்பலவால் 38

இ-ள். அகமெனுமான்மா - நரனென்னுமாத்மாவானது பூரண மேகம் பரிபூரணமானவொன்றாம் அகமெனும் நானென்கிற அந்தக் கரணவுபாதிகள் மனோபாதிகள் அளவிலை - மட்டில்லை - ஆதலினால் - ஆதலால் சீவன்சிதாபாசன் - அநேகம் விதம் -

நாணாவிதங்களாம் சகமுமுதும் உலகமனைத்தும் - குளிர் - குளிர்ச்சி
செய்கின்ற - சந்திரனேகம் - மதியொன்றி - சகமதில் உலகத்தின்கண்
- ஏரி - ஏரிகளும் குளம் - தடாகங்களும் - சிறுகுழி சிறிய
பள்ளங்களும் சால் - சால்களும் - சட்டி - சட்டிகளும் - குடம் -
குடங்களும் - பலவால் - பலவாதலால் சலந்திரர்

பலசலப்பிரதி பிம்பரான சதிரர்களு மனந்தமாம் - எ-று.

௩௮

அ-கை - இ-து.

சட்டிகுடங்களி னொன்றுநசித்திட வதனுடசலனந்தர்
னெட்டுமுதற்சந் திரனோடுகூடு மொழிந்தவைகூடாவே
கட்டுமுபாதி நசித்திடுசீவன் காரணவான்மாவிற்
கிட்டுமயக்கிய முபாதிகெடாதவர் கேவலமாகாரே. 39

இ-ள். சட்டி குடங்களில் - சட்டி குட முதலியவைகளின் ஒன்று
நசித்திட ஒன்று கெட்ட - அதனுட சலசந்திரன் - அதற்குட்டோன்றிய
பிரதிபிம்ப சந்திரன் - ஒட்டும் பொருந்திய முதற்சந்திரனோடும்
கூடும்பிரம சந்திரனோடு சேரும் - ஒழிந்தவை ஏனைய கூடாவே -
கூடாவா மவை போல கட்டுமுபாதி - பந்தித்திருக்குமறியாமை
நசித்திடுசீவன் - மரித்த சீவனானவன் காரணவான்மாவில் -
ஆதாரமான வாத்தம்ஸ்வரூபத்தில் கிட்டுமயிக்குயம் ஐக்கியமுண்டாம்
உபாதிகெடாதவர் - அவித்தை - நீங்காதவர்கள் கேவலமாகார் -
கைவல்லியத்தையடைய மாட்டார்கள்.

இ-ள்-க-ம், ஓர்கடசலநசிக்கினதிற் பிரதி பிம்பித்த சந்திரன்
பிம்பச் சந்திரனானவனன்றியேனை பிரதிபிம்பச் சந்திரர்களாகார்
போல ஓர் வித்தை நசுக்கினதின்றோன்றிய சீவன் சிவமாவனேயன்றி
யேனைய சீவர்களா ரென்பதாம்.

௩௯

அ-கை, முன்பறிஞானனீசனுக் கொப்பென்றீரங்ஙனமாயின
வாமகிமை இவனுக்கே னின்றெனவினாதல்.

இவனயன்மால்சிவ னாகியவீசரோ டெப்படி யொப்பாகுஞ்
சிவன்முதன்மூவரு மகிலசிருட்டித் திதிநாங்கள்செய்வா
ரவர்பிறர்மதிகளு முக்காவலங்களு மறிவார்விபுவாவார்
தவமிகுருருவே யிவனுக்கவைபோற் சற்றுங்காணேனே. 40

இ-ள். இவன்-இந்த ஞானி - அயன்மால் சிவனாகிய பிர்மாவிஷ்ணு ருத்திரராகிய - ஈசரோடு-மும்மூர்த்திகளுடன் எப்படியொப்பாகும் எவ்விதஞ் சமானமாவன் சிவன்முதன் மூவரும் ருத்திரன் முதலிய மும்மூர்த்திகளும் - அகிலம் -சகத்தை - சிருட்டி - உண்டாக்குதலும் - திதி - இரட்சித்தலும் நாங்கள் அழித்தலும் செய்வா - செய்வார்கள் - அவர் - அவ்வீஸ்வரர் பிறமாதிகளும் பிறரறிவையும் முக்காலங்களும் திரிகாலங்களிலும் அறிவார் - தெளிவார் விபுவாவார் - வியாபகமாவார்கள் தவமிசுருவே தவத்தின் மிகுந்த ஆசிரியரே இவனுக்கு இந்த ஞானிக்கு அவை போல் அவற்றைப் போல சற்று கானேன் - எவ்வளவும் பாத்திரனல்லன் - ஏ-று.

இ-ம். வெளிப்படை

அ-கை. அவ்வினாவிற்குத் தரம்

தடத்துநீர்நிலாத் திரியெரிபயமுந் தழுவமூர்தனைக்காக்குங்
குடத்துநீர் விளக்கினிலொளியிரண்டுமோர் குடும்பமாத்திரங்கள்
காக்குமால்

மடுத்தமைந்தனே ஞானியு மீசனுமறிவினாற்பிரிவில்லைக்
கெடுத்தமாயையின் குணங்களான் மேலென்றுங்கீழென்றும்
பிரிவா. 41

இ-ள். தடத்துநீர் - தடாகத்துசலமும் நிலாத்திரியெரி - பகல்வர்த்தியுமாகிய உபயமும் இரண்டும் தழுவமூர்தனைக் காக்கும் பொருந்தியவூர் தனைரட்சிக்கும் - குடநீர் - குடத்துசலமும் விளக்கினிலொளி தீப்பிரகாச முமாகிய இரண்டும் - உபயமும் ஓர் குடும்பமாத்திரங் காக்கும் ஒரு குடும்பத்தை மாத்திரமிரட்சிக்கும் அடுத்தமைந்தனே சத்துக்களையடைந்த புத்திர ஞானியும் ஞானவானும் ஈசனும் - ஈஸ்வரனும் அறிவினாற் பிரிவில்லை ஞானத்தினாலே வேறுபாடில்லை கெடுத்த பிரமசத்தி செய்தமாயையின் குணங்களால் மாயையின்றன்மைகளால் மேலென்றும் - ஏறுமென்றும் தாழ்வென்றும் உயர்வென்றும் பிரிவாம் - வேறாகும் - ஏ-று.

இ-ம். எரிநீருரையுங்கடநீரில்லத்தையும் காக்குமிடத்திற் சிறிது பெரிதென்னும் தொழிற்பேதமேயன்றிக் காசாகுந் தன்மை யொன்றாது போத ஈசனுக்கும் ஞானிக்கும் மாயைவித்தைகள் கற்றாரதம்மிய மிருக்கினு மறிவின்றன்மையி லொப்பாவ ரென்பதாம். சுக

அ-கை-இது.

நரரின்மன்னனைச்சித்தரைப் போலவே நாரணன்முதலான சுரர்கண்மாயைவல் லவரணிமாதிக ளொக்கமாதமிக்கோர் தரணிமானுடர்க்கவைக ளில்லாமையாற்றாழ்வுளரானாலும் பிரமபாவனையா லீவரவரெனும்பேதமொன்றிலை பாராய். 42

இ-ள். நரரில் - மானிடரில் மன்னனை அரசனைப் போலவும் சித்தரைப் போல சித்தர்களைப் போலவும் நாரணன் முதலான - திருமால் முதலியசுரர்கள் தேவர்கள் - மாயைவல்லவர் - மாயையில் வல்லமை யுடையவர்களாதலால் அணிமாதிகளொக்க அணிமா முதலிய வட்டசித்திகணிகைக்க மாத்வமிக்கோர் மாதவத்தின் மிகுந்தவர்களாவர் தரணிமானிடர்க்கு பூமியிலுள்ள மனிதர்களுக்கு அவைகளில்லாமையால் அவைகளில்லாமையால் தாழ்வுள ரானாலும் தாழ்வுடையவர்களானாலும் பிரமபாவனையால் பரம திருஷ்டியினால் இவர் இவர்கள் மானிடரெனவும் அவர் அவர்கள் தேவர்களெனவும் பேதமொன்றிலை பாராய் - வேறுபாடொன்றி லரெனக் காண்பாய்-எ-று.

இ-ம். மானிடரிற் சித்தருக்குள்ள மகிமைகண் மற்றவர்களுக் கின்றாயினும் மானிடத்தன்மையிலொப்பாவது போலச் சித்து ருவமான திரிமூர்த்திகளுஞ் சீவன்முத்தர்களுந் தேவத்தன்மை மானிடத் தன்மைகளால் வேற்றுமையுள்ளோராயினுஞ் சித்துத் தன்மையி லொப்பாவாரென்பதாம். சஉ

அ-கை. அணிமாதிக ளீசன்தாயினளுநுக் கெங்ஙன முண்பாயிற்றெனி லவரை நோக்கி யுபாசனை செய்ததினா லாமெனக் கூறல்.

முத்திநல்கிய சற்குருவேபல முனிகளுக்கணிமாதி
 சித்தபூமியில் கண்டிருக்கவு மந்தச்செல்வமீசனதென்றீர்
 புத்தியொத்திவுரைத்தருளென்றிடிற் புகழுமீசனைவேண்டிப்
 பத்திசெய்திடும் தவத்தினால் யோகத்தாற்

பலித்ததென்றறிவாயே. 43

இ-ள். முத்திநல்கியவ் வீடருளிச் செய்தசற்குருவே ஞான
 தேசிகரே பலமுனிவர்களுக்கு அனந்தமிருடிகளுக்கு அணிமாதிசித்தி
 அணிமா முதலிய வஷ்டசித்திகளுண்டாயிருப்பதை பூமியிற்
 கண்டிருக்கவும் இவ்வுலகத்திற் காத்திருக்கவும், அந்தச் செல்வம்
 அச்செல்வமானது ஈசனதென்றீர் ஈஸ்வரனதென்று சொன்னீர்
 புத்தியொத்திட அறிவிலொவ்வும் படிக்கு உரைத்தருள் சொல்ல
 வேண்டும் என்றிடில் என்று கேட்பாயாகின் புகழுமீசனை வேண்டி
 துதியாநின்ற வீஸ்வரனைவிரும்பி பத்தி செய்திடுந் தவத்தினால் பத்தி
 செய்திடுந் தவத்தினாலும்பலித்த தென்றறிவாய் கிடைத்த
 தென்றறிந்து கொள்வாய் - ஏ-று.

சஉ

இ-ம் வெளிப்படை

அ-கை. முன்புள்ள ஞானிகளைப் போல இவர்களுக்கணி
 மாதிகளே னில்லையென வினாவுதல்.

சிவசொரூபமான தேசிகமூர்கதியே சித்திமுத்திகளிரண்டுந்
 தவமுடையோரடைகுவரெனிலிவர்கள்போற்சகலருமடைவாரோ
 வவர்கள் பூருவஞ்சித்தியுஞானமுமடைந்ததுங்கண்டோமே
 யிவர்கண்ஞானிகளென்றிடிற்சித்திகளிவர்க்கிலா

வகையேதோ. 44

இ-ள். சிவசொரூபமாம் - சிவாகாரமாகிய தேசிகமூர்த்தியே
 குருமூர்த்தியே சித்திமுத்திகள் அணிமாதி சித்தியு மோட்சமுமாகிய
 இரண்டும் உபயத்தையும் தவமுளோர் தவத்தையுடையவர்கள்
 அடைகுவரெனில் அடைவார்களென்றால் அவர்கள்போல் அத்
 தவத்தரைப் போல் சகலருமடைவாரோ அனைவருமடைவார்களா
 அவர்கள் அத்தவமுடையவர்கள் பூருவம் முன்புள்ளசித்தியும்

அணிமாதி சித்தியும் ஞானமும் முத்தியும் அடைந்ததும் கண்டோம் பெற்றதுமாகப் பிரமாணத்தாற் பார்த்தோம் இவர்கள் ஞானிகளென்றிடில் இவர்களை ஞானவான்களென்று சொன்னால் சித்திகள் - அணிமாதி சித்திகள் இவர்க்கிலா வகையேது இவர்களுக்கில்லாத விதமியாதினால் - என்று. சச

இ-ம். வெளிப்படை.

அ-கை. அவ்வினாவிற்குத்தரம்

காமியத்தவங்காமியமொன்றையும் கருதிபாத்தவமென்றும் பூமியிற்றவருமிருவகை சித்தியும் போதமுந் தருமைந்தா வாமிவற்றிலொன்றியற்றினாலொன்றையேயடைகுவரிது தீர்வை

யாமுரைத்தவவ்விரண்டையு மியற்றினாரன்றுள

பெரியோரே. 45

இ-ள். காமியத்வம் - காமியத்வமெனவும் காமியமொன்றையுங் கருதிபாதவமென்றும் நிஷ்காமியதபமெனவும் பூமியில் உலகத்தில் தவமிருவகை தவமிரண்டு விதமாம் சித்தியும் காமியதபஞ் சித்தியும்போதம் நிஷ்காமியதபமுத்தியையும் தரும் கொடுக்கும் மைந்தாமாணாக்கா ஆமிவற்றில் ஆகாநின்றவிவ்விரண்டில் ஒன்றியறினார் ஒன்றைப் பியாசஞ் செய்தவர்கள் ஒன்றையே யடைகுவரவ்வொன்றினையே யடைகுவார்கள் இது தீர்வை இது நிச்சயமாம் அன்றுள பெரியோர் அப்போதுள்ளமகான்கள் யாமுரைத்த நாம் சொன்ன அவ்விரண்டையு மியற்றினார் அக்காமியத்தவர் நிஷ்காமியதவமென்னுமிரண்டிலுமுயர்ச்சி செய்தார்கள்.

இ-ள். முன்னுள்ள ஞானவான்களிற் சில நிரண்டு தவத்தையுமனு சந்தித்ததனாற் சித்திமுத்திகளிரண்டையும் பெற்றார்களென்பதாம்.

அ-கை - இ-து

அனகமைந்தனே முத்திஞானத்தையேயடைந்தனமல்லாமற்
சனகன்மாபலிபகீரதன் முதலியனோர் சித்திகள் படித்தாரா
வினியசித்தியை விரும்பினார் சிலர்

சிலரிரண்டையுமுயன்றார்கள்
முனிவர்சித்திகள் விநோதமாத்திரந் தகுமுத்தியைத்

தாராவே. 46

இ-ள். அனகமைந்தனே களங்கமற்றவனே சனகன் சனகராசன்
மாபலி - மகாபலிச் சக்கிரவர்த்தி பகீரதன் பகீரதராசன் முதலினோர்
ஆதியானவர்கள் ஞானத்தை ஞானத்தையப்பியாசித்து முத்தி-
மோக்ஷத்தையடைந்தனரல்லாமல் பெற்றார்களேயன்றி சித்திகள்
படித்தாரா அணிமாதிசித்தியைப் பியாசஞ் செய்தார்களா சிலர் சில
முனிவர்கள் இனிய சித்தியை விரும்பினார் இனிமையான
வணிமாதி சித்தியை மாத்திரம்விரும்பினோர்கள் சிலர் - சில
முனிவர்கள் இரண்டையுமுயன்றார்கள். சித்தி முத்தி களிரண்டையு
மப்பியாசித்தார்கள் முனிவர் சித்திகள் முனிவ ரப்பியாசித்தவணி
மாதிசித்திகளானவை விநோதமாத்திரந்தரும் காலம் போக்கு
விளையாடலை மாத்திரங் கொடுக்கும் முத்தியைத்தரா மோட்சத்தைக்
கொடுக்க மாட்டாது - ஏ -று.

இ-ம். யோகத்திலணிமாதிகளைப் பெற்றுமவைகளாற் பயன்
படாமற் பின்னர் ஞானப் பேற்றினான் முதியைப் பெற்றார்களாதலால்
சித்திகளை ஞானிகள் விரும்ப வில்லையென்பதாம்.

அ-கை. சித்திகளிற்பயனின்றென்பது தெரிந்துஞ் சில ஞானி
களேன் அதை விரும்புகிறார்களென வினாதலுக்குத்தாரம்.

யோகஞானமே முத்தியைத் தருமெனினொழிந்த சித்திகள்
வேண்டி

மோகமாயுள்ளவருந்தினார் சிலசில முத்தர்களேனென்றார்
போகமாய்வரும் பிராரத்வகன்மங்கள் புசித்தன்றாநசித்தேகு
மாகையாலந்தச்சித்திகள்பிராரத்வ மாகுமென்றறிவாயே. 47

இ-ள். யோகஞானமே ஐக்கியமானவத்துவித ஞானமே முத்தியைத் தருமெனின் மோட்சத்தைக் கொடுக்குமாயின் ஒழிந்த சித்திகள் அது நீங்கிய வணிமாதிசித்திகளை வேண்டி விரும்பி - வேகமாய் ஆசை யுற்று சிலசில முத்தர்கள் சில சீவன் முத்தர்கள் உடல் வருந்தினாற்றேகம் வருத்த முற்றார்கள் ஏனென்றால் அவ்வாறு வருந்தியதயாதினாலென்னில் போகமாய் வரும் அனுபோகமாய் வருகின்ற பிராரத்வகன்மங்கள் பிரா ரத்வகன்மங்களானவை புசித்தன்றோ புசித்தல்லவா நசித்தேகும் கெட்டுப்போம் ஆகையால் ஆதலால் அந்தச்சித்திகள் அவர்கள் பெற்றவணி மாதிசித்திகள் பிராரத்வமாகுமென்று இச்சாபிராரத்வமாகு மென்று அறிவாய் அறிந்துகொள்வாய் -எ-று.

இ-ம். சித்தியைவிரும்புவது பிராரத்வகன்மென்பதாம்.

அ-கை. ஐந்தெளிவித்தவாசியையன் பின்வியந்துதுதித்தல்.

இலக்கமாயிரஞ்சுருதியாலாகத்தாறென்மனமசையாமற்
பிலக்கவேண்டுமென் றருட்குருவே

யகப்பிரகந்திபோதெளியானே

றுலக்கமான கண்ணாடியையடிக்கடிதுலக்கினாற்பமுதன்றே
யலக்கண்மாறியதேவாரெனக்குறையமுதங்கடெவிட்டாவே.48

இ-ள் இலக்கமாயிரஞ்சுருதியால் - அளவற்றவேதங்களினாலும் ஊகத்தால்யுத்தியினாலும் என்மனம் என்மனமானது அசையாமற் பிரிக்கவேண்டுமென்று சலனமின்றிஸ்திரமாயிருக்கவேண்டுமென்று அருட்குருவே அனுக்கிரகஞ்செய்யுந்தேசிகரே அகப்பிராந்திபோய் மனதின் கணுள்ள மயக்கம் நீங்கிதெளிவானேன் தெளிவையடைந்தேன் துலக்கமான கண்ணாடியை விளக்கமான கண்ணாடியை அடிக்கடி துலக்கினால் திரும்பத்திரும்பவிளக்கினால் பமுதன்றே - குற்றமல்லவே அலக்கண்மாற்றியபவத்துன்ப நீக்கிய தேவாரீர் சுவாமிகள் எனக்குரை அடியேனுக்கருளிய அமுதங்கள் உபதேசமுதங்கள் தெவிட்டாபுசிக்கப்பு சிக்கத் தெவிட்டாவாம் எ-று.

இ-ம். வெளிப்படை.

அ-கை. பிர்மசிருட்டியான சீவேஸ்வரசகத் விவகாரர்களறிஞனது பிராரத்வவென்றரிந்த சீடனதற்குவித்தாக வற்பத்தி சிருஷ்டியினா லமைத்து கிடக்கின்ற சஞ்சிதத்தைக் கெடுக்கும் பொருட்டஃதுநசிக்கு மென்றவிரண்டு வகையில்யாதுண்மையெனவினாதல்.

கைதவங்களைச்சாத்திரஞ்சொல்லுமோ

கருணையாலெனையாளு

மையனேகருவேயெவராகிலுமனுபவித்தாலன்றிச்

செயத கன்மங்கள்விடாதென்வசனமுஞ் செய்த சென்ம

கஞ்சிதம்வேவத்

துய்யஞானத்தீச்சுடுமென்றவசனமுந்துணிவதெப்படிநானே 49

இ-ள் கைதவங்களை அகத்தியங்களைசாத்திரஞ்சொல்லுமோ நூல் களுரைக்குமோகருணையால் கிருபையினால் எனையாளும் அடியேனையாளாநின்ற ஐயனேகருவே என்னாண்டவனாகிய வாசாரியரே எவராகிலும் யாவராகிலும்செய்தகன்மங்கள் செய்தசெந நபீசமாகிய சஞ்சிதவினைகளையனுப வித்தாலன்றி புசித்தாலல்ல விடாதென்ற வசனமும் நீங்காதென்றவாக்கியமுமேவ அக்துறாகும் படிதுய்யஞானத்திரிட சுத்தமான ஞானக்கினியானது சுடுமென்ற வசனமும் - எரிக்குமென்றவாக்கியமுமாகிய விரண்டையும்நான் அறியேன் துணிவதெப்படி தெளிவதெவ்விதம் - எ-று.

இ-ம். சஞ்சிதகன்மமனுபவித்தாற்றீரும் ஞானத்தாற் றருமென்ற வசனத்தில் யாதுறுதியென வினாவினதாம்.

அ-கை அவ்வினாவிற்குத்தரம்

சீவபேதங்களளவிலைமைந்தனே செயதைபுமளவில்லை

யாவவாமவரவரதிகாரங்களறிந்து பக்குவநோக்கிய

பூவலர்ந்துபின் பலன்கள் காட்டுவன்போற் பூருவஞ்சித்தாந்தங்

காவல்வேதங்களிரண்டையும் வசனிக்குங் காண்ட

மூவகையாலே 50

இ-ள். மைந்தனே மாணாக்கனே சீவபேதங்கள் - சீவர் களுடைய வேறுபாடுகள் அளவிலைமட்டில்லை செய்கையுமள வில்லை அவர் செயலுமட்டில்லை ஆவவாம் - அவரவர்களுக்காவன வாகுமாதலால்

அவரவரதிகாரங்களறிந்து - அவரவர் களினைதிகாரந் தெரிந்து பக்குவ நோக்கி பருவம்பார்த்து பூமலரானது அலர்ந்து - விகசித்துபின் - பின்பு பலங்கள் காட்டுவனபோல் - பயனைக் கொடுப்பதுபோல் காவல் வேதங்கள் - நம்மைக்காக்கின்றசுருதிகள் காண்ட மூவகையால் - கர்ம காண்டம்பத்து காண்டம் ஞான காண்டமென்னு மூன்று பகுப்பினால் பூருவம் - பூருவபட்சவாக்கியமும் சித்தாந்த வாக்கிய முமாகிய இரண்டையும் வசனிக்கும் இரண்டு வகையையுஞ் சொல்லும் - எ-று.

இ-ள் சீடனது பக்குவத்திற்கேற்கப் பூருவபக்ஷஞ் சித்தாந்தமென விரண்டாக வேதங்கூறுமென்பதாம்.

அ-கை-இ-து.

ஆனபாவிகளடைவானநரக ளவசியமானாலுந்
தானமந்திரவிரதவோமங்களாற் றவிருமென்பது பொய்யோ
வீனமாம்பலசன் மசஞ்சித வினையெத்தனையானாலு
ஞானமாங்கனல்சுடுமென்றமறைமொழிநம்பினால்
வீடுண்டே. 51

இ-ள் ஆனபாவிகள் - கொடிதானபாவிகள் அடைவன நரகங்கள் நரகங்களையடைவது அவசியமானாலும் உண்மையானாலும் தானம் - தானங்களினாலும் மந்திரம் - மந்திரங்களினாலும் விரதம் - நோன்புகளினாலும் ஓமங்களால் - யாகங்களினாலும் தேவிரு மென்பது - ஒழியுமென்பதுபொய்யோ - அசத்தியமா ஈனமாம் - இழிவாகிய பலசன்மம் - அனந்த சன்னத்தைக் கொடுக்கும் சஞ்சிதவினை - சஞ்சிதகன்மம் எத்தனையானாலும் - எவ்வளவு சேர்ந்திருக்கினும் ஞானமாங்கனல் - ஞானக் கினியானது சுடுமென்ற - ளிக்குமென்ற மறைமொழி - வேத வாக்கியத்தை நம்பினால் - நம்புவாயானால் வீடுண்டு - முத்தியுண்டாம் - எ-று.

அ-கை சஞ்சிதத்தைக் கெடுக்குஞானமிருக்கக் கன்மத்தை விரும்புவதென்னென வினாதல்.

என்மகுந்திருக்கோயிலாத்தினங்குடியிருந்தருள்மூர்த்தி
சென்மரஞ்சிதவினையைவேரறுத்திடு தேவரீர்மெய்ஞ்ஞானந்
தன்மயந்தருமகிமையைவிபுதர் சகத்துளோரறியாமற்
கன்மமாங்குழியினில் விழுந்தழிகின்றகாரணமுறையீரே. 52

இ-ள். என்மனம் - அடியேனிதயாம்பரமே திருக்கோயில் - சிறந்த
கோயிலாக தினம் - எப்போதும் குடியிருந்தருள் குடி கொண்டிராநின்ற
குருமூர்த்தி தேசிகமூர்த்தியே சென்மசஞ்சித வினையை பலவிருட்ச
மான சஞ்சிதகன்மத்தை வேரறுத்திடும் - மூலத்தோடுகெடுக்கின்றதே
வரீர் மெய்ஞ்ஞானம் சுவாமிகள் போக்குமுண்மைஞானமானதுதன்
மயந்தரும் தனதுஸ்வரூபத்தை கொடுக்கும் மகிமையை
பெருமையை விபுதர் வானவரும் சகத்துளோர் உலகத்தாரும்
அறியாமல் தெரியாமல் கன்மமாம் கிரியையாகியகுழியினில்
படுகுழியில் விழுந்தழிகின்றவீழ்ந்து கெடுக்கின்றகாரணமுறையீர் -
காரணத்தைச்சொல்வீர் - ஏ-று.

இ-ம். வெளிப்படை

அ-கை இ-து அவ்வினாவிற்குத்தரம்.

அழிவிலாத சற்பதந்தனைமைந்தனே யகமுகத்தவர்சேர்வார்
வழிநடப்பவர்பராமுகமானான் மலர்ந்தகண்ணிருந்தாலுங்
குழியில்வீழ்வர்கணப்படிவெளிமுகங் கொண்டு

காமிகளானோர்

பழிதரும்பிறவிக்கடலிலுழலுவார் பரகதியடையாரே. 53

இ-ள். அழிவிலாத - கெடாத தற்பதந்தனை -பிரமபதத்தை
மைந்தனேபுத்திரா அகமுகத்தவர்சேர்வார் - அந்தர்முகத்தையுடைய
வர்களடைவார்கள்வழி நடப்பவர் மாற்கத்தில்செல்பவர்கள் பராமுக
மான னேல்பராமுகமாய் நடந்தால் மலர்ந்தகண்ணிருந்தாலும்
விச்சிதமாகினாத் தீரமிருக்கினும்குழியில் வீழ்வார்காண்பள்ளத்தில்
விழுவார்கள் அப்படி - அவ்வண்ணம் வெளிமுகக்கொண்டு
-பகிர்முகத்தினால் காமிகளானோர் இச்சையுடையவர்கள்பழிதரும் -
பழியைக்கொடுக்கின்ற பிறவிக்கடலிலுழ லுவார் - பலசமுத்திரத்திர்
சுழலுவார்கள் பரகதி -முத்தியை அடையார் - பெறமாட்டார்கள் - ஏ-று.

இ-ம். அகமுகமின்றிப் பகிர்முகமாசகச் செல்லுதலே கன்மங் களிற் செல்லுதற்கேதுவென்பதாம்.

அ-கை சிவச்செயலிவைசிவச்செயலிவையெனத் தெளியனித் தஞ் சீவன் பகிமுகமாதலி னீசன்செய்விக்குஞ் செயலையன்றிச் சீவர்களென் செய்வார்களென்ற வினாவிற்குத்தரம்.

சிறந்தநன்மையுந் தீமையுமீசனார் செய்விக்குஞ்செயலன்றோ(தோ பிறந்தசீவர்களென்செய்வாரவர்கள்மேற் பிழைசொல்லும்வகையே துறந்ததேசிகமூர்த்தியேயென்றிடிற்சுருதி நூற்பொருண்மார்க்க மறந்தமூடர்கள்வசனிக்கும்பிராந்திகாண மைந்தனேயது

கேளாய். 54

இ-ள். சிறந்தநன்மையும் சிறப்பான நன்கும் தீமையும் தீங்கும் ஈசனானவர்செய்விக்குஞ்செயலன்றோசெய்விக்குஞ்செய்கையல்ல வா பிறந்தசீவர்கள் சனித்தசீவர்கள் என்செய்வார் - என்ன செய்வார்கள் அவர்கள்மேல் அச்சீவர்கள் மேல் பிழைசொல்லும் குற்றஞ் சொல்கின்ற வகையேதோ - வகையென்னது துறந்த தேசிகமூர்த்தியேயென்றிடில் சகபற்றுக்களையும் விடுத்தவாசிரியரே யென்று கேட்பாயகில்சுருதி நூற்பொருண்மாகம் - வேதசாஸ்திரார்த்த வழியைமறந்த மூடர்கள் காசமந்தவஞ் ஞானிகள்வக்கும் பிராந்திகாணசொல் கின்ற மயக்கமாம்மை மைந்தனே புத்திரனே அதுகேளாய் - அதைகேட்பாய் - ஏ-று.

அ-கை-இ-து.

திகழ்ந்தயீசனார் சிருட்டியுஞ்சிவனார்சிருட்டியும்வெவ்வேறெ சகந்தனிற்பொதுவீசனார் சிருட்டிகள் சராசரப்பொருளெல்லா மகந்தையாமபிமானங்கள்கோபங்களாசைகளிவையெல்லா நிகழ்ந்தசிவனார் சிருட்டிகளாகுங்கா ணிமலனார்

செயலன்றே. 55

இ-ள். திகழ்ந்தவீசனார்சிருட்டியும் விளங்கிய வீஸ்வரசிருட்டியும் சிவனார் சிருட்டியும் - சீவசிருட்டியும் வெவ்வேறு வேறுவேறாய் சகந்

தனில் உலகத்தில் பொது பொதுவாகிய சராசரம் பொருளெல்லாம் சராசரப்பிரபஞ் சங்களனைத்தும் ஈசனார் சிருட்டிகள் ஈஸ்வர சிருட்டிகளாம் அகந்தையாம் அகந்தையாகிய அபிமானங்கள் அபிமானங்களும் கோபங்களும் துவேஷங்களும் ஆசைகள் இராகங்களுமாகிய இவையெல்லாம் இவைகளைனைத்தும் நிகழ்ந்த விளங்கிய சிவனார் சிருட்டிகளாகுங்காண் - சிவசிருட்டிகளாம் நிமலனார் செயலென்று நின்மலமான வீஸ்வரசிருட்டி களல்ல - ஏ-று.

இ-ம். ஈஸ்வரசிருட்டி சீவசிருட்டிகளிவையெனப் பகுத்துக் கூறினதாம்.

அ-கை-இ-து.

மூவராம்பரன்சிருட்டிகளுயிர்க்கெலாமுத்திசாதனமாகும் சீவனாரதுசிருட்டிகடங்களைச் செனிப்பிக்கும்பிணியாகுந் சர்வராசிகண்சித்திடிலொருவர்க்குஞ் சனனங்கணசியாவாங் கெர்வமாதிகண்சித்திதிற்பந்தமாங்கொடும்பிறவிகள்போமே.56

இ-ள் மூவராம்பரதன் சிருட்டிகள் மும்மூர்த்திகளானவீஸ்வர சிருட்டிக ளானவை உயிர்க்கெல்லாம் சீவர்களவர்க்கும் முத்தி வீடடைவதற்குச் சாதனமாகும் - சாதனாமாம்சீலனாரது சிருட்டிகள் சீவசிருட்டிகளானவை தங்களைச் செனிப்பிக்கும்பிணியாகும் சீவர்களைப்பிறப்பிக்கின்ற சஞ்சித ரோகமாம் தாவராதிகனசித்திடில் ஈஸ்வரசிருட்டியாகிய தருமமுலிய பஞ்சபூகபௌதிக வடிவங் கணசிக்கின் ஒருவர்க்கும் ஒருவர்க்காவது சனனங்கணசியாவாம் பவங்க ணீங்காவாம் கோபமாதிகன சித்திடில்-சீவசிருட்டியான துவேஷ முதலிய விகற்பமிறக்கின்றபந்தமான கொடும்பிறவிகள் - கொடியசனனங்கள் போம் நசிக்கும்-ஏ-று.

இ-ம் ஈஸ்வரசிருட்டியானபஞ்சபூத பௌதிகமுதலிய தத்துவங் கண் முத்திக்குச் சாதனமுஞ்சீவசிருட்டி யானகாமக்குரோதாதிகள் பவத்திற்கேதுவு வாமென்பதற்பகுத்துக்கூறினதாம்.

அ-கை-இ-து

ஈசர்காரியம்பிரயயத்தொழியவுமெவர்பலமொழிந்தார்க்
 டேசகாலதேகாதிகளிருக்கவுஞ் சீவகாரியமோக
 நாசமாகியவ்வேகத்தினுயிரொடு ஞானமுத்தர்களானார்
 பாசமோகங்கள், பசுக்களின்செயலின்றிப்பசுபதி

செயலன்றே. 57

இ-ள் ஈசர்காரியம் ஈஸ்வரசிருட்டியான பஞ்சபூதபௌதிகங்கள்
 பிரளயத் தொழியவும் கற்பத்திற்கெடவும் எவர்பலமொழிந்தார்கள்
 -யாவர்பிறவியை யொழிந்தவர்கள் தேசகாலதேகாதிகள் தேயமுங்
 காலமும் தேகமுமுதலிய விஸ்வரசிருட்டிகள் இருக்கவும் இருக்கும்
 போதே சீவகாரியமோகம் சீவசிருட்டியான காமமுதலியவைகள்
 நாசமாகி நசித்துஅவ்விவேகத்தின் அவ்விவேகத்தினால் உயிரொடு
 ஞான முத்தர்களானார் சீவன்முத்தர்களா னார்களாதலால்
 பாசமோகங்கள் காமம்வெகுளிமயக்கங்கள் பசுக்களின் செயலன்றி
 சுவச்செயலன்றிய சுபதிசெயலன்று ஈஸ்வரன்செயலல்ல-எ-று.

இ-ம். ஈஸ்வர சிட்டுடியிருக்கச்சித் சிருட்டிநசிக்கினபோதே
 வீடடைதலாற் காமமாதிகள் சிவச்செயலேயன்றிச் சிவச்செயலன்
 றென்ப

அ-கை-இ-து

அச்சுவத்தமென்றொருமாமதிலிரண்டரும் பறவைகள் வாழு
 நச்சுங்கொரு பறவையாம் மரக்கனி நன்றெனத்தின்னு
 மெச்சுமங்கொரு பறவைதின்னா வியங்கிப்பொருளாக
 வைச்சுமாமதை சிவனையீசனை வகுத்தவாறறியாயே. 58

இ-ள் அச்சுவத்தமென்றொருமரம் அரசென்றுபேருள்ளவொரு
 விருட்சம் அதில் - அத்தருவில் இரண்பரியும் பறவைகள் இரண்
 டரியப் பட்சிகள் வாழும் தாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் அங்கு -
 அவ்விடத்து நச்சும் விரும்புகின்ற ஒரு பறவை - ஒருபட்சியானது
 அம்மரக்கனி - அத்தருவின் பலத்தைநன்று நன்றெனத்தின்னும்
 நல்லது நல்லதென்று புசிக்கும் அக்கும் அதன் கண்மெச்சும்

மெச்சப்பட்ட ஒருபறவை - ஒருபட்சியானது தின்னாதென
புசியாதென்று வியங்கியப்பொருளாகவைச்சு - குறிப்புப் பொருளாக
வைத்து சிவனைசிவனையும் ஈசன் - ஈசனையும் வகுத்தவாறு பகுத்த
வண்ணம் அறிவாய்தெரிவாய்- எ-று.

அச்சுவந்தமென்பது - தலைகீழானமாய விருட்சமெனக்
கொள்க.

இ-ம். மாயையில் வாழ்கின்ற சீவேஸ்வரர்களிற் றாரமிகு
தெனப்ப குத்துக்கூறினதாம். ௫௮

அ-கை-இ-து.

இந்தச்சிவனால் வருமறுபகையெலா மிவன்செயலெல்லாம்
லந்தத்தேவனால் வருமென்ற மூடர்க ளதோகதியடைவார்க
ளிந்தச்சிவனால் வருமறுபகையெலா மிவன்செயலெல்லாம்
லந்தத்தேவனாலன் றெனும்வேகியே யமலவீடடைவாரே. 59

இ-ள். இந்தச்சிவனால் இச்சிவனால் வரும்-உண்டான
அறுபகை யெலாங்காமமுதலிய பகைகளாறும் இவன் செயலல்
லாமல் - இவன் சிருட்டியேயன்றி அந்தத்தேவனால் -
அவ்வீசனால்வருமென்ற உண்டாமென்ற மூடர்கள் - அறிவினர்கள்
அதோகதியடைவார்கள் - நரககதையடைவார்கள் இந்தச்சிவனால் -
இச்சிவனால் வரும் உண்டாகும் அறுபகையெலாம் - சட்பகைகண்
முதலியவனைத்தும் இவன் செயலெல்லாமல் இச்சிவசிருட்டியேயன்றி
அந்தத்தேவனால் அன்றெனும் வந்ததென்றென்னும் விவேகியே
விவேகிகளே அமலவீடடைவார் - நின்மலமான மோட்சத்தை
யடைவார்கள் - எ-று.

இ-ம். காமமாதிகளை ஈஸ்வரசிருட்டியெனக்கருதாமற் சிவ
சிருட்டி யெனக் கொண்டவற்றை விசாரத்தாற்கெடுக்கின் முத்தி
யுண்பாமென்பதாம்.

அ-கை முன் ஈஸ்வரசிருட்டி பொதுவென்றமையால் வரும்
பொதுவாக வேண்டுமே யங்ஙனமாயிற்சீவர்களிடத்திற் பட்சபாதம்
வருவானே எனன்றவினாவிற்குத்தரம்.

நலமெய்யனே யெல்லவர்க்குந் தெய்வநாயகன் பொதுவானாற்
சிலரை வாழ்வித்துஞ் சிலரொடுகோபித்துஞ்

செய்வதேனென்றாயேற்
குலவுமைந்தரைத் தந்தைபோற்சிற் சிட்டரைக்குளிர்ந்துதுட்டரைக்
கலைகணல்வழிவரச்செயுந்தண்டமுங்கருணையென்றறிவாயே. 60

இ-ள். நலமெய்யனே உண்மையான நல்லவாசிரியரே
எல்லவர்க் கும் - அனைவர்க்கும் தெய்வநாயகன் - ஈஸ்வரன் பொது
வானால் - பொது மையானால் சிலரைவாழ்வித்தும் - சிலரை
வாழ்வுறசிலரொடு கோபித்தும் சிலரைத்துன்புறவும் செய்வதே
னென்றாயேல் - செய்வதென்னவென்று கேட்டாயாகின் குலவு
மந்தரை - குலவாநின்ற புத்திரர்களை தந்தைபோல் பிதாவைப்
போல் சிட்டரைக்குளிர்ந்து - சற்சனருக்கின்பஞ் செய்துதுட்டரைக்
காய்வன - துற்சனருக்குத்துன்பம் செய்வன கலைகள் சாஸ்திரங்கள்
சொல்லும் நல்வழிவர - சன்மார்க்கத்தையடைய செய்யுந் தண்டமுங்
யிவர்களைக் செய்யுஞ்சிட்டசையும் கருணையென்றறிவாய் கிருபை
யென்று ணர்வாய் - ஏ-று.

இ-ம் சீவர்களைசுகப்படும் பொருட்டு வருந்தி னத்தும் கருணை
யேயன்றிப்பட்டசபாதமென்றென்பதாம்.

அ-கை அங்ஙனமாயினீசன் யாவரையுமேனி ரட்சிக்கவில்லை
யெனவருஞ் சங்கைக்குத்தரம்.

மனைவிலங்கருமைந்தனேகற்பக மரங்கனல்புனன்மூன்றுந்
தனையடைந்தவர்வறுமையுஞ் சிதமுந்தவிர்த்தாளு (யா
மனையவீசனுமடைந்தவர்கருள் செய்வாரான்கவர்க்கருள்செ
ரினையகுற்றங்களைவர்குற்றமாகு

மென்றெண்ணிநீயறிவாயே. 61

இ-ள் மனைவிலங்கறும் - சம்சாரநிகளநீக்கியமைந்தனே -
புத்திரா கற்பகமரம் - கற்பகவிருட்சமும் கனல்அக்கினியும் புனல்
சலமும் மூன்று இவை மூன்றும் தனையடைந்தவர் - தம்மைச்
சேர்ந்தவரதுவறுமையும் தரித்திரத்தையும் சிரமும் குளிரையும்
தாகமும் - தாகத்தையும் தவிர்த்தாளும் நீக்கி இரட்சிக்கும் அனைய
அத்தன்மையனவாகிய ஈசனும் ஈஸ்வரனும் அடைந்தவர்க்கு தம்மை

யடைந்தவர்க்கு அருள்செய்வார் கிருபைசெய்வார் அகன்றவர்க்கு - அடையா தவர்களுககு அருள் செய்யார்கிருபைசெய்யார் இனையகுற்றங்கள் - இத்தன்மையான குற்றங்கள் எவர் குற்றமாகுமென - யாவர்குற்றமாமென்று எண்ணி ஆலோசித்து நியறிவாய் நீதெரிந்துகொள்வாய் - ஏ-று

இ-ம் கற்பகவிருட்ச முதலியவற்றைச் சார்ந்தவர்க்குத் துன்ப நீக்கி இன்பமுண்டாவது போலவீசனைச் சார்ந்தவர்களுக்குப் பவத்துன்பநீங்கி வீட்டின்பமுண்டாவதுண்மை யெனவறிந்தவளைச் சாரமுயற்சி செய்யாதசிவன் குற்றமேயென வறிகவென்பதாம். கூக

அ-கை ஞானமுண்டாகச்சீவன்முயற்சிக்குமரபு கூறல்

ஒன்றுகேண்மகனேபுமான் முயற்சியாலுரைத்துமானிடர்க்கீச னன்று செய்யவேகாட்டிய நூல்வழி நடந்து நல்லவர்பின்னே சென்றுதுட்டவாதனை விட்டுவிவேகியாச்செனித்தமாயையைத் (தள்ளி

நின்றுஞானத்தையடைந்தவர் போதிச்சயமிதுதானே. 62

இ-ள் மகனே புத்திரா ஒன்றுகேள் ஒருவசனங்கேட்பாய்புமான் முயற்சியால் புருஷப்பிரயத்தினால் ஈசன் ஈஸ்வரன் மானிடர்க்கு மனிதர்க்கு நன்று செய்ய நன்மையைச்செய்ய உரைத்து சொல்லி காட்டிய காண்பித்த நூல்வழி கடந்து சுருதிமார்க்கத்திற் போய்நல்லவர்பின்சென்றுசத்துக்கள் வாக்கியப்படியவர் பின்சென்று துட்டவரசனை விட்டு அசுத்தவாணையை நீக்கி விவேகியாய்கிற்சவ சங்களைப்பகுத்தரியும் விவேகத்தையுடையவனாய் செனித்த மாயையைத் தள்ளி கற்பனையாகவுதித்த சபமானமாயை நீக்கி நின்றுவிலட்சணமான கூடல்கனாயிருந்து ஞானத்தை பிரமசை தன்னியத்தை அடைந்தவர் பெற்றவர்களுடையபவங்கள் போம்பிறவி கணீங்கும் இதுதான் இதுவே நிச்சயம் சத்தியமாம் - ஏ-று.

இ-ம் சீவன்றனது முயற்சியினாலீஸ்வரனுக்கிரகம் பெற்று அவர் வாக்கியமானவேதாந்த முடிவைக் குருமுகமாக விசாரித்ததனால்

விவேக முண்டாயஞ்ஞான நீங்கி ஞானமுதயமாகிற்பவ நீங்கு மென்பதாம்.

அ-கை எதினாலிந்த ஞானமுதிக்குமென்ற வினாவிற்குத்தாம்.

இந்த ஞானந்தான் வருவதெப்படி யெனிலிடைவிடா விசாரத்தால் வந்தடைந்திடும் விசாரந்தானேதெனின் மனாதியாஞ்சார்த்தா லிந்த நானெவனசித்தது சடமெது விரண்டுமொன்றாக்கூடும். பந்தமேது வீடேதெனவுசாவதல் விசாரமென்றறிவாயே. 63

இ-ள். இந்தஞானந்தான் - இப்பிரமஞானமான துவருவதெப்படி யெனில் - உதிப்பதெவ்வண்ணமென்று கேட்பாயாகில் இடைவிடா விசாரத்தால் - இடையறாவாத்ம விசாரணையால் வந்தடைந்திடும் வரும் விசாரந்தான் விசாரணையாவது ஏதெனில் யாதெனில் மனாதியாஞ் சார்த்தில் மனமுதலிய தேகத்திலிருக்கின்ற இந்த நானெவன் இந்தநான்யாவன் சித்தெது சித்தென்பதியாது சடமெது சடமென்பதியாது இரண்டுமொன்றாய்க்கூடும் - சித்துசடமாகிய விரண்டு மொன்றாகக் கூடப் பெற்ற பந்தமேது - பந்தயம்யாது வீடேது அதனை விடப்பெற்ற முத்தியாதென உசாவதல் - விசாரித்தல் விசாரமென்றறிவாய் விசாரணை யென்றறிந்து கொள்வாய் - எ-று.

இ-ம். சிற்சடவிலக்கணங்களைப் பகுத்தறியும் விசாரமே ஞான முதிப்பதற்கு மூலமென்பதாம்.

சுரந்

அ-கை. கன்மமுக்கிய மென்னுங்கொள்கை நீங்கும்பொருட்டு ஞானமுதிப்பதற்குச்சத்தருமமிருக்க விசாரமியாதுக்கென்ற வினா விற்குத்தரம்.

போன சன்மங்கட மிலனுஷ்டித்தா னற்புண்ணியபரிபாக ஞானமாகுமே விசாரமேனென்றிடினாமுரைத்திடக்கேளா யான புண்ணியம்சுராப்பணஞ்செயி னசுகிபோஞ்சுகியாகு மானதம்பினை விசாரித்து ஞானத்தை மருவு

மென்றறியாயே. 64

இ-ள். போனசன்மங்கடமில் - முன்சனனங்களில் அனுஷ்டித்த அப்பியாசஞ் செய்தநற்புண்ணியபரிபாகம் சத்தரும பாகத்தால் ஞானமாகுமே ஞானமுதிக்குமே விசாரமேனென்றிடில் - விசாரணை

யாதுக் கென்றாபாகில் நாமுரைத்திடக் கேளாய்யான் சொல்லுவதுங் கேட்பாய் ஆன புண்ணியம் - அத்தன்மையான சற்கருமத்தை ஈசராப்ணஞ்செயின் - ஈஸ்வரப் பிரீதிசெய்யில் - அசுசிபோம் அசுத்த நீங்கும் மசுசியாகும் - சித்தசுத்திவரும்மானதம் - மனதுபினை - பின்பு விசாரித்து சிற்சடவிசாரஞ்செய்து ஞானத்தை மருவுமென்று - சைதன்னியத்தையடையுமென்று - அறிவாய் தெரிவாய் - எ-று.

இ-ம். நிஷ்காமமாகச் செய்யுஞ்சற் கருமஞ்சித்தி சுத்தியையும் விசாரஞானத்தையுங் கொடுக்குமாதலால் விசாரமே வேண்டுமென்பதாம்.

அ-கை பலபேற்றையும் தரத்தக்கவலியுள்ள கன்மஞானத்தை த்தராதோ விசாரம் பாதுக்கென வினாதல்.

புத்தியும்வயிராக்கியமுப்பா லோகமும்ணிமாதி
சித்தியுந்தவநிடையுமோகமுந் தியானமுஞ்சாரூப
முத்தியுந்தரும்விசித்திரகருமங்கண் மோகமாத்திரந்தள்ளும்
புத்தியுந்தரலருமையோவிசாரமேன் புண்ணியகுருமூர்த்தி. 65

இ-ள். புத்தியும் ஈஸ்வரபுத்தியையும் வயிராக்கியமும் - நிராசையையும் பரலோகமும் சுவர்க்காதிலோகங்களையும் அணிமாதி சித்தியும் அணிமா முதலியவஷ்ட சித்திகளையும் தவநிஷ்டையும் - தவமுள்ளசமாதியையும் யோகமும் - இயமாதியஷ்டாங்க யோகங்களையும் தியானமும் - மூர்த்தியாகிய தியானங்களையும் சாரூப முத்தியையும் - தருமகொடுக்கின்ற விசித்திரகருமங்கள் பலசுத்தியுள்ள கன்மங்களானவை மோக மாத்திரந் தள்ளும் - அஞ்ஞானத்தைக் கொடுக்கின்ற புத்தியுந்தரல் - அறிவையுங் கொடுப்பது அருமையோ அரியலோ விசாரமே - விசாரணையாதுக்கு புண்ணியகுருமூர்த்தி தருமஸ் வருபமான வாசிரியரே

இ-ம் வெளிப்படை.

சுரு

அ-கை. அவ்வினாவிற்குத்தரங் கூறுவான்றொடங்கித் திட்டாந்தங் கூறல்

வேடமாறியபேர்களையறியவே வேண்டினான்மகனேகேள்
 கூடமாமவர்சுபாவங்கள்சீலங்கள் குறிகளாய்ந்தறியாம
 லோடியுங்குதித்துந்தலைகீழ்நின்று முயர்ந்தகம்பத்தேறி
 யாடியம்பலகன்மங்கள் செய்யினுமவருண்மைதெரியாதே.66

இ-ள். வேடமாறியபேர்களை மாறுவேடங்கொண்டவர்களை
 அறிய வேண்டினா அவர்யதார்த்தவடிவத்தை யறியவிரும்பினால்
 மகனேகேள் - மாணாக்கனே கேட்பாய் கூடமாம் - இரகசியமான
 அவர்சுபாவங்கள் அவர்களுடைய குணங்களையும் சீலங்கள்
 நடைகளையும் குறிகள் அடையாளங்களையும் ஆய்ந்தறியாமல்
 ஆராய்ந்தறியாமல் ஓடியும் - ஓடியும் குதித்து - குதித்தும் -
 தலைகீழ்நின்றும் தலைகீழாக நின்றும் உயர்ந்தகம்பத்தேறி -
 உன்னதமான - ஸ்தம்பத்திலேறி ஆடியும் - ஆடியும் - பலகன்மங்கள்
 செய்யினும் இவ்வாறான பலகன் மங்கள் செய்தாலும் அவருண்மை
 தெரியாது - அவர்களது யதார்த்தவடிவந் தெரியமாட்டாது. கூகூ

அ-கை. தாஷ்டாந்தங்கூறல்.

இன்னவாறந்தப் பிரமத்தையறிவிக்கு மிலக்கணத்தால் வேதஞ்
 சொன்னஞானமும் விதாரத்தால் வருமன்றி சுருதி

நூல்படித்தாலு

மன்ன தானங்கடவங்கண் மந்திரங்களா சாரங்கன்யாகங்க
 ளென்னுசெய்யினுந்தன்னைத்தானறிகின்றதிவைகளால்

வாராதே. 67

இ-ள். இன்னவாறு இத்தன்மையைப்போல பிரமத்தை
 யறிவிக்கும் - பிரமஸ்வரூபத்தை தெரிவிக்கும் இலக்கணத்தால்
 லட்சணத்தால் தேவஞ்சொன்ன - சுருதி சொல்லியஞானமும்
 பிரமஞானமும் விசாரத்தால் - விசாரணையினால் வருமன்றி -
 வருமேயல்லாமல் - சுருதிநூல் வேதசாஸ்திரங்களை - படித்தாலும்
 வாசித்தாலும் - அன்னதானங்கள் அன்னதானங்களும் தவங்கள் -
 தவங்களும் மந்திரிகள் மந்திரிகளும் - ஆசாரங்கள் - ஆசாரங்களும்
 யாகங்கள் வேள்விகளுமாகிய விவைகளில் என்ன செய்யினும்
 எக்கருமங்களை செய்தாலும் தன்னைத்தானறிகின்றது

ஆத்மாவாகிய தன்னைத் தெரிந்துக்கொள்வது இவைகளால் - இக்கன்மங்களால் - வாராது - வரமாட்டாது - என்று.

இ-ள். க-ம் ஒருவனுண்மையைத் தெரிவிக்குஞ்சத்தியுணர்வுக் கேயன்றித் தொழிற்கின்மைபோல ஞானத்தையறிவிக்குஞ் சத்திவிசாரத்திற்கேயன்றிக் கன்மத்துக் கின்றென்பதாம்.

அ-கை. ஞானமுதிப்பதற்கு நீங்கவேண்டிய வஞ்ஞானங்கருமத் தாலன்றி விசாரத்தா லெங்ஙனநீங்குமெனல்.

துலங்குதர்ப்பணமழுக்கறக்கைக்கொண்டு

துலங்கினாற்போமன்

விளங்குபுத்தியாலுலகிலார் துலக்கினார் விமலதேசிகமூர்த்தி (றி) களங்கமாகுமஞ்ஞானமும்பபடி கருமத்தாற்கமுவாம துளங்குறிந்தஞானத்தினாலெப்படி யொழியுமீதருள்வீரே. 68

இ-ள். துலங்குதர்ப்பணம் - விளங்காநின்ற செப்புக்கண்ணாடி யினுள்ள, அழுக்கற-களங்கமற, கைக்கொண்டு - சுரங்கொண்டு, துலங்கினாற் போமன்றி விளக்கினாற்போமேயல்லாமல் - விளங்கும் புத்தியால் விளங்கானின்ற வறிவினால் உலகில் - சகத்தின்கண் - ஆர் துலக்கினார் எவர்விளக்கினார்கள் விமலதேசிகமூர்த்தி நின்மலமான - குருமூர்த்தியே - களங்கமாகும் - களங்கமாகிய - அஞ்ஞானமும் - அஞ்ஞானத்தையும் அப்படி அவ்வண்ணம் - கருமத்தால் - கன்மத்தினால் - கமுவாமல் சுத்திபண்ணாமல் உளங்குறித்த - மனதிற - குறிக்கப்பட்ட - ஞானத்தினால் அறிவினால் எப்படி பொழியும் - எங்கனநீங்கும் ஈதருள்வீர் - இதைச்சொல்லுவீர் என்று.

அ-கை. ஞானமுதிப்பதற் கஞ்ஞானத்தைநீக்குதல் விசாரத்தால ன்றிக் கன்மத்தாற்கடாவெனல்.

தர்ப்பணத்திற் களிம்புவாஸ் தவமலஞ்சக சமாதலின் மைந்தா கற்பளிங்கினிற் கருநிறஞ்சாசமார்க்கறுத்தன்றாரோபந் தர்ப்பணத்தினிலழுக்கற வேண்டினாற்

சாதனத்தொழில்வேண்டுங்

கற்பளிங்கிலா ரோபமேககறுப்பெனக் கண்டிடமனம்

போதும். 69

இ-ள். தர்ப்பணத்தினில் - செம்புக்கண்ணாடியில் - களிம்புகளில் - பாகிய வாஸ்தவமலம் - உள்ளவழுக்கானது சகசமாதலின் - சுபாவமாதலால் - மைந்தா - மகனே - கற்பளிங்கினில் - படிக்கல்விற றோற்றிய - கருநிறம் - கருமைநிறமானது சகசமாக்கறுத்ததன்று - சுபாவமாகக்கறுத்ததன்று ஆரோபம் - கற்பிதமாம் - தற்பணத்தினில் - செம்புக்கண்ணாடியில் அழுக்கறவேண்டினால் களங்கமறும்படி விரும்பினால் சாதனத் தொழில்வேண்டும் கருவிகளாற்செய்யுஞ் செயல்வேண்டும் - கற்பளிங்கினில் - படிக்கல்விறோன்றிய - கறுப்பு - கறுநிறம் - ஆரோபமேயெனக் கற்புதமேயென்று கண்டிட பார்த்திட மனம்போது மனமேபோதும் - என்று.

ககூ

அ-கை அதற்குபாயங்கூறல்.

இங்குமப்படி சச்சிதானந்தத்தி லிபர்சடம்பொய்மூன்றுந்
தங்குமாயையின் கற்பிதமன்றியே சகஸவாஸ்தவமென்றே
பங்குமாகுமஞ் ஞானத்தைக்கருமங்கள் பகைசெயாது
றவாக்குந்
துங்கஞானமே கருமமஞ்ஞானத்தைச் சுடுகின்ற

நெருப்பாமே. 70

இ-ள். இங்கும் - அத்திர்ஷ்டாந்தத்திலும் அப்படி அத்திர்ஷ்டாந்த த்தைப்போல் சச்சிதானந்தத்தில் அஸ்திபாதிப்பிரியத்தில் இடர்கடம் போம் - அனூர்தசுதுக்கமாகிய மூன்றும் - மூன்றும் - தங்கும் - தங்கா நின்ற - மாயையினகற்பிதமன்றியே மாயாகற்பிதமேயல்லாமல் சகவாஸ்த மன்று - சுபாவமாயுள்ளதென்று - பங்குமாகுமஞ் ஞானத்தை - பழுதான வஞ்ஞானத்தை கருமங்கள் - கன்மங் களானவை பகைசெய்து - பகைபண்ணாமல் - உறவாக்கும் - நட்பாக்கும் - துங்கஞானமே மேலான ஞானமேகரும வஞ்ஞானத்தை கரும ரூபமாகிய வஞ்ஞானத்தை சுடுகின்ற நெருப்பாய் ளிகின்ற வக்கினியாம் - என்று.

இ-உ-க-ம் செம்பிற்களிம்புபோல் வாத்மாவுக்கஞ்ஞானஞ் சகசமாகாமற் பளிங்கிற் பஞ்சவரன்னம் போலப் பிராந்தியாதலா லங்ஙன ந்தோற்றுங் கன்மசம்மந்தமான வஞ்ஞானத்தைக் கெடுப்பது விசாரரூபமான ஞானமேயாமென்பதாம்.

அ-கை. முற்சூறியதை வற்புறுத்தல்.

மனைக்குள்வைத்த பண்டங்களை மறந்தவன்

வருடநூறமுதாலு

நினைத்துணர்ந்தபின் கிட்டுமப்படியிந்த நிருமலவான்மாவ
மனர்த்தமான தன்மறதியைக்கெடுக்குந்

தன்னறிவினாற்காணாமற்

கனத்தகன்மங்க னூறுகஞ்செய்யிலுங்காணுமோ

காணாதே. 71

இ-ள். மனைக்குள் வீட்டிற்குள் - வைத்தபண்டங்களை - வைத்த வஸ்துக்களை - மறந்தவன் - மறந்துவிட்டவன் - வருடநூறமுதாலும் நூராண்டி ற்றினும் நினைத்து - முன்வைத்தவிடத்தை கியாபகஞ் செய்து உணர்ந்தபின் கிட்டும் - அறிந்தபின்கிடைக்கும் - அப்படி அதைப்போல இந்த நிருமலவான்மாவும் இந்தநிருமலமான வாத்மஞானமும் அனர்த்தமான பிரயோசனமில்லாத தன்மறதியைக் கெடுக்கும் தனதறியாமையைப் போக்கும் - தன்னறிவினாற் காணாமல் தனதறிவினாற்றரிசிக்கப்படாமல் யுகஞ்செய்தாலும் - காணுமோகாணப் படுமோ - காணாது - காணப்படாது - எ-று.

இ-ள். ஞாபகத்தால்மறதிநீங்கின முன்வைத்தபொருள் வெளிப்படுமல்லது தொழிலால் வெளிப்படாததுபோல விசாரஞானத் தாலஞ்ஞானநீங்கி முன்னுள்ள பிரமப்பொருள் வெளிப்படுமல்லது கன்மத்தால வெளிப்படாதென்பதாம்.

அ-கை. பிரமசுகத்தை விசாரஞானங் கொடுக்கு மெச்சுகத்தைக் கன்மமுங்கொடுக்குமென்ப தியாதென்னாதல்.

நன்மையாங்குருவே சுகந்தருவது ஞாயமேயெனும்வே
தன்மபாவமிச்சிரங்களாற்றேவர் கடருவிதங்குகண்மாந்தர்
சென்மமாகுவசாதிபாசாரமே செய்தவன்சுகமன்று
கன்மகாண்டத்தில் விதிப்பதேன்விதித்துளகாரணமுரையீரே. 72

இ-ள். நன்மையாங் குருவேநன்மையாகிய வாசிரியரே சுகந்தருவது பிரமானந்தத்தைக்கொடுப்பது - ஞாயமேயென்னும் அறிவேயென்கிற வேதம் - சுருதியானது தன்மம் - புண்ணிய

கன்மங்களால் தேவர்கள் தேவர்களும் பாவம் பாவகன்மங்களால் தருவிலங்குகள் விருட்சமுதன்மிருக மீறாகியவைத்தோற்றமும் மிச்சிரங்களால் மிஸ்ர கன்மங்களால் மாந்தா மனிதர்களுமாகிய சென்மமாகுவ சென்மமாவனவென்றும் கருதியா சாரமே - வன்னாச்சிரமதருமப்படி செய்தவஞ்சகமென்றும்செய்கிறதவமே சுகமெனவும் கன்மகாண்டத்தில் கிரியா காண்டத்தில் விதிப்பதேன் விதித்ததென்ன விதித்துள அங்கனம்விதியாநின்றகாரணமுரையீர் - காரணத்தைச்சொல்வீர் -எ-று.

இ-ம்-வெளிப்படை

அ-கை. அங்கனம் விதித்த வேதத்தின பிப்பிராயம் வேறென கூறல்

தினமுண்ணுகா பிள்ளைநோய்க் கிரங்கியே

தீம்பட்டமெதிர் காட்டிக்

கன்மருந்துகளொளித்து வைத்தழைக்கினை

யாந்தாய்போல

மனையறங்கள் செய்மகங்கள் செய்நன்றன்று

மலர்ந்தவாசகஞ்சொல்லு

நினைவேறுகாண் சுவர்க்ககாமிகளந்தநிர்ணயந்தெரியாரே.73

இ-ள். தினமுண்ணுகர் நாபோறுமண்ணைப்புசிக்கின்ற பிள்ளை நோய்க்கு குழந்தையின் வியாதிக்கு இரங்கி இரக்கமுற்றுதன் மருந்துக ளொளித்து வைத்து கனமான ஒளவுதங்களை மறைத்துவைத்து தீம்பண்டமெதிர்காட்டி தித்திப்புள்ள வஸ்துக்களை யெதிரேகாணிபித்து அறைக்கிற அக்குழந்தையைக் கூப்பிடுகின்ற கருணையாந் தாய்போல கிருபையுள்ளமாதாவைப் போல மனை யறங்கள்செய் இல்லறகருமங்க ளைச் செய் மகங்கள்செய் யாகங்கள் செயநன்றென்று அஃதுண்மை யென்றுமலர்ந்தவாசகம் - விகசிதமான வேதவாக்கியம் சொல்லு நினைவு வேறுகாண் சொல்லுகின்றகருத்துவேறாகும் சுவர்க்ககாமிகள் சுவர்க்க விருப்பமுள்ளவர்கள் அந்தநிர்ணயந்தெரியார் அக்கருத்தினிண்ண யத்தையறியார்.

ப-ம். மண்ணுகர்பிள்ளையென்பதனால் விடயத்தை நுகரு மறிவிலி யென்பதும் நோயென்பதனாற் பிரவித்துன்பமென்பதும் இரங்கியென் பதனால் ருளுற்றென்பதும் தீன்பண்டங்காட்டி என்பதனால் சுவர்க்காதி பதங்களைக்காட்டுமென்பதும் மருந்துக ளொளித்துவைத் தென்றதனால் ஞானமுதத்தை யொளித்துவைத் தெனவும் அழைக்கின்ற தாயென்றதனால் அவ்வமுதத்தைக்கொடுக்க வேதன்விளக்கு மென்பதுங் கொக்கிபுந்தன.

இ-ம் வேதன் இகவின்பத்தை நீக்குவான் பரவின்பத்தைக் கூறியஃது நீக்கியபின் னிக்தையுநீக்கிப் பரசுகமாகும் பொருட்டங் கணங் சுவரினதென்பதாம்.

அ-கை- வேதம் போகபோக்கியங்களை யனுபவிக்க விதியா தென் பதற் குவமைகூறல்.

போகமாருயிர் கண்டகையுண்பதும் புணர்வதுமியல்பேகா
ணாகமங்களுக சுபாவத்தை விதக்குமோவத்வனை

தெரியாதோ

காகமேகருத்திடு நெருப்பேசுடு கசந்திடுவேம்பேநீ
வேகவாயு வேயசையென வொருவரும் வித்தித்திடல்

வேண்டா 74

இ-ள். போகமாருயிர் போகத்தைப்புதிக்கின்ற சீவர்களுக்கு - கண்ட தைப் பார்த்ததை உண்பதும் - அருந்தலும், புணர்வதும் - பொருந்தலும் இயல்பேகாண - சுபாவமேயாம், ஆகமங்களும் - வேதங்களும் சுபாவத்தை விதிக்குமோ சுபாவத்தைநியக்குமோ அத்தனைதொயாதோ - அவ்வளவு தெரியாதா, காகமேகருத்திடு - காக்கையே நீ கறுத்திடுவாய் நெருப்பேசுடு - அக்கினியே நீசுவாய் - வேம்பே - நிற்பமே, நீகசந்திடு - நீசெப்பாய் வேகவாயுவே - அதிகவேகமுள்ளகாற்றே அசையென - நீசலிப்பாயென்று ஒருவரும் - ஒருவரும், வித்தித்திடல் வேண்டாவே - நியமிக்கவேண்டுவதில்லை - என்று.

விலங்குமெனப்பாடமன்று விதிக்குமென்பதே பாடமெனக் கொள்க.

ப-ம். அறிவின்மையானுயிர் கட்கியல்பான அருந்தல்பொருந்த லென்னும் வாசனையை வேதம் விலக்குமேயன்றி விதிக்குமோ வென்பார் போகமாருயிர் கண்டதையுண்பதும் புணர்வது மியல்பே காணாக மங்களுக்கு சுபாவத்தை விதிக்குமோவெனக் கூறினார்.

இ-ம். வேதம் போகபோக்கியமே பயனானகன்மத்தை விலக்கின தேயன்றி விதித்தென்றென்பதாம்.

அ-கை, கன்மகாண்டவாக்கியம் பூருவபட்சமென்பதற்குறுதி கூறல் கள்ளுமீனு நீவிரும்பினான் மகங்கள் காமத்தின் மனதானாற் கொள்ளும் பெண்டொடுகலவி செய்யெனிலிவன் குறையெலாந் தொடனென்றே, தள்ளும்வேதத்தின் சம்மதஞ்சகலமுந்த விர்வதே கருத்தாகும், விள்ளுமில் விதியென்னென்றிற் பூருவநியாயமாம் விதியன்றே.

75

இ-ள். கள்ளுமீனும் - மதுவையு மாமிசத்தையும் நீ விரும்பினால் - நீ யுண்ணவிச்சித்தால் மகங்கள்செய் - பாகங்களைச் செய்து புசிப்பாய் காமத்தின் மனதால் காமவேட்கையுண்டானால் கொள்ளும் பெண்டோ விவாகஞ் செய்யுமனைவியோடும் கலவிசெய் யெனில் புணர்ச்சி செய்வாயென்றால் இவன் - இக்காமி, குறையெலாந் தொடானென்று - மற்றவைகளைனைத்துந் தீண்டா னென்று தள்ளும் - நீக்கும் வேதத்தின் சம்மதம் - வேதத்தினுடைய சம்மதமானது சகலமுந்தவிர்வதே அனைத்து நீங்குவதேகருத்தாகும் - அபிப்பிராயமாகும் விள்ளுமில்விதி - சொல்லா நின்றவிக்கன் கொண்ட விதிபூருவபட்சமாக நியமித்தவிதியாம்.

எரு

அ-கை, இவ்விதிபூருவபட்சமென்பதை ஏற்புறுத்தல்.

மதுவிரைச்சிகளுண்ணென்ற சுருதியின் மணந்து

பாரென்பாராய்

புதுனயிச்சையும்புத்திரோற் புத்தியால்விரும்பென்றதுபாரா யுதையும்விடொழி யதிநயிப்டிகவந்நி கிகழ்ச்சியற்றதும்பாரா யுதையறிந்துகன்றிங்களா சைககளாழிந்தானந்த

மடைவாயே. 76

இ-ள் மதுவிரைச்சிகள் - மதுமாமிசங்களை உண்ணென்றசுருதி புசியென்றவேதமானது பின்-பின்பு மணந்துபாரெனில்பாராய் ஆக்கிரா ணஞ்செய்தார்போதுமென்பதைப் பார்மிதுனவிச்சையும் மனைவியோடு புணர்ச்சியின்பமும் புத்திரோற்பத்தியாமல் - மகப்பேருண்டாம்பெருட்டு விரும்பென்ற விதியபாராய் - இச்சிரப்பா யென்ற விதியைப்பார் இதையும் விட்டொழி - இவ்விதியை யும்விட்டொழிந்தாயதி - சந்நியாசிக்குமநய ட்டிகவன்னிக்கு னைநஷ்டிகப் பிரமசாரிக்கும் இகழ்ச்சியற்றதும் பாராய் நிந்தை யிவலாததும் பார் அதையறிந்து - அக்கருத்தை யுணர்ந்து கன்மங்கள் கன்மங்களின்மேல்தவத்தை ஆசைகளொழிந்து இச்சைகள் நீங்கி ஆனந்தமடைவாய் - ஞானத்தினாற் பிரமானந் தத்தையடைவாய் - ஏ-று.

ப-ம் ; இல்லறன்மஞ்செய்யா தமயாற்றுவிக்கும் பிரமசரிதனக் குமிழுவின்மையைப் பாரென்றார்யதி நயிட்டிகவன்னிக்கிகழ்ச்சி யற்றதும் பாராயெனக்கூறினார்.

இ-உ-க-ம், வேதங்கன்மகாண்டத்திற் கூறும் வன்னாச்சிரமதன் மங்கள் அதனாலுண்டாகும் போகவின்பங்களனைத்தும் பின்றுங் பங்களாக வருத்துதலைக்கண்டவற்றை விடுவதும் பரமசுகத்தை தேட வேண்டுமென்பத் தனப்பிராயமாதலா லிவற்றையொழித்தச் சுகத்தை தேடல்வேண்டுமென்பதாங்.

அ-கை, முற்கூறியவண்ண ஞானமஞ் ஞானத்துக்குச்சத் துருவாயி னத்திக் தோடுஞ்சேர்ந்தொரு தொழிலைச் செய்யலாமோ வென வினாதல்.

உலகமானவஞ்ஞானமுங்கருமமு முறவென்றவழிகூடும்
பலவுமானவஞ்ஞானமுஞானமும் பகையென்பதுளதானா
னிலவிலேமறுப்போலவஞ்ஞானமும் நிமலஞானத்தோடே
குலவிநின்றிந்தச்சிருட்டிகள்செய்யவுங் கூடுமோகுருமூர்த்தி.77

இ-ள் உலகமாவஞ்ஞானமும் சாத்துருகமானவறியாரையும் கருமமும் - கன்மமும் உறவென்றவழிகூடும் - நடவென்ற மார்க்க

மொக்கும் பலவுமான வஞ்ஞானமும் - நானாவிதமான வஞ்ஞானமும் ஞானமும் ஏகமானஞானமும், படையென்பது சத்துரு வென்பது உளதானால் - உள்ளதானால் நிலவிலேமறுப்போல சந்திரனிடத்திற்களங்கமிருப்பது போலஅஞ்ஞானமும் - அஞ்ஞான மானது, நிலைஞானத்தோடு - களங்கமற்றஞானத்தோடு குலவிநின்று - சேர்ந்திருந்து குருமூர்த்தி - தேசிகரே இந்தச் சிருட்டிகள் செய்யவுங்கூடுமோ - இந்தச்சிருட்டியாதிகளைச் செய்யவுங்கூடுமோ - எ-று.

இ-ம் வெளிப்படை

எஎ

அ-கை அவ்வினாவிற்குத்தரங்கூறல்

சொரூபஞானமும்விருத்திஞானமுமென்று சோதிஞானமுமிரண்டா. சொரூபஞானமேவிருத்திஞானமாய்த் தோன்றும்வேறலைமைந்தா சொரூபஞானமஞ்ஞானசத்துருவென்று சுழித்தியிற்கண்டாயோ சொரூபஞானத்தின்மருவும்மஞ்ஞானத்தைச்சூடும்

விருத்தியின்ஞானம். 78

இ-ள். சோதிஞானமும் - சுயப்பிரகாசமானசைதன்னியமே சொரூபஞானமும் - சொரூபஞானமெனவும் விருத்திஞானமென்று விருத்திஞானமெனவும் இரண்பாம் இருவகையாம் சொரூபஞானமே சொரூபஞானமே விருத்தியின்ஞானமாய் - விருத்திஞானமாய் தோன்று தோன்றுமேயன்றி மைந்தா - மாணாக்கா வேறிலை மற்றொன்றில் லையாம் சொரூபஞானம் ஸ்வரூபஞானமானது அஞ்ஞானசத்துரு வென்று அஞ்ஞானத்துக்குப் பகையென்று சுமுத்தியில்கண்டாய் சுமுத்தியவத்தையிற்பார்த்தாய் சொரூப ஞானத்தின் மருவும் ஸ்வரூப ஞானத்திற் கூடியிருக்க அஞ்ஞானத்தை அறியாமையெவிருத்தியின் ஞானம் சமாதியிலுதித்த விருத்திஞானமானது கூடும்எளிக்கும்-எ-று.

ப-ம். சுத்தசை தன்னியமென்பார் சோதிஞானமெனவும் பரஞான மென்பார் சொரூபஞானமெனவும் விசாதஞானமென்பார் விருத்தி ஞானமெனவும் சுமுத்தியிலறிவின்கையின் வசமாகா

மற்றாநறிவாக விருந்த யெதிரிட்டுக்காண்கின்ற தென்பார் சொரூப ஞான மஞ்ஞானத் துருவென்று சுழுத்தியிற்கண்டாயே யெனவும் சமாதியிலுதயமான விவ்வறிவினா லஞ்ஞானநசிக்கு மென்பார் சொரூபஞானத்தின் மருவுமஞ்ஞானத்தைச் சுடும்வுருத்தி யின் ஞானமெனவுங்கூறினார்.

இ-ம் ஆகமசங்கற்பமான வறிவிற்குண்டானவறியாமை யவ்வளவினா தயமான வனுபூதியினாற் கெடுமென்பதாம்.

அ-கை காரணத்தாற்கெடாதவஞ்ஞானங் காரியத்த்காலெங்கனங் கெடுமென்றவினாவிற்குத்தரம்.

துருத்திமாயையைச்சுழுத்தியிற் சுடாததுசொரூபஞானந்தானே
விரித்திஞானமாய்ச் சுட்டதெப்படியெனில்

வெய்யிலாலகெங்கும்

பரித்தகூரியகூரியகாந்தத்திற் பற்றியக்கினியாகி

எரித்தவாறுபோற்சமாதியில்விருத்தியாலெரிக்கு

மென்றறிவாயே 79

இ-ள். துருத்திமாயையை-சடமாகியவஞ்ஞானத்தைச்சுழுத்தியில் சுழுத்தியவத்தையில் சுடாததுகொடுக்காததான சொரூபஞானந்தானே சொரூபஞானமே விருத்திஞானமாய் விருத்திஞானரூபமாய் சுட்டதெங்கும் சகத்திலெவ்விடத்தும் பரிசுத - வியாபித்த வெய்யிலால் ஊஷ்ண கிரணத்தினாலெரிக்காமல் கூரியகாந்தத்திற் பற்றிய கூரியகாந்தக்கல்லிற் பற்றி அக்கினியாகி - வன்னிஸ்ரூபமாய் எரித்தவாறுபோல் சகலவஸ்துக்களையுந்த கினியாகிதன்மையைப் போல் சமாதியின் நிஷ்டையின்கணு திக்கும் விருத்தியால் பூரண விருத்தி ஞானத்தினால் எரிக்குமென்றறிவாய் திரிசிய ரூபமான வஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கு மென்றுணர்வாய் - எ-று.

இ-ம் காரணமானகிரணத்தாற்கெடாத பொருள் காரியமானவக் கினி யாற்கெடுவதுபோல சொரூபஞானத்தாற் கெடாத வஞ்ஞான மதிலுதயமான பூரண விருத்தி ஞானத்தாற் கெடுமென்பதாம்.

அ-கை விருத்திஞான மந்தக்கரணகாரிய மாதலினதைக் கருமமென ப்படாதோவென்னாவிதல்.

அருளுமையனே திரிவிதகரணத்தாலாகிய தொழிலெல்லாங் கருமமல்லவோவிருத்தியஞ்ஞானமுமந்தக்கரண

காரியமன்றோ

விரிபகன்மஞ்ஞானத்தைக்கெடுக்குமென்றோதினாலாகாரே பெரியஞானமென்றகற்கொரு பேரிட்டபெருமையுரையீரே. 80

இ-ள். அருளுமையனே அனுக்கிரகஞ்செய்யா நின்றவென தாசிரி யரேதிரிவிதகரணத்தால் - மனம்வாக்குகாயமென்கிற முக்கரங் களால் ஆகியதொழிலெல்லாம் உண்டான கிரியைகளனைத்தும் கருமமல்லவே கன்மமல்லவா விருத்தி ஞானமும் புரண விருத்தி ஞானமும். அந்தக் கரண காரிய மன்றோ அந்தக் கரணத்தின் காரிய மன்றோ உரியகன்மம் - அரியாமைக்குரியகன்மமானது அஞ் ஞானத்தைக் கெடுக்குமென்று - அஞ்ஞானத்தை நசிப்பிக்கு மென்று ஓதினாலாகாதோ - உரைக்கினாலா காதா பெரிய ஞானமென்று - கன்மஞான மென்று அதற்கு - அக்கன்மத்திற்கு ஒருபேரிட்ட - ஒரு நாமந்தரித்த பெருமையையுரையீர் மகிமையைச் சொல்வீர் - எ-று.

இ-ம். வெளிப்படை.

இ-கை. அவ்வினாவிற்குத்தரம்.

விருத்திஞானமந்தக்கரணத்தொடு விருத்தியாகிலுமைந்தா வொருத்திமக்களே தங்களிற்பகைக்கின்ற துலகங்கண்டோமே கருத்தநாகியபுருடதந்திரங்களாங் கருமங்களவைபோல வருத்தஞானமே புருடதந்திரமன்றுவந்து தந்திரமாமே. 81

இ-ள். விருத்திஞானம் விருத்தி ஞானமானது அந்தக் கரணத் தோடு - மனத்தினுடையவிருத்தியாகிலும் விருத்தியானாலும்மைந்தா மாணாக்கா ஒருத்திமக்களே தங்களில் ஒரு மாதாவின் புத்திரர்கள் தங்களுக்குள்ளே பகைக்கின்றது - கொலை செய்கின்றது உலகெங்கும் கண்டோம் - சகமெங் கும் பார்த்தோம் கருமங்கள் - கன்மங் களானவைகருத்தனாகிய - அகம்பாவமுள்ள புருட

தந்திரங்களாம் - புருடதந்திரங்களேயாம் அவைபோல - அவற்றைப் போல வருத்த ஞானம் - அகமகிழ்ச்சியுள்ள ஞானமானது புருட தந்திரமன்று புடதந்திரமன்றாம் வஸ்துதந்திரமாம் - வஸ்துவினது தந்திரமாம் -எ-று.

இ-ம். விருத்தி ஞானமுங்கன்மமுமந்தக்கரண காரியமாயினும் புருடதந்திரத்தான் மனதிலுதிக்குங்கன்மத்தை வஸ்துதந்திரத்தான் மனதினுதிக்கும் பூரணவிருத்திஞானங்கெடுக்குமாதலி னவ்விருத்தி ஞானங்கன்மமாகவென்பதாம்.

அ-கை. சோனசன்மங்களென்ன செய்யுண் முதலிது காறுங்கன் மமானது ஞானமுதிப்பதற்கேது வென்றெனவதை விசார ஞானத் தானீக்கி மேலவ்விசாரஞானத்தையு நீக்குவான் றொடங்கி யஃதை யோக ஞானமும் விவேக ஞானமுமென விருதிநனாகக் கூறுகின்றார்.

வகுத்தகன்மங்கள்செய்யவந்தவிரவு மற்றொன்றாக்கவுங்கூடு மிகுத்தஞானமப்படியன்று தியானமும்விவேகஞானமும்வேறே செகத்திலொன்றையொன் றிவன்பாவிக்குந்தியானக்கற்பிதமே முகஸ்தமாய்க்கண்டஞானமேவாஸ்தவமோகமாயமயங்காதே. 82

இ-ள். வகுத்தகன்மங்கள் புருடர்களால் வகுக்கப்பட்டகன் மங்களான வைசெய்யவும் - செய்தற்கும், தவிரவும்ஒழிதற்கும் மற்றொன்றாகவும் மற்றொருவிதாமாகச் செய்தற்கும்கூடும். ஆம்மிகுத்தஞானம் பூரண ஞான மானது அப்படியன்று - அத்தன்மையுடையதன்று தியானமும் தியானமும் விவேகஞானமும் விவேகஞானமும்வேறு - வேறாகும் செகத்தில் உலகத்தின்கண் ஒன்றையொன்றாக ஒருவஸ்துவை மற்றொரு வஸ்துவாக இவன்பாவிக்கும் இப்புருடன்பாவிக்கின்ற கற்பித யோகம்- கற்பனாயோக மானது தியானம் - தியானமாம் முவஸ்தமாய்க் கண்ட ஞானமே - பிரத்தியட்சமாகத் தரிசித்த ஞானமே வாஸ்தவம்- உண்மையான விவேக ஞானமாம் மோகமா மயங்காது - மோகமாகாது.

இ-ம். போகஞானங்கற்பிதமான பரோட்சமும் விவேகஞான முண்மையான வபரோட்சமுமாமென்பதாம்.

அ-கை இ-து.

கண்டறிந்துஞானங்கேட்டதுதனை கருதுபாவனையோகங்
கண்டபேர்சொலக்கேட்டது மறந்துபோய்கண்டதுமறவாதே
கண்டவஸ்து மெய்தியானவஸ்துக்கள் பொய்கறுவியஞ்ஞானத்தைக்
கண்டவக்கணங்கொல்வது ஞானமேகருமமன்றறிவாயே. 83

இ-ள். கண்டறிந்ததுஞானம் - அனுபவமாகப் பார்த்துணர்ந்தது
ஞானமாம் கேட்டது - தனைகேட்டதை கருதுபாவனை - தியானிக்
கின்ற பாவனையானது யோகம் - யோகமாம் கண்டபேர் சொல் -
பார்த்தவர்கள் சொல்ல கேட்டதுகேட்டபொருள் மறந்துபோம் -
மறதியாம் கண்டதுமறவாது பார்த்தது மறக்காது கண்டவஸ்து -
பார்த்தபொருளானதுமெய் உண்மையாம் தியானவஸ்துக்கள் -
பாவிக்கின்ற பொருள்களானவை பொய் - மித்தையாம் கறுவி -
கோபித்து அஞ்ஞானத்தை - அறியாமையை க்கண்டவக்கணம் -
பார்த்துவந்தகூணத்தில் கொல்லுவதுஞானம் - கெடுப்பது ஞானமே
யன்றி கருமமன்று - கன்மமன்று அறிவாய் - இதனையுணர்வாய் -
எ-று.

இ-ம். தியானயோகங் கேட்டவண்ணம் பாவித்தலும் விவேக
ஞானம் பாவித்த வன்னங்கண்டாலுமாதலா லிஃதே யுண்மை
யென்பதாம்.

அ-கை. தியானயோகங்கற்பிதமே னின்னகத்திலுதிக்குமுத்தி
யுங்கற் பிதமன்றோவென்னும் வினாவிற்குத்தரம்.

சருவமுத்தியைத்தருகின்றதியானமூஞ் சத்தியமன்றென்றால்
சருவமுத்தியுஞ்சத்தியமன்றென்று சங்கியாதேநீகே.
ஞருவங்கேட்டவனரியானிக்கும்பொழுதில்வ்வுருவம்

வாஸ்தவமன்றே

யுருவமாகுமப்பொழுது கண்ணாற்கண்டவுருவம் வாஸ்தவமாகே 84

இ-ள் சருவமுத்தியை-சம்பிரமமயமென்னும் வீட்டைதருகின்ற
தியானமும் - கொடுக்கின்ற தியானத்தையும் சத்தியமன்றென்றால்
உண்மையன்றென்றுசொன்னால்சருவமுத்தியும் அத்தியானத்தி

சந்தேகந் தெளிதற் படலம்

னால் வரும் பூரணானுபவமும் சத்தியமன்றென்று - உண்மையன்றென்று சங்கியாதே - சங்கைசெய்யாதே நீகேள் - நீகேட்பாய் உருவம்பிரமஸ்வரூபத்தை கேட்டவன்-கேள்வியற்றன் தியானிக்கும் பொழுதில் - சிந்திக்கும் பொழுதில் அவ்வுருவம் - அத்தியானரூபமாகியஸ்வரூபம் வாஸ்தவ மென்று உண்மையன்று உருவமாகுமப் பொழுது தானந்தஸ்வரூபமாகும் போது கண்ணாற் கண்டவுருவம் - ஞானதிருஷ்டியினாற் பார்த்தஸ்வரூபமானது வாஸ்தவமாம் - உண்மையாம் - எ-று.

இ-ம். பாவனைகற்பிதமும் அதிநின்றதைக் கரைத்தெழாநின்ற பாவி ப்பவ னுண்மையுமாதலா லப்பாவனை மித்தையே யதனானிதய மாகுமுத்தி சத்தியமே யாமென்பதாம்.

அ-கை. பொய்க்குமெய்யையுதிப்பிக்குஞ்சத்தியே தென்றவினா விற் குத்தரம்.

சடமதாகியதியானமெய்யாகியசர்வமுத்தியைநல்குந்
திடமதானதெப்படியெனிலவரவர் தியானமேபிறப்பாகு
முடலமாசையாற்றியானிக்கிற்றியானித் கவுடல்களாகுவர்மைந்தா
தொடர்பவங்கெடச்சொரூபமே

தியானிக்கிற்சொரூபமாகுவர்மெய்யே. 85

இ-ள் சடமதாகியதியானம் - மித்தையாகியதியானமானது மெய்யாகிய - சத்தியமாகிய சர்வமுத்தியை - பரிபூரணமான கைவல்யத்தை நல்கும் - கொடுக்கின்ற திடமதானதெப்படியெனில் - வலிமையை யுடைத்தாதெங்ஙனமென்று கேட்கில் அவரவர் - அவரவர்களுடைய தியானமே பிறப்பாகும் - தியானமேசனனமாய் உடலமாசையாற்றியா னிக்க - தேகவிச்சையினாற்சிந்திக்க தியானித்த வுடலமாகுவர் - சிந்தித்தவடிவமாவார்கள் மைந்தர் - மாணாக்கர் தொடர்பவங்கெட - தொன்றுதொட்டு வருகின்ற பவங்கெடும் பொருட்டு சொரூபமேதியானிக்க ஆத்ம ஸ்பரூபத்தைச் சிந்திக்க சொரூபமாகுவர் - அச்சொரூபமேயாவார்கள் மெய்யே உண்மையாம்.

ப-ம் தியானஞ்சிற்சடவுருவமாகுமென்பார் தியானித்தவுடல்களா குவரெனவும் சொரூபமாகவுமெனவுங்கூறினார்.

இ-ம். தியானத்திற்குக்காரணவுருவஞ் சத்துங்காரியவுருவம் சத்து மாதலி னதற்கச்சத்தையறிவிக்கும் வல்லமையுண்டாயிற் றென்பதாம்.

அ-கை. தியானத்திற்குச்சத்தியிருக்க விசாரஞானமியாதுக் கென்ற வினாவிற்குத்தரம்.

பிரமரூபத்தைத்தியானித்தபோர்களும் பிரமமாகுவரென்றா னரசரீரமாங்குரவனே விசாரமென்ஞானமேனென்னாதே பரமபாவனை பரோட்சமாம்பின்பந்தப் பரோட்சமேயசரோட்சந் திரவிசாரமாஞானமேமுத்தியாந்தீர்வையீதறிவாயே. 86

இ-ள். பிரமரூபத்தை - பிரமஸ்வரூபத்தை தியானித்தபோர்களும் சிந்தித்தவர்களும் பிரமமாகுவரென்றால் - அப்பிரமமேயாவார் களென்று சொன்னால் நரசரீரமாங்குரவனே - மானிடவடிவங் கொண்டவெனதாசிரி யரே விசாரமேன் - விசாரமியாதினுக்கு ஞானமேன் - ஞானமியாதினுக்கு என்னாதே என்று கேளாதே பரம பாவனை - பிரமத்தியானமானது பரோட்சமாம் - பரோட்ச ஞான மாம் பின்பு பின் அந்தப் பரோட்சமே - அப்பரோட்சஞானமே அபரோட்சம் - அபரோட்சஞானமாவ தால்தீர் விசாரமாம் திடமான விசாரத்தினாலு திப்பதாம் ஞானமே - அந்தவபரோட்ச ஞானமே முத்தியாம் - மோட்சமாம்ஈது - இதுவே தீர்வையென்றறிவாய் - தீர்ப்பென்று ணருவாய் - ஏ-று.

இ-ம். தியானத்தின்காரியம் யோகமுங்காரணம் விசார ஞானமுமாதலாலவ்விசாரஞானமேவீடடைதற்கு வேண்டுமென்ப தாம்.

அசு

அ-கை முன்புத்தியானயோகத்தைநீக்கி மேல்விசார ஞானத்தை நீக்குவான் விருத்திஞான மிருக்கிற் சுபானுபவ மெங்ஙனங் கூடுமென்ற வினாவிற்குத்தரம்.

வீடதாம்பாரிபூரணசொருபத்தில் விருத்திஞானமுங்கூடிச்
சேடமாகினால்கண்ட மாமனுபவசித்தியெப்படியென்னறாற்
சாடிநீர்மண்ணைப்பிறித்ததேற்றாம்பொடிதானு

மண்ணொடுமாயு

மூடிஞானமுதறிவிலாமையைக்கெடுந்தொக்கவே

கெடுந்தானே 87

இ-ள் வீடதாம் - முத்தியாகியபரிபூரணசொருபத்தில் பூரண
மாகியபர மஸ்வரூபத்தில் விருத்திஞானமுங்கூடி விருத்த ஞானமுஞ்
சேர்ந்துகோப மாகினால் விசேகமானால் அகண்டமாமனுபவசித்தி
அகண்டாசாரவனு பவஞ் சித்திப்பதுஎப்படியென்றால் எங்ஙன
மென்னின்சாடிநீர்மண்ணை - தாழியிலிருக்குஞ் சலத்திலுள்ள
சேற்றை பிறித்ததேற்றாம்பொடிதானும் - வேறுசெய்த தேற்றாங்
கெரட்டைத்தூளும் மண்ணொடுமாயும் - அச்சேற் றோடுங் கெடும்
ஊடி - பகைத்துஞானமும் விருத்திஞானமும் அறிவில்லாமையைக்
கெடுத்து அஞ்ஞானத்தைக்கெடுத்து - ஒக்கவேகெடும் - தானுங்
கூடவேநசிக்கும் - ஏ-று.

இ-ம் விசாரஞான மறிவுதயமாம்பொருட் டறிவின்மையைக்
கெடுவன தோடுங் கெடுவதேயன்றிச் சேடிக்கமாட்டாதென்பதாம்.

அ-கை. கைதவங்களென்ற செய்யுண்முதலிது காறுமுகபச்சி
ருட்டி யாலுண்டான சஞ்சிதம்பரஞானத்தாற் கெடுமெனவு மதனா
லுண்டான மனாசாரியமான கன்மத்தையதன்காரணமான விசார
ஞானங்கெடுத்தஃ துமிதனோடும் கெடுமெனவுங்கூறியிச்
செய்யுளின் அவ்வனுபவமுள்ளீவன்முத்த ரிலக்கணங்கூறல்.

இந்தநிச்சயமுத்ததருளனுபவமிருப்பதேப்படியென்றாற்
சிந்தையற்றபூமண்டலவிராசனுஞ்சிசுவம்போற்சுகமாவார்
பந்தமுத்திகண்மறந்துமோமுண்டென்றுபலர்சொலினகையாவ
ரந்தரத்தையுண்டுமிறந்ததோர்கொசுகெனுமவர்களை

நகையாரோ 88

இ-ள். இந்த நிச்சயம் - இந்த நிச்சயமானது முத்தருள் சீவன்
முத்தருக்குள்ளே அனுபவம் - அனுபவமாக இருப்பதெப்படி

யென்றால் இருக்கின்றதெவ் வண்ணமென்றால் சிந்தையற்ற பகைவருள ரென்னுஞ் சிந்தையின்றிப் பூமண்மலவிராசனும் பூவுலக முழுது மாளுகின்ற சக்கரவர்த்தியையும் சிசுவும்போல - பாலகரையும் போலசுகமாவார் - சுகஸ்வருபராயிருப்பா ர்கள் பந்தம் - பந்தமானது மறித்துபோம் கெட்டுப்போம் முத்திவீடானது உண்டென்று - இப்போதுளதாமென்று பலச்சொல்லில் - அநேகருரைக்கில் நகையாவார் - சிரிப்பார் ஓர்கொசுகு ஒருமசகமானது அந்தரத்தை - ஆகாயத்தை உண்டுமிழ்ந்ததெனும் விழுங்கிக் கக்கிற்றென்னும் அவர்களை நகையாரோ - அவர்களையார்தானகையார்கள் - ஏ-று.

ப-ம் சுவானுபூதியெப்போதுமொரு தன்மையாக விளங்குகின்ற தனக்கு அறியாமையிற்பந்தமு மதனிவிர்த்தியான வீடுமிப் போதுண்டான தின்றென்பாற் பந்தமுத்தி கண்மறந்து போமுண் டென்று பலர் சொல்லின கையாவரெனக் கூறினார்.

இ-ம். அறிவறியாமையின்றி முன்னுள்ள சத்தமாத்திரமாக விளங்கிச்சுகித்திருப்பவனே சீவன்முத்தனென்பதாம். அஅ

அ-கை மத்தியில் வாந்தரமாகத் தோன்றுங்கற்பனையின் மயங்காமை க்கோர்கதைகூறல்.

மலடிமைந்தனுந்தாணுவிற்புருடனும்வான்மலர்முடிசூடி
யிலகுசந்தர்ப்பநகரிலேசுத்தியிரசதம்விலைபேசிக்
கலகமாயினாரிடையினிற்கயிற்றராக்கடித்திருவரும்மாண்டா
ரலகையாயினாரெனும் விவகாரத்தை

யறிந்தவன்மயங்கானே. 89

இ-ள். மலடிமைந்தனும்வாந்தியபுத்திரனும்தாணுவிற்புருடனும் - குந்தியின்மகனும் வான்மலர் ஆகாயதாமரைப்பூவைமுடிசூடி - சிரசிற்றறித்து இலகுசந்தர்ப்ப நகரில் விளங்கா நின்றகந்தர்வ நகரத்தில் சுத்தி சையிரசதம் - கிளிஞ்சில் வெள்ளியை விலைபேசி கிரகம்பேசிகலகமா யினார் - பிணக்கடைந்தார்கள் இடையினில் - நடுவினில் கயிற்றராக்கடித் துநச்சுசர்ப்பந்தீண்டி இருவரும் -

முன்சொன்ன விரண்டு பேர்களும் மாண்டார் - இறந்து அலகையாயினாற் - பேயானார்கள் எனும் விவகாரத் தை - என்கிற கதையினது நியாயத்தை அறிந்தவன் மயங்கான் தெரிந்தவன் மயங்கமாட்டான் - எ-று.

இ-ம் கற்பனையின் மூலந்தெரிந்தவ னதனிடத்தின் மயங்கா னென்பதாம்.

அ-கை இதுகாறுங் காரியோபாதிபான வவித்தையினா லுண்டாண மயக்கத்தை நீக்கி மேற்காரணோபாதிபான மாயையினாலுண்டாகு மயக்கத்தைக் களைதற் பொருட்டத்து மித்தை யாதலினதனால்வரும் பலப்பிராப்திகளுமித்தையென்றகற்றி நீ சுவானுபூதியாக விளங்குவாயெனக்கூறல்.

மாயையென்பதுபொய்யென லதுபெற்றவகையெலாம்பொய் தாயையன்றிமக்களுக்கொரு பிறவியுஞ்சாதியும்வேறுண்டோ சேயசொர்க்கமுநரகமுநன்மையுந் தீமையும்பாறாமற் றுயசத்துச்சித்தானந்த பூரணசொருபமாயிருப்பாயே. 90

இ-ள். மாயையென்பது - மாயையென்று சொல்லப்படுவது பொய்யெ னில்மித்தையென்றால் அதுபெற்றவகையெலாம் அதனா லுண்டான பொருளானைத்தும் பொய்யாம் - மித்தையேயாம் தாயையன்றி - மாதா வைத்தவிர - மக்களுக்கு - புத்திரருக்கு ஒருபிறவியும் ஓர் பிரப்பும் சாதியும் குலமும் - வேறுண்டோ - வேறுளதோ ஆதலால் - சேயசொர்க்கமும் செவ்விதானசுவர்க்கமும் நரகமும் நரகமும் நன்மையும் நன்மையும் தீமையும் - தீங்கையும் - பாராமல் - பார்க்காமல் - தூய - பரிசுத்தமான - சத்துச்சித்தானந்த - சச்சிதானந்த மாகிய பூரணசொருபம் யிருப்பாய் பரிபூரண ஸ்வரூபமாக விருப்பாய்- எ-று.

இ-ம். மாயைமித்தையாதலினதன் காரியங்களனைத்து மித்தையே யாமென்பதாம்.

அ-கை மாயாகாரியமித்தையான பிரமன் முதலியவனைத்து மித்தையாமே அங்ஙனங்கூறிற் குற்றம்வராது வெனவினாதல்.

பங்கையாசனன்முதற்பலதேவரும்பாருளபெரியோருங்
கங்கையாதியாந்தீர்த்தமுந் தேசமுங்காலமும்மறைநாலு
மங்கமாறுமந்திரங்களுந்தவங்களுமசாத்தியமெனச்சொன்ன
வெங்கணாயகனேயதனாற் குற்றங்களில்லையோ

மொழியீரே. 91

இ-ள். பங்கையாசனன்முதல் - பிரமதேவனாதியான பலதேவரும்
சமஸ்ததேவர்களும் பாருளபெரியோரும் பூமியின் கானுள்ளமகான்
களும் கங்கையபதியாம் - பாகீரமுதலியதீர்த்தமும் தீர்த்தங்களும்
தேசமும்நாடு களும் காலமும் திரிகாலங்களும் மறைநாலும்
வேதங்கணான்கும் அங்கமாறும் சாத்திரங்களாறும் - மந்திரங்களும்
பிரணவாதிமகா மந்திரங்களும் - தவங்களும் தபசுகளும்
அசத்தியமெனச்சொன்னால் மித்தையென்றுரைக்கில் எங்கணா
யகனே எம்முடையவாண்டவனே அதனால் அங்ஙனம் சொல்லுவ
தனால் குற்றங்களில்லையே பிழைகளில்லையோ மொழியீர் -
சொல்வீர் - என்று.

இ-ம். வெளிப்படை

அ-கை. அவ்வினவிற்குத்தறம்.

சொற்பனந்தனிற்கண்டதைப் பொய்யென்று சொல்லது பிழை
யானா லற்பமாயையிற்றோன்றிய சகங்களைச்சத்தெனல் பிழை
யாமோ சொற்பனந்தனிற்குண்டதைப் பொய்யென்று சொல்லவா
மெனின் மைந்தா, வற்பமாயை யிற்றோன்றிய சகமெலா சத்திய
மெனலாமே.

92

இ-ள் சொற்பனந்தனில் கனவில் கண்டதை - பார்த்ததை -
பொய் யென்று மித்தையென்று சொல்வது பிழையானால் சொல்வது
குற்றமாயி ன்அற்பமாயையில் சிறுமையானமாயை யினிடத்தில்
தோன்றிய உண்டான - சகலமெலாம் உலகங்களனைத்தும்
அசத்தெனில் - மித்தையெ ன்றால் - பிழையாம் - குற்றமாய் -
சொற்பனந்தனில் - கனவில் கண்டதை பார்த்ததைபொய்யென்று
மித்தையென்று சொல்லலாமெனில் உரைக்க லாமெனில் - மைந்தர்
புத்திரர் - அற்பமாயையில் சிறுமையான மாயை யினிடத்தில்

தோன்றியசகங்களை உண்டானவுலக மனைத்தையும் அசத்தியமெனலாம் - மித்தையென்றுரைக்கலாம்- எ-று.

இ-ம். சொற்பனம்போல மாயாகாரியமான சகசீவபரங்களென்று மித்தையாதலினவைகளினியல்பைக் கூறுதலாற் குற்றமில்லையென்பதாம்.

அ-கை. சத்தசத்தினுண்மை சித்தெனக்கூறல்.

பொய்யையெய்யென்றமூடர் புண்ணியரென்று புராணங்கூப்பிடுமா னான், மெய்யையெய்யென்றஞானிக்குக் குற்றங்கள் விதித்தசாத்திரமு ண்டோ, பொய்யதேதெனினாமரூபங்களாம் பூதமாகியமாயை, மெய்யதே தெனிற் சச்சிதானந்தமாய் வியாபிக்கு மான்மாவே.

93

இ-ள். பொய்யையெய்யென்றமித்தையைச்சத்தியமென்றமூடர் அறிவிலாரை புண்ணியரென்று - தருமவான்களென்று புராணங்கூப்பிடு மானால் அஷ்டாதச புராணங்களு முறையிடு மாயின் மெய்யையெய்யெ ன்ற உண்மையை உண்மையென்ற ஞானிக்கு - ஞானவான்களுக்கு - குற்றங்கள் விதித்த குற்றங்களை நியமித்த சாத்திரமுண்டோ நூல்களுமுளவோ பொய்யதேதெனில் மித்தையாவதேதெனில்நாமரூபங்களாம் நாமரூபமாக வியாபிக்கும் - வியாபித்திருக்கும் ஆன்மாவே - ஆத்மஸ்வ ரூபமேயாம் - எ-று.

இ-ம். ஆத்மானாத்மாவினிலக்கணங்கூறினதாம்.

அ-கை மாயையின்றன்மை யிக்தெனதோன்ற வறுவகையாக வினாதல்.

மாயையென்பதே துடையராரெப்படிவந்தது வருவானேன், மாயையென்பதே பிரமத்தின் வேறெனின் வஸ்துவமிரண்டாமே, மாயையென்ப தும் பிரமமுமொன்றெனின் வஸ்துவம்பொய்யாமே, மாயையென்ற மேகங்களுக்கொரு சண்டமாருக்குருமூர்த்தி.

இ-ள். மாயையென்றமேகங்களுக்கு - மாயையென்ற முகில்களுக், ஒரு சண்பகமாருதகுருமூர்த்தி ஒப்பற்ற பெருங் காற்றாகிய தேசிகமூர்த்தியே மாயையென்பதேது - மாயையென்று

சொல்லுவதியாது, உடையவரார் - அதனையுடையவரியாவர், எப்படிவந்தது - எவிவிதமுதயமாயிற்று, வருவானேன் - உண்டான காரணமென்ன, மாயையென்பது - மாயையென்று சொல்லுவது, பிரமத்தின்வேறெனில் - பிரமத்துக்கு வேறானதென்றுரைக்கின், வஸ்துவுமிரண்டாமே - வஸ்துவந்து விதமாமே, மாயையென்பதும் மாயையென்றுரைக்கப்படுவதும், பிரமமும் - பிரமமென்றுரைக்கப்படுவதும், ஒன்றெனில்- ஏகமென்றால், வஸ்துவும் பொய்யாமே மாயா வஸ்துவைப் போலப் பிரமவஸ்துவும் சத்தியமாமே இதனை யருள்வீர் - எ-று.

இ-ம் மாயையினுருவமும் அத்துடையவர்களையும் அதனுற் பத்தியும் அகுதுதித்ததற்குக் காரணமும் அகுதுபிரமத்திற்குப் பின்ன மாயின் வஸ்துதுவிதமாமேயெனவும் அபின்னமாயின் வஸ்து மித்தையாமேயெனவும் அதனுண்மையைத் தெரிய வினாவின தாம்.

சுசு

அ-கை அவைகளின்முதனான்கு வினாவிற்குத்தரங்கூறல்.

அதனைஇன்னதென்றுரைத்திப்படாமையால்வாச்சியவடிவாகு மிதுதனக்குளது பலியானுலகுமெய்யெனுமவருடையோர்கள் கதையிலாதபொய்வந்ததிப்படியென்று கண்டபேரிலைமைந்தா விதனமாயையேன்வந்ததென்னாற்புத்திவிசாரமற்றதனாலே. 95

இ-ள் அதனை - அம்மாயையை, இன்னதென்று- இத் தன்மையுள்ளதென்று, உரைத்திப்படாமையால் - சொல்லக் கூடாமையால் அவாச்சியவடிவாகும் - அவாச்சியவுருவமாம் இதுதனக்குளது - இக்தென க்குள்ளது உபலியான் - இத்தேகந்தான் உலகுமெய் இச்சகஞ்சத்தியம் எனுமருவடையோர்கள் - என்கின்றவர்களே பதனையுடையவர்கள் கதையிலாதபொய் காரணமில்லாதமிததையான மாயைவந்த திப்படியெ ன்று உதித்த திவ்விதமென்று கண்ட பேரிலை - பார்த்தவர்களில்லை, மைந்தா மகனே, விதனமாயை - துன்பமயமான மாயையானது ஏன் வந்ததென்றால் ஏன்றேன்றிற்றெனில் - புத்திவிசாரமற்றதனால் ஆத்ம ஞானவிசாரஞ்செய்யாததினால் வந்தது - எ-று.

ப-ம். உருவமருவமுருவாருவமென மாயையைப்பகுத்துச் சொல்லக் கூடாததென்பார், அவாச்சியவடிவெனவும் தேகாதி பிரபஞ்சத்தை யுண்மை யென்றுகொள்பவரே அம்மாயையுடையவ ரென்பார் உடலினானுலகுமெ ய்யெனு மவருடையோர்களைனவும் மித்தை யாகத் தோற்றின மாத்திரமே யன்றி யுற்பத்தியில்லை யென்பார் பொய்வந்ததிப்படியென்று கண்டபேரிலையெனவும் அங்ஙனந்தோன்றுதல்யாதி னாலென விசாரிக்கும் விசார மின்மையே அதனுற்பத்திக்குக் காரணமென்பார் மாயையேன் வந்த தென்றாற் புத்தி விசாரமற்றதனாலேயெனவுங் கூறினார்.

இ-ம். மாயையிலுருவமும் அதனையுடையவர்களையும் அதனுற் பத்தியும் அக்துதித்தற்குக்காரணமு மிவையெனக் கூறினதாம்.

அ-கை, ஐந்தாம்வினாவிற்குத்தரம்.

அருவமாகுமாயாவிவித்தைகள் விளையாடுமுன்றெரியாவே யுருவமாய்பலசந்தர்ப்பசேனையாயுதித்தபின் வெளியாகும் பிரமசத்திகளானந்த மாமதைக்கண்டுபிடித்திடல்கூடாதே பரவுபூதங்கள் சண்டனுமனத்தாற்பலருக்கும்வெளியாமே. 96

இ-ள். மாயாவி - இந்திரசாலஞ்செய்பவன், விளையாடுமுன் - விளையாடுதற்கு முன்பு, அருவமாகும் - தோன்றாமையாயுள்ள வித்தை கள்வித்தையாசத்திகள், தெரியாவே - தோன்றாவாம், உருவமாம் - வடிவங் களாகின்ற, பலசந்தர்ப்பசேனையாய் - அநந்தகந்தர்வசேனைகளாக உதித்தபின் உண்டானபின்பு, வெளியாகும் - அச்சத்திகள் விலக்குமாகும், அவை போல பிரமசத்திகளானவை (பிரமத்தினது சத்திகள், அனந்தமாம் - அனேகமாம், அதை - அம்மாயாசத்தியை, கண்டுபிடித்திடல்கூடாது - பார்த்தல்கூடாததால், பரவுபூதங்கள் - கண்டுவிரியும் பஞ்ச பூதங்களைப் பார்த்து, அனுமானத்தாய், அனுமதிப்பிரமாணத்தால் பலருக்கும் வெளியாம் - யாவர்க்குமக் துண்டென்று விளங்கும் - ள்று.

இ-ம். மித்தையானசுகந்ததோன்றுதலின் அங்ஙனந் தோற்று விக்கு மித்தையானமாயா சத்தியொன்றுள தெனவுணர வேண்டு மென்பதாம்.

அ-கை-அது.

காரியங்களுஞ்சத்தியாதாரமுங்காணுமற்றதுமாயம்
பாரினின்றமபாவியுஞ்சேனையும் பார்பவக்கண்காணும்
வீரியந்திகள்வித்தையாயின் சத்திவெளிப்படாததுபோலப்
பேரியற்பிரமத்துக்குமுலகத்துக்கும்பிரிதுசத்திகளுண்டே. 97

இ-ள். சத்தி - அச்சத்தியினது ஆதாரமும், ஆதாரமானபிரமமும்
காரியங்களும் - சீவேஸ்வரசுகத்தாகிய காரியங்களும், காணும் -
தோன்றும், அது - அம்மாயாசத்தியானது, மாயம் - மாய
மாயிருக்கும், பாரினின்ற - பூமியின் கணிநுந்த, மாயாவியும் -
மாயாவித்தை செய்பவனும், சேனையும் அவனாற் காட்டப்பட்ட
படைகளும், பார்ப்பவர் கண்காணும் காண்பவர் கண்ணிற்குத்
தோன்றும், வீரியந்திகழ் - கெம்பீரமாய் விளங்குகின்றவித்தையாயின்
சத்திவித்தையாகிய சத்தியானது வெளிப்படாது - தோன்றாது, அது
போல பேரியரபிரமத்துக்கும் - மகத்துக்கும் மகத்துவமுள்ள பிரம
ஸ்வரூபத்துக்கும் - உலகுக்கும் - சகத்துக்கும் பிறிதுசத்தி களுண்டு
மத்தியிற்சத்திகளுளவாம்-எ-று.

இ-ள் பிரமத்திற்கும் பிரமஞ்சத்திற்குமத்தியி னவாந்தரமாகத்
தோன்றுகின்றமாயை தனியேயோர் முதலாகிய பிரமத்திற்கு வேறு
பட்டிராததனால் வஸ்துவிரண்டாகமாட்டாதென்பதாம். கூட

அ-கை. ஆறாம்வினாவிற்குத்தரம்

சத்திசத்தனைத்தவிரவேரன்காண்சத்தனாமாயாவி
வித்தைகாட்டியவிந்திரஜாலம்போய்வித்துவானாம்போலப்
புத்திமைந்தனேசத்தியவானாகியபூரணவான்மாவின்
வஸ்துநிர்ணயஞ்சொன்னதிர்ஷ்டாந்தத்தின்வழிகண்டு

தெளிவாயே. 98

இ-ள். சத்தி-சத்தியானது, சத்தனைத்தவிரவேறென்றுகாண் - வேறென் றாம் சத்தனாம் - சத்தனாகிய, மாயாவி - வித்தைசெய்வான், வித்தை காட்டிய - வித்தையைக்காண்பிக்க, இந்திரசாலம்போய் - இந்திரசாலநீங்கி, வித்துவானாம்போல - வித்துவானாமாறுபோல, புத்திமைந்தனே - அறிவுள்ளமகனே, சத்திமானாகிய - சத்தனாகிய பூரணவான்மாவின் பரிபூரணவாத்மாவின் வஸ்துநிர்ணயம் ஸ்வரூப நிச்சயத்தை சொன்னதிர் ஷ்டாந்தத்திற் சொல்லிய திருஷ்டாந்தத் தினுடைய வழிகண்டு மார்க்கத்தை ப்பார்த்து, தெளிவாய் - தெளிந்துகொள்வாய் - ஏ-று.

இ-ம். சத்தனைத்தவிரச்சத்தியென்றோர் வஸ்து வேறின்மையானு ம் அச்சத்தியில்லாவிடத்துஞ் சத்தனிருக்கையானும் அச்சத்தனுஞ்சத்தியு மெங்ஙனமொன்றாம், அங்ஙனமொன்றா காமையானச்சத்தியைப்போல விச்சத்தன் சத்தாகானென் பதாம்.

கூஅ

அ-கை பிரதிவிம்பமான மாயாசத்தியைநீக்கிவிம்பமான சிற்சத்தியை வெளிபடுத்துவான் அசத்தமான மாயாசத்தி யுளதென்ப தெங்ஙனமென்ற வினாவிற்குத்தரம்.

இல்லையாகிய சத்தியையுண்டென்ப தெப்படியெனக்கேட்கிற் புல்லையாதியாமசேதனப்பொருளெல்லாம் பூத்துக்காய்ப்பனபாராய் நல்லையாமகனே யதிலதிற்சிற்சத்திநடந்திடாதிருந்தக்காற் றொல்லையாய்வருஞ்சராசரவுயிர்க்கெலாஞ்சபாவங்கள்

வேறாமே. 99

இ-ள். இல்லையாகியசத்தியை மித்தையாகியமாயா சத்தியை யுண்டெ ன்பது-உளதென்பது, எப்படியெனக்கேட்கில் எங்ஙனமென்று கேட்பாயாகில், புல்லையாதியாம்புன் முதலியவனவாகிய அசேதனப் பொருளெல்லாம் சடவஸ்துக்களனைத்தும் பூத்துக்காய்ப்பன - புஷ்பித்துக்காய்ப்பன வற்றை, பாராய்-பார்த்திடாய், நல்லையாமகனே - நன்மையான புத்திரனே, அதிலதிற்சிற்சத்தி அவ்வவற்றிற் சிற்சத்தி

சந்தேகந் தெளிதற் படலம்

யானது நடந்திடாதிருந்தக்கால் - செல்லா திருக்குமாயின், தொல்லை யாய் வரும் - தொன்று தொட்டு வருகின்ற சராசரவுயிர்க்கெல்லாம் தாபரசங்கமாகிய உயிர்கள் னைத்திற்கும் சுபாவங்கள்வேறாம் - குணங்கள்மாறாம்.

அ-கை-இ-து.

கருப்பைமுட்டையுப்பறவைகள் பலநிறங்கலந்தசித்திரம்பாரா யருப்பமாஞ்சத்திரியமமில்லா விடிலாசிலாநகர்போலாம் நெருப்புநீர்களாங்கசப்புமேமதுரமாநீசனுமறையோதும் பொருப்புமேகமாங்கடலெலாமண்களாம்புவனமிப்படிபோமே. 100

இ-ள். கருப்பை-கருப்பையிலிருக்கும் முட்டையுள் அண்டத் தினுள் ளிருக்குங்கருவில் , பறவைகள்பட்சிகள், பலநிறங்கலந்த அனேகவர்ன் னமான,சித்திரம்பாராய் - சித்திரத்தைப்பார் அருப்பமாஞ்சத்திரியமையான சிற்சத்தியின் நியமமில்லாவிடில் - நியமமில்லாமற்போனால் அரசிலா நகர்போலாம் - அரசனில்லாத பட்டணத்தைப்போலாகும், நெருப்பு - அக்கினியானது, நீர்களாம் - சலமாகும், கசப்பும்கைப்பும், மதுரமாம் தித்திப்பாகும், நீசனும் - சண்டாளனும், மறையோதும் வேதாந்ததியானஞ் செய்வான், பொருப்பு - மலைகளும், மேகமாம் - முகில்களாம், கடலெலாம் - சமுத்திரங்களனைத்தும், மண்களாம் - புழுதிகளாம், புவனம் சகத்தானது, இப்படிபோம், இவ்வண்ணமாகும் - ஏ-று.

இ-ள் சூரியகிரணமே பகிர்முகத்தின்மித்தையான சலமாகவுய் அந்தர்முகத்தினுண்மையான கானலாகவுந்தோற்றுவனபோல, பிரமப்பிரகாசமே பகிர்முகத்தின்மித்தையானமாயாசத்தியாகவும் அந்தர்முகத்தினுண்மையான சிற்சத்தியாக வுந்தோன்றிய விச்சத்தி யேயனைத்திற்கு முள்ளீடாயிருந்து நடாத்துதலினிக்கின்றன்மையை யதன்மேல்வைத்துக் கூறினதேயன்றியதற்கின் றென்பதாம்.

அ-கை. இச்சகத்திணீங்கலுஞ் சத்தனைத்துவிதமின்றித் தரிசித்தலும் முத்தியையடைத்தலு மெங்ஙனென்று மூன்றுவகையாக விணாதல்.

ஆர்க்குங்காணவுமறியவும் படாதென்று மவாச்சிய
 வடிவென்றுஞ்,
 சேர்க்குநாமரூபப்பயிர் வித்தென்றுஞ்செப்பிய சிற்சத்திபேர்க்கு
 மாறெங்ஙன் பிறித்திடப்படாதெனிற பிரம்பாவனை
 யொன்றாய்ப்
 பார்க்குமாறெங்ஙன் முத்தியாகுவதெங்ஙன் பரம
 சற்குருமூர்த்தியே. 101

இ-ள் ஆர்க்கும் - யாவருக்கும், காணவும் - பார்க்கவும்,
 அறியவும் - உணரவும், படாதென்றும் - கூடாதெனவும், அவாச்சிய
 வடிவென்றும் - நிர்வசனரூபமெனவும், சேர்க்கும் - கற்பனையாகச்
 சேர்க்கின்ற, நாமரூப ப்பயிர் - நாமரூபப்பிரபஞ்சமாகியபயிருக்கு,
 வித்தென்றும் - விதையேயெனவும் செப்பியசிற்சத்தியை -
 சொல்லியசிற்சத்தியைபோக்குமாமைங்ஙன் - நீக்கும்வாறெப்படி,
 பிறித்திடப்படாதெனில் - வேறுபடுத்தக்கூடாதென்றால், பரம
 சற்குருமூர்த்தி - மேலானதேசிகரே, பிரம்பாவனை ஸ்வரூபசமாதியில்,
 ஒன்று அத்துவிதமாகபார்க்குமா றெங்ஙன் தரிசிக்குமாறெப்படி
 முத்தியாகு வதெங்ஙன்வீடுண்டாவதெப்படி.

இ-ம். வெளிப்படை.

· அ-கை. முதலிரண்டுவினாவிற்குத்தராங்கூறல்.

வாயுஸ்தம்பனஞ்சலஸ்தம்பனமணிமந்திரமருந்தாலே
 தேயுஸ்தம்பனஞ்செய்திடிலதிற்சிறந்தசத்திகளெங்கே
 நீயச்ச்சிதானந்தமாய்வேறொன்றுநினைத்திபாதிருப்பாயேன்
 மாயச்சத்திபோமீதன்றிமந்திரமறைகளிற்காணோமே. 102

இ-ள். மணிமந்திரமிருந்தால் - மணி மந்திர வௌஷ்டங்
 களினால், வாயுஸ்தம்பனம் -வாயுஸ்தம்பனமும் சலஸ்தம்பனம்
 சலஸ்தம்பனமும், தேயுஸ்தம்பனம் அக்கினி ஸ்தம்பனமும்,
 செய்திடில் - செய்தால்அக்ததில் அவ்வற்றில், சிறந்தசத்திகளெங்கே
 சிறந்திருக்குஞ் நிச்சலனயுஷ்ணமாகிய மூன்று சத்திகளுமெங்

கேயிருக்கின்றன, நியதிச்சச்சிதானந்தமாய் நீயந்த சச்சிதானந்த வடிவமாகிவேறொன்றும்மற்றொன்றையும் நினைந்திடாதிருப் பாயேல் நினையாதிருப்பாயாகில் மாரியசத்திபோம்மாயாசத்தி நீங்கும், ஈதன்றி - இதைத் தவிர மந்திரம் - உபாயமானது மறைகளிற்காணோம் வேதங்களிற் பார்த்திலேம் - எ-று.

இ-ம். குருவாக்கியப்படி யுண்மையான சச்சிதானந்தஸ்வ ரூப மேதா னாகச் சித்திக்கின் தன்மயமாதலுமில்லாத தான் மாயா சத்தி யில்லாததாகவே நீக்குதலுமாமென்பதாம்.

அ-கை. மூன்றாம்வினாவிற்குத்தரங் கூறல்.

மேவுமண்ணிலவ்வியத்தமேவியத்தமாம்விவகரித்திடவேண்டி ணாவினான்மண்ணைக்குடமென்பரக்குடநசிப்பதுநாவாலே பரவுநாமரூபங்களைமறந்துமண்பார்ப்பதேபரமார்த்தஞ் சீவபேதகற்பிதங்களைமறந்து நீசின்மயமாவாயே. 103

இ-ள். மேவும் - பொருந்தாநின்ற, மண்ணில் - மிருத்துவில் அவ்விய த்தம் - மறைபட்டிருந்தச் சத்திவியத்தமாம் வெளிப்படும் விவகரித்திடவே ண்டில் - விவகரிக்கும்நிமித்தம நாவினால் நாக்கினால் மண்ணை அம்மிருத்துவை குடமென்பர் கடமென்று சொல்லுவார்கள் அக்குடம்அக்க டநாமம், நசிப்பதும் - மண்ணாக விற்பதும் நாவாலே - நாக்கினாலே - யாம் - யாவும் கற்பனையாக வழங்குகின்ற நாமரூபங்களை மறந்து நாமரூபவடிவங்களை நினையாது, மண்பார்ப்பதே மிருத்துவாகப் பார்ப்ப தேபரமார்த்தம் உண்மையாம், அங்ஙனம் சீவபேத கற்பிதங்களை மறந்துசீவேஸ்வர சகத்தென்னும் வேறுபாடுகளை நீக்கிநீசின்மயமாவாய் நீசின் மாத்திராவாய் - எ-று.

இ-ம் கடத்தை மண்ணென்றறியின் கடமென்பதுநசித்து அது மண் ணாக விளங்குவதுபோல சிற்சத்தியைச்சித்தெனக்காணின் அச்சத்தி நீங்கியது சித்தாகிவிளங்குவதே மாயாநிவிர்த்தியாகிய முத்தியென்பதாம்.

இஃது மேற்கூறு மஸ்டவிதானந்தத்தி னொன்றானவத்து விதானந்த மெனக்கொள்க.

அ-கை. அச்சத்திகணீங்கினவிடத்து மதன்காரியமானதிரிசியம் நீங்காமையானது நீங்குமுபாய மனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்ற வினாவிற்குத்தரம்.

பூரிக்குங்கன சச்சிதானந்தத்திற் பொய்கடந்துயர் மூன்றுந் தூரத்தாயினுந்தோன்றுபாழ்விபரிதந்துடைப்பதெப்படியென்றா னீரிற்றோன்றுந்தன்னிழறலைகீழதாய்நின்றலையினுநேராய்ப் பாரிற்றோன்றியதன்னைநோக்கிடிலந்தப்பாழ்நிழல்

பொய்யாமே. 104

இ-ள். பூரிக்கும் - பூரணமாயிருக்கின்றகனசச் சிதானந்தத்தில் ரகிதமா னசச்சிதானந்தஸ்வரூபத்தில் பொய்கடந்துயர் அனூர்த சடதுக்க மானது மூன்றும் திரிவிதமும் தூரத்தாயினும் இலவாயினும் தோன்றும் பாழ்விபரீத ம்தோற்றாநின்ற பாழாகியவிபரீதத்தை துடைப்பதெப்படியென்றால் கெடுப்பதெவ்விதயென்னில் நீரிற் றோன்றுந்தன்னிழல் சலத்திற் பிரதிபலித் துத் தோன்றாநின்ற தனதுசாயையானது, தலைகீழதாய் நின்று - தலைகீழாயிருந்து, அலையினும் - சலிக்கினும், நேராய் - செவ்விதாய் பாரிற் றோன்றியபூமியிற்றோன்றிய தன்னைநோக்கிடில் தனதுருவத்தைப் பார்க்கில் அந்தப்பாழ்நிழல் அப்பாழானசாயையானது பொய்யாம் மித்தையாம் என்று.

இ-ம் தன்னைத்திரிசிக்கிற் றனதுசாயையான திரிசியந் தானாகவேநீங்குமென்பதாம்.

அ-கை - இ-து

ஞானங்காரணவறிவுதாண் காரியநாமரூபப்பேர்க ளானதெப்படியுழிந்ததெப்படியெனவாய்குதல்பலனன்றே மானமைந்தனே தீர்க்கசொர்ப்பன சகம்வந்ததும்பாராமற் போனதுநினையாமலுன் போதமாய்ப்

பூரணமாயிருப்பாயே. 105

இ-ள். காரணம காரணமானது ஞானமறிகாண் ஞானத்தை யறியுமறிவாம் காரியம் காரியமானது நாமரூபப்பேர்கள் நாம ரூபமான சீவேஸ்வர சகங்களாம் ஆனதெப்படி யழிந்த தெப்படியென இவையுற்பத்தி நாசமெவ் வண்ணமென்று ஆய்குதல் விசாரித்தல் பலனன்று பயனன்றாம் மானமைந்தனே பெருமை யுள்ளபுத்திரா தீர்க்கசொர்ப்பன சகம்நீண்டகன வாகிய உலகங்கள் வந்து பாராமல் உதித்ததையும் விசாரியாமல்போனது நினையாமல் நசித்ததையும் விசாரியாமல் உன்போதமாய் - உனது ஞானமாயும் பூரணமா யிருப்பாம் பரிபூரணஸ்தரூபமாயுமிருப்பாம் - எ-று.

இ-ம் காரணமான சின்மாத்திரமாகத்தான் விளங்கின் காரிய மானயா வு மக்தாகவே விளங்குமென்பதாம்.

அ-கை சித்திக்குமுறை மதிலுக்குமத்துவிதானந்தமுங்கூறல்
அகத்திலெம்மட்டுண்டம் மட்டும்பராமுகமாகினாயம்மட்டு
நிசத்திலுள் விழிப்பார்வையாயிப்படி நிரந்தரப்பழக்கத்தால்
வசத்திலுன் மனநின்றுசின்மாத்திரவடிவமாகிடின்மைந்தா
கசத்தேகத்திலிருக்கினு மானந்தக்கடல்வடிவாவாயே. 106

இ-ள். அசத்தியில் திரிசியமான மித்தையில் எம்மட்டுண்டு எவ்வளவு காலமிருந்தனையே அம்மட்டும் அவ்வளவாக நிசத்தில் திருக்கானகத்தில் உள்விழிப்பார்வையாய் அக்கர்முகதிஷ்டியாய் இப்படி இவ்விதம் நிரந்தரப்பழக்கத்தில் இடைவிடாத வப்பியாசத்தி னால் உன்மனம் - உன்மனமானது உன்வசத்தினின்று உன்வசமாக விருந்து சின்மாத்திரவடிவமாகிடின் சைதன்ய ஸ்வரூபமானால் மைந்தாமகனே கசத்தேகத்தில் வெறுக்கப்பட்ட சரீரத்தில் இருக்கினும் நீயிருந்தாலும் ஆனந்தக்கடல்வடிவாவாய் பிரமானந்த ஸ்வரூப மாவாய் - எ-று.

இ-ம். இங்ஙனஞ்சிந்தித்துச் சித்தித்துருவமாவானாயினவ் வருவ மானவன் னந்தஸ்வரூபமேதானாக விளங்குமென்பதாம்.

அ-கை மாயையவித்தைமுதலிய சபாவநீக்கிச் சிற்சத்தியாகி சிற்பாவமாத்மாவிற கரைந்தக்கானபின் அவ்வாத்மாச்சிதானந்த

ஸ்வரூ பமென்றுணர்த்தின வாசிரியரை நோக்கியங்கனமாயின் சத்தையுஞ்சித்தை யும்போல வானந்தமேன தனிதத்திற் காணப்பட வில்லை யெனவினாதல்.

தானன்றிவேறொன்றுமில்லா பூரணச்சச்சிதானந்தகுணமா (லே மூனிறைவுயிர்தோறுமொன்றாகு மென்றாவகொக்கின்ற படிவண்டி னானென்றசீவன்கள்சத்தானவகையொக்குஞானங்கள்

வெளிகண்ட

மானந்தமிவைபோலவெளியாகவும்தியானவடைவேது

குருநாதனே. 107

இ-ள். குருநாதனே - தேசிகனே - தானன்றி - தன்னைதவிர, வேறொன்றுமில்லாத, இதரவஸ்துக்களில்லாத, பூரண - பரிபூரணமாகிய, சச்சிதானந்தகுணமாய் - சச்சிதானந்தசபாவமாய், ஊனின்றி - தேகத்தின் கண்ணிருந்த, உயிர்தோரும் சீவர்கடோரும், ஒன்றாகு மென்றால் ஏகமாயிருக்குமென்னில், அது - அச்சச்சிதானந்தமானது, ஒக்கின்றபடி கண்டிலேன் - ஒத்திருக்கும் வண்ணம் பகர்த்திலன், நானென்றசீவன்கள் அகம்பாவமுள்ள சீவர்கள், சத்தானவகையார்க்கும் - சத்தென்கின்றவரு மொக்கும்ஞானங்கள் - சித்தும்வெளிகண்டதுவிளங்குகின்றது. இவை போல இவற்றை போல, ஆனந்தம் - ஆனந்தமானது வெளியாகவுதி யாதவெளியாகத் தோன்றாத அடைவேது - கிரமமேது.

அ-கை அவ்வினாவிற்குத்தரங்கூறல்.

உருவங்களிரதங்கள் பரிதங்களொரு பூவிலொன்றாலு

மென்றாலுமே

கரணங்களோரொன்றினோரொன்று தெரியுங் கணக்கன்றி

வாராதுகா

ணருமந்தச்சச்சிதானந்தச்சபாவங்களான்மாவின்வடிவாகினும்

பிரபஞ்சமயமாம்விருத்திபேதத்தினாற்பேதங்களாமைந்தனே. 108

இ-ள் உருவங்கள் - வடிவங்களும் இரத்தங்கள் - சுவைகளும்,

பரிசங்கள் - பரிசங்களும், ஒருபூவில் - ஒருமலரில், ஒன்றாகு
மென்றாலும் - ஒன்றாயிருக்குமெனினும், கரணங்களோரொன்றின்
- இந்திரியமொவ் வொன்றிற்கும் ஒரொன்று தெரியுங்கணக்கன்றி -
ஒவ்வொருவிஷயந்தெ ரியுங்கணக்கேயல்லாமல், வாராதுகாண் -
தெரியமாட்டாது அதுபோல - அருமருந்தென - அருமருந்தென,
சச்சிதானந்தநசபாவங்கள் சச்சிதானந் தவியல்புகள் - ஆன்மாவின்
வடிவாகிலும் - ஆத்மஸ்வரூபமானாலும் - பிரபஞ்சமயமாக
சுகத்துருவமான விருத்திபேதத்தினால் விருத்தியின் வேற்றுமை
யினால், மைந்தனே - மகனே, பேதங்களாம் வேற்றுமை
களாம் - என்று.

அ-கை-இ-து.

தாமதமிராசதஞ்சாத்துவித முக்குணத்தால்வரும்விருத்திமூன்றே
மாமவைகண்டமூடமுங்கோரமுஞ்சாந்தமும்பிதானமாகுமகனே
யேமுறவிருக்கின்றசச்சிதானந்தங்களென்றென்றுமொன்றாகிலு
நாமுமுரைக்கும்விருத்திப்பிரிவினாற்சொருபஞானாதி

பிறிவாகுமே. 109

இ-ள் தாமதம் - தமசம், இராசதம் - இரசதம் - சாத்துவிதம் -
சத்துவ முமாகிய, முக்குணத்தால்திரிகுணங்களால்வரும்விருத்தி
மூன்றாம் - உண்பான விருத்திகடிரிவிதமாம், ஆம் - ஆகின்ற
அவைகள் அம்மூன்று மூடமும், மூடவிருத்தியெனவும் - கோரமும் -
கோரவிருத்தியெனவும், சாந்தமும் - சாந்தவிருத்தியெனவும்,
அபிதானமாகும் பெயரைப்பெறுவன வாம் மகனே மைந்தா,
ஏமுறவிருக்கின்ற - இன்புறவிருக்கின்ற, சச்சிதானந்தங்கள்
சச்சிதானந்தமானவைகள், என்றென்றும் எப்போதும் ஒன்றாகிலும்
ஏகமானாலும்நாமுரைக்கும் - யாஞ்சொல்லும்விருத்திப் பிரிவினால்
- விருத்திபேதத்தினால், பொருபஞானாதி - சித்து முதலிய
சத்தானந்தஸ்பருபங்கள் பிறிவாகும் - பேதங்களாம்.

அ-கை-இ-து.

சடமான மூடத்தருக்கல்லுமண்களிற்சத்தொன்றுமேதோன்றுமால் விடமானகாமாதி கோரத்திலானந்தம்விளையாதுமற்றவைகளாந் திடமானவொழிவாதிசாந்தத்திலேசச்சிதானந்தமூன்றும்வெளியா மடமானமூடங்கள்கோரங்கள்விடுசாந்தமனமாகிலானந்தமே. 110

இ-ள். சடமான - சடமாகிய, மூடத்தருக்கல்லு மண்களில் மரஞ் சிலை கண்களின் மூடவிருத்தியில், சத்தொன்றுமேதோன்றும் - சத்துமாத்திரந் தோன்றும், விடமான - விடரூபமான, காமாதி கோரத்தில் காமமுதலியகோர விருத்தியில், ஆனந்தம்விளையாது - ஆனந்தமுதியாது, மற்றவைகளாம் - சத்துஞ்சித்துந்தோன்றும், திடமான உறுதியானஒழிவாதிசாந்தத்தில் - ஒழிவு முதலிய சாந்தவிருத்தியல் சச்சிதானந்தமூன்றும்வெளியாம் - சச்சிதானந்த மூன்றும் வெளிப்படும், மடமான - அறிவின்மையாகிய முடங்கள் - மூடவிருத்திகளையும் கோபுரங்கள் - கோபுரவிருத்திகளையும் விடுவிடாநின்றமனம்மானம், சாந்தமாகில் சாந்தவிருத்தியைப் பெறில் ஆனந்தம்-ஆனந்தம்வெளியாம்-எ-று.

இ-ச-க-ம். ஆத்மசுபாவமான சச்சிதானந்தம் விருத்தி பேதங் களினால் மறைபட்டதும் வெளிப்பட்டதும்போலத் தொன்றினதே யன்றியவைகள தனிடத்தில்லாததன்றென்பதாம்.

அ-கை. அச்சச்சிதானந்தவிலக்கண மியாதென்றவினாவிற்குத்தரம்.

இகமானகுருநாதனேசச்சிதானந்தமெனுமிலக்கணமறிகிலே னகலா தசத்தாவதேதுசித்தாவதேதானந்தமேதெனறிடின் மிகுகாலமூன்றுங்கெடாதிருப்பதுசத்துவேறுபாடறிதல்சித்தா மகிழ்காமநுகர்போதுசுகமாதாமனுபூதிவாழ்வென்பதானந்தமே. 111

இ-ள். இகமான இம்மானிடவடிவமாகவெழுந்தருளிய குரு நாதனே - குருசாமியே, சச்சிதானந்தமெனும் - சச்சிதானந்த மென்கின்ற, இலக்கணமறிகிலேன் - இலக்கணத்தைத் தெரிந்திலேன், அகலாத - நீங்காவசத்தாவதேது - சத்தென்பதியாது சித்தாவதேது - சித்தென்பதியாது ஆனந்தமேது - ஆனந்த

மென்பதியாது என்றிடில் - என்றுகேட்பையாயின் மிகு மிகுந்தகால
மூன்றும் - திரிகாலங்களிலும் கெடாதிருப்பது - நசியாதிருப்பது சத்து
சத்தமாகும் - வேறுபாடறிதல் - சிற்சட்பேதங்களையறிதல் சித்தாம் -
சித்தாகும் மகிழ்காமம் - மகிழாநின்ற காமத்தை நுகர்போது -
அனுபவிக்கும்போது சுகம் இன்பத்தைப் போல ஆகும் - ஆகாநின்ற
அனுபூதிவாழ்வென்பது - சுவானுபூதிசுகமென்று சொல்லப்படுவது
ஆனந்தம் - ஆனந்தமாம் - எ-று.

இ-ம். சச்சிதானந்த விலக்கணமாவையெனக்கூறினதாம்.

அ-கை ஆத்மாசச்சிதானந்தமென்பவற்கனுபதம்வினாதல்.

நாகச்சரீரத்திற்குஞ் சரீரதனைநால்வேதமாவாக்கிய
நீசச்சிதானந்தமென்றிடினும்சிரியர்நீபிரமமாகுமெனினும்
பாசற்றசச்சிதானந்தநானென்னவிவனமன்னுமனுபவ

மொங்ஙனே

கோசப்புறங்களை யிடித்துத்தகர்த்தமதகுஞ்சர்க்

குருநாதனே. 112

இ-ள். நாசச்சரீரத்துநசிக்கின்றதேகத்தில் இருக்குஞ் சரீரதனை
இருக்கின்றதே சிவயநால்வேதமாவாக்கியம் - நான்குசுருதியின்
முடிவிலுள்ள மகாவாக்கியங்களும் நீசச்சிதானந்தமென்றிடினும் -
நீயே சச்சிதானந்தஸ்வரூபமென்று சொல்லினும் ஆசிரியர்
தேசிகரூபதேசமும்நீ பிரமமாகுமெனினும் - நீயேபிரமமென்று
சொல்லினும் மாசற்ற - நின்மலமான சச்சிதானந்தம் - சச்சி
தானந்தமேநானென்று இவன் இம்மாணாக்கன் மன்னு வனுபவம் -
பொருந்து மனுபவமானது எங்ஙன் எவ்விதம் கோசப்புறங்களை
பஞ்சகோசமாகிய மூன்று தேகங்களையும் இடித்துத்தகர்த்த -
உடைத்துத்துகளாக்கிய மகம் மதத்தையுடைய குஞ்சரக் குருநாதனே
- யானையாகிய குருசாமியே - எ-று.

இ-ம். வெளிப்படை

அ-கை ஆத்மா சத்தென்பதற் கனுபவக்கூறல்.

சென்மாந்தரஞ்செய்த வினைகளுடறருமெனில் செல்கால

மிவனுண் டலோகன் மானுபவநரசொற்கமெனில் வருகின்ற காலத்து மிவனுண்டலோ வன்மாதயாதனாவு-ல்கடவுளுடன் மனுடவுடன் மாறிமாறியழியுந் தன்மாயவுடல் கெடினுமிவனிருப்பது கொண்டுசத்தென்பதொக்குமகனே.

113

இ-ள். சென்மாந்தரஞ்செய்த - முன்சென்னங்களிற்செய்த வினைகள் கன்மங்களானவை உடறருமெனில் - தேகத்தைக் கொடுக்கு மென்றால் செல்காலம் - சென்றகாலத்தினும் இவனுண் டலோ - இப்புருடனிருந்தாலல்லவா கன்பானுபவம் - இப்போது செய்த கன்மமனுபவித்திற்குத் தக்கநகர் சொர்க்கமெனில் - இனிநரக சொர்க்கங்களை யடையவென்றால் வருகின்ற காலத்தும் - யெதிர்காலத்தினும் இவனுண்டலோ - இவனிருப்பானல்லவா உனமாதயாதனாவுடல் - உன்பத்தமாகியாதனாவுடல் - மானிட சரீரமுமாகமாறிமாறியழியும் மாறிமாறிநசிக்கும் தன் மாயவுடல் கெடினும் - தனதுமித்தையாகிய தேகநசிக்கினும் இவனிருப்பது கொண்டு - இத்தேகி கெடாமலிருப்பதினால் மகனே - மைந்தா சத்தெனதொக்கும் இவனேசத் தென்னுமனுபவமொக்கும்.

இ-ம். தேகமுதலியவைகண்ணிக்கினுந் தானசியாமல் மூன்று காலங்களினு மிருத்தலினால மாவேசத்தென்பதாம். ராமந்

அ-கை ஆத்மாசித்தென்பதற்குமானந்தமென்பதற்குமனுபவங் கூறல்.

இருளாகமுடுஞ்சுழித்தியிலிராத்திரியிலிரவிசுடரற்றபொழுது
மருளாமலிருளையும்பொருளையுந்தெரிகின்றவகைகொண்டு
சித்தா

பெருவாழ்வுமிக்கதானே தன்னிடத்தினிற் பேராதபிரிய

மதனாகுமே

லருகாதபிரியஞ்சுகத்தில்வருமாதலானந்தமாமைந்தனே. 114

இ-ள். இருளாகமுடுஞ்சுழித்தியில் - அந்தகாரமாக மூடிக் கொள்ளுஞ் சுழுத்தியவத்தையிலும் இராத்திரியில் - இரவிலும் - இரவிசுடரற்ற பொழுதும் சூரியப்பிரகாசமில்லாதபோதும் மருளாமல் -

இ-ள் அன்னபனாதி - உண்பனவகுருவனமுதலியவைகள்
சுகசாதன மதாகையால் - சுகத்துக்கு சாதனமாகையால் - ஆர்க்கும்
யாவார்க்கும் வெகுபிரியமாகும் - மிகுந்தபிரியமாம் இன்னவாறு -
இவ்வண்ணம் ஆன்மாவும் ஆத்மாவும் ஆபந்தசாதனமென்று
ஆனந்தத்துக்குச்சாதன மென்றுகருதல்பொருளல்லவே - நினைப்
பதருத்வமல்லவே சொன்னவா ன்மாவை - சொல்லியவாத்
மஸ்ரூபத்தை ஒருசுகசாதனங்களோடு - ஓர்சுகசாதனங்களோடுங்
கூட, சொல்லுவாயாகின் - சொல்லுவையாகில் மகனே - ஸமந்தா,
உன்னதானந்தமானது வேறோ - உன்னை விடவேறோ -
அனுபவிப்பதாம், அனுபவிப்பதாகிய உபயவான்மாவு முளவோ -
இரணபாத்மாவுமுன்போ-எ-று.

இ-ம். சாதனமிறந்து சாத்தியமானவிடத்திற்சேடித்த நிரதி சயானந்த மும்வேறு மகதனுபவிக்குமாத்மாவேறு மின்றா தலினவ்வாத் மாவேயனந்த மாவதன்றியதற்குச் சாதனமாகா தென்பதாம்.

அ-கை ஆத்மா வானந்தஸ்வரூபமாயி னெதிரிட்டனுபவிக்கு மானந்தக் காகாதோவென வரினக்குவிடயானந்தமாதலினாகா வென்பதற்கனுபவங் கூறல்.

விடயசுகமதில்வருதல் பிரியமாத்திரமாகும் வெகுபிரியமான் மாவிலாம் - விடயசுகம்வருபிரிய மாறிவருமான்மாவில் வெகுபிரிய மாறாது காண் - விடயசுகம் விடலுமாங் கொளலுமா மான்மாவை விடுவதெவர் கொள்வதெவர்பார் - விடயசுகபோகங்கள் விடுமனை வயவனால் விடப்படாதொரு நாளாமே. 116

இ-ள். விடயசுகமதில் - விஷயானந்தத்தில் வருதல் பிரியம் இன்பமு முண்டாதல் மாத்திரமாகும் - அற்பவளவாம் ஆன்மாவின் - ஆத்மாவினிடத்திலவெகுபிரியமாம் - மிகுந்த பிரியமாகும் விடயசுகம் - விடயானந்தத்தில் வரு பிரியம் - உதிக்கின்றபிரியமானது மாறி வரும் - மாறி மாறியுண்டாகும் ஆன்மாவில் - ஆத்மாவிடத்துள்ள வெகுபிரியம் - மிகுந்தபிரியமானது மாறாதுகாண் - விட்டு நீங்காது விடயசுகம் - விடயானந்தமானது விடலுமாம் - விட்டுவிடுவுமாம் கொளலுமாம் கொள்ளவுமாம் ஆன்மாவை ஆத்மானந்தத்தை விடமதெவர்விடுகின்றவர் யார் கொள்வதெவர்கொள் ளுகின்றவர் யார் பார் - நன்றாகப்பார் விடயசுகபோகங்கள் - விடயானந்தனுபவங் களை விடுமவனை - நீக்கினமவ்வாத்மாவை ஒரு நாளும் எக்காலமும் அவனாக விடப்படாது - அவ்வாத்மாவினால் விடக்கூடாது - ஏ-று.

இ-ம். விடயவிற்பங்களனைத்து மாத்மப்பிரியதேக மாதலி னக்கு நசித்துமிக்கு நசியா திருத்தலிவைவானந்தவாத ரார்த்த காமாவென்பதாம்.

அ-கை ஆத்மாவானந்தவடிவமாகினை தனித்தில் வெறுப்பிருக் கின்றதேயெனிலங்ஙன மின்றென்பதற் கனுபவங்கூறல்.

வேகின்றகோபங்களாலென்னை நான் கொன்று விடுகிறே னென்று சிலபேர், சாகின்ற படியினாற் றன்னையேகான கொன்று சாவாெனெனல்சங் கையலவே, தேகந்தனைக்கொல்லுமவனால்

விடப்பட்ட தேகாவனல்லான் மகனே, யாகந்தனிற் கோபமலதுதனை
யொருநாளுமான்மாவெறுப்பதிலையே. 117

இ-ள். வேகின்றகோபங்களால் - வேகாநின்றகோபங்களால்
என்னைதன்னை நான்கொன்றுவிடுகிறேனென்று - நான் கொல்லு
கின்றேனென்று, சிலபேர் - சிலர் சாகின்றபடியினால் - இரக்கின்றமை
யினால் தன்னையே தான்கொன்று - தன்னைத்தானே கொலை
செய்துகொண்டு சாவனெனல்மரிப்பானென்பது சங்கையல -
அங்ஙனஞ்சங்கிப்பது சங்கையன்றாம் தேகந்தனைக்கொல்லும்
உடலைக்கொல்லுகின்ற அவனால் அப்புருடனால் விடப்பட்டதேகம் -
நீங்கப்பட்ட தேகமானது அவனல்லன் - அவ்வாத்மாவலனாம்மகனே
- மைந்தா ஆகந்தனில் - தேகத்தில்கோபமாவது கோபம்வந்ததே
யல்லாமல்தனை ஆத்மாவை ஒருநாளும் - எப்போதும் ஆத்மா
வெருப்பதில்லை ஆத்மாவானவன் வெறுப்பதில்லை - எ-று.

இ-ம். ஆத்மாதற்பிரியத்திற்குறைவுவராமற் றேகத்தை
நீக்கினதேய ன்றித்தன்னிடத்தில் வெறுப்புண்டான தல்லவென்பதாம்.

அ-கை தனவானந்த முதலியதானந்தங்க ளாத்மாவென்
வருமெ னிலங்ஙனமாகா வெனக்கூறிபாத்மானந்தமே முக்கிய
மெனக்கூறல்.

தாகப்படும் பொருளிலும்மகன் பிரியமாந்த நயனிலுமூடல்
பிரியமா மாகத்திலும் பிரிய - மிந்திரியமாங்காணமதனிலும் பிரிய
முயிராமேகப் பிராணனிலும் - வெகுபிரியமான்மாவிலிந்த வசன்மா
முக்கியமுகத்தி னாற்கொளணமித்தகர்த்தா மூன்று மொன்றதிக
மகனே. 118

இ-ள். தாகப்படும்பொருளிலும் பிரியமாகச்சம்பாதிக்குந் தனங்
களினும்மகன் பிரியமாம் புத்திரன் பிரியமாகும் தநயனிலும்
அப்புத்திரனிலும் உடல்பிரியமாம் தேகம்பிரியமாகும் ஆகத்திலும்
அததேகத்திலும் இந்திரியம் பொறிகளானவை பிரியமாம் பிரியமாகும்
அதனிலும் அவ்விந்திரியங்களிலும் கரணம்பிரியம் அந்தக்கரணம்
பிரியமாம் அதனிலும் அவ்வந்தக் கரணங்களிலும் உயிர்சீவனானது
பிரியமாம் பிரியமாகும் ஏகப்பிராணனிலும் ஒன்றானதச்சீவனிலும்

ஆன்மாவில் கூடஸ்தனிடத்தில் வெகுபிரியம் மிகுந்த பிரியமாதலால் இந்தவான்மா முக்கியம் இவ்வாதமாவே முக்கியமாம் மகனேமைந்தா ஊகத்தினால் உத்தியினால் கௌஷனம்கொள ணாத்தாமித்தை மித்தையாதமாகாற் தாகர்த்தமாகிய மூன்றும் - ஒன்றிறொன்றதிகம் ஒன்றினொன்றதிகமாம் - எ-று.

இ-ம். தனமுதலியவாறினும் வைக்கின்றபிரியங்கௌண மெனவு மாத்மப்பிரியமே முக்கியமெனவுங் கூறினதாம்.

அ-கை ஆத்மானந்தமே முக்கியமாயின் யத்திரன் முதலியவை களாத்மாவெனவு மவைகண் முக்கியமெனவுங் கூறியதென்னென வரினதற்கு த்தரங்கூறல்.

கெடலானபொழுதிவன்காணிக்குமகனானகௌணவான்மா
முக்கியம்

விடலாதவுடலமபரிக்குநாளுடலானமித்தையானமாமுக்கியந் திடமானநன்மையதிவேண்டினாற் கர்த்தனாஞ்சீவவான்மாமுக்கியஞ் சடமாயமுத்தியினில் ஞானவான்மாவா தானே மகாமுக்கியம். 119

இ-ள். கெடலானபொழுது மரணகாலத்தில் இவன்காணிக்கு இவனா தினத்துக்குவேண்டிமகனான புத்திரனானகௌணவான்மா கௌணாத்மா வேமுக்கியம். அத்தருணத்துக்கு முக்கியமாம் விடலாதவுடலமபரிக்கி நாள் நீங்காதே தேகத்தைதாங்குகின்றநாளில் உடலான அத்தேகமன மித்தையா ன்மா மித்தையாத்மாவானது முக்கியம். அத்தருணத்துக்கு முக்கியமாம். திடமான நன்மைகள் பலமாகிய நல்லகதியை வேண்டினால் விரும்புங்கால த்தில் கர்த்தனாஞ் சீவவான்மா நானென்னுஞ் சீவாத்மாவானது முக்கியம். அத்தருணத்தில் ஞானவான்மாவான்தானே ஞானத்வ ஸ்ரூபமாகிய தானே மகாமுக்கியம் மிகவுமுக்கியமாம்.

இ-ம். புத்திரன்முதலிய மூன்றையு முக்கியமாத்மாவென்பது ஒவ்வோர் சமயத்ததலாற் பூருவபட்சமும் ஆத்மாவை முக்கியமென்ற தென்று மாதலாற் சித்தாந்தமுமாமென்பதாம்.

அ-கை விருப்புமுதலியமூன்று நீங்கியவானந்தபே யாத்மஸ் வருபமெனல்.

புலியுமனுக்கலமெனிலிட்டமாய் பகைசெயிற் புதல்வனெனிலும்
வெறுப்பா - முலகிலிருவகையுமல்லாத புல்லாயிலுதானு
மாமரதலான் மலின மனுசின்மயன் பல்வகையுமிப்படி மகிழ்ச்சியில்
விரும்பமிகழானல் கிலானந்தவடி வாகுமெனசொரூபத்தை
யாராய்ந்துபார்மைதானே. 120

இ-ள். புலியும் - வியாக்கிரமும் அனுக்கலமெனில் அனுக்கலமு
செயுமாயின், இட்டமாம் சினேகமாகும் புதல்வனெனினும்
யுத்திரனாயினும் பகைசெயில் பகைக்கின்வெறுப்பாம் துவேஷமாம்
உலகில் பூமியின்கண் இருவகையுமல்லாத இவ்விரண்டுமல்லாத
புல்லாதியில் திரணமுதலியவைகளில் உதரசீனமாம் உபேட்சையாம்
ஆதலால் ஆதலினால்மலினமறு களங்கமற்சின்மயன்
ஞானஸ்வரூபனானவன் பல்வகையும் நானாவிதத்தி லும் இப்படி
இவ்வண்ணம் மகிழ்ச்சியில் ஆத்மாநந்தத்தில் விருப்பமிகழான
பிரியத்தைநீங்கான் அளவில் அளவற்ற ஆனந்தவடிவாகும்
பிரமானந்தஸ் வரூபமாகிய உன்சொரூபத்தை உனதாத்மஸ்
வரூபத்தை மகனே மைந்தா ஆராய்ந்துபார் ஆராய்ந்தறிவாய்
-எ-று.

இ-ம் விருப்பு வெறுப்பு வதுசின்மாய்கிய மூன்றுமாத்மா சுகத்திற்கு
மாறு படுதலினானு மிவைகளின்றிய வச்சுகளறுபடாதிருத்தலினானு
இவ்வானந்தமே யாத்மஸ்வரூபமென்பதாம் இந்துமேற்கூறும்
அஷ்டவிதா னந்தத் தொன்றான ஆத்மானந்தமெனக்கொள்க.

அ-கை. ஆத்மநிரதிசயானந்தமென்பதனுபவமாம் பொருட்ட
திசயானந்த மென விதமாகக்கூறுவான்றொடங்கி யானந்த
மெத்தனை வகையென்றவினாவிற்குத்தரங்கூறல்.

மனஞ்சிறந்தகுருநாதனே யனந்தவகையெத்தனை யென்
னிலோ ஞானத்திகழ்ந்த பிரமானந்தம் வாகனானந்தம் விடை
யானந்தமென்றானந்த மூன்று விதமெட்டுவகை யென்பார்சிலர்
வைந்துமிதிடக்கமயந்தவ கைசொலக்கேண மைந்தனேஎட்டு
மிகுதின்னதெனவே. 121

இ-ள். மனஞ்சிறந்த பெருமைமிகுந்தகுருநாதனே தேசிக கோத்தமான ஆனந்த வகைகள் ஆனந்தம்பிறிவுகள் எத்தனையென்னில் எவ்வல வென்று கேட்பாயாகில் ஞானமகிழ்ந்த சித்து விளங்கிய பிரமானந்தம் பிரமானந்தமெனவும் வாகனானந்தம் வாகனானந்தமெனவும் - விடயானந்தமென்று - விஷயானந்தமெனவும் - ஆனந்தம் ஆனந்தமானது மூன்றுவிதம் மூன்றுவிதமாம் சிலா சில பெரியோர்கள் எட்டுவிதமென்பார் அஷ்ட விதமென்றுஞ் சொல்வார் அஷ்டவிதமென்றும் சொல்வார்கள் அவ்வைந்துமிதி லடக்கலம் அவ்வைந்து மிமமூன்றில டக்கமாம் யெட்டும் அதிஷ்டவிதானந்தமும் இக்தின்னத்தின்னதென - இக்தின்ன தின்னன்றும் யானந்தவகைசொல் நானப்பகுப்பைச் சொல்ல மைந்தனே மகனேகேள் நீங்கள் - என்று.

இ-ம். பிரமானந்தத்தில் ஆத்மானந்தமும் முக்கியனந்தமும் நிசானந்தமும் அத்துவிதனந்தமும் ஞானதீதமுமான வைந்துமடங்கி யிருக்கின்றதென்பார் அவ்வைந்துமிதிலடக்கமென்வொருமையாகக் கூறினார்.

இம். ஆனந்தத்தின்றொகை முக்கியபட்சமுன் ரெனக் கூறினதாம்.

அ-கை. அவ்வஷ்டவிதானந்தத்தின் வகை கூறல்.

போகத்தில் வருசுகம்விடசுக நித்திரைப்போதுளதுபிரமசுகமாம்
மோகத்தனந்தலிச்சுகம்வாசனைச் சுகமுழுப்பிரியமான்மசுகமாம்
யோகத்திலுளது முக்கியசுகமுதாசீனமுற்றசுகநிச்சுகமதா
மேகத்தைநோக்கலத்துவிடசுகம்வாக்கியமெழுந்தசுகஞான

சுகமே. 122

இ-ள். போகத்தில் வருசுகபோகங்களில் வருகின்ற வனந்தம் விடயசுகம் விடையானந்தமாம் நித்திரைபோதுளத சுமுததி காலத்துள்ளவாநந்தம் பிரமசுகமாம் பிரமானந்தமாம் மோகத் தந்தலிற சுகம் மயக்கமாகியநித் திரைதெளிந்து வருஞ் சமயத்திதுள்ள வானந்தம் வானைச்சுகம் வாசனாந்த மாம் முழுப்பிரியம் முழுப்

பிரியம் முழுதுஞ்சுகமாயிருத்தல் ஆன்மசுகம் ஆத்மா னந்தமாம் போகத்திலுளது சமாதியிலுள்ள சுகம்முக்கிய சுகம் மூக்கிபானந்த மாம் உதாசீனமுற்றசுகம் உதாசீனத்திலுள்ள வானந்தம் நீச்சுகமதாம் நிசானந்தமாம் ஏகத்தைநோக்கல் பூரணதிருஷ்டியிலுள்ள சுகம் அத்துவிதாசுகம் அத்துவிதநந்தமாம் வாககிய மெழுந்தசுகம் மகாவாக்கியார்த்தத்திலுதயமானவா நந்தம் ஞாநசுகம் வித்தி யானந்தம்மாம் - எ-று.

ப-ம். ஞேயத்திலுக்கு மின்பவெனபார்போகத்தில் வரு சுகமெனவும் நனவிற்சுழுத்தியிலுள்ளது பிரமசுகமென்பார் நித்திரைப் போதுளது பிரமசுகமெனவுங் கூறினார்.

இ-ம் சுருக்கமான வருத்தத்துடனவ்வா நந்தங்களிலு மங்களைக் கூறினதாம்.

அ-கை அவற்றில்விடயானந்தவிலக்கணங்கூறல்.

இவ்வாறுரைசெய்த சுகபேதங்களினியல்பாமவை

சொல்மகனேகேள்

ஒவ்வாநனவினிலுழல்வானிடர்கெடருறங்குஞ்சயநத்திலுருநேரச் செவ்வாமநமகமுகமாமதிலொளிக்கித்தனசுரநிழல்சேருங்கா ணவ்வாதறிவனிளமகிழ்தாமனுபவமதுதான்விடயசுகாநந்தம். 123

இ-ள். இவ்வாறு இந்தப்பிரகாசம் உரைசெய்த சொல்லிய சுகபேதங்களின் ஆனந்தவேறுபாடுகளின் இயல்பாமவைச்சொல் இயல் பாந்தன்மைகளைச்சொல்ல மகனேகேள் மைந்தாகேட்பாய் ஒவ்வா இன்பம்பொலிந்தாத நனவினில்சாக்கிறத்தில் உழவான கழல்பவனுடைய இடாகெடதுன்பமநீங்கும் பொருட்டு உறங்குறுஞ் சயனத்திலுநேரம் படுக்கையிந்திரைசெய்யுஞ்சமயத்தில் செவ்வா மனம் செவ்விதான மனமானது அகமுகமாம் அகமுகப்படும் அதில் அம்மனத்தில் ஒளிர் பிரகாசிக்கின்ற சித்தின் சுரநிழல் - சித்தானந்த சாயையானது சேருங்காண் சேரும் அவ்வாரு அவ்வண்ணம் இவனுளம் இவன்மனமானது மகிழ்வானுபவம் மகிழ்ச்சியாக

மனுபவமான அதுதான் அதுவேவிடைய சுகாநந்தா விடைய
னந்தமாம் - எ-று.

ப-ம் அறிவறியாமையிற்குழலும் பவத்துன்ப நீங்கும் பொருட்டுச்
சமாதியின் சமுகமாய் மனஞ்சித்தத்தை தருசிக்கிற்சிற்குமுண்டாகு
மென்பார் கனவினுழல்வானிடர் கடவருக்குஞ்சயனத்திலுறு
நேரஞ்செல் லமனம்முகமா மதிலோளிர்சித்தின் சுகநிழல் சேருங்கா
ணெனவும் அங்ஙனமகிழ்தலே ஞேயானந்தமென்பார் அவ்வாறி
வனுள மகிழ்வா மனுபவமதுதான் விடயசுகானந்த மெனவிங்
கூறினார்.

இ-ம் சமாதியிலகமுகமாச் சென்றறிமுடத்துண்டானது பிரம
சுகமாயினு மக்கையெதிரிட்டறிந்து மனமகிழ்தலிசைசுகம் விடை
யானந்த சுகமாயிற்றென்பதாம்.

அ-கை பிரமானந்தவிலக்கணங்கூறல்

ஈனந்தருசுகவிடயந்திரிபுடியிடராமென்மனமசையாமற்
சேனந்தனகுலாயந்தனில் விழுசெயல்போந்திற்றைசெறிசீவன்
றானந்தமில்பானுட்டோனறுவனொருவனையயல்வது

பிறநினையாம்

லானந்தமயமாவான் சுகமிகுவதுதானுயாபிரமானந்தம் 124

இ-ள் ஈனந்தரு குறைவைக்கொடுக்கின்ற சுகவிடயம் விஷய
சுகபானது திரிபுடியிடராமென திரிபுடியான துன்பமாமென்று மன
மசைமல் மனஞ்சலியாமல் சேனம பருந்தானது தனது குலாயந்
தனில் தனது கூண்டில் விழுசெயல்போல் அபங்குந்தொழிபலப்போயி
நித்திரை செறிசீவன் நித்திரைசெய்கின்றசீவனானவன் அந்தமில்
முடிவிலாத பானுடனொன்றுவன பிரமத்தோடுங்கூடுவன் ஒருத்தனை
யல்லது ஒப்பத்தனையல்லாமல் பிறநினையாமல் வேறுகருதாமல்
ஆனந்தம்மயமாவான் ஆனந்தகாரமாவான் சுகமிதுமதுமதுதான்
சுகமிதுமதுதான் சுகமிகுத்தவவ்வானந்தமே இயாபிரமானந்தம்
மேலான பிரமானந்தமாம் - எ-று.

ப-ம் பிரமத்தையெதிரிட்டறியவன் அறிபவன் அறிவு அரிபொரு
 ளென் மூன்றுமதனாற்றுன்பமென்பார் ஈனந்தருசுகவிடயம்
 திருபுடியிடரா மெகனவும் மனதையடக்கிச் சொரூபலமாத் செய்கின்ற
 வாத்மா பிரமத்திற்குலக்குமென்பார் மனமசைய நித்திரை செறிசீவன்
 றானந்தமில் பானுளனொன்று வனெனவும் அங்ஙனம் பிரமத்திற்
 கூடியவாத தமாவப்பிரமானந்தமாக வானந்திப்பா னென்பார்
 ஒருதனையல்லது பிறநினையா மலானந்தம் மயனாவ னெனவும்
 இக்தேபேரானந்த மென்பார் சுகமிகுமது தானுவா பிரமானந்த
 மாகவானந்திப்பாமென்பார் ஒருதனையல்லது பிற நினையா
 மலானந்தம் மயனாவனெனவும் இக்தே பேரானந்த மென்பார்
 சுகமிகுமதுதானுவா பிரமானந்தமெனவுங் கூறினார் நித்திரை
 யென்பதரித்துயிலென கொள்ள.

அ-கை-இ-து

தூங்குஞ்சுகவது பிரமச்சுகமெனல் சுருதிப்பொருள் விழிதுயில்
 வோக்கடாங்கும்மலரனை நன்றாகச்சிலர் சம்பாதிப்பதுதான் சுகந்
 தீங்கும் நன்மையு மாண்பெண்முறைமையும் தெரியாத மளிசெய
 பொழுதேபோ லாங்குள்வெளிகளுமறிபாவனுபவ மதனாலது
 பிரமானந்தம்.

125

இ-ள். சுருதிப்பொருள் - வேதமுடிவானமகாவாக்கியார்த் தத்தில்
 தூங்குஞ்சுகமது - அறிதுயிலுதயமானவாநந்தமானது பிரமச்சுகமெ
 னில் - பிரமானந்தமென்று கொள்ளலவிழிது யில்வோர்கள் நித்திரை
 செய்பவர்கள் தூங்கும்மலரனை - தூங்காநின்ற புஷ்பசயனத்தை
 நன்றாக - நல்லதாக சிலர் - சிலபேர்கள் சம்பாதிப்பது - சேகரிப்பது
 தானசுகம் - ஸ்தானசுகமாம் தீங்கும் தீமையும் நன்மையும் - நன்கும்
 ஆண்பெண் முறைமையும் - ஆண்பெண்ணென்கிற முறைமை
 யையும் தெரியாது - அறியாமல் அமளி செய்பொழுதே போல்
 நித்திரை செய்கிற காலத்தைப்போல ஆங்கு அவ்விடத்து
 உள்வெளிகளு மறியா அகம்புறங்க ளுமறியாத அனுபவமதனால் -
 சுவானுபவ மாதலால் அது பிரமானந்தம் - அவ்வறிதுயிர்
 பிரமானந்தமாம் - எ-று.

ப-ம். வேதமுடிவான மகாவாக்கியார்த்த உபதேசத்தில் ரமிக்கும் யோகநித்தரையே பிரமானந்தமென்பார் தூங்குஞ்சுகமது பிரமச்சுகமெனல் சுருதிப்பொருளெனவும் அங்ஙனஞ்சமாதியடைதற்குச் சாதனமானஞான முதலியவைகளைப்பெற் றேகாந்தமாயிருந்தே யிடமெ ன்பார் துயில்வோர்கடாங்குமலரணை நன்றாகச்சிலர் சம்பாதிப்பது தான் சுகமெனவும் அகம்புறமின்றிப் பரிபுரணமாக விளங்கும் போதுள்ள சுகமேபிரமானந்தமென்பார் உள்வெளிகளும் மறியா வனுபவமேதுவே யுயா பிரமானந்தமெனவுங் கூறினார்.

இ-உ-க-ம் சுழுத்தியைப் போலச்சமாதியிலகமும் மாயாத்மா பிரமத்திற் சேர்ந்த தன்மயமாய்ச்சுகத்தை யனுபவித்தலினக்து பிரமா னந்தமாயிற் றென்பதாம்.

அ-கை சித்திற்சுகம் விளங்குமனுப வந்தெரிவான் அறிவின்றி யவானந்தமறிவிலெங்ஙனந் தோற்றுமெனறிடையின் வினாதல் உதவும்புவியினிலொருவன்னனுபவமொருவன்மனதிலுதியாதே மதியுங்கெடுகிற துயில்கொண்டானந்தமயனன்றோசுகமுறுகின்றா னிதுவிஞ்ஞானமயனுஞ்சிந்தையினினைவாய்

வந்திடுமெனல்கண்டேன்

சுதைவிண்ணோர்புகழ்குருவேநீரிதுசொல்லீர்சகலமும்

வல்லீரே. 126

இ-ள். உதவும் புவியினில் - முத்திக்குச்சகாயஞ் செய்யுமிப் பூமியில் ஒருவனுபவம் - ஒருவனுக்குதிக்கு மனுபவமானது ஒருவன் மனதினில் வேறொருவன்மனதினில் உதியாதே - உண்டாகாதே மதியங்கெடுகின்ற அறிதிலும்மிறக்கின்றதுயில்கொண்டு - யோக நித்திரையைக் கொண்டு ஆனந்தமயனன்றோ - ஆனந்த காரணல்லவா சுகமுறுகின்றான் - பரமசுகத்தையடைகிறான் இது - இச்சுகமானது விஞ்ஞானமயனாம் - விஞ்ஞானவடிவமாகிய சிந்தையில் - மனதில் நினைவாய் வந்திடுமெனல் - நினைவாக வருமென்பது கண்டேன் - அறிந்தேன் இக்தெங்ஙனம் கூடும் - சுதைவிண்ணோர்புகழ் அமிர்தபாணஞ்செய்யும் தேவர்கடுதிக்கின்ற

சகலமும்வல்லீர் சமஸ்தவல்லமையுள்ளகுருவே தேசிகரே நீர்நீவிர் -
எ-று.

இ-ம் வெளிப்படை

அ-கை அவ்வினாவிற்குத்தரம்.

நெய்யும்வெண்ணையுமிருபேர்களுமறிநினைவிற்பிரிவறி

வினில்லை

செய்யுந்தனவினிலிறுகும்மனதொடுசேருஞ்சின்மயவிஞ்ஞானன்
கையுந்துயர்மனநழுவும்பொழிதுணர்ஞானங்கமுணுமானந்தன்
பொய்யுந்துளிகளுநீருங்குளமொடுபாரும்போலிவர்பிரிவன்றே 127

இ-ள். நெய்யும் - வெண்ணையும்நெய்யென்பதும்
வெண்ணை யென்பதுமாகிய இருபேர்களும் - இரண்டு நாமங்களும்
அறி - நினைவிற்பிரிவு நம்நுபமாகவருகின்ற மனதிற்பேதமேயன்றி
அறிவினில்லை அவற்றின் சுவையைக்கொள்ளுகின் வாவி
னில்லை - செய்யுநனவினில்கிரியைச் செய்கின்ற சாத்திரத்தில்
இறுகும் மனதொடு - ஸ்திரமானமனதோடும் சேரும் சேருகின்ற
சின்மய விஞ்ஞானன் - சின்மாத்திரமான விஞ்ஞானமயனும் நையுந்
துயர்மனம் - வருந்துகின்ற துன்பமுள்ள மனது நழுவும்பொழுது
நீங்குங்காலத்தில் உணர்ஞா னச்சுகம் அரிகின்றஞானானந்தத்தை
அனுமானந்தன் - அனுபவியாநின்றவான தமயனுமாகிய இவர்
இவர்கள் பொய்யுந்துளிகளு நீரும் பொழியாநின்றவிந்து
வுஞ்சலமும் குளமெடுபாரும்போல் குளமுங்க ரையும் போல
பிரிவன்றுவேறல்லா - எ-று.

இ-ம் அறிவிறந்துதிக்கு மானந்தத்தெளிவாக விளங்கு
தலினாலும் ஆனந்தத்தினின் றுதிக்கு மறிவுசுகமாயிருத்தலினாலும்
இச்சிற்சுகமனு பவத்திலொன்றாகலின்றிவுல் வருமென்பதாம்
இத்தைகுருவாகச் செய்யுஞ் சுகநிடையிற்காண்க.

அ-கை அங்ஙனமாயின் பிரமானந்தமயமாக நின்றுவிடாமலறி
விலவானேனென்ற வினாவிற்குத்தரமும் வாசனானந்தவிலக்கண
முங்கூறல்

ஒன்றாகியபிரமானந்தன் சுகமொழிவானேன் வெளிவருவானே
 னென்றான் முன்செய்தகருமம் வெளியினிலிமுக் குஞ்சுமுத்தி
 விட்டெழிந் தோனு, நன்றாயின் சுகமகலான் வெளியிலும்
 நடவானந்தியும் பெறமாட்டா, நன்றாமென விருந்துறங்குஞ் சில
 தன்மமதுவே வாதனை யானந்தா. 128

இ-ள். ஒன்றாகியபிரமானந்தன் - ஏகமாகியபிரமானந்தன்
 சுகமொழி வானேன் தனதானந்தத்தை நீக்குவானேன் வெளி
 வருவானேனென்றால் வெளிப்படுவானேனென்று கேட்கில் முன்
 செய்தகருமம் முன்னஞ் செய்த கிரியையாயது வெளி யினிலிமுக்கும்
 வெளியினிற்கொண்டுவரும் சுமுத்திவிட்டு சுமுத்தி யினின்று எழுந்
 தோனும் வெளிப்பட்டவனும் நன்றாயின சுகந்தான் நன்மையான
 சுகத்தை நீங்கான்வெளியிலுநடவான் - சிரிசியத்திலும் வாரான்
 மறதியும்பெறமாட்டான் மாதிரையுமடையான் அன்றாமென விருந்து
 அல்லவெனவுமாமெனவு நின்றுஉறங்கும் நித்திரை செய்கின்ற சில
 கன்மமாகிய அதுவே அதுதான் வாதனையானந்தம் வாசனானந்
 தமாம் - எ-று.

இ-ம் ஆனந்தமயத்தினின்று விஞ்ஞானமயத்தில்வருதல் சகச
 நிட்டையையும் பிராரத்வகனமானுபவத்தையும் குரித்தெனவும்
 துயிலைப் போலச் சமாதியினின்று நீங்குஞ்சமயத்திற்பிரமானந்த
 சமஸ்காரத்தோடும் வருதலினச்சுகம் வாசனானந்த மாயிற்றென
 விங்கூறினதாம்.

அ-கை நிதானந்த விலக்கணங்கூறல்.

அந்தக்கணமுடலகமென்றிடர்களி வலைந்தே

சுகந்தனைமறந்தேபோ

முந்தைச்செயும்வினைசுகதுக்கந்தரு மோந்தருநடுவடிவேகா
 ணெந்தப்புருவனுமொருசிந்தையும்மறவிருந்தேனைலனுபவதாகு
 மிந்தப்படிதானுதா சீனச்சுகமதுவே நிசமெனுமானந்தம். 129

இ-ள். அந்தக்கணம் நினைத்தவப்போதே உடலகமென்று
 தேகத்தை நானென்று இடர்களிலலைந்து துன்பங்களிற்சுழன்று
 சுகந்தனை ஆனந்தத்தை மறந்தேபோம் மறந்துவிடும் முந்தைச்

செயும்வினை முன்செய்யுங்கன்மமானதும் சுகதுக்கந்தரும் இன்ப துன்பங்களைக் கொடுக்கும்மோநந்தரும் மகாமௌனங்கொடுப்பது நடுவடிவேகாண் மத்சியஸ்தஸ்வரூபமேயாம் எந்தப்புருடனும் - எத்தன்மையான புருஷனும் ஒருசிந்தையுமற ஒருநினைவுமின்றி இருந்தேனெனல் இருந்தேனென்பது அனுபவமாகும் அனபவமாம் இந்தப்படி - இப்படியான் தனுதாசீனம் சுகம் தனதாசீனத்திலுண்டான வானந்தமாம் இதுவே இதுதான் நிசமௌனமா நந்தம் நிசானந்தமாம் - ஈ-று.

இ-ம். சமாதியில்விருப்பு வெருப்பின்றிச் சமரசமான வுண்மையாயிருத்தலி னச்சுகநிசானந்த மாயிற்றென்பதாம் இந்தை முக்கியானந்த மெனக்கூறுவாறுமுளா.

அ-கை முக்கியானந்தவிலக்கணங்கூறல்.

நிசமான து முக்கியமோகுபந்துள்ளநீரன்றோமௌயீரந்தான் வசமாமகங்காமமறைந்தானிசமதுபடிந்தான் முக்கியவகையாகுந் திசையார்திரிசயமறியாதேதுயில் தெரியாதேயுடற்றிபோலே யசையாதேமதிதம்மாகியநிலையதுகாண்முக்கியவானந்தம் 130

இ-ள் நிசமானதும் - நிசானந்தமானதும் முக்கியமோக முக்கியானந்த மோவெனில் குடத்துள்ளநீரன்றோ கலத்துக்குஞ்ஜல மல்லவா வெளியீரந் தான்புறம்பிலிருக்கின்ற வீரம் அதுபோல வசமாமகங்கர மறைந்தால் வசமானவகங்கார மறைப்பட்டு நிசமது படிந்தால் நிசமானதுகூடினால் முக்கியவகையாகும் முக்கியமாம் திசையார் - திரிசயமறியாது திக்குகலினி றைந்திருக்கின்ற விடயத்தை யறியாமலும் துயில்வெளியாது நித்திரையை யடை யாமலும் உடற்றி போல தேகமானதுஸ்தம்பத்தைப்போல அசையாது அசையாமலும் மதி அறிவானது சமமாகியநிலை சமமாக நின்றல் அதுதான் அதுவே. முக்கியவானந்தம் முக்கியா னந்தமாம் - ஈ-று.

இ-ம் சமாதியி னறிவறியாமையின்றியறிவே முதலாச்சுகித் திருத்தலி னச்சுக முக்கியானந்த மாயிற்றென்பதாம் இக்கதை நிசானந்தமெனக் கூறுவாரு முளரங்ஙனங் கூறுதிங்ஙனங்கூறிய தென்னெனின் நடுநிலையிநிற்கின்ற முக்கியமானஸ்வரூபம் வெளிப்படுதலினெனக் கொள் சகாதியிற்றனதிடத்திற்றானே மகித வலினச்சுகமாத்மா னந்த மாயிற்றெனவும் சமாதி யிலானந்த மான

நதியென்னு மிரண்டற்றசுகமா விளங்குதலின் நச்சுகமத்து விதானந்த மாயிற்றெனவும் சமாதியன்றி யெனபதி னறியனந்த போதமாய்ச் சுகித்த சுனச்சுகம் வித்தியானந்தமாயி ற்றெனவுங் கொள்க நிரதி சயானந்தம் சமானவிவ் வஷ்டவிதமானந்த ங்களு மதிசயமாகச் சமாதியின் கண்ணவம் யவிளங்குதலினி வையதி சயானந்த மெனக் கூறப்படுவனமாம்.

அ-கை. ஆன்ந்தமகான் மியங்கூறல்.

மனுடன் மனுட்காந்தருவன்றேவ காந்தருவன் பிதிப்பிறவித்தேவன் றுனுடன்சுருமசுரன் சுரணிந்திரனாசான் பிரசாபதியானோன் கனவிராட்டனிரணியகருப்பன் கருதும்மிப்பதினொருபேரின் பினவானந்தங்கணுரையாம்பிரளயவெள்ளக்கடல்பிரமாநந்தம். 131

இ-ள். மனுடன் -சார்வபூமனும் மனுட்காந்தருவன் புண்ணிய பரிபா கத்தாற் தற்காநந்தத்தின் மனுடன் காந்தருவனானம நுட்காந்தருவனும் தேவகாந்தருவன் பூர்வகாமிபுண்ணியத்தால் அவன் மனுட கந்தருவ பதத்தினின்று தேவ கந்தருவனான தேவ கந்தருவனும் பிதிர் சிருட்டிகாலத்திலுண்டான அக்கினிஸ்வந்தர் முதலிய பிதிரரும் பிறவித் தேவன் றனுடன் சம்பாதிபிற் றேவனாய்ப் பிறந்தவாசான தேவனும் சுருமசுரன் அசுவமேத யானம் பலத்தாற் றேவனான கன்மதேவனும் சூரன் யமன் முதலிய தேவரும் இந்திரன் - இந்திரனும் ஆசான் பிரகஸ்பதியும் பிரசாபதியானோன் பிரமனும் கனவிராட்டன் விபாமகவான விராட்டும் இரணியகருப்பன் இரணிய கருப்பனுமென கருதுமிப் பதினொருபேரின் முறையாக வெண்ணு கின்ற விப்பத்னொருபோகளினது பினவானந்தன் ஒன்றுக் கொன்று நூறுபங்குயர்வுள்ள பேதானந்தமானவை பிரமாநந்தம் பிரமாநந்த மான பிரளயவெள்ளக்கடல் கற்பாந்த சாகரத்தின் நுரையாம் பேதங்களாம் எ-று.

ஆநந்தப்பன்னிரண்டெனக் கூறப்பட்டிருக்கப் பதினொன்றாகக் கூறிய தென்னெனின் தைத்திரியவுபனித்தில விராட்டிரணியகற்பமி ரண்டையுமென்றாகக் கூறினமையாலெனக்கொள்க.

இ-ம் மனுபாநந்த முதலிரணியகருப்பா நந்தவரையிலுள்ளவா நந்தங்கள் ஞானவாநந்தத்தின் தேகங்கள் மெனக்கூறினதாம்.

அ-கை. முற்கூறியவானந்தமேயதீதாமாமெனல்.

எவனாகிலுமிந்தத்துரியாதீதத்தி லேழாம்பூமியிலிருந்தானே லவனாரதன்சுதன் சிவன்மாலயன் முதலறிவோரனுபவசுகபோதம் விவகாரத்திற்சியமிதுலேயனுபவமென்முன் சொல்லியவிவகாரி யுவமானமூமறிமகனேயவனடியுசிரும்பொடிகளென்

முடிமேலே. 132

இ-ள். எவனாகிலும் யாவனானாலும் இந்த இந்த துரியா தீதத்திலே ழாம்பூமியில் துரியாதீதமென்று மேழாம்பூமியில் இருந்தானேல் இருந்தானாகில் அவன் அப்புருடன் சிவன் மாலயன் அரண்பிய னென்னு மும்மூர்த்திகளுக்கும் நாரகன்சுகன் முதல் நாரதர்சுகர்முதலிய அறிவோர் அறிஞருக்குமுள்ள அனுபவ சுக போதம் சுகானுபவமாகியவாநந்த பிரஞ்ஞைபாவன விவகாரத்திற் சியம் விவகாரங்களிற்றறிகிய திஷ்டியில்லாத இதுவேயனுபவமென இதுவேசுபானுபவமென்று முன் சொல்லிய முன்னே சொல்லி யிருக்கின்ற விவகாரி விவகாரியின் உபமானமூமறி திருஷ்டாந்த முந்தெரிவாய் மகனே மைந்தா அவனடி அவ்வனுபவியினுடைய பாதத்தில் உதிருமபொடிகள் உதிராநின்ற தூள்களானவை என்முடி மேல் எனது சிரசின் மேலிருக்கின்றன.

இ-ம். துரியாதீதத்தையடைந்தவனது மகிமையைக் கூறின தாம்

அ-கை சச்சிதானந்த விலக்கணங்கூறி யின்னுஞ்சந்தேக முளதேற்கேட்பாயெனல்.

இந்தவரைந்துஞ்சுகஞ்சொல்லினோம்வித்தைசுகமினிமேல்

சொல்வோ

முந்தைமாயையுஞ்சச்சிதாநந்தப்பொருளுமொழியும்போல் லந்தமாமது விதசுகமானம்சுகமிரண்டுமங்கேசொன்னோந் தொந்தமாற்றியமகனேயின்னமுனக்கையமுண்டேற்

சொல்லுவாயே. 133

இ-ள் இவ்வாறு இவ்விதம் ஐந்துஞ்சுகஞ்சொல்லினோம் ஐந்து விதமா னந்தத்தையுரைத்தோம் வித்தைசுகம் ஞானானந்தத்தை இனிமேற் சொல்லுவோம் இனிமேலுரைப்போம் முந்தைமுன் தாயையும் மாயரு பத்தையும் சச்சிதானந்தப்பொருளும் சச்சிதானந்தார்த்தத்தையும் மொழியும்போதில் - சொல்லுமிடத்தில் அந்தமாம் வேதமுடிவான அத்துவிதசுகம் அத்துவிதானந்தமும் ஆன்மசுகம் ஆத்மானந்தமுமாகிய இரண்டும் இரண்டாநந்தத்தையும் அங்கேசொன்னோம் அவ்விடத்திலு ரைத்தோம் தொந்தமாற்றிய துவந்துவங்களைக் கெடுத்தமகனே மைந்தா இன்னம் இன்னமும் எனக்கையமுண்டேல் உனக்கு சந்தேகமுண்டானால் சொல்லாய் கேட்பாய் -எ-று.

இ-ம் வெளிப்படை.

அ-கை ஆத்மா சச்சிதாநந்தஸ்வரூபமெனைத் திரிந்து மதனுண்மை யானஸ்வானுபூதி வெளிப்படுநிமித்தஞ் சுருதி யுக்தி யனுபவங்களுக்கொத்திருக்கு மவற்றி னொருமையைத் தெரிய வினாதல்

குகன்றனையுமெனையுமுலகினையு மீன்றளித்தருளுங்குருவே
கேளீர்

புகன்றச்சிதாநந்தப்பாதங்கடனித்தனியாயேபொருள்வேறானா
லுகண்டமனமுரைப்பதெனிக்நபரியாப்பதங்களைபோலுறவுங்
காணே

னகண்டமாயொருசுவையாய்த்தேனீக்கூட்டிய

மனவாவறியிப்பீரே. 134

இ-ள் குகன்றனையும் குமாரனையும் எனையும் - என்னையும் உலகினையும் சுகங்களையும் ஈன்று சிருட்டித்து அனைத்தருளும் - ரட்சித்தருளுகின்ற குருவே இறைவனே கேளீர் கேட்பீராகபுகன்றமுன் சொல்லியசச்சிதானந்தபதங்கள் சச்சிதாநந்தமென்னும் பதங்களானவை தனித்தனியாய் வெவ்வேறாய் பொருள்வேறானால் அருத்தமும் வேறுபடுமானால் அகண்டம நம்விடயங்களிற்பாயா

நின்ற மனமானது உரைப்ப தெங்ஙன் ஸ்திரமாய் நிற்கின்ற தெப்படி பரியாயபுதங்களைப்போல் பரியாய நாமங்களைப் போல் உறவுங் காணென் சம்புந்தமுந்தெரிகிறவனா தலால் அகண்டமாய் கண்டித மில்லாததாய் ஒரு சுவையாய் ஏகாம்சமாய் தேனீக்கூட்டிய மதுவாய் தேனீக்களாற் கூட்டப்பெற்ற தேனாக அறிவிப்பீர் தெரிவிப்பீர்.

இ-ம் வெளிப்படை

அ-கை சச்சிதானந்த வொருமையைச்சுருதிப் பிரமாணத்தாற் கூறுவான் றொடங்கியவற்றின் காரணமுமொருமையுங் கூறுகின்றார்.

குளரிலகல்வெண்மையெனற்புதங்களினானீர்மூன்றுகூறியிற்றோ வெளிதவஞ்செம்மையெனதுபங்களாலக்கினியுமொருமூன்றாமோ வெளிமுதலாஞ்சகமனைத்து மூன்றிடரெனப்பிரிந்துவிலக்கிவேத மெளிதரியமுரன்மொழிந்தசத்தாதியெனும் பிரமமேகந்தானே. 135

இ-ள். குளிர் குளிர்ச்சியும் இளகல் நெகிழ்ச்சியும் வெண்மையென்ற வெள்ளையுமெனச்சொல்லியபுதங்களினால் சொற்களினால் நீர்சலமான துமூன்றுகூறாயிற்றோமூன்று பிரிவானதோ ஒளிபிரகாசமும் வன்மம்கூடும் செம்மையென்ற சிவப்புமெனச் சொல்லிய புதங்களால் சொற்களினால் அக்கினியும்நெருப்பும் ஒரு மூன்றாமோ மூன்று பிரிவாகுமோ அவைபோல வெளிமுதலாஞ்சகம் ஆகாயமுதலான உலகத்தை அசத்து ஆனுர்தமெனவும்முடம் சடமெனவும் இடரெனதுக்கமெனவும் பிரித்து விலக்கி வேறுபடுத்தி நீக்கி வேதம் சுருதியானது எளிதரிய பகடுவிகளெனிதிலுணர முரண மொழிந்த அவற்றிற்கெதிராகச் சொன்ன சத்தாதியெனும் சச்சிதானந்தமெனும் பிரமம் பிரமமானது ஏகந்தரன் ஒன்றேயாம் - ஏ-று.

இ-ள். சகாதையலுர்தசடதுக்கமெனக்கண்டதனை நீங்குதற் காகக் குறித்த நாமஞ்சச்சிதானந்தமெனவும் தனருத்தமொன்றான் பிரமனெனவுங் கூறினதாம்.

அ-கை. சச்சிதானந்த மொருமையென்ப துறுதிப்படுநிமிர்த்தம் வேதமொருமையாகச் சொல்லியபரியாய் நாமங்களில் விதநாமங் கூறல்.

நித்தியம்பூரணமேநம்பரமார்கதம்பரப்பிரமநிதானஞ்சாந்தஞ்
சத்தியங்கோலந்துரியஞ்சமந்திருக்குக்கூடஸ்தன்சாட்சிபோத
சுத்தமிலங்கியஞ்சநாதனஞ்சீவன்றைத்துவம்வினசோதியான்மா
முத்தம்விபுசுக்குமென்றில்வண்ணம்விதவகுணங்கண்

மொழியுவேதம் 136

இ-ள். நிச்சயம் - நித்தியமெனவும் பூரணம்பூரணமெனவும்
ஏகம்ஏகமெனவும் பரமார்த்தம் - பரமார்த்த மெனவும் பரப்பிரமம் -
பரப்பிரம மெனவும் நிதானம்நிதானமெனவும் சாந்தம் சாந்த மென
வும் சத்தியம் சத்தியமெனவும் கேவலம் கேவலமெனவும் துரியம்
துரியமெனவும் சமம் சமமெனவும் திருக்குதிருக்குமெனவும்
கூடஸ்தன் கூடஸ்தனெனவும் சாட்சி சாச்சியெனவும் போதம் போத
மெனவும் சுத்தம் சுத்தமெனவும் இலக்யம் லட்சியமெனவும் சநாதனம்
சநாதன மெனவும் சீவன்சீவனெனவும் தத்துவம் - தத்துவமெனவும்
விண் விண்ணெனவும் சோதிசோதியெனவும் ஆன்மா ஆத்மா
வெனவும் முத்தமெனவும் விபுவிபுவெனவும் சூக்குமமென்று
சூக்குமமெனவும் இவ்வண்ணம் இந்தப்பிரகாரம் விதி விதியால்
குணங்கள் குணப்பரியாய நாமங்களை வேதம்சுருதிகள் மொழியும்
சொல்லும் - எ-று.

இ-ம். நிதானம் ஆதிகாரணம் சுநாதனம் அநாதி.

அ-கை. விலக்குநாமங்கூறல்

அசலநிரஞ்சதனமமிர்தப்பிரமேயம்விமலம்வசனாதீக
மாடமநாமயமசங்கம்துதநிரந்தரமகனுநிருபாகண்ட
மர்மதந்தம்வினாசிநிக்குணநிஷ்களநிர்மலயனாதி
யசாரீரம்விகாரமத்துவிதமெனவிலக்குமனேகமுண்டே. 137

இ-ள் அசலம்சலநின்மையும்நிரஞ்சனம் - அஞ்ஞானமின்மை
யும் அமிர்தம்அமிர்தமின்மையும் - அப்பிரமோர்ப் பிரமேய மின்மை
யும் யிமலம்மலினமின்மையும் வசனாதீகன் வாக்கு கெட்பாமையும்
அசடம்சடமின்மையும் அநாயம் ஆமையமின்மையும் அங்க மசங்க
மின்மையும் அதுலம் தூலமின்மையும் நிரந்தம் அந்தரமின்மையும்
அணு அணுவின்மையும் நிருபம் ரூபமின்மையும் அகண்டம்கண்ட

மின்மையும் அசம்பிறப்பின்மையும் அநந்தம் அநந்தமின்மையும் அவினாசி நாசமின்மையும் நிற்குணம் குணம்மின்மையும் நிஷ்களம் சகலமின்மையும் நிரவயம் அவயமின்மையும் அநாதி ஆதியின்மையும் அசரீரம் சரீரமின்மையும் அகவிகாரம் விவகாரமின்மையும் அத்துவிதம் துவிதமின்மையும் எனஎன்று சொல்லப்பட்டவிலக்கும் விலகுநரமங்களும் அநேகமுண்டு அநேகமுண்டு.

இ-ம். அப்பிரமேயம் அறியப்படாதது அநாமயம் நோயில் லாதது அதலம சனமில்லாதது நிரந்தரம் இடையில்லாதது நிரவயலம் அவயவமில்லாதது அகம்பிரப்பில்லாதது

அ-கை, இவ்விதிவிலக்குநாமங்களினொருமைசூறில்.

இன்னவகை விதிவிலக்குக்குணங் கனன்றாய்ச் சேர்ந்தொரு மித் தெல்லாங்கூடிச்சொன்ன பொருளொன்றன்றி இரண்டில்லை யொரு பொருளைச் சொல்லுஞ் சொற்கள், பின்னமதமாம் தனனாற் சத்தாதி குணப்பொருளாபிரமமேக, மன்ன பொருளொரு மையறிந் தகண்டபரிபூரணமாவாய்நீயே.

138

இ-ள் இன்னவகை இத்தன்மையாக விதி விதியும் விலக்கு விலக்குமாகியகுணம் குணங்கள் நன்றாகச் சேர்ந்தொருமித்து நன்றாய்ச் சேர்ந்ததொன்றுபட்டு எல்லாங்கூடி அனைத்துங்கூடி சொல் 'பொருள் சொல்லிய வருத்தம் ஒன்றன்றி 'ஏகமேயன்றி இரண்டில்லை துவிதமில்லை ஒருபொருளை ஏகவஸ்துவை சொல்லுஞ் சொற்கள் உரைக்குமவசனங்கள் பின்பதமாம் வெவ்வேறுசொற்களாம் அதனால் ஆதலினாலே சத்தாதிகுணம் சச்சிதானந்தமென்னும் குணப்பதங்கட்கு பிரமேகம் பிர்மொன்றே பொருளாம் அன்ன அத்தன்மையதான பெருளொருமை யறிந்து அருந்தத்தி னொருமையைத் தெரிந்து அகண்ட பரிபூரணமாய் அகண்டமான பூரணஸ்வரூபமாக ஆவாய் நீநீயாகுவாய் -எ-று.

இ-ரா-க-ம் இவ்விதி விலக்குநாமங்கள் பலவாயினு மதனாலு ணர்த்தப்படும் பொருளொன்றதால் போலச் சச்சிதானந்தமென்னு

மதங்கள் மூன்றாயினும் கத்துணர்த்தப்படும் பொருளொன்றான வத்துதவிவஸ்துவேயாம்.

அவ-கை. குணாதீதமானவஸ்து விற்குக்குணங் கூறலாமோ வென்பதற்குத்தாரங்கூறல்.

நிற்குணவஸ்துவின் குணங்களுரைப்பதுவாய் மலடி யென்னிக் கொள்ளாதே, சிற்குணேவஸ்துநிலை யுரையா மலறியவல்ல சதிரருண்டோ, நற்குணவேதங்களிந்தச்சீவன் முத்திபெறப்பிரஞானந் தோன்றச், சொற்குணங்கள்பிரமத்தின் குணங்களல்ல பிரமஞ்சொ ருபந்தானே.

139

இ-ள். நிற்குணவஸ்துவின் - குணரகிதமானபிர்மவஸ்துவிற்கு குணங்களுறைப்பது இத்தன்மையான நாமங்களைச்சொல்வது தாய் மலடியெனல் மாதாவந்தியென்பதற்கு நிகரென்னாதே சமானமென்று சொல்லாதே சற்குணனே - சற்குணமுள்ளவனே வஸ்துநிச்சயத்தை யாசிரியர் சொல்லாமல் அறியவல்ல தானே தெரிந்துக்கொள்ளும் வல்லமையுள்ள சதுர ருண்டோ - சதுரானசீடருமுளரோ - ஆதலால் நற்குணவேதங்கள் நல்லசுபாவத்தையுடைய சுருதிகளானவை இந்த சீவன் முத்திபெற - இச்சீவன் முத்தியையடையும் பொருட்டு பிரம ஞானந் தோன்ற பிரமஞானந் தோற்றும்படி சொற்குணங்கள் உரைத்தசத்தாதிகுணங்கள் பிரமத்தின் குணங்களல்ல - பிரமத்தின் குணங்களல்லவா பிரமமானசொரூபம் அதனருத்தம் பிரம ஸ்வரூபமே யாம் - ஏ-று.

இ-ம். அறிதலிறந்தவிடந்தனுபவமாயுள்ள நிற்குணவஸ்து அறிவிற்கவதானமாகும் பொருட்டுரைக்கும் பரியாயநாமங்களி னருத்தப்படி சிந்திக்குணிக் குணரூபமிறந்தக்குணாதி தஸ்வரூபம் வெனிப்படுமென்றுமற்றொன்றால் வெளிப்படாதாதலா லங்ஙனங் கூறுஞ் சுருதிபிரமானந்தத்தையுணர்த்தியதாம்.

அ-கை. சச்சிதானந்தப்பொரு ளொன்றென்றதைச் சுருதியிற் காட்டினதுபோல வத்தியிலுங்காட்டல் வேண்டுமெனவினாதல்.

மோகவிருள்கெடக்கோடி யருணனெனவருகுருவேமொழியக்கேள்
ரேகபரிபூரணமாமென்சொருப மென்னுளத்திலிருக்கும்வண்ண
மாகமங்கள்சொன்னபடி யென்னைக்கண்டார்த்தவாரிந்தேனையா
வூகமுமொத்திடவுரைத்தார்பசுமாத்திலாணிபோலுரைக்கு

நெஞ்சே. 140

இ-ள் மோகவிருள்கெட - மோகாந்தகாரநீங்க கோடியருணனை
னகோடிகூரியருதயமான துபோல்வருகுருவே எழுந்தருளிய வாசாரி
யரே மொழியக்கேள் - அடியேன் சொல்வதைக்கேட்பீர் - ஏகபரி
பூரணமாய் - ஒன்றான பூரணஸ்வரூபமாகிய என்சொருபம் - யெனது
பிரமஸ்வரூபம் என்னுளத்தில் என்னிருதயத்தில் இருக்கும் வண்ணம்
- அழுந்துமாறு ஆகமங்கள் சொல்சொன்னபடி சுருதிகள்
சொல்லியபடியென்னை எனது ஸ்வரூபத்தை அகண்டாத்மா
அகண்ட பொருளாக அறிந்தேன் தெரிசித்தேன் ஐயா - எனதாசிரியரே
ஊகமும் உத்தியும் ஒத்திடவுரைத்தால் பொருந்தும் படியருளினால்
நெஞ்சுமனமானது பசுமரத்திலாணிபோல பச்சை மரத்திலறையு
மாணியைப்போல் உரைக்கும்ஸ்திரப்படும்.

அ-ம். அவ்வினாவிற்குத்தரங்கூறல்.

இ-ம். வெளிப்படை.

சத்தேசித்தாகுமயலெனில்சத்தாமசைத்தானாற்சாட்சியெங்கே
சித்தேசத்தாகுமயலெனில்சடமாஞ்சடங்களுக்குத்திதியுமில்லை
யொத்தேதோன்றியசத்துஞ்சித்துநல்லசுகமாகுமுகத்துக்கோர்
வித்தேயன்னியமாகிக்கடமசித்தாஞ்சகானுபவம்விடாதே. 141

இ-ள். சத்தேசித்தாகும் - சத்தாகவிளங்குதலேசித்தாகும்
அயலெனில் சத்துக்குவேறென்றால் அசத்ததாம் அல்லாத்தாம்
அசத்தானால் இல்லாதாயின் சாட்சியெங்கே மத்தியமாயிருந்தறியுஞ்
சாட்சி யெங்ஙன மாம்சித்தேசத்தாகும் சித்தாயிருந்தேசத்தாகும்
அயலெனில் சித்திக்கு வேறென்றால் சடமாம் அறியாமையாம்
சடங்களுக்கு அத்திரிசாயங்களுக்கு திதியுமில்லை விளக்குந்தன்மையு
மில்லையாம் ஆதலால் ஒத்தே தோன்றிய - பொருத்தத் தோன்றிய
சத்தும்திரி காலங்களிலு நசியா திருக்கின்றசத்தும்சித்தும் முக்காலங்

களிலுந்தெளிவாகவிளங்கிய சித்து வேநல்லசுகமாகும் நிரதி சயானந்தமாகும் ஊகத்துக்கோர்வித்தே உத்திக்கோர் விதையாகும் அன்னியமாகில் வேறானால் சடம் சத்தாம் - சித்துஞ்சடமுஞ் சட முஞ்சத்துமாம் சுகானுபவம் விளைந்திபாது - அங்ஙன மாயிலானந்த முதியாமற்றுக்கமுண்டாம் - ஏ-று.

ப-ம். சத்தேசித்தாகா விடிற்றன்னைய நியுந் தன்மையில்லையென் பார்சாட்சியெங்கேயெனவும் சித்தேசத்தாகாவிடிற் சர்வம் பிர்மமயமாக விளங்குதலின்றென்பார் சடங்களுக்குத் திதியுமில்லையெனவும் இவ்விருமையி னொருமையினுதிப்பதே நிரதிசயானந்த மனுர்தசட துக்க மாமென்பார் அன்னியமாகிற்சடம் சத்தாஞ்சுகானுபவம் விளைந்திபாதெனவுங்கூறினார்.

வியாசத்து முன்னம்விளங்குவது கண்ணாலே வேறென்றாலோ, வாயால்வேறெனிலதுவுமசத்தோ சத்தோவ சத்தேன் மலடிமைந்தன், பேயாகாரியஞ்செயுமோவசத்தென விப்படியதையும் பிரித்துசொன்னா, லோயாதவவத்தையாங்குதர்க்கவிகற்பங்களை விட்டொழிந்திடாதோ,

142

இ-ள். வியாசத்து திரிகாலங்களினுநசியாத சத்தானது முன்னம் விளங்குவது முன் பிரகாசிப்பது தன்னாலேயா தன்னாலேயா வேறொன்றா லோ மற்றொன்றாலோவாயாலலேறெனில் வர்க்கினால் வேறென்றால் அதுவும் அச்சத்தமும் அசத்தோ இல்லாததாசத்தே இருப்பதா அசத்தேல் இல்லாததென்றால் மலடிமைந்தன் - வந்தியாபுத்திரன்பேயாபேயனே காரியஞ்செயுமோதொழிலைச் செய்வானா அதையும் அக்கிரியைகளையும் இப்படி இங்ஙனம் அச்சத்தெனப்பிரித்துச்சொன்னால் அசத்தென்று பகுத்துச் சொல்லின் ஓயாததவவத்தையாம் நீங்காத வவத்தையாம் குதர்க்கும தர்க்கமாகிய விகற்பங்களை வேறுபாடுகளை விட்டொழிந்திடாய் விட்டுநீங்குவாய் - ஏ-று.

ப-ம். தன்னையறியாது தானேயன்றிவேறாமோவென்பார் வியாசத்ததுமுன்னம் விளங்குவது தன்னாலே வேறென்றாலோ வெனவும் அங்ஙனமுரைக்குஞ் சத்தமுமிருந்ததுரைக்குமா

வில்லாதது ரைக்கும் நடுவென்பார் வாயால்வேறெனிலதுவுமசத்தோ சத்தோ வெனவும் இல்லாதது நிசமுமாவென்பார் அசத்தேன் மலடிமைந்தன் காரியஞ் செய்யுமோவெனவும் இல்லாதது நிகழு மென்னி நீங்காத சொன்னாவத்தை யுண்டாகுமென்பார் அகத்தென விப்படியதையும் பிரித்துச் சொன்னாலோ யாகவத்தையா மெனவும் இருந்ததேயன் றிவென்னுறற்பவங் கொண்டில்லாத நீங்குவா யென்பார் குதற்க விகற்பங்களை விட்டொழிந்திடாயெனவுங் கூறினார்.

இ-உ-ந-ம். இருந்ததுவிளங்குதலிற் சத்தேசித்தெனவும் விளங்குவதேயிருத்த லிற்சித்தேசத்தெனவும் இவ்வொருமையிற் சுகம் விளைத லினிக்தேயானந்தமெனவும் மிவ்வனுபவத்தாலும் ததிப்பிரமாணமுணர்த்தியாம்.

அ-கை. சச்சிதானந்தப்பதங்களின் பொருளொன் றென்பதற் கனுபவங்கூறல்.

சுருதித்தி யொத்ததுபோ லனுவங்கேள் சுமுத்திச்சுகவானந்த மிருகிவடிவாயிலிலவ் வானந்தமேயறிவாமலறிவேறங்கில்லைப் பருதிபிரளயஞ்சுமுத்தியிரண்டிலுநீயிருளைக்காண்கின்றாயே யிருதயத்திப்படிநோக்கியே பரிபூரணமாயிருந்துடாயே. 143

இ-ள். சுருதியுத்தி - சுருதியுமுத்தியும் ஒத்ததது போல் - பொருந்தினது போல அனுபவங்கேள் அனுபவத்தையுங்கேளாய் சுமுத்தி சுமுத்தியவத்தை யிலுள்ள சுகவானந்தம் - ஆனந்த மானதுமிருதிவடிவர்களின் ஸ்பாணரூபமாதலின் அவ்வானந்தமே யறவாம் அந்தவானந்தமே ஞானமாமங்கு அவ்வினத்து மற்றொன் றில்லைகருதுபிரளயம் நினைக்கின்ற கற்பாந்த மும் சுமுத்தி சுமுத்திசலத்தை யவத்தையுமாகிய இரண்டிலும் இரண்டு காலத்தும் நீயிருந்து நீசத்தாகநின்று இருளை அந்த காரத்தை காண்கின்றாயே பார்க்கின்றாயல்லவா இருதயத்து உனதீதயத்தில் இப்படிநோக்கி இவ்விதமாகப்பார்த்து ஏகபரிபூரணமாயிருந்திடாய் ஒன்றான ஸ்வரூபமாகவேயிருப்பாய் -எ-று.

ப-ம். அறிதலிருந்த கழுத்தியிலானந்தம் விளங்குவதற்கே தெரிதலினவ்வானந்தமே யறிவெனபார் சுழுத்திசுகவானந்த முருதிவடி வாதலினவ்வானந்தமேயறிவாய் வேறங்கில்லையெனவும் இருளையறி யுமிட த்தவறிவே தானாயிருந்தலினறிதே சத்தென்பார் பிரளயஞ் சுழுத்தியிரண்டிலுநீயிருந்திருளைக் காண்கின் றாயென வங் கூறினார்.

இ-ம் சச்சிதானசித்தின் பொருளொருமையென்பதிற் கனுபவங் கூறியதாம் சுருதியுத்தியனுபவங்களோடு முணர்த்திய சச்சி தாநந்தத்தின் பொருளொருமையின் ஸ்வரூபத்தைத் தேசிகரூபதேக முகத்திற்றெரிந்து கொள்க.

அ-கை. சுருதியுத்தி யனுபவப் படிச்சீடன் சகசநீட்டை யிற்பெற்ற வனுப வங்கூறல்.

பலகலையுமுணர்ந்தகுருமொழிந்தபடியிவனுமனுபவம்விடாமற் பலமலரின்மதுப்போலச்சச்சிதானந்தமொன்றாம் பரமார்த்தத்தைப் பலபொழுதுங்கலைமுடிச்சமாதியிருந்தான்

வழித்துப்பார்த்தபொழுது

பலவடிவாஞ்சராசரசித்திரங்களைலாந்தோன்று

மொருபடர்மானானே. 144

இ-ள். பலகலையுஞ் சகலசாஸ்திரங்களையும் உணர்ந்த குரு அறிந்ததேசிகரானவர் மொழிந்தபடி அனுக்கிரகித்த வண்ணம் இவனும் இச்சீடனும் அனுபவம் விடாமல் அனுபவத்தை விட்டு நீங்காமல் பலமலரின் மதுப்போல் தானாபுட்பங்களி னிருங்குந்தே னொருமித்தது போலச்சச்சி தானந்த மொன்றாம் சத்துசித்தானங் களகமாகிய பரமார்த்தத்தை பிரமப்பொருளை பலபொழுதும் எப்போதும் கண்மூடிச் சமாதியிருந்தான் ஊனக்கண்ணைமூடி ஸ்வரூபசமாதியிலிருந்தான் விழித்துப் பார்த்த போது பலவடிவமாம் - நானாவிதவுருவங்களான சராசரசித்திரங்களெல் லாம் தாபரசங்க மாகிய சித்திரங்களனைத்தும் தோன்றும் - தோன்றுகின்ற ஒருபட மானான் ஓர்சித்திரப்படமானான் - ஏ-று.

இ-ம். சச்சிதானந்தப்பதங்களின் பொருளொருமையான வத்துவி தஸ்வரூபமே நானாகித்தானே யாவுமாக விளங்குகின்ற சாட்சாத்காரனுப வத்தைப்பெற்றாருடனானென்பதாம்.

அ-கை. துரியாதீதமே துரியமாகவிளங்கு மனுபவத்தில் நவநவமாரமிக்கும்பொருட்டத் துதயமாதற்கிடமான ஞானபூமியைக் குறித்து நான்குவகையாக வினாதல்.

இதயமொத்தசற்குருவேநமக்கிதுவேவிநோதமன்றியினி

வேருண்டோ

வதையுரைத்துமதைநினைத்துமிருப்பதன்றோ ஞானிகளுக்

கானந்தி,

முகலுரைத்த துரியாதீதமு மேழாம் பூமியுமுக்கியமா வென்ற பதமும் தினவகையு மெனக்கெளிதாகத் தெளியும்வண்ணம்

பணிந்திடீரே. 145

இ-ள். இதயமொத்தசற்குருவேமனமொத்தவென்னுடைய வாசிரியரே நமக்கு நமக்கு இதுவே இவ்விசாரமேவிநோதமன்றி லீலையல்லாமல் இனிவேறுண்டோ இனிவேறுமொன்றுளதோ அதை அப்பிரமத்தை யுரைத்தும் வாக்கினாற்பேசியும் நினைத்தும் மனதினாற் றியானித்தும் இருப்பதென்றோ இருப்பதல்லவா ஞானிகளுக்கான நீதிஞானவான் களுக்கான நியாயம் முதலுரைத்த முன்சொன்ன - துரியாதீதமும் துரியதீதத்தையும் ஏழாம்புமியும் ஏழாவது பூமியும் முக்கியமாமென்பதுவும் முக்கியமென்று சொல்லிய பதமும் அதின்மூலவகையும் அதன் பகுப்பையும் எனக்கு அடியேனுக்கு எளிதாகத்தெரியும் வண்ணம் சுருவாகத் தெரியும்படி பணித்திடீர் அருள்செய்வீர் என்று.

இ-ம். வெளிப்படை

அ-கை சுவானுபவத்திறி சொல்லு மனோலயமார்க்கமான ஞான பூமியைக்கூறுவான் றொடங்கி யுற்பத்திக்கிரமமான வஞ்ஞான பூமியின் னகையாகிய நாமங்களேழையு முற்சூறுகின்றார்.

வினவுமிடத்தஞ்ஞான பூமிகளே மென்பா னினியவற்றுவஞ்ஞான பூமிகளேழையுமுந்தி யியம்பக்கேளாய் தனிவித்துசாக்கிர சாக்கிர மகாசாக்கிரஞ் சாக்கிரத்தைச்சார்ந்த கனவு கணாக்கனவு சாக்கியமு ஁சுமுத்தி யென்றெழுபேர் கணித்தார் மேலோர். 146

இ-ள் வினவுமிடத்து விசாரிக்குமிடத்தில் அஞ்ஞான பூமிகளேழ் அஞ்ஞானபூமிகளேழ் - ஞானபூமிகளேழ் - ஞானபூமிகளேழ் என்பார் என்று சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள் இனியவற்றுள் இனியவை களுக்குள் அஞ்ஞான பூமிகேள் அஞ்ஞான பூமிகளேழினையும் முத்தியிம்பக் கேளாய் முன்பு சொல்லுவதும் கேட்டாய் தனித்தனிமையான வித்துச்சாக் கிரம் வித்தி நனவெனவும் சாக்கிரம் - நனவெனவும் மகாசாக்கிரம் மகாரமெனவும் - சாக்கிரதைச்சார்ந்த கனவு நனாகன வெனவும் - சுமுத்திய கன்றுசுமுத்தியெனவும் ஏழுமேர் எழுனாமங்கள் மேலோர் மகான்கள் கணித்தார் கூறினார் எ-று.

இ-ம். வெளிப்படை

அ-கை அவற்றுணான் பூமிகளினிலக்கணங்கூறல்.

முந்தவணத்தெயுமோரறிவுமரித்திரமதுதான்முதல்வித்தாகு மிந்தவரிவிற்பண்டில்லாவக்கதைமுளைபோலாமிதுன்னாவாம் வந்துவந்துபிறவிதொறுமகலாதைவளருமதுமகாநனாவா நந்துமகங்கொடுநனவினமனோராச்சியலேநனாக்கணாவே. 147

இ-ள். முந்தமுன்னரேயுள்ள அகண்டத்தெழும் அகண்டமான சத்தி லுதித்த ஓரறிவுமாத்திரம் ஒருணர்வாகியவதுதானதுவே முதல்வித்தாகும் முன்னுண்டானவித்துநனவாம் இந்தவறிவில் இவ்விதையாகிய வுணர்வில் பண்டில்லாமுன்னமில்லாத அகந்தை அகந்தையானமுனை போலாம் அங்குரம்போல வுண்டாம் இது நனவாம் இது சாக்கிரமாம் வந்து வந்து வந்து உண்டாகியுண்டாகி பிறவிதொறும் சாகங்கடொரும் அகம்மமதை வளரும் யானென தென்கின்ற விருட்சம் வளரும் அதுமகாநனாவாம் அது மகா சக்கிரமாம் நந்தும் சசிக்கின்ற அசங்கொடு அகத்தைக்கொண்டு நனவில் சாக்கிரத்தில் மனோராச்சியஞ்செயல் மனோ ராச்சியஞ் செய்வதுநனாக்கணா சாக்கிரசொப்பபமையம் - எ-று.

ப-ம் அறிவறியாமையின்றி யறிவாகவிங்குகின்றது தன்னிடத்தி லெதிரிட்டறிய உதித்தபோதே சுகசீவபரத்துக்கு மூலமான பிரகிருதி யென்பார் முதல்வித்தாக வெனவும் இவ்வறிவிற் பிரதிசலுனமாக

வெளிப் படுஞ்சாபை பையானென்னுமறிவே சகசீவயாவற்பத்திக் கடையாளம் கத்தத்துமென்பார் நானாவெனவும் அச்சகசீவாரங் களையா னென தெனவும் மதாங்காரமாக வெளிப்படுமறிவே யகங்காரத்துவமென்பார் மகநனாதெனவும் அச்சகசீவபரங் களினுருவமே நானெனவியாபித்தது வாகநிற்குமறிவு தெரிதல் போலத்தோற்றுமென்பார் நனாக்கனாவெனவுங் கூறினார்.

அ-கை. ஏனைய முன்று பூமிகளினிலக்கணங்கூறல்.

உண்டுறங்கிமனோராச்சிய ஞ்செயல்சொர்ப்பன மேனும் பேருடைய தாகும், பண்டுநனாக்கண்டு மறைந்ததை மீண்டு நினைப்பது சொர்ப்பன்னா வாமாண்டுமிருண் மூடுவது சுழு த்தியாமஞ்ஞானவைகள் சொன்னோம், விண்டு நிறைமுத்திதரு ஞானபூமிகளேழும் விளம் பக்கேளாய்.

148

இ-ள். உண்டுறங்கிப்புசித்து நித்திரைசெய்து மனோராச்சியஞ் செயல் மனோராச்சியஞ்செய்து சொர்ப்பனமென்னும் பேருடைய தாகும் கனா வென்று நாமமுள்ளதாம் பண்டுகனா கண்டுமுன் சாக்கிரத்திற்பார்த்து மறந்ததை மறந்துவிட்டதை மீண்டு நினைப்பது திரும்பஞாபகப்படுவது சொர்ப்பன நனவாம் சொர்ப்பனசாக்கிரமாம் மருண்டுமிருண்டு மூடுவதுமிகுந்தவிருள் மூடிச்சொள்வது சுழுத்தி யாம் சுழுத்தியாகும் அஞ்ஞானவைகைகள் சொன்னோம் அஞ்ஞான பூமிகளின் விதத்தை சொன்னோம் விண்டுசட முதலியவைகள் வேறுபட்டு நிறைமுத்தி தரும் பரிபூரணமான கை வல்யத்தைக் கொடுக்கும்ஞானபூமிகளேழையும் ஞான பூமிகளேழை யும் விளம்பக்கேளாய் சொல்லக்கேட்பாய் - ஏ-று.

ப-ம். அச்சகசீவபரங்களின் பதார்த்தமிக்தெனத் தோன்றாத் தனில் வியாபிக்குபதறிமனோராச்சியமென்பார் சொற்பனமெனவும் அவ்வாறிவ சகசீவபரங்களை மறந்து நிறைகுமென்பார் சொற்பன நனாவெனவும் அச்சகசீவபரங்களே தானாநின்ற தன்னை முழுது மறந்து வறியாமையே மீளாத மகாசுழுத்தியென்பார் இருண்மூடுவது சுழுத்தியாமெனவுங் கூறினார்.

இ-உ-க-ம். வித்துநனவுநனவுமா நனவாகியவிம்மூன்றும் அறிவு பரண மித்தாகாரமாதெதிரிடு தலாற்சாக்கிரமெனவும் சாக்கிர சொற்பனம் சொற்பனம்சொற்பனசாக்கிரமாகிய விம்மூன்று மெதிரிடு கின்ற வாகாரங்க ளினறியாமையோடு விபகாரங்கள் செய்தலின சொற்பனமெனவும் சுழுத்தி சிருட்டி முதலிதுகாறுந் தன் யதார்த்தந் தெரிமாயமவ் விடயானந்த சாரமாக வுறங்குதலிற் சுழுத்தியெனவுங் கூறினாரென்பதாம்.

அ-கை ஞானபூமிகளினாமங்களேழையுங்கூறுகின்றார்.

புலவர் புகழ்முகற்பூமிசுபேச்சைவிசாரணையிரண்டாம்பூமியாகு நலதனுமானசிமூன்றாம் பூமிசத்துவாபத்தநாலாம்பூமி சொனுமாமசத்திப்பேரும்பதார்த்தாபாவனைப்பேருந்துரியப்பேரும் மலினமறுமகனேபைந்தாமேபூமிகளாவகுத்தார்மேலார். 149

இ-ள் புலவர் புகழ் - அறிஞர்கடுதியாநின்றமுதற்பூமி - முந்தின பூமி யினாமம்விசாரணையாகும் விசாரமெய்தலெனவும் மூன்றாம் பூமி மூன்றாம் பூமியினாமம் நலதனுமானசு நல்லமானஞ்சிறு கலெனவும் நாலாம்பூமி - நான்காம்பூமியினாமம் சத்துவாபத்தி உண்மையிலே மன்னிநின்றலெனவும் ஐந்துஐந்தாம்பூமியின் பேரும் நாமமும் சொல்லும் சமுகத்தில் சொல்லா நின்ற சங்கற்பமறலெனவும் ஏழு ஏழாவது பூமியின்பேரும்நாமமும் தூரியம் தூரியமெனவும் மலின மறுமகனே களங்கமறுமைந்தா மேலோர் மகான்கள் பூமிகளாக வகுத்தார் சத்த பூமிகளாய் பிரித்தார்கள் - ஏ-று.

இ-ம். வெளிப்படை

அ-கை அவற்றுணான்கு பூமிகளி நிலக்கணங்கூறல்.

துற்சங்கநிவர்த்திவந்துநிவஞானம்விரும்புவதுசுபேச்சையாகு நற்சங்கமொழிவினவி ஞானநூல்பழகல்விசாரணையாநம்பி முற்சங்கவீஷனைகள் விடறனு மாகையிந்தமூன்றினாலுஞ் சற்சங்கமனதிலுண்மையறிவுதிகதல்சத்துவபத்திதானே.

இ-ள். துற்சங்க நிவர்த்தி வந்து துர்ச்சங்க நீக்கி சிவஞானம் விரும்புவ துசிவஞான சுதையாசிப்பது சுபேச்சையாகும் சுபவிரும்ப லாமநற் சங்கம் சாதுசங்கத்தைச் சேர்ந்து மொழிவினவி அவருரைக்கும் வாக்கியத்தை விசாரித்து ஞான நூல்பழகல் ஞான சாஸ்திரத்தை யப்பியாசித்தல் விசாரணையாம் விசாரணை யாகும் நம்பி விசாரத்தின் வெளிப்படும் பொருளை நம்பி முற்சங்க வீஷணைகள் முன்னுள்ளவிச்சைகளைவிடல் நீக்குதல் தனுமாசி மனஞ் சிறுகாலம் இந்த மூன்றினாலும் இம்மூப்பூமிகளின் பழக்கத்தி னாலும் சற்சங்கமனதில் சற்சங்கம்பழகியமனதின உண்மையறி வித்தல் மெய்யுணர்வு பிறத்தல் சத்துவாபத்தி உண்மையிலே மன்னிற்றலாம்.

அ-கை. எனைமென்று பூமிகளினிலக்கணங்கூறல்

தத்துவத்தின்வனமுறைத்து மிதையெலாமாய்த்தல் சமூசத்தியாகு மத்துவித்தனந்தனம் வருமதீருபடியோப்பதார்த்தபாவனையாகும் வத்துநிலையிருந்தபடியிருமவுனசுபாவந்துரியாகு மித்துரியபூமியைமூன்றுரியாதீதப்பதமென்றதுவுக்கேளாய். 151

இ-ள். தத்துவத்தில் உண்மையில் மனமுறைத்து மனந்திரப்பட்டு மித்தையெல்லாம் பொய்மைகனைத்தையும் மறந்தால் மரந்து விடுவது சுமுத்தியாகும் சங்கற்பமறலாம் அத்துவிதானந்தம்வரும் அத்துவிதா னந்தமுண்டாதலும் திரிபுடிபோம் திரிபுடிநீங்குதலும் பதார்த்தபாவனையதா கும் பதார்த்த வெண்ணமறுத்திடலெனவும் வத்துநிலைபிரவஸ்து வினிச்சியம் இருந்தபடியிருந்த இவ்வண்ண மிருக்கின்ற மவுனசுபாவம் மோனத்தன்மையே துரிய மாகும் துரியமாம் இத்துரியபூமியை இந்தத்து ரியபூமியை முன் - முன்பு துரியதீதப்பதமென்று சொன்னதுவும் கேளாய்கேய் - எ-று.

இ-உ-க-ம். சதானசட்டயமுதித்துவிடயதோஷ திருட்டியுண்டாய்த் தன்னைத்தகிக்கவிரும்புவதேசுபேச்சை யெனவும்அவ்விருப்பத்தாற் றானாகியசித்துருவமுந்தானல்லாத சடவுருவமு மிகமெனவிசாரித்தல்

விசாரணையெனவும் அவ்விசாரத்திலுள்ள சத்தில்லாவாசனையுண்டாய்ச் சடவாசனைவிட்டுமனமடங்குதலே தனுமாசியெனவும் அச்சித்து வாசனை மிகுந்தவனுபவமாக வெளிப்படுதல் சத்தாபத்தியெனவும் அச்சித்து தயத்தினாற் சடபாவநீங்குதல் சமுத்தியெனவும் அச்சித்திலாற் தோயமாயிரண்டற் பாவுந்தானேயிரந்தால் பதார்த்தந்பாவனையெனவும் இவ்வனுபவமெப்போது முள்ளதாக விளங்குதல் துரியமெனவுங்கூறினதாம்.

அ-சை. இத்துரியபூமி துரியாதீதமாகு மியல்பு தோன்றசத்த பூமியை யும் பஞ்சாவத்தையாகப் பகுத்ததன்மையு மதனிலக்கணங்கூறுகின்றார்.

முற்புவிமூன்றினுமலகந்தோன்றுதலாற்சாக்கிரமாம்மூன்றற்கப்பாற் சொற்பனமாமதுவுமெள்ளநமுவுமஞ்சாம்பூமியேசுமுத்தியாகு மற்புதமாஞ்சுவானுபவமிகுமாறாம்புவி துரியமதற்கப்பாலோர் கற்பனையிலாதவிடதீதமென்று மவுனமக்கட்டும்வேதம். 152

இ-ள். முற்பவமூன்றினும் முதற்கட்கூரியபூமிகள்மூன்றிலும் உலகந்தோன்றுதலால் சுகந்தோற்றுக்கின்றபடியால் சாக்கிரமாம் அம்மூன்றுபூமியுநனவாகும் மூன்றற்கப்பால் நான்காவது பூமிசொற்பனமாம் கனவாகும் அதுவுமெள்ளநமுவும் அக்கதிருமெள்ள நீங்குகின்ற அஞ்ஞானபூமியே ஐந்தாம்பூமியே சுமுத்தியாகும்சுமுத்தியாம் அற்புதமாம் அதிசயமாகிய சுபானுபவமிகுந்த சுவாபவமிகுந்த ஆறாம்புவி ஆறாம்பூமி துரியமாம் துரியமாகும் அதற்கப்பால் ஏழாம்பூமி ஓர்கற்பனையும் இல்லாதவிடம் அற்றவிடம் அதீதமென்று துரியாததீதமெனமவுனமா மவுனமாக வேதம் சுருதி யானது காட்டும் தரிசிக்கும் - எ-று.

இ-ம். சுயேச்சைவிசாரணை தனுமானசியாகிய விம்மூன்றிற் சுகம்விடயருபமாகத் தோன்றுதலி னவைசாக்கிர மெனவும் சாத்துவது பத்தியிற்சக நினைவுருவாகத் தோன்றுதலினது சொர்ப்பனமெனவும் சுமுத்தியிற் சுகந்தோற்றாமையின் சுமுத்தியெனவும் பதார்த்த பாவனை யிற் சுகஞ்சின்மாத்திரமாகத் தோன்றுதலின் துரியமெனவும் துரியத்திற் காண்பதுங் காணப்படுவதுஞ் சத்தாமாத்திரமாக

விளங்குதலின் அதுதுரியா தீதமெனவுங் கூறினதாம் அனுபவிக்க
பூமிகளைந்தவத்தையான தெனக்கொள்க.

அ-கை, இவ்வேழாம்பூமியைத் துரியமென்பதற்கனுபவங்
கூறல்.

துரியநிலந் தனிற்றுரியா தீதமெனின்மயக்கமென்று சுருதி
மலோ, ரீவதொருவிதேகமுத்தி யதீத மென்பாரதுகணக்கி லாறாம்பூமி,
வாய் மருவுமுத்தியிற்காட்சி சுழுத்தியென்பார்காண்பதுநீ மனதிற்
கொள்வாய், பெருமைதருஞான பூமியின் விகற்பமின்னமுண்டு
பேசக்கேளாய்.

153

இ-ள். துரியநிலந்தனில் துரியபூமியை, துரியாதீதமெனில்
துரியாதீதமென்றால், மயக்கமென்று - மயக்கவருமென்று, சுருதி
மேலோர் வேதாந்தமுணர்ந்தமகான்கள், அரியதொருவிதேகமுத்தி
எட்டுதற்கரிய ஒப்பற்றவிதேக கைவல்யத்தை, அதீதமென்பார் -
துரியாதீதமென்று சொல்லுவார்கள், அதுகணக்கில் அந்த
கணத்திற்கு, ஆறாம்பூமி ஆறாவது பூமியான பதார்த்தபாவனை
மருவுசுழுத்தியில் பொருந்தா நின்ற சுழுத்தியை காட்சி சுழுத்தி
யென்பார் காணுமறிவாகி சுழுத்தியென்று சொல்லுவார்கள், என்பது
என்றதை, நீமனதிற் கொள்வாய் நீமனதில்வைப்பாய் பெருமைதரும்
மாட்சிமையைக் கொடுக்கின்ற, ஞானபூமியின் ஞானபூமிகளின்
விகற்பவபேதங்கள், இன்னமுண்டு இன்னமிருக்கின்றது பேசக்
கேளாய் அதைச் சொல்லக்கேளாய் - என்று.

இ-ம். இவ்வேழாம்பூமியைத்துரியமெனவுந் துரியாதீதமெனவுக்
கூறியனையுமுண்டாமெனக் கருதியதனைச் சீவன்முத்தியின்
றிறமான துரியமெனவும் இதுநீங்கிய விதேகமுத்தியைத் துரியா
தீதமெனவுங் கூறுவார் அங்ஙனங்கூறுமிடத்தைச் சாமபூமியாகிய
சுழுத்தியிற்சந்தேகந் தோன்றா மற்றான் றோன்றிநிற்றல் துரிய
மாதலின் துரியமென்னும் ஆறாம்பூமியைக்காட்சி சுழுத்தி யென்று
கூறினாரென்பதாம்.

அ-கை, ஞானபூமியடைந்த சீவன்முத்தர்களின் வசாநாமங் கூறல்.

முன்னிலங்களேறியமூவரு மப்பியாசிகளாமுத்தரல்லா, பின்னி லங்கள் வானவரியானவரிட்ட னெனுஞ்சீவன்முத்தர் பேதமாகும், சொன்னநடுப் பூமிவந்தஞானிகளே பிரமவித்தாந் தூயமுத்த, ரின்ன முமப் பூமிகளின் பெருமைதனை நீயறியநான் சொல்வேனே. 154

இ-ள். முன்னிலங்களேறிய முதற்கணுள்ள மூன்றுபூமியிலேறி வந்த மூவரும் மூன்றுபேர்களும் அப்பியாசிகளாம் சாதகர்களாம் முத்தரல்லா சீவன்முத்தர்களல்லர் பின்னிலங்கள் இறுதியிலுள்ள மூன்று பூமிகளிலைந்தாம் பூமியிலேறியவன் தான் பிரமவர னெனவும் ஆறாம்பூமியிலேறி யவன்வாரியான் - பிரமமரியா னெனவும் ஏழாம் பூமியிலேறினவன் வரிட்டெனும் பிரமவரிட்ட னெனவும், சீவன் முத்தரபேதமாகும் சீவன்முத்தர்களின் பேதங் களாம், சொன்ன இப்போது சொல்லிய பூமிகளின் நடுப்பூமிவந்த மத்தியாகிய நாலாம் பூமியிலேறிய, ஞானிகள் ஞானவான். பிரம வித்தாம் பிரமவித் தென்னும் தூயமுத்தர் மேலான சீவன் முத்தர்களாம், இன்னமும் மேலும், அப்பூமிகளின் பெருமைகளை அந்தஞானபூமிகளின் பெருமையை, நீயறிய உனக்குத் தெரியும் பொருட்டுயான் சொல்வேன் நானுரைப்பேன் - என்று.

இ-ம் முன்மூன்று பூமியையடைந்தவப்பியாசிகளெனவுமற்ற நான்கு பூமியையடைந்தவர் சீவன்முத்தர்களெனவுங் கூறினதாம்.

அ-கை. ஞானபூமிகளின்முன் மூன்றினப்பியாசத்தால் வரும் பயனுமதின் முதற்பூமியினருமையுங் கூறல்.

நாலாம்பூமியின்வருமுன்மூன்று பூமியுமடந்தை நடந்துமாண்டோர் மேலானபதமடைந்துபிறந்துமெள்ள மெள்ளவந்துவிடுசேர்வார் மாலானபவத்தில்வீழார் முதற்பூமிகிடைப்பதுவேமருத்தமைந்தா காலானமுதற்பூமிகைவந்தான் முத்தியுங்கைவந்ததாமே. 155

இ-ள். நாலாம்பூமியின் நான்காம்பூமியில், வருமுன் வருவதற்கு முன்னம்மூன்று பூமியுமடைந்து மூன்று பூமியுஞ் சேர்ந்து நடந்து அவற்றை யனுஷ்டித்துவரும் போது மாண்டோர் மறித்தவர்கள்,

மேலானபதமடைந்து உயர்ந்தபதவியைப்பெற்று பிறந்து பூமியிற் சனித்து மெள்ளமெள்ளவந்து கொஞ்சங் கொஞ்சமாகவேறி வீடு சேர்வார் முத்தியையடைவார்கள், மாலானபவத்தில் வீழார் இச்சாறுமான சன்னத்தில் வீழார், முதற்பூமி கிடைப்பதுவே முதற்பூமியான சுபேட்சை யுண்டாவதே, வருத்தம் பிரயாசமாம், மைந்தா மகனே, காலானமுதற்பூமி ஆதியான முதற்பூமி, கை வந்தால் கை வருமானால், முத்தியும் மோட்சமும் கைவந்ததாம் கைவசமானதாம் -எ-று.

இ-ம். வெளிப்படல்.

அ-கை. அப்பியாச பூமியை யடைந்தவ னெவ்விதத்திலுமனு பனியானென்பது கருதியவனுபவியேயெனக் கூறுதல்.

இப்புவிமியிலிஞ்ஞானபூமியொன்றி லிரண்டிலடைந்திருந்தாரான லப்புருடர்மிலேச்சராகிலுமுத்தர் குருபாதத்தானெமையே தப்புறையென்றவர்கெடுவார்நடுவான மறைகளைநீசங்கியாதே செப்புமொருவழிதிடமாயகம்பிரமமென்றிருந்துதெளிந்திடாயே. 156

இ-ள். இப்புவிமியில் இவ்வுலகத்தின்கண், இஞ்ஞானபூமி இஞ்ஞானபூமிகளேழில், ஒன்றில் சுபேச்சையிலாவது, இரண்டில் விசாரணையிலாவது, அடைந்திருந்தாரானால் சேர்ந்திருப்பாராயின், அப்புருடர் அந்தப்புருடர்கள், மிலேச்சராகிலும் மிலேச்சர் களானாலும், குருபாதத்தானை தேசிகர் திருவடியானை, முத்தர் சீவன்முத்தராவ ரென்பது மெய்யே சத்தியமே, தப்புறையென்றவர் இசைப் பொய் வசனமென்றவர்கள், தெடுவார் பவத்திலழிவார்கள், நடுவான மறைகளை நடுநிலைமையான வேதவாக்கியங்களை, நீசங்கியாதே குதார்க்கமாகச் சங்கை பண்ணாதே, செப்புமொரு வழி போதிக்கின்ற வுபதேசமார்க்கத்தில், திடமாய் ஸ்திரமாகச் சென்று, அகம்பிரமமென்று கூடஸ்தனே பிரமமென்று இருந்து தெளிந்திடாய் சகசுமாதியிலிருந்து தெளிவாய் - எ-று.

இ-ம். இவ்வப்பியாச பூமியை யவசியமடையும் பொருட்டவை களின் பெருமையை யுமவைகளாற் பெறும்பயனைபுங் கூறினதாம்.

அ-கை. முத்தியையடைதற்கு வன்னாச்சிரமபேதம் வேண்டு வதின் ரென்பது தோன்றவிட பூமிகளின் முடிவான தூரியாதீதந்

துறலறத்தாற் கன்றி யில்லறத்தார்க்கு வாராவென்னுமையத்தை நீக்க வேண்டு மெனவினாதல்.

பொல்லாதமிலேச்சருக்கும் விதேக முத்திதருஞானபூமியென்று நெல்லாகி முளைக்குவெனைத் தண்டு வமாக்கிய குருவே நீர்

சொன்னீரே

இல்லாளும் குடும்பம் விட்டுச் சந்நியா சம்புகுந்தேகாங்கி யானோ ரல்லாமனமுத்தி பெறாரென்று சிலர் சொலுமயக்க மகற்றுவீரே. 157

இ-ள். பொல்லாத மிலேச்சருக்கும் கொடியதான மிலேச்சர் களுக்கும், விதேகமுத்திக்கும், விதேக கைவல்யத்தைக் கொடுப்பது, ஞானபூமி யென்று ஞான பூமியாமென்று, நீர் சொன்னீர் தேவரருளிச் செய்தீர் நெல்லாகி நெல்வித்தைப் போல, முளைகளுமெனை தனித்துக் கொண்டிருக்கு மடியேனை, தண்டுலம் அரிசியைப் போல, ஆக்கிய குருவே சனியாமற் செய்த வாசிரியரே, இல்லாளும் குடும்பம் விட்டு மனைவி முதலிய குடும்பத்தை, துறந்து சந்நியாசம் புகுந்து துறவைப் பெற்று, எகாங்கியானோரல்லாமல் தனித்தவர்களே யென்று முத்திபெறாரென்று மற்றவில்லறத்தாற் மோட்சமடைய மாட்டார்களென்று சிலர் சொலுமயக்கம் சிலர் சொல்லுகின்ற பிரமையை, அகற்றுவீர் நீக்குவீர் - எ - று.

இ-ம். வெளிப்படை.

ஈருள

அ-கை. நால்வகைத் துறவினாமமு மவற்றின் காரணமுங் கூறல்.

சிட்டர் புகழ்மகனே நீசங்கித தங்கை நன்று தெரியக் கேளாய் கட்டழியத்துறவுநால்வகையாகுமவைகளுக்கங்காகும் பேர்கள் பட்டதுயர் கொடுங்குடசகம்பகூதகம் ஹம்சம்பரமஹம்சம் விட்டகலுந்துறவுக்குவிராகங்காரணமன்றி றிவேடமன்றே. 158

இ-ள். சிட்டர் புகழ் மகனே சர்ச்சனர் துதிக்கின்ற மைந்தா நீகங்கித தசங்கை நீவினாவின வினாவானது, நன்று நன்றாம், தெரியக் கேளாய் தெரியக் கூறுவதுங்கேளாய், நடபழியுந்துறவு மந்தமழிகின்ற சந்நியாசமானது, நால்வகையாகும் நான்கு விதமாம் அவைகளுக்கு அந்நான்குக்கும் அங்காகும் பேர்கள் அவ்விடத்தாகு காமங்கள்

பட்டனயாகெடும் உண்டானது ஸ்வாசிக்கின்ற குடசகம் குடசக சந்நியாசமெனவும், பரம அம்சம் பரமாம்ச சந்நியாசமெனவும் விடாலும் பக்கத்தை விட்டு நீங்கும் துறவுக்கு இச்சந்யாசங்களுக்கு விராகங்காரணமன்றி நிராசை காரணமேயல்லாமல், வேடமன்று வேடங்காரணமன்றாம் - எ - று.

இ-ம். வெளிப்படை.

ஈருஅ

அ-கை. துறவின் காரணமான விராகமூன்றிலு மிவைகளினி லங்கணக்கூறல்.

மந்தமுந்தீவிர முந்தீரவிரதாபமுமென மூன்றுவகை விராகம்
வெந்துயரம் வரும்பொழுது குடும்பத்தை வெறுத்து வரும்
விராகமந்த

மிந்தவுடலளவுமனை தமைவேடவெனவிட நீவிரமென்பார்க்
ளந்தணர நுன்மித்தை யெனவிடலது தீவிர

தாபமறிந்திடாயே. 159

இ-ள். விராகம் விராகமானது, மந்தமும், மந்த விகாரமும், தீவிரமும், தீவிர விராகமும், தீவிர தரமும் தீவிர தரவிகாரமும் மென மூன்று வகை என்று மூன்று விதமாம். அவைகளின் வெந்துயரம் வரும்பொழுது வெவ்விய துன்பம் வரும்போது குடும்பத்தை சம்சாரத்தை, வெறுத்து வரும் வெறுக்காநின்ற, விராகம் விராகமானது, மந்தம், மந்த விகாரமாம், இந்தவுலகளவும் இத்தேகாந்த பரியந்தம், மனை, மனைவியும், றனம்திரவிய முதலியவைகளும், வேண்டாமென உடல் வேண்டாமென்று துறத்தல் தீவிரென்பார்கள். தீவிரவிராகமென்று சொல்வார்கள். அந்தணர் வேதியர்க்குரிய நூல், கன்மகாண்டங்களை மித்தையென விடலது கற்பிதமென்று துறத்தலானது, தீவிரதரமாம், தீவிர தரமாம், தீவிர தரவிராகமாகும் அறிந்திடாய் இவற்றை தெரிந்துக் கொள்ளக் கடவாய் - எ - று.

இ-ம். வெளிப்படை.

ஈருகூ

அ-கை. மந்தவிகாரம் பயனின்றென்னுந் தீவிரவிராக சந்நியாச மிரண்டின் றன்மையிக் தென்றுங் கூறல்.

பாவிமந்தவிராகத்திற் சந்நியாசங்களொன்றும்பலித் திடாதே
 தீவிரத்திற்குடசுகமும் பகூதகமுமென்றிரண்டு திறங்களுண்டாந்
 தாவிநடந்திடத் திபமிலாதவர்க்குருடரகமுஞ்சுகங்களொங்கு
 வேவிநடந்திடதுவமுள்ளவர்க்குபகூதகருமென விதித்தார்
 மேலோர். 160

இ-ள். பரவிதீதான மந்த விராகத்தில் மந்தவிகாரத்தில், சந்நியா
 சங் கள் துறவானவைகள், ஒன்றும் பலித்திடாது ஒன்றுஞ்சித்தியாது
 தீவிரத்தில் தீவிர விராகத்தில், குடசுகமும் குடசுகசந்நியாசமும்
 பகூதகமென்று பகூதசந்நியாசமு மென, இரண்டு திறங்களுண்டாம்,
 இரண்டு வித்தைகளுளவாம் தாவிநடந்திடத் திபமிலாதவர்க்கு உதறி
 நடக்கப் பலமிலாதவர்களுக்கு, குடசுகமும் குடசுகசந்நியாசமும்,
 சுகங்களொங்குமேவி, உலகிலெவ்விடத்து மடைந்து, நடந்திட திபமுள்ள
 வற்கு நடக்கப் பலமுள்ளவர்களுக்கு, பகூதகமுமென பகூத
 சந்நியாசமு முரியமு முரியதென்று, மேலோர் சான்றோர்கள்,
 விதித்தார் - நியமித்தார்கள் - எ-று.

இ-ம். குடசுகமகூதக சந்நிதியாசங்களிரண்டின் பயன் கூறல்.

அ-கை. தீவிர தர விசாக சந்நிரண்டின் பயன் கூறல்.

இருவகை தீவிர தாத்துமம்சனென்றும் பரமாம்ச னென்றுஞ்
 சொல்லார், வருமம்சனுக்குமுத்தி சத்தியலோகத்தன்றி வராநென்பார்,
 பரமாம்சனுக்கு முத்தியிவ்வுலகின் ஞானத்தார் பலிக்குமென்பார்,
 தீரமருவும் பரமாம்சன்றானு யிருவகையாகுஞ் செப்பக்கேளாய். 161

இ-ள். தீவிரதாத்தும் தீவிரசந்நியாசிக்கும், அம்சனென்றும்,
 அம்ச சந்நியாசியெனவும், ராமசனென்றும் பரமாம்சசந்நியாசி
 யெனவும், இரு வகை இரண்டு விதமாக சொல்லுவார்கள்.
 சாதுக்களுரைப்பார்கள், வருமம்சனனுக்கு வராநின்ற வம்ச
 சந்நியாசிக்கு, முத்தி மோட்சமானது, சத்தியலோகத்தன்றி அயனு
 லகத்திற் கிடைப்பதன்றி, வராநென்பார் இம்மையிற்கிடையா தென்று
 சொல்லுவார்கள். பரமாம்சனுக்கு பரமாம்ச சந்நியாசிக்கு முத்தி
 மோட்சமானது, இவ்வுலகின் கண் இவ்வுலகத்தின் கண் ஞானத்தார்
 பலிக்குமென்பார், ஞானத்திற் கிடைக்குமென்று சொல்லுவார்கள்.

தீரமருவும் ஸ்திரம் பொருந்தி பரமாம்சனன்றாலும் பரமாம்ச சந்நியாசியும் இருவகையாகும். இரண்டு விதமாகும், செப்பக் கேளாய் இதைச் சொல்லுவதுங் கேளாய் - ஏ-று.

இ-ம். அம்சபரமாம் சந்நியாசிகளின் பயன் கூறினதாம்.

அ-கை. பரமாம்ச சந்நியாசிகளப்பி யாசியுமனுபவியுமென விருவகை யாவரெனல்.

சிஞ்ஞாசுஞானவானெனன்றிரண்டு பேர்களவறிர்சுஞ்ஞாசு மெய்ஞ்ஞானபூமியின், முன் மூன்று பூமியுண்டாக்கும் விவேகியானோன்கஞ்ஞானலானென்போன், சீவன் முத்தியடைந்திருக்குந் தூயமேலோ யஞ்ஞானமகளுமந்தச் சீஞ்ஞானமிருவரை

யாமதுவுங் கேளாய். 162

இ-ள். சிஞ்ஞாசு சிஞ்ஞாசுவெனவும், கஞ்ஞானவாவென்று கஞ்ஞானவானெனவும், இரண்டு பேர்கள் இருவர்களாம் அவரில் அவ்விருவர்களில் சிஞ்ஞாசு - சிஞ்ஞாசென்பவர், மெய்ஞ்ஞானபூமியின் ஞானபூமியேழில் முன் மூன்று பூமியுள் முத்தின மூன்று பூமிகளில் நடக்கும் செல்லுகின்ற, விவேகியானோன், விவேகமுள்ளவனாவன், கஞ்ஞானவானென்போன் சுஞ்ஞானவானென்பவன், சீவன் முத்தியடைந்திருக்கும் சீவன் முத்தியைப் பெற்றிருக்கின்ற, தூயமேலோன் பரிசுத்தமான மகானாம் அஞ்ஞானமகலும் இறிவின்மை நீங்கும், அந்தச் சிஞ்ஞாசி மிருவகையாம், அச்சிஞ்ஞாசுமிரண்டுவிதமாம் அதுவுங் கேளாய் - ஏ -று.

இ-ம். பரமாம்சத்தின் கூறானசிஞ்ஞாசு சிஞ்ஞானவானென்று மிரண்டு சந்நியாசிகளினிலக்கணங் கூறியதாம். ஈகூஉ

அ-கை. சிஞ்ஞாசென் பவனில்லறத்திலே னுந்துறவரத்திலேனுமிருந்து முத்தியை யடைவெனெனல்.

பந்தமனை துறந்து சிலரதிதிகளாயிருந்தடையப்பரமஞானமந்தணமாமன்னவர்வணிகர்க்குத்திராயிருந்து சிலரடைவர்ஞானமிந்தவகை சாத்திரத்துமுலகத்து நடப்பதுங் கண்டிருந்து மைந்தர் சிந்தனையின் மயக்கமென சுருதியுத்தியனுபவத்தாற்

றெளிந்திடாயே. 163

இ-ள். சிலர் சிலர்கள், பந்தனை துறந்து பந்தமானவில் வாழ்க்கையும் விட்டு, அதிதிகளாயிருந்து துறவிகளாயிருந்து, பரமஞானம் பிரமஞானத்தை, அடைவார் பெருவார்கள், சிலர் சிலர்கள், அந்தணர் பிராமணராகவும், மன்னர் சத்திரியராகவும், வணிகர் வைசியராகவும், சூத்திரராயிருந்து சூத்திரராகவுமிருந்து, ஞானம் பிரமஞானத்தை அடைவர் அடைவார்கள், இந்தவகை இந்தவகையை சாத்திரத்தும் ஆகம பிரமாணத்திலும், உலகத்து நடப்பதுவும் உலகத்தி னப்பியாசியாகிய பிரத்தியட்சப் பிரமாணத்திலும், கண்டிருந்தும் மைந்தா மகனே, சிந்தனையின் மயக்கமென்ன மனதிற்சந்தேகமென்ன சுருதியுத்தியனு பவத்தால் சுருதியுத்தி யனுபவமென்னுமூன்றினாலும் தெளிந்திடாய் தெளிவாய் - எ-று.

இ-ம் முத்தியையடைதற்கு விராகத்தால் வருஞ் சாந்தியே காரணமன்றி யில்லறந்துறவற மென்னுமிரண்டு மல்லவெனக் கூறினதாம்.

அகை. மேற்கூறுமென்றவாரே முற்கூறிய சரவார்த்தங்களு மடங்கிய வேதங்களின் முடிவான நித்தியானந்தமாகக் கூறுவான் றொபங்கி இச்செய்யுளிற்பிரமமே கூடஸ்தனைவைக் கூறுகின்றார்.

பிறந்ததுண்டானாலன்றோ பிலகுசாவதுதானுண்டாம்
பிறந்ததேயில்லையென்றும் பிரமமாவதுநானே
பிறந்ததுநானன்றாகிற் பிரமமென்றந்தநானே
பிறந்தததுமிறந்ததந்தப் பிரமமுநானேநானே. 164

இ-ள். பிறந்ததுண்டானாலன்றோ தனித்ததுளதாயினன்றோ, பிறகுசாவதுதானுண்டாம் பின்மறித்தலுளதாம், பிறந்ததேயில்லையென்னும் சனித்ததேனென்னும், பிரமமாவதும் பிரமமென்பதும், நரமேநரனே, யரம்பிறந்தது நானன்றாகில் சனித்தமு, நானல்லனாயின் பிரமமென்றந்த நானேபிரமமென்று சொல்லப்பட்ட வந்தந்தானே பிறந்ததுமிறந்ததந்த உற்பத்தியுமாலய மில்லா தபிர்நானே நானே பிரமமாகியநானேநான் - எ-று.

ப-ம் சாமவேதமகாவாக்கியப்படி யதுநீயானுமென்பார் பிர்ம் நானே யென்றார் பிரமென்பததுவேறனுமானசுகமு நானென்பது நீ யென்னும் வித்தையும் ஆமென்பதா மைக்கியமுமாமெனக்கொள்க.

அ-கை. கூடஸ்தனே பிரமமெனக்கூறுகின்றார்
 நானென்றபிரமமான நானேநானறியேனென்றா
 னானென்பதேதுபின்னே நம்முடபுந்தியென்னிற்
 றானதுமயக்கந்தன்னிற் சாகுமேசாவதாகி
 னானெனநிறைந்திருந்த ஞானமாநானேநானே. 165

இ-ள். நானென்ற பிரமமான யானென்று சொல்லும் பிரமமாகிய
 நானே யானே, நானறியேனென்றால் யான்காண்கிலே எனன்னில்,
 நானென்பதேது யானென்பதுயாது, பின்னே பின்பு, நம்முட புந்தி
 யென்னில் நமது புத்தியென்று சொல்லின, அது அப்புத்தியும்,
 மயக்கந்தன்னிற் சாகுமே சுழுத்தியக்கத்திலிருக்குமே, சாவதாகில்
 அங்ஙனமரியா திருக்குமாயின், நானே யானே, நானென
 நிறைந்திருந்த நானென்று பூரணமாக விளங்கிய, ஞானமாம்
 மெஞ்ஞானமாம் - ஏ-று.

ப-ம் இருக்குவேத மகாவாக்கியப்படி ஞானமேபிரமமென்பார்
 நானென்பது பிரமமென்றார் நானென்பது ஞானமாகிய வித்தை
 யெனவும் பிரமமென்ப தானந்த மெனவுங் கொள்க.

அ-கை வித்தியானந்ததத்தினொருமைகூறல்.
 நிறைந்தவாறெந்தவாரு நீலைதெரிந்திலென்றாயே
 லறிந்தாஞ்சுழுத்திதன்னிலானந்தமதுவேயாகும்
 குறைந்ததுக்கானந்தந்தான் குவலயந்தன்னிலுன்னா
 நிறைந்ததேவிந்தவார்த்தை நிவ்வானமுவ்வரிவுதானே. 166

இ-ள். நிறைந்தவாகு யான்பரிபூரணமானவிதம், எவ்வாறு
 எவ்வண்ணம், நிலைதெரிந்திலன் நிச்சயந்தெரிந்திலன், என்றாயேல்
 என்பாயானால், அறுந்ததாஞ் சுழுத்திதன்னில் நனவிற்குழுத்தின்
 கண்ணுள்ள, ஆனந்தம் நிரதியனாந்தமானது, அதுவேயாகும்
 அப்பூரணமேயாகும், குறைந்ததுக்கானந்தந்தான் ஏகதேசமான
 சுகதுக்கங்கள், குவலயந்தன்னிலில்லை உலகத்தின் கணில்லை
 யாம், இந்தவான்மாவே நிறைந்தது பூரணமானது இவ்வரிவுதான்
 இச்சை தன்னியமே, நிதானம் நிதானம் - ஏ-று.

ப-ம். யசர்வேதமகாவாக்கியப்படி அகம்பிறமாஸ்யமியன்பார் நிறைந்ததே இவர்வாத்மா நிதானமில்லரிவுதானே யெனக்கூறினார்.

நிறைந்ததென்பது பிரமமென்றுமானந்தமும் ஆத்மாவென்பதக மென்னும் வித்தையும் நிதானமில்வறிவென பஸ்யமியென்னு மைக்கியமுமா மெனக்கொள்க.

அ-கை. வித்தியானந்தவொருமையான சுவானுபூதியே தானெனல்.

மனத்தினாலெண்ணித்தானே வந்ததிவ்வுலகமாகு
நினைத்திடிலனேசுலோக நிற்பதவ்வறிவிலன்றோ
வனத்தையுங்கடந்தப்பபாலு மந்தமற்றறிவிலன்றோ
றெனைத்தனிவிசாரித்திட்டா லேகமாய் நிறைந்தேனானே. 167

இ-ள். மனத்தினாலெண்ணி மனோசங்கற்பத்தினால் வந்த திவ்வுலக மாகும் இவ்வுலகமுதித்ததாம் நினைத்திடில் கருதுமிடத்து, அனேகலோக நிற்பது, அனேகவுலகமிருப்பது அவ்வறிவிலன்றோ அந்த ஞானத்திலன்றோ, அகைத்தையுங் கடந்து யாவையுந்தாண்டி, அப்பாலும் மேலும், அந்தமற்ற முடிவிருந்த, அரிவிதாமென்று ஞானமிதுவாமென்று, எனை என்னை தனிவிசாரித்திட்டால் தனிமை யாக விசாரணை செய்தால் நானே யானே, ஏகமாய் நிறைந்தோன் பூரணமாக நிறைந்தவனாம் - எ-று.

ப-ம். அதர்வணவேத மகாவாக்கியப்படி அயமாத்மா பிரம மென்பார் ஏகமாய் நிறைந்தோனானேயென்றார் அற்றவென்பது அற்றெனத்திரிந்து நின்றது ஏகமென்பது பிரமமெனு நித்தியா னந்தமும் நிறைந்ததென்ப தாதமாவென்னும் வித்தையும் நானென் பது இவ்வித்தியனந்தத் தினைக்கித்திலுதித்த சுவானுபூதியாகிய வயமென்னுந்தானுமா மெனக் கொள்க.

இ-உ-க-ம், நான்குவேதங்களின் முடிவாயுள்ள மகாவாக்கி யார்த்த ஜென்னியமான வீற்றியானந்த வைக்கியஸ்வரூபமான நிரதிசயானந்த சாட்சாத்காரமேதா எனெனக் கூறியதாம்.

அ-கை. முற்கூறியகற்பிதங்களனைத்தையும் விருதறியு ளடங்கிய விருத்தியைநீக்கிற் சுவானுபவமுதயலா மெனக்கூறல்.

அந்தவாரிருந்துகொண்டேயானந்தமனுபவிக்க
வெந்தவாரிருந்துகொண்டா யெக்கிதுதெரியுமென்னி
லிந்தமூன்றவத்தைதம்மு ளெழுன்றிடும் விருத்திக்நீகி
லந்தவாரிருந்துநீயு மானந்தலடையலாமே. 168

இ-ள். அந்தவாரிருந்து கொண்டு அவ்வாறுபுரணமாக
விருந்துக் கொண்டே ஆனந்தமனுபவிக்க புரணானந்தத்தை
யனுபவிக்க எந்த வாரிருந்துகொண்டால் எவ்வண்ணமிருந்தால்
எனக்கிதுதெரியுமென் னில், என்கிவ்வனுபவந் தரிசனமாமென்ப
தாயின், இந்தமூன்றவத்தை தம்முன் இம்மூன்றவத்தைக்குள்
எழுந்திடும் விருதறி நிக்கில் உறிக்கின்ற விருதுதறியைத்தள்ளில்,
அந்தவாரிருந்து அவ்வாறு பரிபுரண ஞானமாயிருந்து நீயுமானந்த
மடையலாம் நிரதிசயானந்தத்தை யடையலாம் - ஏ-று.

இ-ம். வெளிப்படை.

அ-கை. விருத்திநீங்குதற்கு மூவகையுபாயங் கூறுவான்
ஹொடங்கியிச்செய்யுளி லனுபவுபாயங்கூறுகின்றார்.

வாதனாசத்தினாலே வருகிறவித்தியெல்லா
மேதினானடக்கலாகு மென்றுதான்விசாரஞ்செய்யின்
போதமிராசன்றானாய்ப் புத்தியைப்பவன்களெல்லாந்
தாதாராயிருக்கப்பெற்றாற் சகலமுமபங்குந்தானே. 169

வாதனாவசத்தினாலே வாதனால்வசத்தால் வருகிற விருத்தி
யெல்லாம் வருகின்ற விருத்திகளெல்லா வற்றையும் எதினாலடக்க
லாகுமென்று யாதினாலொடுக்கலாமென்று விசாரஞ்செய்யின்
விசாரிக்கின் போதமாயி ராசன்றாய் தான் ஞானவாசனாய்ப்
புந்தியைப் புலன்களெல்லாம் முத்திமுதலிய விடயங்களனைத்தும்
தாதாராயிருக்கப்பெற்றால் தரசராயிருக்கப்பெறின் சகலமுமபங்கும்
அனைத்து மொடுங்கும் - ஏ-று.

இ-ம் தானாகியநித்தியானந்த போகமேஸ்புராண முதலியயாவி
னும் விளங்கின் விருத்திநீங்குமென்பதாம்.

அ-கை. ஏனையவப்பியாசவுபாயங்களிரண்டையுங்கூறல்.

விருத்திகளடக்கிவின்னம் வினோதமாம் யோகத்தாலே
துருத்திபோலுதுமூச்சைச் சுடமுடனடக்கினிற்கும்
கருத்ததற்கில்லையென்ற காரணமாயிப்
பெருத்ததோரவித்தைதன்னைப் பிடிங்கிடிலபங்குந் தானே. 170

இ-ள் விருத்திகளடக்க விருத்திகளானவை யடக்க இன்னம்
மேலும் வினோதமான வினோதமாயோகத்தால் யோகத்தினால்
துருத்திப் போலுதுமூச்சை துருத்தியைப்போல ஆதா நின்றவாசத்தை
சுடமுடனடக் கின் இன்பத்தோடுமொடுக்கி நிற்கும் அடங்கும் சுழித்ததற்
கில்லையென் னின் அதற்குமனமின்றாவின் காரணமாயிப்
பெருத்தகாரண தேகமாகத்தடித்த ஓரவித்தை தன்னைப்பற்றா
வித்தையை பிடிங்கிடில் பெயர்க்கின் அடக்கும் ஒடுங்கும் - ஏ-று.

இ-ம். பிரணபந்தன வுபாயத்தைச் செவனமாகக் கூறிய வித்தை
நீக்கவுபாயத்தை முக்கியமாகக் கூடினா ரென்பதாம்.

அ-கை. அவித்தையைக்களையு முபாயமியா தெனவினாதலுக்
குத்தரங்கூறல்.

காரணசாரீரந்தன்னைக் களைவதெவ்வாறென்றோதி
வாரணம்பொய்சொல்லாலே யதன்பொருளகத்திலுண்ணிப்
பூரணமாகுமென்பேற் புவனங்கடோற்றுமென்று
தாரணைவந்ததாகிற் றரித்திடும்வித்தையெங்கே. 171

இ-ள். காரணசாரீரந்தன்னை காரணதேகத்தை களைவது
கெடுப்பது எவ்வாறென்றோதில் எவ்விதமென்று கேட்கில் ஆரணம்
வேதமானது பொய்சொல்லாதே நிச்சயத்தை சொல்லுமாதலால்
அதன் பொருள் அதனருத்தத்தை அகத்திலுண்ணி உளத்திற்
சிந்தித்து பூரணமாகு மென்மேல் பரிபூரணமாகிய வென்னிடத்தில்
புவனங்கடோற்று மென்று ஆரோபம் கச்சகங்கடோற்று மென்று
தாரணைவந்ததாகில் உருதிவந்ததானால் அவிந்தை அவித்தை
யானது எங்கேதரித்திடில் எவ்விடத்திலிருக்கும் - ஏ-று.

இ-ம். வேதநிச்சயப்படி குருவாக்கியத்தாற் சர்வம்பிரம மய
மென்னும் மனுபவமுண்டாயின் வித்தைநசிக்கு மென்பதாம்.

அ-கை. சர்வம்பிரமமய மென்னு ஞானமுதித்தற்கனுபவங்
கூறல்.

அப்படியிருக்கச்சித்த மலைதலால்விவகாரத்தி
வெப்படிக்கூடுமென்னி லென்னைவிட்டொன்றுமில்லை
யிப்படிக்கண்டவெல்லா மென்மயமென்கனாப்போல்
கற்பிதமென்றுதேனே காண்கின்றசித்துநானே. 172

இ-ள். விவகாரத்தால் விவகாரங்களில் சித்தம்மனமானது
அலைதலால் சுழல்வதனால் அப்படியிருக்க அங்ஙனநிற்க எப்படி
கூடுமென்னில் எங்ஙனங்கூடுமென்றால் யென்னைவிட்டொன்று
மில்லை என்னைதவிர வேறோருவஸ்துமில்லை இப்படி கண்ட
தெல்லாம் இவ்விதமாகக் கண்ட திரிசியங்க லனைத்தும் என்கனாப்
போல் யென்று சொர்ப்பனத்தைப்போல் கற்பிதமென்று பொய்
யென்று காண்கின்ற பார்க்கின்ற யென்பயம் எனதுருவ மானசித்து
நானே சைதன்னியமேநான் - எ-று.

இ-ம். கற்பிதமாகக் காணப்பட்ட திரிசியங்களனைத்துந் தனது
சிற்பிசமாக விளங்குகின்றதென்று மனுபயதிஷ்டியால் யாவுந்தன்
மயமாக விளங்குமெனல்.

அ-கை. இச்சித்தேயானந்தவடிவமாமென்பதாம்.

சித்துநானிறைநடதோநென்று திடமறவாதிருந்த
லெத்தனையெண்ணினாலு மேதுசெய்தாலுமென்ன
நித்திரையுணர்ந்தபின்பு நிற்கின்றகனாவைப்போல்
வத்தனையும்பொய்தானே யானந்தவடிவம்நானே. 173

இ-ள். நான்யான் சித்துசைதன்னியமாக நிறைந்தேனென்ற
பூரணமானவெனென்று மரதிடமறவாதிருந்தால் திடம்பிரபஞ்ஞை
யோடு கூடியிருந்தால் எத்தனை எண்ணினாலும் எவ்வளவு
சங்கற்பித்தாலும் எதுசெய்தாலும் எக்கிரியைசெய்தாலும் என்ன
அதனாற்குத்தமென்ன நித்திரையிணர்ந்தபின்பு நித்திரை
தெளிந்தபின்பு நிற்கின் கனாவைப் போல் நிற்குஞ் சொற்பனம்போல்
அத்தனையும் பொய்தான் அவ்வளவுமித்தையாம் நானேயானே
ஆனந்தவடிவு ஆனந்தரூபமாம் - எ-று.

இ-ம். தானே சித்தென்னு மனுபமுதிக்கில் யாவு மித்தை யாய்த் தானானந்தவடிவ னாவனென்பதாம்.

அ-கை. இவ்வனமுதிப்பதற்கேதுவான வருதிகூறல்.

நானெனவுடலைத்தானே நம்பினேனனேகசென்ம
மீனராய்ப்பெரியோராகி யிருந்தவையெலாமிப்போது
கானலில்வெள்ளம்போலக் கண்டுசெற்குருவினாலே
நானெனவென்னைத்தானே நம்பியீடேறினேனே. 174

இ-ள் அனேகசென்மம் அந்தச்சனனங்களில் உடலைத்தான் தேகத்தை நானே நம்பினேன் யாமென்று நம்பினேன் ஈனராய் இழிந்தவராகவும் பெரியோராகி உயர்ந்தவராகவும் இருந்தவையெல்லாம் இருந்தவைகளனைத்தையும் இப்போது இச்சமையத்தில் கானலில் வெள்ளம்போல கானற்சலத்தைப்போல சற்குருவினால் ஆசிரியரூப தெரிசனத்தினால் கண்டுபார்த்து எனைத்தானே எனது பிரமவடிவத்தையே நானெனநம்பி யானென்றுநம்பி ஈடேறினேன் ஈடேறினேன் - ஏ-று.

இ-ம் குருகிருபையினால் நானென்னு நம்பிக்கையை விடுத்துச் சித்தே நானென்று நம்பிக்கையுண்டானாற் சின்மாத்திரமான முத்தியைப் பெருவனென்பதாம்.

அ-கை. குருகிருபையை வியந்துமகிழ்தல்.

என்னபுண்ணியமோசெய்தேனேது பாக்கியமோகானேன்
னன்னிலந்தனிலெழுந்த நாரணன்கிருபையாலே
தன்னியநானேநானுத்த ரீயத்தைவீசுகின்றேன்.
தன்னியனின்றுநானே தாண்டவமாடுகின்றேன். 175

இ-ள். என்ன புண்ணியமோ செய்தேன். என்னதருமஞ் செய்தேனோ ஏது பாக்கியமோ எனது பாக்கியம் பெற்றேனோ காணென் தெரிகிலன் நன்னிலந்தனில் நன்னிலமென்னு நகரத்தில் எழுந்த மானிடராகவவ தரித்தகாரணன் நாரணனென்று மெனதாசிரியரது கிருபையால் கருணையால் தன்னியனானேன்

கிருதார்த்தனானேன் யான் உத்தரீயத்தை வீசுகிறேன்
அங்கவஸ்திரத்தையா காயத்தி லெரிந்து விளையாடுகின்றேன்
தன்னியனானேன் கிருதார்த்த னானேன் இன்னும்மேலும்
தாண்டவமாடுகின்றேன் நடனஞ் செய்கிறேன். -எ-று.

அ-கை. தன்னனு பூதிவிளக்கத்துக்குத்தக்க நாமந் தனக்குத்
தரித்த மாதாபிதாவைப் புகழ்தல். ஈஎரு

தத்துவஞானம்வந்த சந்தோஷதிசயந்தா
னித்தமாடுவன்காணென்ற நிலைமுன்னமேயறிந்த
சத்தியமதனாலன்றோ தாண்டவானென்றழைத்தா
ரத்தனைமகிமையுள்ளோர் ரன்னையும்பிதாவுந்தாமே. 176

இ-ள் தத்துவஞானம்வந்த அத்துவித ஞானமுதித்த சந்தோஷ
வதிசயத்தால் பேருவகையான வற்புத்தினால் நித்தமாடுவன்
காணென்ற எப்போதுமானந்த நடனஞ் செய்வனென்னும் நிலை
நிலையை முன்னமேயறிந்த சத்தியமதனால் முன்பே தெரிந்த
வுண்மையினால் அன்றோ அல்லவா தாண்டவாவென் றழைத்தார்
தாண்டவராய னென்று நாமந்தரித்துக்கூப்பிட்டார் அன்னையும்
பிதாவும் மாதா பிதாக்கள் அத்தனை மகிமையுள்ளோர் அவ்வளவு
மகிமை யுள்ளவர்கள் - எ-று.

அ-கை. நிரதிசயானந்தவனு பூதியினாராமைகூறல்.

வந்ததோரிவ்வானந்த மகிழ்ச்சியாருடன்சொல்வேன்யான்
சிந்தையிலெழுந்துபொங்கிச் சகமெலாநிறைந்துதேங்கி
யந்தமில்லாததாயிற் றப்படிசுகருவேகாந்த
மந்திரமருளமீசன் மலரடிவணங்கினேனே. 177

இ-ள் வந்த அறிவிலுதித்த ஓர்ஒப்பற்ற இவ்வானந்தம் இந்த
நிரதிசயா னந்தத்திலும் மகிழ்ந்து மகிட்சியடைந்ததை ஆரோடே
சொல்வேன் ஆரோடுரைப்பேன் சிந்தையிலெழுந்து சிந்தையிலுரி
பொங்கி மேட்டுசகமெலா நிறைந்து தேங்கி உலகங்களனைத்தும்
பூரணமாய் அந்தமில்லாததாயிற்று முடிவில்லாததானது அப்படி
அவ்வண்ணம்வேத மந்திரம்வேதமுடிவான மகாவாக்கியார்த்த

ரகசியத்தை அருளாமீசன் அருளாநின்றவிறைவனாகிய குரு தேசிகரது மலரடிவணங்கினேன் கமலமலர் போன்ற திருவடிகளைத் தொழுதேன் - எ-று.

இ-ம். க-ம். சிந்தனத் துதித்தவானந்த மதனைக் கரைத்திச்சக சீவபரமானவனைத்துந்தானாகிய சிதானந்தவடிவமாகவே விளங்குகின்ற தென நித்தியானந்தத்தை முடித்தாம்.

அ-கை. இந்நூல்விளையும் பயன்சுறல்.

வித்தியானந்தமிந்த விதமெனவிளம்பினோமே
பத்தியாயிந்தநூலைப் பார்த்தனுபவித்தபேர்க
நித்தியகருமனிட்டை நிலைதனை யறிந்துசீவன்
முத்தியையடைந்திருந்து முனீஸ்வரராகுவாரே. 178

இ-ள். வித்தியானந்தம் ஞானானந்தமான இந்துவிதமென இவ்வகை யாமென்று விளம்பினோம் சொல்லினோம் பத்தியாய் அன்பாக இந்த நூலைப்பார்த்து இஞ்ஞான சார்த்திரார்த்தத்தை யுணர்ந்து அனுபவித்த பேர்கள் அப்பொருளையரியும்படியனு பவமான பேர்கள் நித்தியதரும நிஷ்டை நிலைதனையறிந்து நித்தியமானஞான நிஷ்டையின் நிலைமையைத்தெரிந்து சீவன்முத்தி யடைந்திருந்து சீவனு முத்திப்பதத்தை ப்பெற்றிருந்து முனீஸ்வர ரானவர் முனிசிரேஷ்டராவார்கள் - எ-று.

இ-ம் வெளிப்படை.

ஆரணப்பொருளாம்வித்தை யானந்தம்விளங்கவேதுங்
காரணக்குறைவில்லாமற் கைவல்லியநவநீதத்தை
பூரணமாக்கவேண்டிப் பூர்வமாநன்னிலத்தி
னாரணகுருநமக்கு நவின்றனர்கனவில்வந்தே. 179

இ-ள். ஆரணப்பொருளாம் வேதமுடிவிலுள்ள மகாவாக்கி யார்த்த மான வித்தையானந்தம் விளங்க ஞானந்தம் விளங்கும் பொருட்டு கைவல்லியநவநீதத்தை கைவல்லியநவநீத மென்னு ஞான சாஸ்திரத்தை எனும் எவ்வளவும் காரணம் எடுத்துக்காட்டுங் காரணங்களில் குறைவில்லாமல் குறைவுபடாமல் பூரணமாக்க

வேண்டி நிறைவாக செய்யவீரும்பி பூர்வமாநன்னிலத்தில் பழைமை யாகிற நன்னிலமென்னுந் தலத்தில்மானிடவடிவமாக எழுந்தருளிய னாரணகுருநாராயண தேசிகரானவவர்நமக்கு எமக்கு கனவில் வந்து சொர்பனத்திற்றோன்றி நவின்றனர் அருளிச் செய்தார் - ஏ-று.

இ-ம். வெளிப்படை

இந்நூலாசிரியர் சிறப்புக்கூறல்.

அண்ணறன்னருளினாலேய கம்புறமின்றியொன்றா யெண்ணஉமிலிலக்கியார்த்தத்தின் பொருளதுநானென்ன நண்ணின சரீரமாத்ரி நாதத்தினுபாதியென்றே கண்ணதாயனைத்துங்காணக் காட்டினன்றாண்டவேசன். 180

இ-ள் அண்ணறன்னருளினால் தேசிகரது கிருபையினால் அகம் புறமின்றி உள்வெளியென்பதன்றி ஒன்றாய் ஏகமாய் எண்ணமில் எண்ணுதற்கரிய இலக்யார்த்தத்தின் பொருள் இலக் யார்த்தத்தின் பொருட்பலி இதுநானென்ன பிரமமாகியவதுவே கூடஸ் தனாகிய நானென்னும்படி நண்ணினசரீராத்ரி பொருந்திய தேக முதலியவற்றை நாதத்தினுபாத்ரி யென்று மாயாவுபாதியென்று களைந்து அனைத்தும் செகத்தையும் கண்ணதாய் ஞானகாரமாய் காண் தரிசிக்கும்படி தாண்டவேசன் தாண்டவேசனென்னு மிந் நூலாசிரியர்காட்டினன் தரிசித்தான் - ஏ-று.

இ-ம். வெளிப்படை.

அ-கை இம்மரபினாலனுபமுத்திக்குமவர்களே சுவானுபாவி களெனல்.

ஆன்றபதமாமூன்றற்குமது நீயானாயெனும்பொருளிற் சான்றதுரியாதீதமெனுந் தடையற்றிலகொண்சைதன்னிப மூன்றிவுணர்ந்தோர்விகற்பமயக்கொழித்தெத்தடைய

மூடறுத்துத்

தோன்றித்தானேதானாவர் துலங்குமவர்க்கேசவானுபவம். 181

இ-ள். ஆன்றமாட்சிமையான பதமாமூன்றற்கும் மகா வாக்கியைத் திறைத்தோம்வென்று மூன்று பதத்திற்கும் அது அது வென்னும்பிரமமும்நீ நீயென்னுங்கூடஸ்தனும் ஆனால்

இவ்விரண்டி லைக்கியமும் யெனும்பொருளின் என்கிறவத்தத்தில் கான்ற நிறைந்த துரியாதீதமெனும் துரியாதீதமென்கின்ற தடையற்றிலங்கும் மறைப்பின்றிய பரோட்சமாக விளங்குகின்ற ஒன்சைதன்னிய சந்தேகங்கள் மெய்யுணர்வை ஊன்றியுணர்ந்தோர் ஸ்திரமாகத் தெரிந்தவர்கள் விகற்பயக்கொழித்து பேதமான பறிமையைநீக்கி தடையு மூடறுத்து அறிவின்மையுங் கொடுத்து தோன்றிசதோயமாம் தானே தானாவர் தன்மயமாவர் அவர்க்கே அவ்வரிஞர்க்கே சுபானுபவம் சுபானுபவமானது துலங்கும் பிரகாசிக்கும் - ஏ-று.

. இ-ம் வெளிப்படை.

அ-கை. இந்நூலாசிரியர்தன்னாசாரியரைப்புகழ்தல்.

என்னுமாவாக்கியநான்கு மிசைக்கும் வித்தானந்தமிது சொன்னநாராயணன்பாதந்தொழுது துதித்தோர்களற்றோ ரின்னமாணாக்கன்குருவாற் சந்தேகந்தீர்ந்திடுபதத்தே துன்னிநிறைந்துநின்றோர்க டீயமுத்தராகுவே. 182

இ-ள். என்னும் சுபானுபவ மென்கின்ற மகாவாக்கியநான்கும் நான்கு வேதத்தின் முடிவான நான்குமகாவாக்கியங்களும் இசைக்கும் சொல்லும் வித்தியானந்தமிது ஞானந்தமிதுவாம் சொன்ன இதனையருளிய நாராயணன்பாதம் நாராயணனென்னு மாசிரியருபயபாதங்களைத் தொழுது வணங்கிதுதித்தோர் துதி செய்தவர்கள் துகளற்றோர் களங்கமற்றராவர் இன்ன இத்தன்மையான மாணாக்கன் சீஷனானவன் குருவால் ஆசிரியரரால் சோர்ந்தகந்தீர்த்திட்டு ஐயநீங்கியத்தே துன்னி அப்பதத்தையடைந்து நின்றன நின்றோர்கள் பூரணமாயிருந்தவர்கள் தூய்முத்தராகுவர் பரிசுத்தமான சீவன்முத்தராவார்கள் - ஏ-று.

இ-ம். நான்கு வேதங்களின் முடிவுள்ள நான்குமகா வாக்கியார்த்தமும்மொன்றான வித்தியானந்தமே யனுபவமென்ன மந்தையடைந்தவர்களே சீவன்முத்தரெனவுங் கூறினதாம்.

அ-கை. இந்தநூல் செய்தவிதங்கூறல்.

தத்துவிளக்கத்தாலுஞ் சந்தேகந்தெளிதலாலு
மொத்திருள்விபாதமாயா வுள்ளிருளிரியவோங்குஞ்
சித்ததாமொளிலிளங்கச் செய்துபின்விருத்திபேதப்
புத்தியால்வருமையத்தைப் புரைத்தெளிவித்தாண்பான். 183

இ-ள் தத்துவ விளக்கத்தாலும் தத்துவ விளக்கமென்னும்
படலத்தினாலும் சந்தேகந் தெளிதலாலும் சந்தேகந்தெளித
லென்னும் படலத்தினாலும் சந்தேகந்தெளிதலாலும் ஒத்துபொருந்தச்
செய்து இருள்விபாத அந்தகார நீங்காதமாயா மாயையென்னும்
உள்ளிருளிரிய அகத்திருள்கெட ஒங்குஞ் சுத்ததா மொளி உயர்நின்ற
ஞானப்பிரகாசத்தை விளங்கச்செய்து நிகழும்படி செய்து பின் பின்பு
விர்த்திபேப்புத்தியால் வருத்திவிறதாபமாவை ரிவினால் வருமையத்த
வாரானின்ற சந்தேகத்தை புறைதற் றெளிவித்து குற்றமறத்
தெளிவித்துகுற்ற மறத்தெளிவித்து ஆண்டான் இரட்சித்தா
ரிந்நூலாசிரியர் - ஏ-று.

அ-கை இந்நூலாசிரியரைத் துதித்தல்.

ஆண்டதேசிகனாமைய னாரணனந்தன்பாதம்
பூண்டுமுரைரோபத்தாற் பொய்மயக்காய்வந்ததை
மாண்டநல்லபவாதத்தானமாய்த் தணோக்கத்தென்றும்
காண்டிவைத்தளித் தாரணாபோற்றிபோற்றி

இ-ள் ஆண்டதடுத்தாண்ட தேசிகனாமையன் குருவாகிய நாரண
னென்னும் அனந்தன் முடிவற்றவனது பாதம் பூண்டு திருவடியைச்
சிரசிற்றறித்து மூவரோபத்தால் சிவேஸ்வரசுகத் தென்னும் மூன்று
விகற்ப னையால் பொய்மயக்காமவந்ததை இல்லரமயக்க
மாயுண்டானதை மாண்டமாட்சிமையான நல்லபவாதத்தால் நன்மை
யானவபவாயுத்தியினால் மாத்துகெடுத்து அருணோக்கத்து
கிருபானோக்கத்தினால் என்று காண்டிட எப்போதும்பரோஷி
ஞாபகத்தரிசிக்கவைத்து திருவடிகட்டி அளித்த அரட்சித்த காரணா
போற்றி போற்றி காரணனே சரணஞ் சரணம் -ஏ-று.

அ-கை. இந்நூலைப்புகழ்தல்.

குலவுசற்குருவின்பாலக் குளிர் புனற்றலைமேற்கொண்டா
ருலகினிற்றீத்தமெல்லா முற்றமேறடைவார்போல்வா
நலமெய்யாகியகைவல்ய நவநீத நூலைக்கற்றார்
பலகலைஞான நூல்கள் பறித்தஞானிகளாய்வாழ்வார். 185

இ-ள். குலவு விளங்காநின்ற சற்குருவின் தேசிகரின் மாதக்குளிர்
புனம் அகத்தையும் பரத்தைக்குளிரச்செய்கின்றபாத தீர்த்தத்தை
தலைமேற்கொண்டால் சிரத்தின்மேற் றரிக்கின் உலகினில்
சகத்திலுள்ள தீர்த்தமெல்லாம் புண்ணிய தீர்த்தமெல்லாம் புண்ணிய
தீர்த்தனைத்தும் உற்றபேர் ஸ்நானஞ் செய்தபயனை அடைவர் போல
பெருவார்களைப் போன் நலமெய்யாகிய நன்மையு முண்டாமை
யுமாகிய கைவல்யநவ நீதமென்னு ஞானசாஸ்திரத்தை கற்றால்
அப்பியாசித்தால் பலகலை அனந்தங்கல்வி நூல்களின் சாரமான
ஞானநூல்கள் ஆத்மஞான சாஸ்திரங்களை படித்த ஞானி களாய்
அப்பியாசித்த ஞானவான்களாக வாழ்வார் வாழ்வார்கள் - ஏ-று.

இ-உ-க-ம். சுருதிக்குருசுவானுபவங்களை நவநவமாகத்
துதித்தலாம்

சந்தேகந்தெளிதற்படலம்.

முற்றிற்று.

ஆக- படலம்-உ-க்கு- செய்யுள் - உகூங்

கைவல்லியநவந்தம்

மூலமும் - உரையும்.

முற்றிற்று.

தாமரை
நூலகம்